

Ja gribat rakstīt
labā, nesabojātā valodā,
tad ielūkojieties šeit.

Pareizrakstības vārdnīca ir tikusi izdota
1942., 1944., 1947., 1980. gadā.
2007. gadā – arī elektroniski.

Dr. philol. R. Grīšles priekšvārds.

Elektroniskais izdevums tapis
ar
Amerikas Latviešu Apvienības Kultūras Fonda
un
RLB Latviešu valodas attīstības kopas
atbalstu.

„ATTĪSTĀS valoda,
tālāk izveidojoties
saskaņā ar savām normām
un pēc pašas veciem paraugiem,
bet ne citu valodu ietekmē”

JĀNIS ENDZELĪNS /1873 – 1961/

LATVIEŠU PAREIZRAKSTĪBAS VĀRDNĪCA

5., elektroniskais izdevums

Latviešu valodas krātuve
© Eraksti 2007
ISBN 978-9984-23-5
131 lp. / ~ 0,74 MB

Dr. philol. R. Grīse

Joprojām der paraugam un padomam

Nākošgad (2008), kad sumināsim mūsu lielāko valodnieku un latviešu rakstības izkopēju Jāni Endzelīnu (1873-1961) viņa 135. dzimundienā un kad apritēs apaļi 100 gadi, kopš pieņemti jaunās rakstības pamatprincipi, Endzelīna un Mīlenbacha izstrādāti, un kad mums, ne visai vienprātīgiem par „valodas attīstību”, jāraisās vaļā no okupācijas režīma ieilgušās ļaunprātības pret latviešu valodas kultūru un dzīvību, tad – mums palīgā nāk gudra grāmata.

Apgāds „Eraksti” (2007. gadā) laiž klajā jaunā salikumā Latvijai gadus 50 atsvešinātu augstas raudzes izdevumu: pirmo oficiālo Latviešu valodas pareizrakstības vārdnīcu. Jo tā ar nepārspētu lietpratību, lakōniskumu un latviskumu joprojām der paraugam un padomam. Tā nāk palīgā atjaunot latviešu valodu valsts un kultūras valodai pienācīgā līmenī un virzīt mums secen nu mazu tautu valodām pareģoto izzušanu jau tuvākajā gadsimtā.

Pirmpublicējumā šī vārdnīca ir neliela, ērta grāmatiņa kara laika taupīgā sīkburtu salikumā. Taču tās vielā un paskaidrojumos ar spožu prasmi ir ietverts *non multa, sed multum* (‘daudz – ne vairumā, bet nozīmīgumā’). Tur uzrādītie un īstenotie tālredzīgie principi, derēdami arī vēlāk radušos vārdu rakstībai, nav ļāvuši vārdnīcai novecot.

Šī vārdnīca tapusi īpašas valodnieku komisijas kopdarbā, prezidējot Endzelīnam, un, kā viņš saka, „atspoguļo mainīgā vairākuma uzskatus”. Komisijas locekļi, latviešu valodnieki baltisti, un viņu veikumi vārdnīcas labad ir minēti abu tās pirmizdevumu (1942¹, 1944²) priekšvārdos, tāpat Endzelīna rakstā „Oficiālu pareizrakstības vārdnīcu klajā laižot”.

Arī ārzemēs trimdas tautieši šo pašu vārdnīcu ir atkārtoti publicējuši pārfotografētu, kā rūpīgā apskatā „Mūsu pareizrakstība un pareizrakstības vārdnīcas” (Čikagā, 1985) liecina mag. phil. Aleksis Kalniņš. Viņi šo pareizrakstības vārdnīcu likuši pamatā arī tematiski plašākai Latviešu valodas vārdnīcai (1993), kas veltīta Endzelīna piemiņai.

Diemžēl pēckaŗa Latvijā politisku un ignorantisku iemeslu dēļ mūsu rakstību „vienkāršoja” pēc padomju Krievijas latviešu trūcīgas un neizkoptās rakstības parauga. – Ar 1946. un 1957. gada dekrētiem ieviesa pārmaiņas, kas zinātniski nepamatotas un valodas kvalitātei un pastāvēšanai kaitīgas. Tās sabojāja Endzelīna izkopto un Latvijas

brīvvalstī sekmīgi lietoto „ortografiju, kuŗai ir tādi pārākumi, ka tās dēļ citas tautas varētu latviešus apskaust,” kā atzinis vācu valodnieks Eduards Hermanis (Latvis 1930. 13.IV).

Bet minētie dekrēti, pakļaudami skolu programmas un skardami ne jau rakstību vien, ir daudziem ieskoloti un joprojām – atjaunotā Latvijas valstī! – virza latviešu valodu vājumā un nīcībā. Tie pazemina mūsu rakstības kvalitāti, ierosina erōziju valodas sistēmā, vājina izteiksmes precīzumu un paveŗ ceļu simtiem neskaidrību un pārpratumu. Tas ir jau citur sīki aprādīts.

Pretēji Endzelīna atzītiem principiem dekrēti, piemēram, „atceļ” *r* mīkstināšanu, no kam ļogās arī citu līdzskaņu jōtēšana, tāpat šaurā un platā *e*, *ē* izruna un grimst kultūras valodai nepieciešamais precīzums. Jo nevienādas nozīmes vārdi un gramatiskas formas tiek pataisīti vienādi (homonimi) un ir pārprotami, arī kontekstā. Piem., ir pārprasta pat Raiņa „Gara gaita” M. Ķempes atdzejojumā, kur ievērojamā dzejniece garīgumu pārpratusi par gaŗumu: „Dļinnyj (!) putj”.

Tāpat klupina saziņu un dara pārprotamus arī zinātņu terminus Endzelīna rakstībai pretišķīgie svešvārdu rakstīšanas rīkojumi, piem., aizstāt grieķu *ai* ar *e*, *ch* ar *h*. Jo tad nu sajūk tādi klasiskas cilmes terminu formanti kā *ped-* ‘zeme’ un *paid-* (> *ped-*) ‘bērnis’, *hol-* ‘viss’ un *chol-* (> *hol-*) ‘žults’ un daudzi citi, ar kādiem darināts simtiem starptautiski lietojamu terminu. Šai padomju rakstībā mums, piem., „pedoloģija” ir gan ‘mācība par zemi’ (*pedoloģija*, v. *Pedologie*), gan ‘mācība par bērnu’ (*paidoloģija*, v. *Paedologie*); „hemoterapija” ir gan ‘ārstēšana ar ķīmiskām vielām’ (*chemoterapija*, v. *Chemotherapie*) ir gan ‘ārstēšana ar asinīm’ (*haimoterapija*, v. *Haemotherapie*), gan varbūt vēl kāda ‘pusārstēšana’ (gr. *hem(i)-* ‘puse’).

Neskaidrības un nezinātniskumu veicina arī vārdu cilmei neatbilstoša gaŗumzīmju lietošana, tās nepienācīgi atraujot (visnotaļ burtam *ō*), uzkraujot vai „lecinot” līdzī mainīgam krievu uzsvaram. Tādējādi vienādoti tiek, piem., folkloras *jods* un ķīmijas *jōds* (> *jods*); vāciskais tituls *grāfs* (mark*grāfs*) un grieķiskais *-grafs* (> - grāfs, „etnogrāfs”); raksta gan *vīza* ar *ī*, bet „vizēt” ‘dot vīzu’ ar *i* (tāpat kā *vizēt* ‘mirdzēt’)!

Ja tomēr mums pašiem rūp pastāvēšana kā kultūras tautai, tad, apzinoties valodas liktenīgo lomu, sabojātā, dekvālicētā rakstība ir oficiāli jāatlabo, svešniecisku elementu māktā un nemitīgi lenktā valoda jāattīra un jāsargā, bet pirmām kārtām – dzimtā valoda ir cieņā un rūpībā katram jāmacās.

To spēsīm, piekļaudamies savas valodas un savas valodniecības klasikai. Tai ciešs sakars ar nule jaunizdodamo vārdnīcu. Erudītie autori tur īstenojuši zinātniskuma,

latviskuma un lietderīguma principus, okupāciju laikā ticēdami latviskai Latvijas nākotnei. Tas izpaužas gan Latvijas vietu latvisko, nevis vāciskoto, nosaukumu sarakstā vārdnīcas beigās, gan norādījumos, kas balsta latviešu valodas savdabību (identitāti) un patstāvīgu attīstību, kādu mums lielās (daudzļaužu) kaimiņtautas nekad nav novēlējušas. Vārdnīcā nav centienu viņām izpatikt. Bet nav arī skausti latviešu valodā iekļāvušies aizguvumi (*būvēt, bajārs*).

Ir visnotaļ norādīts uz literārai valodai formas vai cilmes ziņā nevēlamiem vārdiem („sprāgstviela, cvībaks”) un ar kādiem labākiem tos aizstāt (*spridzeklis, sausiņš*). Blakus ir nostatīti vienlīdz labi vārdi vai formas (*mazgs, mezgls; skreju jeb skrienu*). Ir rādīts, kā tādas paralēles dažkārt noder nozīmes diferencēšanai: *guļu* ‘schlafe’ : *gulu* ‘liege’; *bumbiere, krause* (koks) : *bumbieris, krausis* (auglis). Atspīd prasme pateikt vajadzīgo visu, bet īsi. Vārdnīcā nav nekā lieka ne vielā, ne paskaidrojumos. Uzņemti ir tikai tie literāri lietojamie vārdi, „par kuŗu rakstību vai formu rakstītājam var rasties šaubas”. Autori tās labi paredz un kļiedē ātri, spilgti un dažādi. Ir brīdinājumi arī par izrunu: *omulīgs* (ar divskani o!). Ir norādījumi mazāk parastu vārdu identificēšanai vai nu ar vācu vai krievu tulkojumu: *visuresme* (v. Allgegenheit, *pilnestība* (v. Vollkommenheit), *mazgulis* (kr. močalka), vai arī citādu īsu mājienu it kā pēc latīņu principa *sapienti sat* jeb ‘gudram pietiek’.

Piemēri: *naigs* (žigls), *nāvcirte* (odze), *atvairis* (buferis), *saliecenis* (nazis), *guza* (putnam), *plēnes* (uz oglēm), *bojīgs* (tāds, kas ātri bojājas), *jūtis* („ceļa jūtis”), *mare* („Kuršu mare”).

Vārdnīcā ir daudz neparastu, nenovalkātu arī dzejai vai terminoloģijai derīgu vārdu – senu atrastu vai jaundarinātu.

Tāda pretstatā, piem., angļu valodai – ir mūsu zaļoksnās: galotnēm un dzīvām piedēkļu nozīmēm bagātās valodas dabiska un patiesīga attīstīšana, nevis simulēta un mazai tautai bīstama: kad valodu „attīsta un kuplina”, savējā vietā ieviešot tās skaņu un formu sistēmu. Tādējādi grauzta, mira pat slavenā latīņu valoda.

Te atcerēsimies Endzelīna viedo aizrādījumu: „*Attīstās* valoda, tālāk izveidojoties saskaņā ar savām normām un pēc pašas veciem paraugiem, bet ne citu valodu ietekmē” (Darbu izlase III/1, 712).

Laimīgu ceļavēju gudrās un krietnās vārdnīcas jaunizdevumam!

Priekšvārds uzrakstīts 1998. gadā un publicēts arī R. Grīšles populārvalodniecisku rakstu izlasē Spēkildze I (2005).

VĀRDNĪCAS IEKĀRTOJUMS.

Vārdnīcā nav uzņemti visi rakstu valodas vārdi, bet tikai tie, par kuŗu rakstību vai formu rakstītājam var rasties šaubas.

Vārdnīcas alfabēts:

a, b, c, č, d, e, f, g, ģ, h, i, j, k, ķ, l, ļ, m, n, ņ, o, p, r, ŗ, s, š, t, u, v, z, ž. Gaŗie patskaņi alfabēta ziņā nav šķirti no īsajiem; ch likts aiz ce; dz, dž — aiz dv; ie — aiz id.

Piezīme: svešos īpašvārdos, kādu šai grāmatā nav, var runāt un rakstīt arī — īsu un gaŗu — ū un ö.

Latvijas vietu vārdi sakārtoti atsevišķā nodaļā vārdnīcas beigās. Rakstu valodai ieteiktās formas iespīestas trekniem burtiem.

Vienkāŗšajās () iekavās likts vārda nozīmes paskaidrojums:

ačkups (deja); **ugunturīgs** (v. feuersicher).

Vārda nozīmes paskaidrojums likts a i z visām gramatiskajām formām un saskaņots ar pamatformu:

aust, aužu, audu, auzdams, austs [audeklu]

skanra|dis, -ža (komponists).

Vārda nozīmes paskaidrošanai dotā fraze, kuŗā ietelp minētais vārds, likta pēdiņās:

apskate („piedalīties izstādes apskatē”)

apskats („nolasīt preses apskatu”).

Vietumis vārda nozīme aptuveni norādīta, minot nozari, kuŗā attiecīgo terminu lieto. Nozare atzīmēta ar īpašiem saīsinājumiem (sk. tos!).

Stūŗainajās [] iekavās stāv vārds resp. vārda daļa, ko var izlaist, vai papildinājums, kas k o p ā ar doto vārdu ļauj izprast pēdējā nozīmi:

būt[n]e; **stāvu[s]**, *adv.*

pogāt [mēтели ciet]; **pogot** [lakstīgala].

Stūŗainajās iekavās likts arī norādījums par vārda izrunu, piem.: **vēsture** [ar platu ē!]; **stoikis** [3 zilbes!].

Vārdi ar eventuāli izlaižamām vārda daļām iekārtoti alfabētā tur, kur tiem jāstāv ar izlaidumu, bet, ja starp vārdu ar izlaidumu un bez tā starpā ir daudz citu vārdu, tad — abās vietās.

Starp treknām līnijām | | ievietota forma, kas rakstu valodā nevēlama. Blakus tai aiz kommata minēta ieteicamā forma treknā iespīedumā:

|moderniecība|, **pienotava**

|sprāgstviela|, **spridzeklis**, **spridzināmā viela**.

Ar vertikālu | svītru atdalīta vārda daļa, kam pievienojama sekojošā galotne vai atvasinājuma elements:

apetīt[s], -a; **alda|ris**, -ŗa.

Ar - pievienotas (locījumu un personu) galotnes:

vēl|ēt, -ēju, -ēju [amata personas]

zos[s], -s, *dzsk. ģen.* zosu.

Vienskaitļa ģenitīva (daudzskaitliniekiem daudzskaitļa ģenitīva) galotne pievienota b e z norādījuma par locījumu:

procent[s], -a; **broka|stis**, -šķu jeb -stu.

Ja svešvārdam ir kāds labs ekvivalents latviešu valodā, tad tas likts blakus svešvārdam aiz kommata:

brilles, **acenes**; **trotuārs**, **ietve**.

No divām blakus liktām formām rakstu valodā ieteicamāka ir tā, kas iespīesta trekniem burtiem:

kamdēļ, **kādēļ**; smēde, **kalve**.

Vairākas vienā rindā treknā iespaidumā dotas un ar kommatu atdalītas formas resp. vienas nozīmes vārdi ir rakstu valodā līdzvērtīgi:

gandrs, svētelis; lietāt, lietot.

Verbiem bez infinitīva formas dota arī tagadnes un pagātnes 1. resp. 3. personas forma un, kur par rakstījumu varētu rasties šaubas, arī tagadnes divdabis ar -dams, pagātnes ciešamās kārtas divdabis un vēlējuma izteiksme:

lauzt, laužu, lauzu, lauzdams, lauzts

birzt, birstu, birzu, birzdams, *vēl. izt.* birztu.

Tagadnes ā-celmiem bez tam atzīmēta arī daudzskaitļa 1. persona: **kulst|īt**, -u, [mēs -ām], -īju.

Kur blakus verba aktīvajai formai refleksīvā forma atsevišķi nav dota, tur tagadnes 3. personas refleksīvās formas galotne norādīta stūrainajās iekavās aiz aktīvā verba gramatiskajām formām:

skart, skaŗu, skāru, skardams, skarts [-as] (=skaŗas)

skat|īt, -u, [mēs -ām], -īju [-ās] (=skatās).

Verbiem ar -ot, kas visi lokāmi pēc parauga: **skalot, skaloju, skaloju**, verbiem ar -ināt, kas lokāmi pēc parauga: **vilcināt, vilcinu, vilcināju**, un svešvārdos verbiem ar -ēt, kas lokāmi pēc parauga: **pauzēt, pauzēju, pauzēju**, dota tikai infinitīva forma.

Verbiem ar -āt minēta tagadnes un pagātnes forma tikai tad, ja verbs tagadnē nav lokāms kā āja-celms, piem., **raud|āt**, -u, -āju. Visi pārējie verbi ar -āt ir tagadnes āja-celmi un lokāmi pēc parauga:

mazgāt, mazgāju, mazgāju.

Saīsinājumi:

adj. = adjektīvs, kādenis

adv. = adverbs, apstāklenis

ak. = akuzatīvs

alg. = algebra

arch. = arhitektūra

dabz. = dabzinātnes

dat. = datīvs

ddzsk. = daudzskaitlis

dem. = deminutīvs, pamazināmais vārds

fiz. = fizika

grāmr. = grāmatrūpniecība

geom. = ģeometrija

itr. = intransitīvs, nepārejošs [verbs]

komp. = komparatīvs, pārākā pakāpe

kr. = krievu

ķīm. = ķīmija

lit. = literatūra

mat. = matēmatika

med. = medicīna

milit. = militārā terminoloģija

mūz. = mūzika

nelok. = nelokāma forma

nōm. = nōminatīvs

num. = numerālis, skaitlenis

par. = parasti

poēt. = poētika

prep. = prepozīcija, prievārds

pron. = pronōmens, vietniekvārds

psīch. = psīcholoģija

saīs. = saīsinājums

sal. = salīdzini

siev. = sieviešu dzimte

sk. = skaties

skl. = konjūkcija, saiklis

subst. = substantīvs, lietvārds

teol. = teoloģija

tiesl. = tieslietas

tr. = transitīvs, pārejošs [verbs]

trigon. = trigonometrija

v. = vācu

val. = valodas mācība, valodniecība

vēl. izt. = kondicionālis, vēlējuma izteiksme

vīr. = vīriešu dzimte

vnsk. = vienskaitlis

NORĀDĪJUMI PAR LATVIEŠU PAREIZRAKSTĪBU UN PAREIZRUNU.

Patskaņi.

Savienojumos **ar, er** līdzskaņa priekšā patskanis ir īss, ja intonācija laužta, piem., **bargs, gards, aizkart, vergs, ķert**, bet gaŗš, ja intonācija stiepta vai krītoša, piem., **kārts, dārzs, vērsis**.

Izņēmums ir jaunlaiku patapinājumi, piem., **marka, karte, tarba**, kur arī krītoši un stiepti intonētos savienojumos patskanis paliek īss.

Visi infinitīvi literārā valodā runājami ar šauru e (ē), piem., **ēst, meklēt, ēdināt**, atskaitot gadījumus, kur nākamā zilbē aiz nemīkstīnāta līdzskaņa seko kāds no platajiem patskaņiem vai o, piem., gremot, bēguļot.

Izņēmums ir **pretoties**, kas runājams ar šauru e, lai gan nākamajā zilbē seko o.

Verbi **cerēt, dēdēt, drebēt, kvernēt, pelēt, peldēt, perēt, plēnēt, precēt, stenēt, vēlēt** (wünschen), **zvērēt** tagadnē lokāmi kā a-celmi, un to tagadnes formās, atskaitot vienskaitļa otru personu, ir plata e-skaņa:

es **deru**, viņš, viņi **der**, mēs **deram**, jūs **derat**.

Adverbs **sen** runājams ar šauru e, turpretim adjektīvs **sens**, gluži tāpat kā, piem., adjektīvs „vecs”, — ar platu e. Tā kā jaunākā laikā darinātie salikteņi patur pirmās daļas izrunu neatkarīgi no nākamā zilbē sekojošā patskaņa, piem., „vecpilsēta” ar platu e, lai gan seko šaurā i-skaņa, arī tādi salikteņi kā: **senlietas, sengrieķi, sendienas**, kuŗu 1. daļā ir adjektīvs „sens”, runājami ar platu pirmās zilbes e.

Ja, turpretim, salikteņa pirmajā daļā ir adverbs „sen”, piem., **sengaidīts**, tad pirmās daļas e šaurs.

Vārdos **vēsture, vēstule** un daudzskaitļa ģenitīvos **debesu** (kā 1., tā 2. zilbē) un **Cēsu** e un ē ir plati, jo nākamajā zilbē seko plats patskanis un starpā nav mīkstinājuma.

Patskaņa gaņums apzīmējams ar horizontālu svītru virs attiecīgā patskaņa burta. Tā kā dažkārt ir ērti un lietderīgi šķirt arī rakstībā adverbus „tā”, „kā” no vietniekvārdiem „tā”, „kā”, tad blakus adverbu rakstījumam **kā, tā, šā, nekā, it kā, tāpat** ar horizontālo svītru atzīstams rakstījums **kâ, tâ, šâ, nekâ, it kâ, tâpat** ar jumtiņu (lauztās intonācijas zīmi).

Līdzskaņi.

Atskaitot salikteņus, kur pirmais vārds beidzas ar to pašu līdzskani, ar ko otrs vārds sākas, piem., **atturīgs, appīt**, latviešu ortografijā lieto tikai divu vienādu plūdeņu un nāseņu (bet ne citu līdzskaņu) savienojumus. Divkāršojumi ll, ļļ, mm, nn, ņņ, rr, rŗ apzīmē gaņi runājamu plūdeni resp. nāseni, piem., **brilles, eļļa, summa, kannā, korrekts** pretstatā īsiem plūdeņiem resp. nāseņiem, kas apzīmējami ar vienu līdzskaņa burtu: **nule** (nupat), **vara**.

Salikteņos līdzskaņa priekšā divi plūdeņi resp. nāseņi paliek, piem., **metallrūpniecība**.

Triju vienādu līdzskaņu vietā raksta tikai divus: **metallietuve, mēnessērdzīgs** (ne: metallietuve, mēnessērdzīgs).

Mīkstinātais r.

r jāmīkstina visur tur, kur to prasa gramatiskā sistēma, t. i., visos tais gadījumos, kur latviešu valodā mīkstina līdzskaņus l, n un kur raksta un runā mj, vj, pj, bj:

1) vārdos, kas vienskaitļa nōminātīvā beidzas ar -š: **kaŗš, gaŗš, vaŗš, kuŗš** (sal. zaļš, slapjš); šo vārdu abu skaitļu visos locījumos un atvasinājumos, atskaitot tos, kur aiz r tieši seko i vai e, piem., **kaŗot** (sal. zaļot), bet: **garens, pagarināt, kariņš** (sal. celiņš);

2) ja-celmu vienskaitļa ģenitīvā un visos daudzskaitļa locījumos: **stūŗa, stūŗi, stūŗu, stūŗiem** utt. (sal. gaiļa, gaiļi, gaiļu...);

3) ē-celmu daudzskaitļa ģenitīvā: **dūŗu, pieŗu, cepuŗu** (sal. zāļu, sāpju);

4) vienzilbes verbos, kas infinitīvā beidzas ar -rt, visās no tagadnes celma atvasinātās formās, izņemot tagadnes vienskaitļa 2. personu un pavēles izteiksmes vienskaitļa un daudzskaitļa 2. personu:

a) tagadnes īstenības izteiksmē: es **duŗu**, viņš, viņi **duŗ**, mēs **duŗam**, jūs **duŗat**; es **duŗos**, viņš, viņi **duŗas**, mēs **duŗamies**, jūs **duŗaties** (sal. ceļu, ceļ, ceļam...);

b) pavēles izteiksmē: **duŗam!** lai viņš, viņi **duŗ!** (sal. ceļam! lai ceļ!);

c) vajadzības izteiksmē: **jāduŗ** (sal. jāceļ, jākāpj);

d) tagadnes aktīvajos divdabjos ar -ot, -ošs: **duŗot, duŗošs** (sal. ceļot, kāpjošs);

c) tagadnes pasīvajā divdabī: **duŗams** (sal. ceļams).

N e m ī k s t i n ā t s r ir īstenības izteiksmes tagadnes vienskaitļa 2. personā un pavēles izteiksmes vienskaitļa un daudzskaitļa 2. personā: tu **duŗ, duŗ! duŗies! duŗiet!** (sal. tu cel, cel! celies! celiet!).

5) Atsevišķos vārdos, piem., **grūts, jūra, kraut, raukt**, kur r mīkstināšanu neprasa gramatiskā sistēma, tā nav obligāta.

Savienojumā -nč- skaņu resp. burtu -n- nemīkstina, piem.: **senči, brunči, franči**.

Vārdu atvasināšana.

Jaunu dzīvu radījumu nosaukumos ar **-ēns** ē vienmēr gaņš: **telēns, pīlēns, kaķēns, kucēns**.

Atvasinājumos ar -eklis, -ekle ē ir gaņš, ja atvasinājuma pamatā verbs, kas tagadnes darāmās kārtas 3. personā beidzas ar -ē:

kavēt — kavē — **kavēklis**, biedēt — biedē — **biedēklis**.

Blakus „skābeklim” arī **slāpeklis** saskaņas labad runājams un rakstāms ar īsu piedēkļa e-skaņu.

Atvasinājumos, kas darināti no verba ar citādu tagadnes formu, substantīva vai adjektīva, e ir īss: sildīt — silda — **sildeklis**, šūt — šuj — **šuveklis**, jauns — **jauneklis**.

Gaŗš patskanis runājams un rakstāms atvasinājumos ar **-īklis: adīklis, skaitīkli; -īkla: mīstīklas; -nīca: vārdnīca, burtnīca, slimnīca; -īca: māsīca; -ājs, -tājs un -ējs: arājs, skolotājs, sējējs**.

Atvasinot **v i e t u a p z ī m ē j u m u s** ar **-tuve** vai **-tava**, var sekot paradumam darināt atvasinājumu ar **-tuve**, ja tas atvasināts no vienzilbes verba, arī tad, ja vienzilbes verbs salikts ar kādu prepozīciju: aust — **austuve**, pārbraukt — **pārbrauktuve**, bet ar **-tava**, ja atvasinājuma pamatā vairākjilbju verbs: šķirot — **šķirotava**, mazgāt — **mazgātava**.

Izņēmums ir **noliktava** (ne: noliktuve).

No lietvārdiem darinātie adjektīvi ar **-ains** mēdz būt ar mīkstinātu līdzskani **-ains** priekšā, ja atvasinājuma pamatā ir vārds, kas lietojams daudzskaitļa ģenitīvā ar to pašu nozīmi, kas atvasinājumā ar **-ains**, un ja šai daudzskaitļa ģenitīvā līdzskanis mīkstināts:

klints — klinšu — **klinšains**, stūris — stūru — **stūrainis**, bedre — bedru — **bedrainis**; bet zāle — **zālainis** („zālaina pļava”), jo „zāle” lietojama palaikam kā vienskaitlinieks (daudzskaitlī „zālēm” ir arī medikamentu nozīme).

Blakus formai **smilšains** var būt arī **smiltains**, jo „smilts” lietojama arī kā vienskaitlinieks, bet tādās formās kā **šķautnains** līdzskanis ir nemīkstināts labskanīguma dēļ.

No izloknes formām ar **-aiņš** rakstu valodā jāvairās.

Atvasinātos verbos ar **-ot**, kam pamatā ja-, ē-, i- vai līdzskaņu celma substantīvs, līdzskanis **-ot** priekšā ir mīkstināts, ja mīkstinājums ir pamatvārda daudzskaitļa ģenitīvā: sēne — sēņu — **sēnot**, zāle — zāļu — **zālot**, dzīres — dzīru — **dzīrot**, slēpe — slēpju — **slēpjot**, dumpis — dumpju — **dumpjoties**.

Rakstu valodā no ē-c. substantīviem pamazināmās formas darina ar **-īte** (ne: **-iņa**): krūze — **krūzīte**, karte — **kartīte**, tase — **tasīte**, kaste — **kastīte**.

No izloksnēs sastopamiem dažādiem vietu nosaukumu piedēkļiem vietas apzīmējumam, kur aug vairumā kādi noteikti augi, rakstu valodā — kā teritoriāli plašāk izplatītie — ieteicami atvasinājumi ar **-ājs, -iens, -aine: grīslājs, grīsliens, grīslaine; eglājs, eglieņš, eglaine**.

Adverbi.

No adjektīviem atvasinātie adverbi ar **-ām** runājami un rakstāmi ar gaŗu ā: **gaŗām, tiešām, gauzām, lēnām, klusām**.

Adverbos, kas īsti ir veci substantīvu daudzskaitļa instrumentāļi, **-ām** vai **-ēm** ir ar gaŗu patskani: **reizēm, dienām, kājām, malu malām**; bet adverbos, kas ir veci vienskaitļa datīvi, **-am** ir ar īsu a: **brīžam, godam, papilnam, pavisam, piemēram, apmēram**.

Verbi.

Verbiem, kam tagadnes darāmās kārtas 3. personas forma beidzas ar **-a** (tagadnes ā-celmi), ir gaŗš ā tagadnes daudzskaitļa 1. un 2. personā: mēs **sakām**, jūs **sakāt**, tagadnes 3. personas refleksīvajā formā: viņš **sakās**, un tagadnes ciešamās kārtas divdabī: **sakāms**.

Pēc tāda paša parauga var locīt arī verbos ar **-ināt**: **turpinām, turpināt, turpinās, turpināms**.

Visiem pārējiem verbiem minētās formas ir ar īsu a: **metam, metat, metas, metams; skalojam, skalojat, skalojam, skalojams**.

Visi verbi ar **-ināt** lokāmi pēc šāda parauga:

vilcinu	vilcinām	vilcinos	vilcināmieš
vilcini	vilcināt	vilcinies	vilcināties
vilcina	vilcina	vilcinās	vilcinās.

Tagadnes ā-c. verbos, kam infinitīvs beidzas ar -cīt (locīt, mocīt), tagadnē ieteicamās formas rakstu valodā ir ar k, atskaitot vārdus „mācīt” un „mīcīt”: es **loku**, tu **loki**, **moku**, **moki**, bet: **mācu**, **māci**, **mīcu**, **mīci**.

Verbiem, kam darāmās kārtas pagātnes 1. personā galotnes -u priekšā ir saknei piederīgs z, z jāraksta infinitīvā, tagadnes divdabī ar -dams, ciešamās kārtas pagātnes divdabī un vēlējuma izteiksmē:

berzu — **berzt**, **berzdams**, **berzts**, **berztu**.

Verbiem, kas darāmās kārtas tagadnes vienskaitļa 1. personā beidzas ar -stu, s rakstāms tagadnē un no tagadnes celma atvasinātās formās arī tad, ja verbs pagātnē beidzas ar -zu:

birzu, lūzu, milzu — **birzt**, **lūzt**, **milzt**; *tag.* **birstu**, **lūstu**, **milstu**; **birzdams**, **lūzdams**, **milzdams**; *vēl. izt.* **birztu**, **lūztu**, **milztu**.

Verbiem, kam darāmās kārtas pagātnes 1. personā galotnes -u priekšā ir saknei piederīgs s, s jāraksta infinitīvā, tagadnes divdabī ar -dams, ciešamās kārtas pagātnes divdabī un vēlējuma izteiksmē:

nesu — **nest**, **nesdams**, **nests**, **nestu**.

Verbiem, kam darāmās kārtas pagātnes 1. personā galotnes -u priekšā ir saknei piederīgs d vai t, jāraksta s infinitīvā, ciešamās kārtas pagātnes divdabī un vēlējuma izteiksmē, bet z — tagadnes divdabī ar -dams:

sviedu — **sviest**, **sviezdams**, **sviests**, **sviestu**; metu — **mest**, **mezdams**, **mests**, **metu**.

Salikteņu rakstība.

Salikteņu rakstībā ievērojama rēgula, ka divu vārdu savienojumi ar pilnu locījuma galotni rakstāmi kopā, ja viens no vārdiem ir mainījis savu nozīmi vai ja abu vārdu kopnozīme nav vienkāršs atsevišķo daļu nozīmju salikums: **acumērs**, **sālsmaize**, **lietussargs**, **saulesbrālis**, **dzīvesbiedre** (= sieva), **vecāmāte** (= mātes vai tēva māte) (*ģen.* vecāsmātes), **vecaistēvs** (= mātes vai tēva tēvs), **labasdienas** (= sveiciens).

Ka radniecības apzīmējumi **sievastēvs**, **vīratēvs**, **sievasbrālis**, **brāļadēls** u. c. ir pilnīgi sakusuši vienā vārdā, par to liecina tādi izteicieni kā: **mana** sievasmāte, bet, piem., **manas** (ne: mana) sievas krustmāte.

Savienojumi, kuŗu pirmajā daļā ir nelokāmā forma ar -o, rakstāmi šķirti, ja 1. daļas vārds lietojams arī patstāvīgi, piem., **bruto peļņa**, **kino cenzūra**, **auto garāža**, **radio aparāts** utt., bet — kopā: **aerobumba** u. c., jo „aero” viens pats netiek lietots kā patstāvīgs vārds.

K o p ā rakstāms

jeb ar vietniekvārdiem „kas”, „kuŗš”, „kāds” un piederīgajiem adverbiem: **jebkas**, **jebkuŗš**, **jebkāds**, **jebkur**, **jebkad**;

ik ar vietniekvārdiem: **ikkuŗš**, **ikkatrs**, **ikviens**;

nezin-, **nez-**, **diezin-**, **diez-**, kad tie savienojumā ar vietniekvārdiem un adverbiem rada nenoteiktus vietniekvārdus un adverbus: **nezinkas**, **nezkāds**, **nezkā**, **diezinkad**, **diezkur**, **diezcik**;

palaikam, **papilnam**, **paretam**, **pavisam**, **nepavisam** (= nemaz ne);

nevis („nevis tu, bet es”), **neparko** (= nekādā ziņā), piem., „viņš neparko (= nekādā ziņā) nestāsta”, bet: „viņš ne par ko (= ne par vienu lietu) nestāsta”, **tā tad**, kas ievada secinājumu, piem., „tā tad lieta ir skaidra”, bet: „tā tad, kā arī vēlāk runāja”;
papriekš[u] laika nozīmē, bet vietas nozīmē šķirti: pa priekšu.

Šķirti rakstāms

kaut nenoteiktos vietniekvārdos un adverbos: **kaut kas, kaut kuŗš, kaut kāds, kaut kad, kaut kur, kaut cik;**
it kā;

ik, kad tam kopā ar pilnu substantīva locījuma formu adverba nozīme: **ik dienas, ik gada, ik brīdi, ik pārdienas**, bet: ikdienas darbs, ikdiena;

ne vien („ne vien mēs, bet arī jūs”), **tik vien** („ja tik vien nelaimes, tad nekas”), **ne tikvien** (= ne tikai), piem., „ne tikvien es, bet arī mani bērni” bet: „ne tik vien ir zaudējumu, bet daudz vairāk”;

pa priekšu vietas nozīmē, bet laika nozīmē **papriekš[u]** kopā.

Jāšķir rakstot adverbs **varbūt** (v. vielleicht), piem., „viņš varbūt nāks”, no divu vārdu savienojuma **var būt** [v. kann sein), piem., „var būt, ka viņš nāks”.

Tāda tipa savienojami kā **lielum liels, baltum balts, melnum melns** rakstāmi šķirti.

Seku teikumus ievada **tā ka**, piem., „jautājums ir jau pilnīgi noskaidrots, tā ka varam debates izbeigt”, iemesla teikumus — **tā kā**, piem., „tā kā ir jau vēls, izbeigsim debates”.

Principi svešvārdu rakstībā.

Svešvārdos — tāpat kā īstos latviešu vārdos — gaŗumi runājami un apzīmējami saknes zilbēs, piedēkļos un galotnēs, ievērojot, cik iespējams, oriģinālvalodas izrunu.

Biežāk lietojamos svešvārdos, kas vispār pazīstami un praktiskā dzīvē dziļi iesakņojušies, forma pieskaņota praksē nodibinātai tradīcijai, bet maz pazīstamos un tikai šaurā speciālitātē pazīstamos svešvārdos ievērota, cik iespējams, saskaņā ar oriģinālvalodas formu.

Svešajos piedēkļos ir rakstāms īss patskanis **definēt** (ne: dēfinēt), **evakuācija, introdukcija, kontradīkcija, prepozīcija, proponēt, sekrēts, ultramoderns**.

Nekad nav rakstāms gaŗš patskanis tur, kur oriģinālvalodā nav bijis gaŗuma, piem.. **fizika** (ne: fizika vai fizika), **klimats, ģeografija**.

Grieķu un latīņu divskaņi **ai, ei, eu, oi** svešvārdos vispār paliek negrozīti: **paidagogs, aistētika, archaioloģija, atmosfaira, cheiromantija, neurōze, leukocīti, oikūmenisks** u. c., atskaitot jau sen ieviesušos svešvārdus, kuŗos divskaņa eu vietā stājies ei, piem., **eiropisks, neitrāls**, un divskaņu ai; ei, oi vietā — vienskaņi e (ē), i, piem., **diēta** (ne: diaita), **ekonomisks** (ne: oikonomisks), **amēba, idille**.

Atskaitot plūdeņus un nāseņus, līdzskaņu divkāršojumi nav rakstāmi: **kase** (ne: kasse), **asistēt, bruto, moto**.

Plūdeņi (l, ļ, r) un nāseņi (m, n, ņ) divkāršojami, kur izruna un etimoloģija to prasa: **summa, programma, kolonna, teritorija**.

Svešvārdos šķīrāma dvesmas skaņa h no aukslēju berzeņa ch, piem., **archaioloģija, chlōrs, chirurģs**, bet: **alkohols, muhamedānis**.

Svešvārdos, kas beidzas ar uzsvērtu patskani, akcenta vieta tiek apzīmēta ar tā saucamo „gravi” jeb „pusjumiņu”: **frotè, trikò**.

Šķīrāmā zīme ” latviešu ortografijā nav lietojama: **pietisms, stoiķis, altruisms***.

* Vārdnīcā šaubu gadījumos norādījums par zilbes robežu dots stūrainajās iekavās aiz vārda.

A

- à („3 grāmatas à 2 markas”)
abaks, *arch.*
abat|s, *siev. -e*
abažūrs
abchazi (tauta)
abdukcija
ābece
ābecnieks
abējāds („abējādi augļi”)
abēji („abēji svārki”)
ābele
aberrācija
abesiņi
abi, *siev. abas, ģen. abu*
abinieks (dzīvnieks)
abitūriēt|s, *siev. -e*
abitūrijs
ablātīvs
abnorms, *adj.*
ābolains (“ābolains zirgs”)
ābolājs (lauks)
āboliņš (augš)
ābol|s, -a, *dem. āboliņš, ābolīņš* (auglis)
abonement|s, -a
abonent|s, *siev. -e*
abonēt
aborīgi
abortēt
abort|s, -a
abpus, *prep.*
abpusējs, *adj.*
abreviācija
abreviātors
abreviātūras zīmes, *īsinājuma zīmes, mūz.*
abrka|sis, -ša
abrupts
absces|s, -a
abscisa
absentisms
absintisms (chroniska sazāļošanās ar absintu)
absint|s, -a
absolūtisms
- absolūts**
absolvent|s, *siev. -e*
absolvēt
absorbcija
abstinence
abstinents, *adj.*
abstrahēt
abstrakcija
abstrakts, *adj.*
absurds, *subst. un adj.*
acābols, -a
|acaines|, **acenes**
acains [kartupelis]
acenes, **brilles**
acetilēn|s, -a
acetometrs
acetons
achaji
achāt|s, -a
acholija
achrōmatisks
acidimetrija
aciditāte, *ddzsk. ģen. -šu*
acīgs, („acīgs zēns”)
acīm redzams
acīm redzot
acot [kokus] (okulēt)
ac|s, -s, *ddzsk. ģen. acu, dem. actiņa*
|actenes|, **acenes**
aculiecinieks
acumērs
acumirklis
acuraugs (dārgums)
ačgār|nis, -ņa
ačgārn[isk]s
ačkups (deja)
ādai|nis, -ņa (ādas cimdš)
adalīns
adāmadata, **irbs**
adatnieks [adatu glabāšanai]
adekvāts
adenalģija
adenīts
adenoīdi
adieni (vasaras rudzi)
adīk|lis, -ļa
- ad**|īt, -u, [mēs -ām], -īju [-ās]
adītava
adjektīvs, **kādenis**, *val.*
adjunkt|s, -a
adjutants
ādmī|nis, -ņa
administrācija
administrātīvs, *adj.*
administrātors
admirā|lis, -ļa
admirālitate
adopcija
adoptēt
adresants
adresāts
adre|se, *ddzsk. ģen. -šu*
adsorbcija
adventists
advent|s, -a
adverbiāls, *adj.*
adverbs, **apstāklenis**, *val.*
advokāt|s, *siev. -e*
advokātūra
|adžgārns|, **ačgārns**
aerodinamika
aerodroms
aerofils
aeroklubs
aerolit|s, -a
aeroloģija
aeromobi|lis, -ļa
aeronauts
aeropasts
aeroplāns, **lidmašīna**
aerostats
aeroterapija
afektēt
afektīvs, *adj.*
afekts
afēlijs
afēra
afērist|s, *siev. -e*
afgāni
aficēt
afīks|s, -a, **dēklis**, *val.*
afinitāte
afirmācija
afirmātīvs, *adj.*

afiša
afiša
aforisms
afrikāņi
afrikāta, *val.*
agamija
agams, *adj.*
agave
aglutinācija
aglutinētājas valodas
agnōsticismis
agnōstiķis
agōnija
agrārs
agregāt|s, -a
agregāts stāvoklis
agriena („rīta agrienā”)
agrīgs („agrīgs cilvēks”,
kas agri mēdz celties)
agrīns („agrīns viesis”)
agronomija
agronom|s, *siev.* -e
agrs
aģenda
aģent|s, *siev.* -e
aģentūra
aģitācija
aģitātor|s, *siev.* -e
aģitēt
ai!
aijas
aijāt
aila (celtnes sienā atstāts
vaļums logiem vai
durīm)
ai|le, *dzsk. ģen.* -ļu
(rinda, rubrika)
aiļot (rubricēt)
aini (tauta)
aiolieši
air|ēt, -ēju, -ēju
ai|ris, -ŗa
airkāji (jūras dzīvnieki)
aistētika
aistētisks
aistēt|s, *siev.* -e
aistieši (tauta)
aita
aitcir|pis, -pja
aitērs (hipotētiska viela,

kas piepilda pasaules
telpu)
aitioloģija
aitiopi, **etiopi** (tauta)
aitko|pis, -pja
aizause
aizbā|znis, žņa
aizbīd|nis, -ņa
aizbildnība („būt kādas
personas aizbildnībā”)
aizbild|nis, -ņa
aizbil|st, -stu, -du,
-zdams, -sts
aizbilstamais
(„aizbildnim savs
aizbilstamais jāatbalsta”)
aizceple
aizdars („maize un
aizdars”)
aizdedze („aizdedzes
punkts”)
aizdegune
aizdevas (aizdevums)
aizdevu kase
aizdomas
aizdomīgs (tāds, kas
citus tur aizdomās)
aizdur|v|e
aizdusa
aiz|elsties, -elšos, [-el-
šas], -elsos, -elsdamies
aizelša (kas arvien
aizelšas)
aizezere
aizgādība
aizgādīgs (rūpīgs)
aizgādība [par
nepilngadīgiem]
aizgād|nis, -ņa
aizgāds („iztērēt pēdējo
aizgādu”)
aizgalds [lopiem]
aizgrābīgs [vārds]
aizgrābtība
aizgrie|znis, -žņa
aizgūtnēm
aizgūtnīgs
aizjūgs
aizjūras zemes, **aizjūras
zemes**

aizsērēt
aizjūre
aizkarene (aizkaŗamā
atslēga)
aizkars [logam]
aiz|kart, -kaŗu, -kāru,
(aiztikl)
aiz|kārt, -kaŗu, -kāru,
[kam priekšā]
aizkaŗamais
aizkārt|nis, -ņa (ceŗa
aizkrustojamā kārts)
aizklājs
aizkrāsne
aizkritne (v. Falltür)
aizkuli|ses, -ŗu
aizkurs
aizlaides (ritināms loga
aizkars)
aizlaid|nis, -ņa
aizlejs (ŗķidrs aizdars)
aizmāŗša (aizmāŗŗīgs
cilvēks)
aizmāŗŗība, **aizmirsība**
(v. Vergeßlichkeit)
aizmāŗŗīgs, **aizmirsīgs**
aizmirstība (v.
Vergessenheit)
aiz|miegt, -miedzu,
-miedzu, -miegdams,
-miegts
aizmuguras spriedums
aizmugure
aizparīt
aizpērn
aizpērnais [gads]
aizpērnad
aizplīvurot
aizrautība
aizrautīgs, **aizrāvīgs**
aizredze (v. Vorsehung)
aizsai|nis, -ņa
aizsardzība
aizsarglāt, -u jeb -āju,
[mēs -ām jeb -ājam],
-āju [-ās jeb -ājas]
aizsargs
aizsaule
aizsegs
aizsēr|ēt, -ēju, -ēju

aizskart
aizskart, **aizkart**
aizslēgs („šautenes
aizslēgs”)
aiz|smakt, -smoku,
-smaku, -smakdams
aizsprosts
aizstā|t, -ju, -ju [otra
vietu]
aizstā|vis, -vja
aizšaujamais
(aizšaujamā atslēga)
aiztura
aizvakarrīt
aizvakar vakarā
aizvars („aizvars atveŗas
un aizveŗas”)
aizvārte
aizvējš
aizvē|nis, -ņa
aizvien
aizvietot (aizlikt)
aizviņnedē|
aizžogot
akacija
aka|cis, -ča [purvā]
akačains [purvs]
akadēmija
akadēmikis
akadēmisks
akant|s, -a (augš)
akatalēktisks
akcents, uzsvars
akcesija
akcesorisks
akciden|ces, -ču
akcidentāls, *adj.*
akcionārs
akcī|ze, *ddzsk. ģen.* -žu
aklamācija
aklenīte (augš)
aklimatizācija
aklimatizēt
aklis, *par. ddzsk. akli*
(nezāle)
akls
akmenājs
akmen|s, -s
akmeņains
akmeņgrauzis (zivs)

akmeņkalis
akmeņkaltuve
akmeņlauzes (augš)
akmeņlauzis
akmeņlauztuve
akmeņogle
aknas
akolā|de, *ddzsk. ģen.* -žu
akomodācija,
akomodācija
akompanements,
pavadijums, *mūz.*
akompanēt
akordnieks (akorda
darba strādnieks)
akords
akra|cis, -ča
akreditēt
akreditīvs
akroamatisks
akrobatija
akrobat|s, *siev.* -e
akrostichs
akrs
aksiōma
ākstīgs [cilvēks]
ākst|īties, -os, [viņš -ās],
-ījos
āksts
aktie|ris, -ŗa, *siev.* -re,
aktrise
aktīnijs
aktīnografs
aktīnogramma
aktīvitāte
aktīvist|s, *siev.* -e
aktīvs, *adj.* un *subst.*
akt|s, -a (darbība; *tiesl.*
pierādījuma dokuments)
akt|s, -s, *ddzsk. ģen.* akšu
(dokumentu kopa
kancelejās)
aktuāls
aktuārs
akumulācija
akumulātors
akurāts
akustika
akustisks
akūtēt [zilbi], *val.*

alkt
akūts, *adj.* un *subst.*
akuzātīvs
akvarellis, -ļa (glezna)
akvarelists
akvārijs
alabastrs
ālants (zivs)
ālata (zivs)
|alauns|, **alūns**
ālava, **ālave**
albāni
albīnisms
albums
alda|ris, -ŗa
aldzīnieks (kas strādā
par algu)
aleja
alemaņi (ģermāņu cilšu
kopa)
ālestība (v. Albernheit)
āl|ēties, -ējos, -ējos
alfabēts
alga [ar stiepto
intonāciju],
aļģe (augš)
alga (atlīdzība)
algā|dzis, -dža
algebra
algebrisks
algot
|alģel|, **alga**, **aļģe**
alian|se, *ddzsk. ģen.* -šu
aligators
alimenti
alinieks (alu iemītņieks)
āliņģis
alizarīns
alkalijs, **sārmainis**
alkalisks
alkaloīdi
alkans, *adj.* (izalcis)
alkoholiķis
alkoholisms
alkohols
alksnājs, **alksniens**,
alksnaine
alksnene (sēne)
alk|snis, -šņa
alkt, **alkstu**, **alku**,

alkīmija

alkdams
alkīmija
allaž[iņ]
allegorija
allegorisks
allegreto
allegri
allegro
alligācija
alliterācija
allogamija
allokācija, *preču zinībās*
allopātija
allopats
allotropija
almanachs
alnis, aļņa (v. Hirsch, kr.
олень)
alodifikācija
alods, -a
aloties
alpaka (audums)
alpaks (metalls)
alpīnist[s], *siev. -e*
alpīns, *adj.*
Alpu vijolīte, ciklāmens
altajieši
altā|ris, -ŗa
alterācija
alternācija, skaņu mija,
val.
alternātīva
alternātīvs, *adj.*
alternēt
altruisms
altruist[s], *siev. -e*
alt[s], -a, *mūz.*
altvijole, brača
alumiņijs
alūns
alusnesēju brālība
aluvijs
alva
alveolārs, *adj.*
alveolas
aļģe, alga [ar stiepto
intonāciju] (augšs)
amalgama
amalgamēt

amatie|ris, -ŗa
amazone
ambrozija
ambulan|ce, *ddzsk. ģen.*
-ču
ambulatorisks, *adj.*
amēba
āmen
amerikānisms
amerikāņi
amfibija, abinieks
amfibrachs
amfiteāt|ris, -ŗa
amfora
amhariešu valoda
amizants
amizēt
ammonīti (gliemju
grupa; semītu tauta;
spridzekļi)
amnestēt
amnestija
amnēzija
|amoiba|, amēba
amonijs, ammonijs
amonjaks, ammonjaks
amortizācija
amortizēt
ampērmētrs
ampērs (elektrības strā-
vas stipruma vienība)
ampīrs (arhitektūras
stils)
amplificēt
amplifikācija
amplifikātīvs, *adj.*
amplitūda
amputācija
amputēt
āmrija („rij kā āmrija”)
amulet[s], -a
āmurs
anabiōtisks, *adj.*
anabiōze
anachorēts
anachronisms
anafora
anagramma
anaimija
anakolūtija

anomalija

anakolūt[s], -a
anagrūze
analfabētisms
analfabēt[s], *siev. -e*
analitisks
anali|ze, *ddzsk. ģen.* -ŗu
analizēt
analog
analogija
ananas[s], -a
anapaist[s], -a
anarchija
anarchisks
anarchistisks
anarchist[s], *siev. -e*
anastatisks
anatomija
anatomisks
anatom[s], *siev. -e*
andaluzieši (Andaluzijas
iedzīvotāji)
andaluzīts (minerāls)
andante
androfags, cilvēkēdājs
anekdot[s], -a
aneksija, aneksija
anektēt, anektēt
|anēmija|, anaimija
anemometrs
aneroids
anestēzija
angars
angažements
angažēt
angīna
anglofils
anglosakši
angļi
anhidrid[s], -a (bezūdens
ķīmisks savienojums)
anhidrīt[s], -a (minerāls)
animāls
animisms
anīs[s], -a
anketa
annāles
annuitāte
anod[s], -a, *subst.*
anomalija

anomals**anomals**, *adj.***anonims****ansambļlis**, -ļa**antagonisms****antan|te**, *ddzsk. ģen.* -šu**antenna****anticiklons****anticipācija** (*mūz.*

priekšlaice)

anticipātīvs**anticipēt****antifōna****antīks****antīkva****antīkvāriāts****antīkvārs**, *subst.***antīkvitā|te**, *ddzsk. ģen.*

-šu

antilope**antinomija****antipatija****antipatīvs****antipiretīvs**, *med.***antisēptika****antite|ze**, *ddzsk. ģen.* -žu**antitoksīns****antoloģija****antracīt|s**, -a**antreprenieris****antrōpoloģija****antrōpomorfisms****anullēt****aorist|s**, -a, *val.***aorta****apakš****apakšā****apakšējs****apakšīrnieks****apakšnieks****apakšstāvs****apalīks** (ieapaļš)**apalī|tis**, -ša (*v.*

Rundstück)

apaļot**apaļš****apara****aparas** (aršanas

nobeiguma svētki)

aparāts**aparātūra****apār|nis**, -ņa**apartaments****apatija****apatīvs****apatīt|s**, -a (minerāls)**apaudi** (sagšām piešūtie

izaudumi lejas malās)

apavi**apbēdas** (ēdiens)**apbed|īt**, -īju, -īju**ap|best**, [ar platu e]

-bedu, -bedu (aprakt)

apbrīnot**apbruņot****apcere****apcer|ēt**, -ēju, -ēju**apcerīgs** [prāts]**apcirk|nis**, -ņa**apdare** („mākslas darba

apdare”)

apdārzs [ap mēnesi]**apdāvinātība****apdāvināts** (*v. begabt*)**apdoms** („ar apdomu ko

darīt”)

apdraud|ēt, -u, -ēju**apdullināt****apdzirenes** (augš)**apek|s**, -a**apellācija****apellēt****apellātīvs**, *val.***apelsīns****apendicīt|s**, -a**apendik|s**, -a**apercepcija**, *psīch.***apercepēt****aperceptīvs**, *adj.***apetīt|s**, -a**apgāde** („kaņaspēka

apgāde ar pārtiku”)

[[grāmatu]

apgādniecība],

apgāds**apgādnieks****apgāds** („grāmatuapgāds” *v. Verlag*)**apgaisme****apgaismotāju laikmets****aplicība****apgaita** („mežsarga

apgaita”)

apgalvene [ragavām]**ap|gāzt**, -gāžu, -gāzu,

-gāzdams, -gāzts [-as]

apgrozība („nauda ir

apgrozība”)

apgērbs**apikāls**, *adj.***apīnājs****apī|nis**, -ņa**apīžas** [arklam]**ap|jaust**, -jaušu, -jautu,

-jauzdams, -jauzsts

apjauta**apjoms****apjūmības****apjums** („debesu

apjums”)

apkakle**apkala**, **atkala****apkalpe** („mašīnu

apkalpe”)

ap|kamt, -kampju,

-kampu, -kampdams,

-kampts [-as]

apkārtējs, *adj.***apkārtne****apkarot****apklājs** (sega)**ap|klust**, -klustu, -klusu,

-klusdams

apkūl|īb|as (svētki)**apkure** („centrālā

apkure”)

apķērīgs**aplaimot****aplam****apla|mis**, -mja**aplams****aplaudēt****aplausi****apledot****aplēse****ap|lēst**, -lēšu, -lēsu,

-lēsdams, -lēsts („aplēst

mantas vērtību”)

aplēsums**aplicība** („skolas

aplikācija

aplicība")

aplikācija

aplikāta, *mat.*

aplikātīvs, *adj.*

aplikātūra, *mūz.*

aplinku ceļi

aplinkus, *adv.*

ap|lis, -ļa

aploce

aploksne

apmale

apmēram

apmetne (vieta)

apmet|nis, -ņa (tērps)

apmetums (stukatūra)

ap|milzt, -milstu, -milzu,

-milzdams

ap|mulst, -mulstu,

-mulsu, -mulsdams

apnicīgs [darbs]

apnika (apnikums)

ap|nikt, -nīku, -niku,

-nikdams

apņēmīgs

apodeiktisks

apogamija

apogams, *adj.*

apogs, *dem.* apodziņš

(putns)

apokalipse

apokaliptisks

apokope

apokopēt

apoloģētika

apoloģēts

aposteriōrs

apostrofēt

apostrofs

apozīcija, pielikums,

val.

appaijāt

ap|pelēt, -pelu, -pelēju

applucināt

applūdināt

ap|lāvības

apprecēt, -precu,

-precēju [-as]

appuišot

apputekšņot [ziedaugus]

apput|lēt, -u, -ēju

apputināt

ap|pūst, -pūšu, -pūtu,

-pūzdams, -pūsts

apradi (attāli radi)

ap|rast, -rodu, -radu,

-razdams, -rasts

ap|rāvības (,linu

ap|rāvības")

apredze (redzes aploks)

apreibt, -reibstu, -reibu,

-reibdams

aprika (,maizes aprika")

apriko|ze, *ddzsk. ģen.*-žu

ap|rīlis

apriņķis

apriōrs

aproce

aprota, *grām.*

aprunīgs [cilvēks]

apsarg|lāt, -u jeb -āju, -āju

apsājs, apsiens, apsaine

apse

apsegs

apsējības (svētki)

apsējs (,kāju apsēji")

apsene (sēne)

apsidrabot, apsudrabot

ap|sikt, -sīku jeb -sīkstu,

-sīku, -sīkdams

apsikums (,spēku

apsikums")

āpsis

ap|skapstēt, -skapst,

-skapstēja

apskate (,piedalīties

izstādes apskatē")

apskats (,nolasīt preses

apskatu")

apsmieklis

apspalvojums (,miesas

apspalvojums")

apstādījumi

apstāk|lis, -ļa

(adverbs), *val.*

apstāk|lis, -ļa

|apstāk|lis, *val.*],

apzīmējums

ap|stāt, -stāju, -stāju

[-as] [apkārt]

apzīmētājs

ap|stulbt, -stulbstu,

-stulbu

apsudrabot, apsidrabot

apsvēpis [dūmos]

ap|svērt, -sveru, -svēru

apsvērums

apšaub|īt, -u, [mēs -ām],

-īju

apšaudes lauks, *milit.*

apšuve [tērpam]

apšuvums (,sienas

apšuvums")

aptauja

apteksne (kalpone)

aptieka

aptiekārs

aptumsums (,saules

aptumsums")

aptura (,griezti bez

apturas")

apture, *milit.* (kr.

застава)

ap|turēt, -turu, [viņš

-tur], -turēju

aptuvens

aptvere (v. Einfassung)

ap|tvert, -tveņu, -tvēru

apūdeņot

apustu|lis, -ļa

apvainot

apvalks (,šūnas

apvalks")

apvār|snis, -šņa

(horizonts)

ap|vāzt, -vāžu, -vāzu,

-vāzdams, -vāzts [kādu

trauku]

apveids (kontūra)

apvērsums

apvid|us, -us

apzar|nis, -ņa (v.

Gekröse)

apzied|nis, -ņa (zieda

kausiņš un vainadziņš)

apzīmējums (,vietas,

laika, kārtas apzīmējums

|apstāk|lis"), *val.*

apzīmētājs (atribūts),

val.

apzina	argentāns, jaunsudrabs	asns
apziņa	argons	art, aru, aru
ar [bez apostrofa!], arī	argumentācija	ārtava (naudas gabals)
āra, ārs, subst.	argumentēt	arte lis, -ļa
arabeska	arguments	artērija
arabi	ariānisms	arteziskā aka
araiometrs	āriene	artikulācija
arājs	ārieši	artikulēt
aramieši	arieta [4 zilbes!]	artikuls
aranžējums	(dziesma)	artilērija
aranžēt	ārīgs, adj.	artilērists
araukārija (augš)	ārija	arumi
arbitrāža	ārīks, adj.	ārvalst s, ddzsk. ģen.
arbitrs	aristokrācija	ārvalšķu jeb ārvalstu
arbu s, -a	aristokrātisks	arvien u]
archaioloģija	aristokrāt s, siev. -e	ārzemes
archaiolo gs, siev. -ģe	ārišķīgs	aŗamzeme
archaisks	aritmētika	asa ris, -ŗa (zivs)
archaisms	aritmometrs	asējums
archibīskaps	ārjava (v. Luftmörtel)	asēt
archidiakons	arjēgard s, -a	asfaltēt
archipelags	ārkārtas profesors	asfalts
architektonika	ārkārtīgs	asga lis, -ļa (smaile)
architektonisks	arklinieks (arkla zemes	asibilācija
architekt s, siev. -e	saimnieks), vēst.	asignācija
architektūra	arkls	assignants
architrvs, sijotne,	ārmala	assignāts
arch.	armātūra	assignēt
archivālijas	armēni (tauta)	asimilācija
archivār s, siev. -e	ārmisija	asimilēt
archīvs	arods [ar īsu a!]	asimetrija
ardievas	aromatisks	asin s, -s siev.
ardievoties	aromat s, -a	asinsgrēks
ardievu!	arpa (mūzikas	asinsšūcējs (vampirs)
ārdīk lis, -ļa (rīks)	instruments)	asinszāle (augš)
ārd īt, -u, [mēs -ām], -īju	ārpasaule	asiņains
[-ās]	arpinieks (arpas	asiņot
ārd s, -a	spēlētājs)	asīrieši (tauta)
ārdur v]is, ārduru resp.	ārprāts	asistent s, siev. -e
ārdurvju	ārpuse	askētisks
areāls	ārrīdznieks	askētisms
areiopags	ars (100 m ² , <i>saīs.</i> a)	askēts
arējs (kas pašlaik ar)	ārs, subst. („nākt no āra	askēze
ārējs, adj.	iekšā”)	asme (v. Spitze, „Kolkas
arēna	arse, ddzsk. ģen. arsu	raga asme”)
arestants	arsenāls	asmē lis, -ļa (cilvēks ar
arestēt	arsēn s, -a	asu mēli)
ārga lis, -ļa (dauzoņa)	ārst ēt, -ēju, -ēju	asmen s, -s
ārgals (ārējais gals)	ārst s, siev. -e	asmīte
arī, ar [bez apostrofa!]	aršīna	asns, subst.

asociācija

asociācija
asociatīvs
asociēties
asonance
aspirācija
aspirēts līdzskanis, *val.*
aspirant|s, *siev. -e*
aspirātors
aspirīns
asprātīgs
ass, *adj.*
as|s, -s, *ddzsk. ģen. asu*,
dem. asīte
asskoks (mērs)
astains
astgals
aste, *ddzsk. ģen. astu*
aste|re, *ddzsk. ģen. -ru*,
astra
asteszvaigzne (komēta)
astoņi
astonņieks
astonņpadmit
astonņplak|nis, -ņa
 (oktaedrs)
astotais
astotdaļa
astotkārt
astra, **astere**
astrologs
astroloģija
astronomija
astronoms
astrs („zirgu astri”)
ašķi (augšs)
atāls, *subst.* („pļaut
 atālu”)
ataudze, **atauga**
atavisms
atbaidīgs („atbaidīgs
 izskats”)
atbals|s, -s, *ddzsk. ģen.*
 atbalsu
atbalst|s, -a
atbaras (labības nodeva)
atbilde
at|bilst, -bilstu, -bildu,
 -bilzdams
atceļš („atceļa biļete”)

atcere

atdaļa (nodalījums)
atdar|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [ās]
atdāvāt
atdiene (govs)
 [atdieņi|, **adieni**
at|dot, -dodu, -devu [-as]
atdusa
ateisms
ateists
ateja
ateljē
atentāt|s, -a
atestāt|s, -a
atgāzeniski, *adv.*
atgriezenisks
 (refleksīvs), *val.*
at|gulties, -gulstos, [viņš
 -gulstas], -gulos jeb
 -gūlos
atguļa („slimības
 atguļa”)
at|ģīst, -ģiedu, -ģīdu,
 -ģīzdams [-as]
atjaunot
atjauta
at|jēgties, -jēdzos, [viņš
 -jēdzas], -jēdzos,
 -jēgdamies
at|jūgt, -jūdzu, -jūdzu,
 -jūgdams, -jūgts [zirgu]
at|jūkt, -jūktu, -jūku,
 -jūkdams (atrast no kaut
 kā)
atkal
atkala, **apkala**
atkalredzēšanās
atkāpe (rindkopas
 sākumā atstātā tukšā
 telpa)
atkar|īb|ā [no kāda
 nosacījuma]
atkarāties
atkarība („strādnieku
 atkarība no darba
 devēja”)
atkarpe [žebērklīm]
atkarpjains
 („atkarpjaina šautra”)

atradenis

at|kārt, -kaŗu, -kāru,
 [-as]
atkaru, *adv.*
atkāzas
atklāsme (v.
 Offenbarung)
atklātība
atklātne (pastkarte)
atku|snis, -šņa
atlaida (atkusnis)
atlaidas (grēku
 piedošanas dienas)
atlaide (rabats)
atlaidu krāsas (v.
 Anlauffarben)
atlant|s, -a
 („ģeografiskais atlants”)
atlasas
atlas|s, -a (audums)
atlēts
atliekas
atloks („piedurknes
 atloks”)
atlūgumos *ak.*
 (*nōminātīva* nozīmē
atlūgums)
atmācība (mācību
 atkārtojums)
atmata
atmiegs („atmiegu
 gulēt”)
atmieks|ēt, -ēju, -ēju
at|mīkt, -mīktu, -mīku
atminēt, -u, -ēju, [-as]
atminīgs (kas visu ko
 labi atminas)
at|mirt, -mirstu, -miru
 („locekļi atmirst”)
atmosfera
atmosfairisks
atna|dzis, -dža
atoms
atpakaļ
atpakaļrāpu|lis, -ļa
atpēdas (vecās,
 iebrauktās pēdas)
atplūdi
atrade|nis, -ņa (atrasts
 bērns)

atradne

atradne (vieta, kur atrod, piem., kādu minerālu)

atraitne

atraitnis, -ņa
atraitnīte (augšs)

ātraudzis, -dža

atraugas**atraugāties**

atribūtis, -a, apzīmētājs, *val.*

atriebe (atriebšanās)

atriebība**atriebīgs****ātrināt****atrisināt**

atrotīt, -u, [mēs -ām],
-īju [piedurknes]

ātrs

ātrulis (straujš, neapdomīgs cilvēks)

atrūna

atsaite [ratiem]

atsāpes

atsaucamā zīme (bekars), *mūz.*

atsauksme**atsavināt**

atsegte [aužamiem stāviem]

atsevišķs**atskabarga**

atskaidīt, -u, [mēs -ām],
-īju, [piem., kādu stīprāku skābi]

atskaņa**atskaņot**

atskārīt, -stu, -tu,
-zdams, -sts

atskārtā**atskats**

atskola („atskolā iet”)

atslēdznieks**atslēga**

atslīgt, -slīgstu, -slīgu,
-slīgdams [atpakaļ]

atšnauda**atšpaids****atšpars****atšpere**

atšperība (elastība)

atšperīgs (elastīgs)

atšpirgt, -špirgtu,
-špirgtams

atšpīte**atšpole**

atšpraudene [grāmatu spiestuvēs burtu novietošanai]

atšpulga (atšpīdums)

atštarpe („starp vārdiem atstāt atstarpī”)

atstāstījuma izteiksme, *val.*

atstatu, *adv.*

atstatums**atšvars****atšvēte**

atšķaidīt, -u, [mēs -ām],
-īju

atšķirībā („atšķirībā no citiem indivīdiem”)

atšķirība (starpība)

atšķirt, -šķirtu, -šķirtu,
[-as]

atšķirtība (vientulība)

atšķirtinis, -ņa (kas atšķirts)

atšķirtu, *adv.*

atšuve [svārkiem]

attaisnot

attaka, **atteka**

attālēm**attāliene**

attāls, *adj.*

attālu**attapīgs**

attapties, -topos, [viņš -topas] -tapos,
-tapdamies

attēikt, -teicu, -teicu
[-as] [piem., līgumu]

atteka, **attaka**

attēls

attiece, **attieksme**

attiecīgs

attieksme, **attiece**

atzina**attieksmes****vietniekvārds**

attikt, -tieku, -tiku

attīstīt, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]

attura

atturēt, -turu, [viņš -tur], -turēju [-as]

atturība**atturībnieks**

atturīties, -ījos, -ījos,

atutoties

atvadas („atvadu vārdi”)

atvadēties, [alus] -as,
-ējās

atvadīties, -os, [viņš -ās], -ījos

atvairīgs (tāds, kas atvaira)

atvaiŗis, -ŗa (buferis)

atvairīt, -u, [mēs -ām],
-īju

atvars

atvalse, *ddzsk. ģen.* -ŗu

atvasināt

atvāzt, -vāzu, -vāzu,
-vāzdams, -vāzts [nazi]

atveids**atveldze****atvēle**

atvēlēt, [ar platu ē]
-vēļu, -vēlēju

[atventel], **advents**

atvēst, -vēstu, -vēsu,
-vēsdams

atvēziens

atvēzties, -vēžos, [viņš -vēžas], -vēzos,
-vēzdamies

atvilgt, -vilgtu, -vilgtu,
-vilgdams [no mitruma]

atvilktne

atviru, *adj.*

atzale**atzars****atzinība****atzinīgs****atzinums****atziņa**

atzveltne**atzveltne****atzvilu|s**, *adv.***at|žilbt**, -žilbstu, -žilbu,
-žilbdams**at|žirgt**, -žirgstu, -žirgu,
-žirgdams**audējs****audekls****audien|ce**, *ddzsk. ģen.*

-ču

auditorija, klausītava**audzelīgs** [lietus]**audzēk|nis**, -ņa**audz|ēt**, -ēju, -ēju**audzināt****audžubērns****augkopība**|auglēnīca|, **auglinieks****auglīgs****auglinieks** [ziedaugiem]**aug|lis**, -ļa**aug|lot****aug|lūden|s**, -s**augmentācija****augment|s**, -a, *val.***augo|nis**, -ņa**augoņains****augšne****augstci|lnis**, -ļņa (*v.*

Hochrelief)

augstenes, bēniņi**augstiene****augstprātīgs****augstprā|tis**, -ša**augsts****augstirdīgs****augstspriegums****augstu****augša****augšā|m****augšdaļa****augšējs****augšiene****augšpus****augšstāvs****augšzemnieks**(„augšzemnieku
izloksnes”)**augšup****augšupējs** [radinieks]**augšupe|nis**, -ņa (īpaša
veida burts), *grāmr.***augtene** (vide, kuņģa aug
augi)**augu|lis**, -ļa (kas labi
aug, attīstās)**augusts****aukla** (sienamais)**aukle** (kopēja)**aukslējas****aukslēje|nis**, -ņa (skaņa),
*val.***aukstasinīgs****auksts** [laiks]**aulekšiem****aulekšot****au|lis**, -ļa (bišukoks)**au|liem** [skriet]**aumalīgs** (neapturams)**aumaļām****aunagalva** (sēne)**aureols****aurot****ausaine** (cepure)**ausai|nis**, -ņa (piem.,
zaķis)**auseklis****aus|īties**, -os, [viņš -ās],
-ījos**auskars****ausma****aus|s**, -s, *ddzsk. ģen.*ausu, *dem.* austiņa**aust**, aust, ausa, ausdams
[gaisma]**aust**, aužu, audu,

auzdams, austs [audeklu]

austere (dzīvnieks)**austre|nis**, -ņa (vējš)**austrumi****austrumnieks****austuve****auša****aušāties****aušīgs****aut**, aunu, āvu**autarchija** (valdīšana
pār sevi)**autarķija** (kādas valsts**āziāti**iztikšana ar pašas
ražojumiem)**autentisks****auto****autobiografija****autobiografisks****autobus|s**, -a**autochtons****autodidakts****autogamija****autogens**, *adj.***autografs****autokratija****automatisks****automats**, *subst.***automobil|lis**, -ļa**autonomija****autonoms**, *adj.***autoritā|te**, *ddzsk. ģen.*

-šu

autoritātīvs, *adj.***autor|s**, *siev. -e***auto satiksme****autotipija****aut|s**, -a**auzāji** (auzu stiebru
paliekas pēc pļaujas)**auzājs** (lauks)**āva** (kaŗa cirvis)**avangards**, priekšpulks**avansēt****avansie|ris**, ņa**avans|s**, -a**avantūra****avantūrists****avarija****avenājs****avene** (oga)**aviācija****aviātors****avī|ze**, *ddzsk. ģen.* -žu**avīžnieks****avoksnējs** [lauks]**av|s**, -s**azaid|s**, -a**azart|s**, -a**azbest|s**, -a**āziātisks****āziāti**

azots**azot|s**, -s, *ddzsk. ģen.*azošu, *siev.***āžrags** (mūzikas instruments)**B****babits****baci|lis**, -ļa, **baci|lls**, -lla**bacillārs**, *adj.***badadzeguze, puputis****badakā|sis**, -ša**badīgs****badīk|lis**, -ļa**bad|īt**, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]**bagarēt****bagars****bagāža****baidek|lis**, -ļa**baid|īt**, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]**baigs**, *subst. un adj.***bail****bailu|lis**, -ļa**bais|s**, -a, *subst. un adj.***bajadēra****bajārs****bakchanālijas****bakchan|te**, *ddzsk. ģen.*
-šu**bakstīk|lis**, -ļa**bakst|īt**, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]**baktērija****baktēriologs****baktērioloģija****balā|de**, *ddzsk. ģen.* -žu**balagan|s**, -a**balalaika****balamute****balamut|ēt**, -ēju, -ēju**balanda** (augš)**balanse****balansēt****balasts****baldachīns****baldriāns** (zāles)**bāleliņš****balerīna****bal|ēt**, -u, [tas bal], -ēju**bāl|ēt**, -u, [viņš bāl], -ēju**balet|s**, -a**balgans****bālgans****balkons****balle****ballinieks****ballistika****balons****balsekļi** (v.

Stimmbänder)

balsene (balss rīkle)**balsīgs** [līdzskanis], *val.***balsināt****bals|s**, -a (tautasdziesmu
meldija), *mūz.***bals|s**, -s, *ddzsk. ģen.*balsu, *siev.*balss rīkle, **balsene**balss saikļi, **balsekļi****balss tiesības****bastīk|lis**, -ļa,**balstek|lis**, -ļa**balstiņš** [vijolei]**balst|īt**, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]**balst|s**, -a**baltegle** (v. Weißtanne,
Edeltanne)**baltgal|vis**, -vja**balti** (tautu kopa)**baltro|cis**, -ča**baltum balts****balustrāde****balustrs****balzamēt****balzams****balziens** [ragavām]**baļķis****baļļa****bambus niedre****banāls****banana****bandāža****bandinieks****bandītisms****bandīts****barvedis****bandrole****bandubērns****bandūra****bangot****banket|s**, -a**bankno|te**, *ddzsk. ģen.*
-šu**baņķie|ris**, -ŗa**baptists**|bārabērns|, **bārabērns**|baravika|, **cietā beka**,**cietene****bārbala** („bērza

bārbalas”)

barbarisks**barbars****bārbele** (augš)**bārda****bārdāma**bārdas nazis, **skuveklis****bārddzi|nis**, -ņa**bardzība****bāre|ne|****bareljefs**, **zemcilnis****bāre|nis**, -ņa**bare|te**, *ddzsk. ģen.* -šu**bargs****bargums****barijs****barikā|de**, *ddzsk. ģen.*
-žu**bā|ris**, -ŗa**baritons****barīt|s**, -a**barjēra****bārkst|s**, -s, *ddzsk. ģen.*

bārkš[ķ]u

bārkš[ķ]ains [lakats]**barok|lis**, -ļa**barometrs****barone|se**, *ddzsk. ģen.*
-šu**barot**, **baŗot****bārs** (dzērienu

pārdotava)

bārst|īt, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]**bārt**, **baŗu**, **bāru** [-as]**barve|dis**, -ža

bārzda
bārzda, bārda
bārabērns
baŗot, barot
basbaritons, *mūz.*
basein|s, -a
baskāj|is, -a
basketbols
baski
baskvil|s, -a
bas|s, -a, mūz.
bastards
basteja
bastions
baškiri
bataljons
baterija
baud|īt, -u, [mēs -ām], -īju
baudkāre
baurot
bau|slis, -š|a
|bauš|aks|, **dusulis**
bazalt|s, -a
bazārs
baze, dzzsk. ģen. bažu
bazēties
bazilika (celtne)
bazilisks, subst.
(dzīvnieks)
bazisks, adj., ķīm.
baznīca, dievnams
baznīcēns
bāzt, bāžu, bāzu,
bāzdams, bāzts [-as]
bazūne
bazūnēt
bažīgs [prāts]
baž|īties, -ījos, -ījos
bebrkārklīš
bebr|s, -a
bedējs (kaprācis)
bedības
bed|īt, -īju, -īju
bēdluga
bedrains
bēdubrālis
beduīni
bēdu|lis, -ļa
bēg|lis, -ļa

begonija (augš)
bēgšus, adv.
bēgt, bēgu [ar šauru ē],
bēgu, bēgdams
bēgu|lis, -ļa
bēguļot
|beice|, **kodne**
beigt, beidzu, beidzu,
beigdams, beigts [-as]
beigts
beka
bekars, atsaucamā
zīme, mūz.
bēkons
beletristika
beletristisks
belladonna
beludžistānieši (tauta)
belzt, belžu, belzu,
belzdams, belzts
bemol|s, -a, pazemi-
nāmā zīme, mūz.
|bencīns|, **benzīns**
bende, dat. [siev.]
bendei, [vīr.] bendem,
dzzsk. ģen. benžu
bendesmaiss
benefi|ce, dzzsk. ģen. -ču
beneficijs [lēņu tiesībās]
bēniņi, augstenes
bengali
benzīn|s, -a
benzol|s, -a
berberī (tauta)
bē|res, -ŗu
berillijs (metalls)
berill|s, -a (dārgakmens)
bērinieki
bē|ris, -a (zirgs)
bērnaukle
bērndārzniece
bērn|u|dārzs
bērnišķīgs
bērs, adj.
bērt, beŗu, bēru
berze
berzene (piestiņa)
berze|nis, -ņa (skaņa),
val.
berz|ēt, -ēju, -ēju

bezpēcīgs
bērzlape (sēne)
bēzrs
berzt, beržu, berzu,
berzdams, berzts [-as]
berzumi [rīvmaize]
bērkamba|ris, -ŗa
best, [ar platu e] bedu,
[viņš bed], bedu,
bezdamš, bests (rakt)
bestija
bešā, adv.
betonēt
betons
bezbai|lis, -ļa
bezbēdīgs
bezbēŗnu atraitne
bezdarbīgs
bezdar|bis, -bja
bezdarbnieks
bezdarbs
bezdelīdzēns
bezdelīga
bezdibe|nis, -ņa
bezdievīgs
bezdīe|vis, -vja
bezdrāts telegrāfs
bezgalīgs
bezga|lis, -ļa
(nepiepildāms cilvēks)
bezglau|sis, -ša
bezgo|dis, -ža
bezizejas stāvoklis
bezkauna
|bezkrāsains|, **bezkrāsas,**
bezkrāsu („bezkrāsas
šķidrums”)
bezlape (augš)
bezmaz [ar uzsvāru 2.
zilbē] (gandrīz)
bezmēn|s, -a [svēršanai]
bezmiegs
bezpajumtnieks
bezipersonisks
bezprā|tis, -ša
bezipūpīgs
bezipamaņa
bezipār|dis, -ža
bezipār|nis, -ņa
bezipēcīgs

beztiesīgs
beztiesīgs
bezvār|dis, -ža
bezvēja laiks
bezzemnieks
bezziedu augi
bezzo|bis, -bja
bībele
bībelnieks
bibliofilija
bibliofils
bibliografija
bibliografs
bibliomanija
bibliotēka
bibliotēkār|s, *siev.* -e
|bicantieši|, **bizantieši**
bīdāmatlēga
bīdāmmērs
bīdek|lis, -ļa
bīd|īt, -u, [mēs -ām], -īju
[-ās]
bīdēk|lis, -ļa
bīd|ēt, -ēju, -ēju
bīdrinieks
(kompaņons)
bīdroties
bīdr|s, -a, *vok.* bīdr!
siev. bīdre[ne]
bīdrzīme (-)
bīd|s, -a, *subst.*
bīze|nis, -ņa („tomātu
bīzenis”)
bīze|ēt, -ēju, -ēju
bīzgal|vis, -vja
bīzok|nis, -ņa
bīzpiens
bīzputra
bīzi, *adv.* („bīzi
apdzīvota vieta”)
bīzs [mežs]
bīži, *adv.* („bīži
slimot”)
bīžs („bīži
apciemojumi”)
bīfe|lis, -ļa
bīfstēks
bīfurkācija
bīgamija
bīgoterija

bīgu|lis, -ļa, **bīstek|lis**,
-ļa [ar ko rauš ogles]
bīgu|zis, -ža (ēdiens)
bīj|īb|a
bījāties
bījīgs
bījums („purvi vēl rāda
tauru kādreizējo
bījumu”)
bīkls
bīksai|nis, -ņa
bīksains
bīk|ses, -šu
bīkstīk|lis, -ļa,
bīkstek|lis, -ļa
bīkst|īt, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]
bīkšturi
bīkt|s, -s, *siev.*,
grēksūdze
bīkvadrāt|s, -a, *mat.*
bīķeris, **kauss**
bīlabiāls, *adj.*, *val.*
bīlan|ce, *ddzsk. ģen.* -ču
bīlaterāls
bīlde, **glezna**, **attēls**,
aina
bīljard|s, -a
bīljons
bīlst, bīlstu, bīldu,
bīlzdams, bīlsts
bīle|te, *ddzsk. ģen.* -šu
bīleten|s, -a
bīlīna (krievu episks
tautas dzejojums)
bīmetallisms
|bīmsakmens, bīmšteins|,
pūmekls
bīnārs, *adj.*, *alg.*
bīnok|lis, -ļa
bīnokulārs, *adj.*
bīnomināldiferenciā|lis,
-ļa, *alg.*
bīografija
bīografs
bīolo|gs, *siev.* -ģe
bīoloģija
bīotīt|s, -a
bīrka
bīrkavnieks

blakām
bīrkavs
bīrk|stis, -šķu (karsti
pelni)
bīrkst|īt, -u, -īju
(„bīrkstīt ogli no skala”)
bīrojs
bīrokratija
bīrokratisks
bīrokrat|s, *siev.* -e
|bīrste|, **suka**
bīrt, bīrstu, bīru
bīrze („sējuma bīrze”)
bīrzīgs (drupens)
bīrz|s, -s, *dem.* bīrziņa
(bērzu mežs)
bīrzt, bīrstu, bīrzu,
bīrzdams, *vēl. izt.* bīrztu
bīrztala
bīržains (nevienādi
nosēts)
bīržot [zemi]
bīse (medību šautene)
bīsektri|se, *ddzsk. ģen.*
-šu, *geom.*
bīsinieks
bīskapija
bīskaps
bīskvīt|s, -a
bīsmut|s, -a
bīste, *ddzsk. ģen.* bīstu
bīstek|lis, -ļa, **bīgu|lis**,
-ļa [ar ko rauš ogles]
bīško|pis, -pja
bīškrēsliņi (augi)
bīš[u]koks (strops)
bīties, bīstos, [viņš
bīstas], bījos
bītinieks (bīškopis)
bīzantieši
bīzantisks
bīzarrs, *adj.*
bī|ze, *ddzsk. ģen.* -žu
bīzenēt, -ēju, -ēju
bīzeņu laiks
bīzo|nis, -ņa (kas bīzo
apkārt)
bīzon|s, -a, (Amerikas
bīfelis)
blakām, **blakus**

blakts**blakt|s**, -s, *ddzsk. ģen.*

blakšu

blakusistaba, **blaku****istaba**blakusleņķis, **blaku****leņķis****blakus, blakām**

(„blakus istabai ir virtuve”)

blamāža**blamēt****bland|īties**, -os, [viņš

-ās], -ījos

blanka (biezs dēlis)**blanket|s**, -a (formulārs)**blanko kredīts****blasfēmija****blaugzna****blaugznains****blaugznāt|ies]****blāvbaltums** (v.

Mattweiß)

blāvot (matēt, v.

mattieren)

blāvs, *adj.* (v. matt)**blēd|īt**, -īju, -īju|bleķis|, **skārds****blenzt**, blenžu, blenzu,

blenzdams, blenzts

(skatīties)

blēt, blēju, blēju**bliest**, bliežu, bliedu,

bliezdams (piebriest)

blie|te, *ddzsk. ģen.* -šu

(v. Handramme)

bliet|ēt, -ēju, -ēju**bliezt**, bliežu, bliezdams,

bliezts (sist; skriet)

blīgzna (koks)**blīst**, blīstu, blīdu,

blīzdams (pieņemties

apmērā)

bliukšķēt, bliukšķ,

bliukšķēja

blīv|ēt, -ēju, -ēju**blīvs**, *adj.***blokā|de**, *ddzsk. ģen.*

-žu

bloķēt**blondīne****blonds****blāu|ris**, -ra**blāurs**, *adj.***blāust|īties**, -os, [viņš

-ās], -ījos

blāut, blāju, blāvu**boa****bobslej|s**, -a**bohēma****bohēmietis****boikotēt****boikots****boja** [ar īsu o!] (ūdenī

peldoša zīme)

bojā eja**bojā iet****bojīgs** (tāds, kas ātri

bojājas)

|bokāls|, **pokāls****bokse|ris**, -ra**boks|s**, -a**bōle****bol|īt**, -u, [mēs -ām], -īju

[-ās]

bombardēt**bonitāte****bonvivans****boracīt|s**, -a**boraks****boreāls**, *adj.***bors****borskābe****botanika****botaniķis****botanisks****bo|tes**, -šu**bozties**, božos, [viņš bo-

žas], bozos, bozdamies

brachikefalija**brachikefals**, *adj.***brachiloģisms****brāchma|nis**, -ņa**brāchmanisms****brača**, altvijole**brade|nis**, -ņa, **bride|nis**,

-ņa (tīkls)

brāga, **šķiedenis****brakšķēt**, brakšķ,

brakšķēja

brilles|brāķeris|, **šķirotājs**brāķēt, **niecēt**brāķis, **niece****brālēns****brālība** (ģilde)**brāļadēls****brāļameita****brāļoties****brāļu draudze****brammanība****brammanis****brangs****branša**, **nozare****brasl|s**, -a [upē]**brašs****brau|cīt**, -ku, [mēs -ām],

-cīju [-ās]

braukšus, *adv.***bravo!****brāzma****brāzt**, brāžu, brāzu,

brāzdams, brāzts [-as]

|breksis|, **plaudis****brēkt**, brēcu, brēkdams**breloks****brem|ze**, *ddzsk. ģen.* -žu**brētliņš****bretoņi****breviārijs****bride|nis**, -ņa, **brade|nis**,

-ņa (tīkls)

brī|dis, -ža, *dem.* brītiņš**bridž|s**, -a**briedene** (sēne:

šampiņons)

briedīgs („briedīgi

graudi”)

briedis (v. Elentier,

Elch, kr. лосъ)

briest, briestu, briedu,

briezdams

brigā|de, *ddzsk. ģen.* -žu**briket|s**, -a**briksnis**, *par. ddzsk.***brikšņi****brikšķ|is**, -a (troksnis)**briljantūns****briljant|s**, -a**bril|les**, -lļu, **acenes**

brillains
brillains
brīnišķīgs
brīnītis, -os, [viņš -ās],
-ījos
brīnumains
brīologs
brīoloģija
brist, brienu jeb briedu,
bridu, brizdams, brists
brīti (tauta)
brīvdabas mūzejs
brīvdiena
brīvdomātājs
brīve (brīvība)
brīvprātīgais
brīvrokas zīmējums
brīvs
brīžam
brodiņš (trīsstūrainis logs
vai loga vaļums kores
galā)
broka|stis, -šķu jeb -stu
brokastot
brokāt|s, -a
brōms
bronchas
bronchiāls, *adj.*
bronchiolas
bronchīt|s, -a
bronchoskopija
bronzā
bronzēt
brošēt
brošūra
brucek|lis, -ļa [izkaptis
asināšanai]
brucināt [izkapti]
bruģēt
bruģu tiesa
brūklenājs
brūklene
brukt, brūku, bruku,
brukdams
bruljon|s, -a
brunči
brunet|s, -a, *siev. -e*
brūnīgsnējs, *adj.*
bruņinieks
bruņne|sis, -ša

bruņniecība
bruņniecisks
bruņurupucis
|brusa|, **šķautnis**
brutāls
bruto
bruto peļņa
bružāt
būce|nis, -ņa (būda)
budē|lis, -ļa
budisms
buduārs
bufe|ris, *ŗa*, *atvairis*
bufe|te, *ddzsk. ģen. -šu*
buket|s, -a („vīna
bukets”)
bukinists
bukn|īt, -īju, -īju
buks, **stirnāzis**
buldurenes (augšs)
buldu|ris, -ŗa
bulgāri
buljons
bullā
bu|llis, -ļļa
bul|s, -a („bula gaiss”,
„bula laiks”)
bulta, **šautra**
bult|ēt, -ēju, -ēju [duris]
bult|s, -s, *ddzsk. ģen.*
bulšu [durīm]
bulvā|ris, -ŗa
bumbiere, **krause**
(koks)
bumbie|ris, -ŗa, **krausis**
(auglis)
bumbotava
bumbu|lis, -ļa
bumbuļains
bumbve|dis, -ža
bumerangs
bundul|s, -a, *dem.*
bunduliņš
bundzinieks
bungot
buras, **buŗas**
burāt, **buŗāt** [zēģelēt]
burba (pora)
burbains (koks)
burbu|lis, -ļa

būvmateriāls
burbuļot
burinieks
būris, **sprosts**, **krātiņš**
|burjati|, **buŗati**
burkāns
burkšķis, -a
burleska
burlesks, *adj.*
burt, buŗu, būru [-as]
bur|te, *ddzsk. ģen. -šu*,
loze
burtene (kaste burtu
novietošanai)
burt|ēt, -ēju, -ēju, **lozēt**
burtli|cis, -ča
burtnīca
burtniecība
burvīgs
burvilka (virve buru
uzvilksanai)
bur|vis, -vja
burz|m|a
burzgul|ēt, -ēju, -ēju
(„ūdens burzgulē”)
burzgul|is, -ļa
burzīgs („burzīga
drēbe”)
burz|īt, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]
burz|m|a
buržuazija
buržuazisks
buŗas, **buras**
buŗāt, **burāt**
buŗati (tauta)
bušmeņi
būt, esmu, biju, jābūt
butaforija
|butel|, **plekste** (zivs)
būt|n|e
būtība
būtva (kr. БУТ)
būve
būv|ēt, -ēju, -ēju, celt
būvmateriāls

carisms**carisms****carī|ste**, *ddzsk. ģen.* -stu**car|s**, *siev.* -iene**cauna****caur**, *prep.***caurau|dzis**, *siev. -gusi*
[gaļa]**caurausts** [pavediens]**caurbira****caurbrauktuve****caurcaurēm****caurdu|res**, -rū (sāpes)**cau|re**, *ddzsk. ģen.* -rū,**caurule****caureja****cauri**, *adv.***caurlai|de**, *ddzsk. ģen.*
-žu**caurlaidība** (v.

Durchdringlichkeit)

caurlaidīgs [māla
trauks]**caurmērs****caurraksts****caurredzams****caurskatīt**, skatu cauri,
skatīju cauri**caurspīdīgs****caur[ul]e****caurumotājs** (mašīna
caurumošanai)**caurumsi|tis**, -ša (v.
Lochdorn)**caurvējš****cechšteins****cedēt**, pārnodot, *tiesl.***cekulains****cekuls****celibāt|s**, -a**cēliens****ce|lis**, -ļa [kājai]**cella****cellofans****celluloīds****cellulōza****celmājs**, celmaine,**celmiens****celmene** (sēne)**cēlmetall|s**, -a**celmlau|zis**, -ža**cēlonība****cēlonisks****cēlo|nis**, -ņa**cēlsir|dis**, -ža**celtne****celt|nis**, -ņa (ceļamais
krāns)**celtuve****celtu|vis**, -vja (lifts)**celtuvnieks****cēlums**, cilme (v.
Ursprung)**ceļa jūtis****ceļampēja****ceļgals** [kājai]**ceļinieks****ceļ|a|kāja****ceļmale**, ceļmala**ceļmalīte** (augš)**ceļve|dis**, -ža**cementēt****cements****cemme**, **cembe****cemurains****cemurs** („ziedu cemuri”)**cemurzie|dis**, -ža (augš)**cenrā|dis**, -ža**cen|slis**, -šļa (karjērists)**censo|nis**, -ņa**censties**, cenšos, [viņš
cenšas], centos,
cenzdamies**centīgs****centimetrs****centners****centrālpakure****centrāle****centrālizācija****centrālizēt****centrāls**, *adj.***centrbēdzes spēks****centrifuga****centrifugāls**, *adj.***centripetāls**, *adj.***centrs****cenzēt****cenz|s**, -a**cenzūra****cepelīn|s**, -a**chrōmatisks****cepe|tis**, -ša**cepiens** („maizes
cepiens”)**cept**, cepu, cepu**ceptuve****cepums****cepurnieks****cerbers****cerebrāls**, *adj.***ceremoniāls**, *subst.***ceremonija****cerēt**, [ar platu e] ceru,
cerēju**ceriņi****cērte** (īpašs cirvis)**cesija****cesionārs****ceturk|snis**, -šņa**ceturtdaļa****ceturtdiena****cēzijs****cezūra**

|chaldieši|, kaldieši

chalva**chameleons****chaos|s**, -a**charta****cheiromantija****cherubs****chimēra****chinīns****chirurgs****chirurgija****chitōn|s**, -a**chlōrāti****chlōrid|s**, -a**chlōrīt|s**, -a**chlōrkaļķi****chlōrofill|s**, -a**chlōroforms****chlōrs****cholera****choleriķis****chorda****choreografija****chrestomatija****chrizantema****chrizolit|s**, -a**chrōmatisks**

chrōmolitografija
chrōmolitografija
chrōmotipija
chrōms
chronika
chronisks
chronoloģija
chronometrs
ciankalijs
cicero (burtu nosaukums)
ciedr|s, -a (koks)
ciekurs
ciemats
ciemiņš
ciemkukulis
ciemmaize
cienas|s, -a (pacienājums)
ciemat
cieniāba („cieniāba ļaužu acīs”)
cieni|t, -īju, -īju
cieņa („cieņa, godā turēt”)
ciepst|ēt, -u, -ēju [cālis]
ciept, cieptu, ciepu, ciepdams
ciest, ciešu, cietu, ciezdams
ciešamā kārta (pasīvs), *val.*
ciešmets (1 m³ blīvas koksnes masas)
ciešs
ciēt („taisīt duris ciēt”)
ciete (stērķele)
cietene |baravika|
cieti, *adv.* („cieti saspīest”)
cietiāba („rakstura cietiāba”)
cietok|snis, -šņa
ciētpape (v. Preßspan)
cietsirdīgs
cietsir|dis, -ža
cigare|te, *ddzsk. ģen.* -šu
cigārs
cigoriņi
cikādas

cik daudz
cikkārtējs
ciklāmens, Alpu vijolīte
ciklisks, *adj.*
cikloīda
ciklons
ciklops
cikls
cikreiz
cikst|ēties, -os, [viņš -as] -ējos
ciksto|nis, -ņa
cilāt
cildens
cild|īt, -u, [mēs -ām], -īju
cilds (v. edel)
ciliāti
cilindrs
cilme, cēlums (v. Ursprung)
ci|lnis, -lņa (reljefs)
cilpa
cilpot
cilt|s, -s, *siev., ddzsk. ģen.* cilšu
ciltskoks
cilvēciāba (humānitāte)
cilvēcīgs (humāns, kr. чело́вечный)
cilvēcisks (v. menschlich, kr. чело́веческий)
cilvēkēdājs
cinerārija (augš)
ciniķis
cinisks
cinisms
ci|nis, -ņa
cīn|īties, -os, [viņš -ās] -ījos
cinkografija
cinkot
cinkotipija
cinkziede
cinobrs
ciņains
ciparnieks („pulksteņa ciparnieks”)
cipars
cipre|se, *ddzsk. ģen.* -šu

cūkkūts
cīpsla
cīpslene [acij]
circenis
cirks
cirkšņi (paslēpenes)
cirkulācija
cirkulārs
cirkulēt
cirkullis, -ļa
cirkumfleks|s, -a, *val.*
cirme|nis, -ņa (kukaiņu kāpurs)
cir|mis, -mja (tārps)
cirmuļains [koks]
cirpt, cērtu, cirpu
cir|slis, -šļa (dzīvnieks)
cirsma
cirst, cērtu, cirtu, cirdzams, cirsts
cirta
cirtains
cirtāt [matus]
cirtāties
cir|vis, -vja, *dem.* cirvītis
ciska, *dem.* cisciņa
cisterna
cīsties, cīšos, [viņš cī-šas], cītos, cīzdamies
citadele
citāds
citara
citāt|s, -a
citēt
cītīgs
citkārt
citometrs
citreiz
citrons
citrovanīļa
cittautie|tis, -ša
citticībnieks
cituriene
civīlizācija
civīlizēt
civīllikums
civīls
cūkkopība
cūkkop|pis, -pja
cūkkūt|s, -s

cūkpiene

cūkpiene

cūkpupa

cukurs, sukurs

cunf|te, *ddzsk. ģen.* -šu

|cvībaks|, sausiņš

Č

čabēt, čab, čabēja

čabu|lis, -ļa

čakar|ēt, -ēju, -ēju

čakārnis, sakārnis

čakls

čakste, *ddzsk. ģen.*

čakš[ķ]u

čakstēt, čakst, čakstēja

(„lapa krīt čakstēdama”)

čākstēt, čākst, čākstēja

[sniegs]

čālas („bērnu čālas”)

čalot

čamd|īt, -u, [mēs -ām],

-īju [-ās]

čāpāt (lēnām iet)

čāpstināt [muti]

čardaš|s, -a

čarlstons

čaugans

čaukstēt, čaukst,

čaukstēja

čaula

čaulīte („papirošu

čaulīte”)

čaumala

čeči (tauta)

čeks (zīme)

čellinieks, čellists (čella

spēlētājs)

čel|ls, -la (mūzikas

instruments)

čemodāns

čempionāt|s, -a

čempions

čemurains, cemurains

čemurs, cemurs

čemurziedis,

cemurziedis

čeremisi (tauta)

čerkesi (tauta)

četra|cis, -ča [kāršu

spēlē]

četratā, *adv.*

četrējāds

četrinieks

četrīši

četrjūgs

četrkājains

četrpadmit

četrrāpu[s], *adv.*

četrreiz

četrrocīgi

četrstū|ris, -ra

četrstūrainis

čiekurs, ciekurs

čiept, ciept

čigāns

čīkst|ēt, -u, -ēju

čīpste (putns)

čīrkst|ēt, -u, -ēju

čokuroties

čokurs („sarauties

čokurā”)

čuguns, ķets

čukči (tauta)

čukslājs

čukst|ēt, -u, -ēju

čūkstēt, čūkst, čūkstēja

[karsta dzelzs ūdenī]

čukurs

čūlāt

čunčīnš (putns)

čurkste, *ddzsk. ģen.*

čurkš[ķ]u

čurkst|ēt, -u, -ēju

čūska

čūskulājs

čūskulēns

čuvaši (tauta)

D

dabas zinātnes,

dabzinātnes

|dabaszinātnisks|,

dabzinātnisks

dabisks

dābolains [zirgs]

dab|ūt, -ūju, -ūju

darbinieks

dabzinātnes

dabzinātnisks

dadaisms

dagls (raibs)

daik[t]|s, -a

daile

dailināt

dailinieks (mākslinieks)

daļava

daļdarbs (beletristisks

darbs)

daiļliterātūra

(beletristika)

daiļruna

daiļslidošana

daiļš

daimonisks

daimons

daina

dainot

dair|īties, -os, [viņš -ās],

-ījos

dakstiņš, kārniņš

dakšas

daktiloskopija

daktils, -a

dakt|s, -s, *ddzsk. ģen.*

dakšu, deglis (v. Docht)

dalāmais, *mat.* (ko dala)

dalāmība

dalb|s, -a

dāldē|ris, -ra

dalība („dalības zīme”)

dālija (augš)

dalījums

dal|īt, -u, [mēs -ām], -īju

[-ās]

dalītājs, *mat.*

daltonisms

daļējs

dāma

dam|bis, -bja

dambrete

dāņi

darāmā kārtā (aktīvs),

val.

darba klausība

darbdiena

darbinieks

darbnīca
darbnīca
darboka (v. Betrieb)
darboties
darbvedība
darbve|dis, -ža
dārdēt, dārd, dārdēja
dārd|s, -a („pērkona dārdi”)
dārdzība
dārgakmen|s, -s
dārgmetall|s, -a
dārgs
darījums
dar|īt, -u, [mēs -ām], -īju [-ās]
darītava („alus darītava”)
darva
darvde|dzis, -dža
darwinisms
darvot
dārzāji
dārzko|pis, -pja
dārzs
dāsns (devīgs)
datele
datēt
dati
datīvs, *val.*
datums
daudz
daudzbalsīgs
daudzējāds
daudzgadīgs
(„daudzgadīgs augs”)
daudzkārtējs
daudzmaz [ar uzsvaru 2. zilbē]
daudzplak|nis, -ņa (poliedrs)
daudzpunkte (...)
daudzpusīgs
daudzreiz
daudzskaitlinieks, *val.*
daudzskait|lis, -ļa, *val.*
daudzstū|ris, -ŗa
daudzstūrainis
daugavie|tis, -ša
dauzek|lis, -ļa

dauz|īt, -u, [mēs -ām], -īju [-ās]
dāvana
dāvāt
dažādība
daždažāds
daždien
dažnedažādi
dažs
dažur
daž|u|viet
deba|tes, -šu
debatēt
Debesbraukšanas diena
debe|sis, -ša (mākonis)
debes|s, -s, *siev.*, *ddzsk.* *ģen.* debesu [abi e plati!]
debess puse
debešķīgs
dēbetēt
dēbet|s, -a
debija
debitants
debitēt
dēbitīvs, *val.*
dēbitors
decemb|ris, -ŗa
decemviri
decentrālizācija
decentrālizēt
decigrams
decimāldaļa, **desmitdaļa**
decimets
dechlōrēt
dedestīna (augš)
dēdēt, [ar platu ē] dēdu, [viņš dēd] dēdēju
dedikācija, **veltījums**
deducēt
dedukcija
deduktīvs, *adj.*
dedzīgs
dedzinātava
defektīvs, *adj.*
defekt|s, -a
deficit|s, -a
defilēt
definēt
definīcija

dekorēt
definītvivs
deflācija
deflorācija
deformācija
deformēt
degakmen|s, -s
degazēt
deggā|ze, *ddzsk. ģen.* -zu
deg|lis, -ļa [lampai]
degmāls (terrakota)
degpunkts (fokuss)
degradēt
deg|snis, -šņa
degt, dedzu, dedzu, *tr.*
degt, degu, degu, *itr.*
degunknie|bis, -bja (pensnejs)
degunra|dzis, -dža
degun|s, -a, *dem.* deguntiņš
degut|s, -a
degviela
degvīns
deģenerācija
deģenerēties
deģ|lis, -a
deiktisks, *adj.*
deisms [2 zilbes!]
deja
dējīgs
dekada
dekadence
dekadentisms
dekadents
dekānāt|s, -a
dekān|s, -a
deklamācija
deklamātors, **deklamētājs**
deklarācija
deklarēt
deklinācija
deklinēt
dēk|lis, -ļa (afīkss), *val.*
dekoltē
dekorācija
dekorātīvs, *adj.*
dekorātors
dekorēt

dekrēts
dekrēt|s, -a
 |deksnis|, degnis
dekstrīns
dēladēls
delb|s, -a
deld|ēt, -ēju, -ēju
dēle
delegācija
delegāt|s, *siev.* -e
deleģēt
dēlēns
delfīns
delikate|se, *ddzsk. ģen.*
 -šu
delikāts
delikts
delinkvents
delīrijs
dē|lis, -ļa
delm|s, -a
delna
delta
delver|ēt, -ēju, -ēju
delve|ris, -ŗa
demagogs
demagoģija
demagoģisks
demarkācija
demarš|s, -a
deminutīvs, *adj.* un
subst., val.
demisija
demisionēt
demobilizācija
demobilizēt
demografija
demokratija
demokratisks
demokratisms
demokratizēt
 |demonisks|, daimonisks
demonstrācija
demonstrants
demonstrātīvs, *adj.*
demorālizācija
demorālizēt
dēnārs, **dēnārijs**
denaturētais spirts
dendījs

dendroģija
denominātīvs, *adj., val.*
dentāls, *adj.*
dentist|s, *siev.* -e
denuncēt
denunciācija
denunciants
departament|s, -a
depo
deponents
deponēt
depozit|s, -a
depresija
depresīvs, *adj.*
deputāt|s, *siev.* -e
deramdiēna
derēt, [ar platu e] deru,
 derēju
dergties, [man] derdzas,
 derzās (riebties,
 nepatikt)
derivātīvs
dermatoloģija
desant|s, -a
desert|s, -a
desetina
designēt
desmitdaļa
desmit|s, -a jeb **desmit|s**,
 -s, *ddzsk. ģen.* desmitu,
siev.
despotisks
despotisms
despots
destillācija,
 [pār]tvaicēšana
destillāt|s, -a
destillēt, [pār]tvaicēt
dēstīt, [ar platu ē] dēstu,
 dēstīju
dēst|s, -a
dēt, dēju, dēju
detalizēt
detaļa, **sīkdaļa**
detektīvs
detektors
determinācija
determinan|te, *ddzsk.*
ģen. -šu
determinātīvs

diapazons
determinēt
dēties, dējos, [viņš dējas]
 -dējos
detonācija
detonēt
deva („zāles lietāt mazās
 devās”)
devalvācija
devalvēt
dēv|ēt, -ēju, -ēju
deviņāds
deviņnieks
deviņpadsmit
devītdaļa
devī|ze, *ddzsk. ģen.* -žu
devons
dezertēt
dezertie|ris, -ŗa
deziderāts, *subst.*
dezinfekcija
dezinfektors
dezinficēt
dezorganizācija
dezorganizēt
dežūra
dežūrants
dežūrēt
diabētiķis
diabēt|s, -a
diadēma
diafragma
diagnō|ze, *ddzsk. ģen.*
 -žu
diagonāle
diagramma
diaire|ze, *ddzsk. ģen.* -žu
 |diaita|, **diēta**
diakons
diakritiska zīme
dialektika
dialektiķis
dialektisks
dialektologs
dialektoloģija
dialekts (izloķšņu
 kopums)
dialogs
diametrs, **caurmērs**
diapazon|s, -a

diapozitīvs**diapozitīvs**, *subst.***diatermija****dibenistaba****diben|s**, -a**dichotomija****didaktika****dīd|īt**, -u, [mēs -ām], -īju
[-ās]**dīdz[el]ība** („sēklas
dīdzēlība”)**diebt**, diebju, diebu**diecēze** [4 zilbes!]**diedz|ēt**, -ēju, -ēju**diegt**, diedzu, diedzu,
diegdams, diegts**diemžēl****diendienā** [strādāt]**diendusa****dienests****dieninieks****dienišķs****diennakt|s**, -s, *dzsk.**ģen.* diennakšu (24
stundas)**dienvidi** (debess puse)**dienvidrietumi****dienvid|us**, -us

(„dienvidu gulēt”)

|diereze|, **diaireze****diet**, deju, deju**diēta****diētika****dievaines** (veļu laiks)**dievbijīgs****diev|iet|e****dievek|lis**, -ļa**dieve|ris**, -ŗa**dievgaldnieks****dievgalds****dievība****dievišķīgs****dievkalpojums****dievkociņš** (augš)**dievmaizīte****dievnams****dievoties****dievpalīgs** („dievpalīgu
dot”)**dievre|dzis**, -dža

(pareģis)

die|vs, *siev.* -[iet]e**dievsunī|tis**, -ša

(kukainis)

dievvārdi

(dievkalpojums)

dievvārdnieks**diezcik****diezgan****diezin****diezinkāds****diezkā**, **diezkā****diezkāds****diēz|s**, -a, **paaugstināmā**
zīme, *mūz.***difamācija****diferen|ce**, *dzsk. ģen.*-ču, **starpība****diferencēt**, šķirot**diferenciā|lis**, -ļa**diferenciālnolidzinā-**
jums, *mat.***diferenciāls**, *adj.***difrakcija**, *fiz.***difterija** (slimība)**diftongisks**, *val.***diftongs**, **divskanis****difūzija****difūzs**, *adj.***digamma****dīg|lis**, -ļa**dīg|lapas****dīgt**, dīgstu, dīgu,

dīgdams

dīkā [stāvēt]**dikcija****dīks**, *adj.* (bez darba)**dīkt**, dīcu, dīcu, dīkdams**diktātorisks****diktātors****diktāts****diktātūra****dilb|s**, -a**dilemma****diletantisks****diletants**, *subst.***dilīzans|s**, -a**dil|les**, -ļļu**dilo|nis**, -ņa**dilonšlimnieks****disonance****dilt**, dilstu, dilu**diluvijs****dimdēt**, dimd, dimdēja**dimensija**, **izmērs**|diminutīvs|, **deminutīvs****dimt**, demu, dimu**dinamika****dinamisks****dinamīt|s**, -a**dinamo mašīna****dinārs****dinastija****dineja****dipirrichijs****diplomand|s**, *siev.* -e**diplomātija****diplomātika****diplomātisks****diplomāt|s**, *siev.* -e**diplomēts** [ārsts]**diploms****dipodija**, **divpēde****dīrāt****direkcija****direktīva****direktor|s**, *siev.* -e,

direktrise

direkts**diriģent|s**, *siev.* -e, **koŗa****vadonis****diriŗab|lis**, -ļa**disciplīna****disciplīnārs**, *adj.***disciplīnēt****dīsele****disertācija****disharmonija****disimilācija****disjunkcija****disjunktīvs**, *adj.***diskont|s**, -a**diskrēcija****diskrēts**, *adj.***disks****diskusija****diskutēt****diskvalificēt****diskvalifikācija****disonan|ce**, *dzsk. ģen.*

dispersija

-ču

dispersija**disponēts**, *adj.***dispozīcija****disputants****disputēt****disputis****distance**|dīstele|, **dīsele****distichs****distribūtijs****ditirambis****diva|cis**, -ča**dīvāns****divatā**, *adv.***divda|bis**, -bja**divdesmit****divdomīgs****divdur|vj|u** [skapis]**divējāds****divēji** [svārki]**diverģence****diverģents****divertiment|s**, -a**divgadīgs** („divgadīgs

augš”)

dividen|de, *ddzsk. ģen.*

-žu

divīzija**divkārsot****divkārsš****divkārtējs****divkosīgs****divpadsmīt****divpē|de**, *ddzsk. ģen.* -žu

(dipodija)

divplāk|snis, -šņa**divreiz****divriči** (rati)**divrinda****divrite|nis**, -ņa

(velosipeds)

divskait|lis, -ļa (duālis)**divska|nis**, -ņa**divslīpju jumts****divstobrene** (šautene)**divveidība** (dimorfisms)**divviru dur|vi|s****divzobene** (ēvele)**dizenterija****dīžāties****dižciltīgs****dižens****dižkarei|vis**, -vja**dižoties****dižs****do|bjains** (tāds, kur

daudz do|bju)

do|be, *ddzsk. ģen.* -bju**do|bš** („do|bja balss”)**do|bjums** („balss

do|bjums”)

do|bs, *adj.* (ar tukšu vidu,

v. hohl)

do|bspiedums**do|bt**, do|bju, do|bu,

do|bdams, do|bts

do|bums (iedobums)**do|cent|s**, *siev.* -e**do|cēt****do|dekaedr|s**, -a,**do|vpadsmīt|plaknis****do|gma****do|gmatīkis****do|gmatisks****do|gs** (suns)**do|ks** [ostā]**do|ktorand|s**, *siev.* -e**do|ktorāt|s**, -a**do|ktorēt****do|ktor|s**, *siev.* -e (*saīs.*

Dr.)

do|na („maizes klaipa

do|na”)

do|nācija**do|nes** [mucai]**do|nis**, par. *ddzsk. do|ņi*

(ūdens augs)

do|nna (dāma,

pavēlniece)

do|nžuans**do|re**, *ddzsk. ģen.* -ru

[bitēm]

do|rsāls, *adj.*|dorsis jeb doršš|, **do|menca****do|t**, do|du, do|vu [-as]**do|tumi** (kr. данные)**do|ze** [ar īsu o], **do|deva****do|rabīnas****driksēt****do|ragāt****do|ragūns****do|raiska** (draiskul|is, -e)**do|rāma****do|rāmatīkis****do|rāmatisks****do|rāmatizēt****do|rāmaturgs****do|rāmaturģija****do|raņ|ķis**, -ķa**do|rapējums****do|rapēt****do|rastisks****do|rāst|īt**, -u, [mēs -ām],

-īju

do|rāt|s, -s, *ddzsk. ģen.*do|rāšu, **do|stieple****do|draud|ēt**, -u, -ēju**do|draudīgs** [skats]**do|draugaļa** (mīļākā)**do|drausma** (bailes)**do|drausme** (v. Zucht, „dot

bērniem drausmi”)

do|drava**do|dravīdi** (tauta)**do|dravniecība****do|drāzt**, do|rāžu, do|rāzu,

do|rāzdams, do|rāzts, [-as]

do|drāztel|ēt, -ēju, -ēju|do|rāztīt|, **do|drāstīt****do|drebellis**, -ļa**do|drē|be**, *ddzsk. ģen.* -bju**do|drebēt**, [ar platu e],

do|drebu, do|drebēju

do|drebūli**do|drednaut|s**, -a**do|drēngs**|do|dreijāt|, **do|virpot**|do|dreijbenķis|, **do|virpas**,**do|virpsols****do|drenāža****do|drenēt****do|dresēt****do|dresūra****do|drezīna****do|drīcekle** (augš)**do|drīgene****do|driksna****do|driksēt**, -u, -ēju

drīz
drīz
drīzs, *adj.*
drogas
drogist|s, *siev. -e*
drosme
drošgal|vis, -vja
drošība
drošinieks
drošs
drošsirdīgs
droztala
družains
drukns, *adj.*
drumstala
drumstalains
drupata
drupens
drupt, drūpu, drupu,
drupdams
druvne|sis, -ša (trauks,
ar ko nes ēdamo uz
druvu)
drūzm|ēties, -ējas, -ējās
duā|lis, -ļa, divskaitlis
duālitāte
dubldiēz|s, -a, *mūz.*
dublēt, divkāršot
dublet|s, -a
dubļains
dubultnieks
dubults, divkāršs
du|cis, -ča
dūcis (duncis)
dūdas (mūzikas
instruments)
due|lis, -ļa, **divkauja**
duet|s, -a
dugains, **dugans**
(duļķains)
dukāt|s, -a
dūksna
dūksnains
dūkst|s, -s, *dzsk. ģen.*
dūks[k]ju
dūkt, dūcu, dūcu,
dūkdams, dūkts
dukte (v. Tochter)
dukur|ēt, -ēju, -ēju
dukur|s, -a [zivju

ķeršanai]
dulājs (dūmeklis bitēm)
dūl|ēt, -ēju, -ēju (dūmot
bitēm)
dulls
duls („dula spalva”)
duļķains
duļķes
duļķot
dūļi [aiņu ielikšanai]
dūmaka
dumbrājs (purvs)
dumbrs, *adj. un subst.*
dūme|nis, -ņa
(skurstenis)
dumība, **muļķība**
dumjš
dumpinieks
dum|pis, -pja
dumpjoties
dūmvads
dūnas (putnu spalvas)
duncis, **dūcis**
dundurs, *dem.*
dunduriņš
dunēt, dun, dunēja
dungot
dūņains
dūņas [purvā]
duodecimālā sistēma
duole, *mūz.*
duplikāt|s, -a
dūrai|nis, -ņa (dūņains
cimds)
dū|re, *dzsk. ģen.* -ru
du|ris, -ru, **dur|vis**, -vju,
dem. durtiņas
durk|lis, -ļa
dūr|s, -a, *mūz.*
durstek|lis, -ļa
durst|īt, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]
durt, duŗu, dūru [-as]
dur|vis, -vju, **du|ris**, -ru,
dem. durtiņas
dūņains
[dūņainis], **dūrainis**
(dūņains cimds)
dus|ēt, -u, -ēju
dusmot

dzeltenāji
dusu|lis, -ļa (zirgu
slimība, [baušļaks])
dū|zis, -ža
duzt, dūstu, duzu,
duzdams (sasisties [par
traukiem])
dvālekt|s, -s, *dzsk. ģen.*
dvālekšu (tilpuma mērs)
dvēsele (dzejā arī **dvēsele**
[bez apostrofa!])
dvēse|nis, -ņa (dvesmas
skaņa), *val.*
dvesma
dvēsma
dvēst, dvešu, dvēsu,
dvēsdams, dvēsts
dvinga
dviriči, **divriči**
dzedrs
dzedzieda (atmata)
dzega (v. Gesims)
dzeguļi (izrobota dzega)
dzeguze
dzeguzene (augšs)
dzeguzēns
dzei|nis, -ņa (dravnieku
rīks)
dzeja
dzejisks
dzejnieks
dzejo|lis, -ļa
dzejot
dzeld|ēt, -ēju, -ēju
dzeldināt („nātres
dzeldina”)
dzēlīgs
dzēl|me, *dzsk. ģen.*
-mju
dzelmjains
dzelo|nis, -ņa
dzeloņains
dzeloņstieple
dzelt, dzēļu, dzēļu
dzelta, dzelte (augšs)
dzeltāns, **dzeltens**
dzeltānums, **dzeltenums**
[olai]
dzeltenāji, **zalktenes**
(augšs)

dzeltēt
dzelt|ēt, -ēju, -ēju
dzelzasu rati
dzelzceļnieks
dzelzceļš [ar šauru e]
dzelt|zis -ža, par. *ddzsk.*
dzelži („veci dzelži”,
„zagli sakalt dzelžos”)
dzelz|s, -s, *ddzsk. ģen.*
[ar platu e] dzelzu, *siev.*
(metalls)
dzelzs betons
dzelzszāle (augš)
dzelžains [spēks]
dzelži sk. **dzelzis**
dzemde
dzemd|ēt, -ēju, -ēju
dzemdiņas
dzenamspēks,
dzinējspēks
dzenāt
dzen|ēt, -ēju, -ēju
[kokam zarus]
dzenols (auga dzinums)
dzenu|lis, -ļa (v.
Beweggrund)
dzeņau|kste, *ddzsk. ģen.*
-kšu
dzērājs (alkoholiķis)
dzērējs (kas patlaban
dzeļ)
dzerok|lis, -ļa (zobs)
dzert, dzeļu, dzeļu
dzertuve
dzērvēne
dzeļamais („muca ar
dzeļamo”)
dzeļamnauda
dzē|se, *ddzsk. ģen.* -šu
(putns)
dze|sēt, -ēju, -ēju
dzēsinaājs (aparāts)
dzēst, dzešu, dzešu,
dzēsdams, dzēsts
dzestrs
dzidre (dzidra debess;
aitērs)
dzidrs
dzied|āt, -u, -āju
dzied|ēt, -ēju, -ēju

dziedētava,
dziedinātava
(sanatorija)
dziedīgs („dziedīgās
zāles”)
|dziednīca|, **dziedētava**
dziedo|nis, -ņa
(profesionāls
dziedātājs)
dziedrs (sija)
dziedze|ris, -ra
dziedzeļains
dziesminieks
dziesmu svētki
dziesna („vakara
dziesna”)
dzija
dzilna (putns)
dziļdomīgs
dzimstība
dzimšanas diena,
dzimumdiēna
dzimt, dzimstu, dzimu
dzimta (v. Familie)
|dzimtbūšana,
dzimtbuve|,
dzimtniecība
dzimte, *ddzsk. ģen.*
dzimšu („vīriešu un
sieviešu dzimte”), *val.*
dzimtīpašnieks
dzimtkapi
dzimtlaiki
dzimtļaudis
dzimtniecība
(„dzimtniecības laikos”)
dzimtnieks
(dzimtcilvēks)
dzimts („dzimtā
valoda”)
dzimtsarakstu nodaļa
dzimumdiēna
dzinējspēks,
dzenamspēks
dzinek|lis, -ļa
dzintars, dzitars
dzintele, **cemme**
dzinu|lis, -ļa (dziņa,
tieksme)
dziņa

džemperis
dzīpars
dzira (dzēriens)
dzira, dzīra (mežs)
dzirde
dzird|ēt, -u, -ēju
dzird|īt, -u [mēs -ām],
-īju
dzī|res, -ru
dzirka|lis, -ļa
dzirkles
dzirkste („locītavu
dzirkste”)
dzirkst|ēt, -u, -ēju
dzirkst|īt, -īju, -īju
dzirkst|s, -s, *ddzsk. ģen.*
dzirkš[ķ]u, *siev.*
(„uguns dzirksts”)
dzirnakmen|s, -s
dzirnavas
dzirnavnieks
dzirn|us, -u, *ddzsk.*
(rokas dzirnavas)
|dzīrot|, **dzīrot**
dzirties, dziļos, [viņš
dziļas], dziļos (teikties,
solīties)
dziļa, dzira (mežs)
dzīrot
dzisināt
dzīslains
dzīslene [acij]
dzist, dziestu, dzisu,
dzīsdams
dzīšus, *adv.*
dzīt, dzīstu, dziju
dzīt, dzenu, dzinu
dzītars, dzintars
dzīvelība (v.
Zählebigkeit)
dzīvesbiedre (sievā)
dzīvesbiedrs (vīrs)
dzīvīgs (spējīgs dzīvot,
ar sīkstu dzīvību)
dzīvna|dzis, -dža
dzīvoklis
dzīvot
dzīvsudrabs
dzīvsvars
džempe|ris, -ra

džentlmenis

džentlme|nis, -ņa
 džezbend|s, -a
 džez|s, -a
 džinkst|ēt, -u, -ēju
 džungļi
 džuta

E

ebrēji
 ecēšas
 ec|ēt, -ēju, -ēju
 ēdājs (slimība)
 ēdamais
 ēde (slimība)
 ēdējs (kas pašreiz ēd)
 ēdelīgs
 edicija
 |ēdnīca|, ēstuve
 ēfejs
 efektīvs, *adj.*
 efekts, *subst.*
 efūzija
 eglājs, eglieņš, eglaine
 egoisms, patmīlība,
 pašmīlība
 egoistisks, patmīlīgs,
 pašmīlīgs
 egoists, patmīlis,
 pašmīlis
 ēģiptieši
 |eidaimonisms|,
 eudaimonisms
 eideniski, *adv.* [iet]
 eidētika
 eidētiķis
 |eidille|, idille
 |eifēmisms|, eufēmisms
 |eifōnija|, eufōnija
 |eigenika|, eugenika
 eima (tag. ddzsk. 1. pers.
 no „iet”)
 eiropisks
 eita (tag. ddzsk. 2. pers.
 no „iet”)
 ekipāža
 eklektiķis
 eklektisks

eklektisms

ekliptika
 ekonomija
 ekonomisks
 ekonom|s, *siev.* -e
 ekosē|ze, *ddzsk. ģen.* -žu
 ekrāns
 eksakts, *adj.*
 eksaltācija
 eksaltēts
 eksāmens
 eksāminands
 eksāminātors
 eksāminēt
 ekscellents, *adj.*
 ekscellēt
 ekscentrisks
 eksepcionāls
 ekscerpēt
 ekscerpt|s, -a
 ekscēs|s, -a
 eksēģēze
 eksekūcija
 eksekūtīvs
 eksekūtors
 ekselen|ce, *ddzsk. ģen.*
 -ču (tituls)
 eksemplārs
 eksils
 eksisten|ce, *ddzsk. ģen.*
 -ču, ira, esme
 eksklūzija
 eksklūzīvi, *adv.*
 eksklūzīvs, *adj.*
 ekskomūnicēt
 ekskomūnikācija
 ekskrēcija
 ekskrēmenti,
 izkārnījumi
 ekskursants
 ekskursija
 ekskurs|s, -a
 eksmatrikulācija
 eksmatrikulēt
 eksogamija
 eksōterisks
 eksōtisks
 ekspansija
 ekspansīvs, *adj.*
 ekspatriācija

ekvivalents

ekspatriēt
 ekspedēt
 ekspedīcija
 ekspeditors
 eksperimentāls, *adj.*
 eksperimentēt
 eksperiments
 eksperti|ze, *ddzsk. ģen.*
 -žu
 ekspert|s, -a
 eksploratorisks
 eksplicēt
 eksplikācija
 eksplikātīvs, *adj.*
 eksplikātors
 eksplozija
 eksplozīvs
 ekspluatācija
 ekspluatātors
 ekspluatēt
 eksponāt|s, -a
 eksponent|s, -a,
 kāpinātājs, *mat.*
 eksports
 ekspozīcija
 ekspresionisms
 ekspresionistisks
 ekspresionists
 ekspre|sis, -ša
 ekspresīvs
 ekspromt|s, -a
 ekspropriācija
 ekspropriātors
 ekspropriēt
 ekstatisks
 ekstaze
 eksterjēr|s, -a
 ekster|nis, -ņa, *subst.*
 eksterns, *adj.*
 eksterritoriāls
 ekstrahēt
 ekstrakts, -a
 ekstraordinārs, *adj.*
 ekstrapolācija
 ekstravagants, *adj.*
 ekstrēms, *subst.* un *adj.*,
 galējība; galējs
 ekvātors
 ekvivalents, *subst.* un

elastība*adj.*

elastība, atsperība
elastīgs, atsperīgs
elefants, zilonis
elegance
elegants, *adj.*
elegija
elegisks
|eleksīrs|, eliksīrs
elektrība („elektrības
skaitītājs”)
elektrisks [gludeklis]
elektrifikācija
elektrificēt
elektrizācija
elektrizēt
elektrodinamika
elektrod|s, -a
elektrolīts
elektrolīze
elektromagnētisms
elektrons
elektrotehniks
elementārs
elevators
elidēt
eliksīrs
eliminācija
eliminēt
elip|se, *dzsk. ģen.* -šu
eliptisks
elite
elīzija
elkdievība
elko|nis, -ņa
elks
elksnis, alksnis
elle
elokvence
elokvents, *adj.*
elpa
elpe (furāža, zirgu
barība)
elpināt („mākslīgā
elpināšana”)
elpot
elsāt
elst, elšu, elsu, elsdams
eluvijs

eļļa

eļļains
eļļot
emaļa, emalja
emaļēt, emaljēt
emancipācija
emancipēt
emblēma
embrijs
embrioloģija
embrionāls
emendācija
emendēt
emeritēt
emeritūra
emfatisks
emfaze
emigrācija
emigrants
emigrēt
eminence
emisija
emitēt
emocija
emōcionāls, *adj.*
empīriķis
empīrisks
emulsija
enchīridijs
enciklopēdija
enciklopēdisks
enciklopēdistis
enerģētika
enerģētisks [pasaules
uzskats]
enerģija
enharmonisms, *mūz.*
enklitisks
enklīze
enkurs
ēnot
entuziasms
entuziasts
eņģelis
|eņģes|, viras
eolit|s, -a
epentētisks
epenteze, *val.*
epidēmija
epidēmisks

esence

epiderma
epidiaskops
epifora
epigo|ns, -na
epigrafika
epigrafīķis
epigramma
epika
epikūrietis
epikūrisks
epikūrisms
epilēpsija, krītamā
kaite
epilēptiķis
epilogs
epistula
epitafija
epitēlijs
epitet|s, -a
epizodisks
epizod|s, -a
epocha
epopēja
epos|s, -a
ēra
ērce
eremitāža
eremit|s, -a
ērglis
ērgēles
ērgēlnieks
ērķšķains
ērķšķ|is, -a
ērķšķoga
ērķšķogulājs
ērku|lis, -ļa
ērmīgs, ērmots
ērms
erōtika
erōtisks
ērts
erudīcija
erudīts, *adj.*
erupcija
|esamība|, esme, ira
eschatoloģija
eseja
esejist|s, *siev.* -e
esen|ce, *dzsk. ģen.* -ču

eskadra
eskadra (flotes vienība)
eskadriļa (aviācijas vienība)
eskadrons (kavalerijas vienība)
eskim[os]i (tauta)
eskort|s, -a
ēsma
esme, ira (v. Sein, Existentz)
esperanto valoda
esplanā|de, *ddzsk. ģen.* -žu
ēst, ēdu, ēdu, ēzdams [-as]
|estētika|, aistētika
ēstgriba
estrā|de, *ddzsk. ģen.* -žu
ēstuve
ešafot|s, -a
ešelons
etamīns
etaps
etažēre
ēte|ris, -ra [kīmijā]
etīde, *mūz.*
ētika
etiķe|te, *ddzsk. ģen.* -šu
etilēn|s, -a
etimoloģija
etimoloģizēt
etioloģija
etiopi (tauta)
ētisks
etnisks
etnografija
etnograf|s, *siev. -e*
etnolo|gs, *siev. -ģe*
etnoloģija
etruski
etvija
eudaimonisms
eufēmisms
eufōnija, labskaņa
eufōnisks, labskanīgs
eugenika
eukalipt|s, -a
eunūchs
evakuācija

evakuēt
evanģēlijs
evanģēliski-luteriska draudze
evanģēlists
evanģelizācija
ēvele
eventuāls
evidence
evidents, *adj.*
evolūcija, attīstība
evolūcionārs, *adj.*
evolūcionists
ezermale, ezermala
ezerrieksts
ezerroze
ezōterisks
ežmale

F

fabricēt
fabrika
fabrikants
fabrikāt|s, -a
fābula
fagot|s, -a
fainoloģija
fainoloģisks
fainomenāls
fainomenoloģisks
fainomens
fajans|s, -a
fakir|s, -a
faksimil|s, -a
faktors
faktūra
fakultā|te, *ddzsk. ģen.* -šu
fakultātīvs, *adj.*
falanga
|falcēt|, gropēt
falset|s, -a
falsificēt
falsifikācija
falsifikātors
falsifikāts
familiāritāte
familiārs, *adj.*

ferromangāns
famōzs
fanātikis
fanātisks
fanātisms
fanfara, *mūz.*
fantastisks
fantasts
fantazija
fantoms
faraons
farizejs
farmaceit|s, *siev. -e*
farmacija
farmakoloģija
farmakopeja
farme|ris, -ra
fasā|de, *ddzsk. ģen.* -žu
fascinēt
fasetacis, *ddzsk.*
fase|te, *ddzsk. ģen.* -šu
fasons
fašisms
fašist|s, *siev. -e*
fatālisms
fatāls
fata morgana
favorīt|s, *siev. -e*
fazāns
fa|ze, *ddzsk. ģen.* -žu
februā|ris, ra
federācija
federālisms
federātīvs
feja
feldše|ris, -ra
feļetonists
feļetons
fēminisms
fēnik|s, -a
fēniņš (nauda)
|fenomenāls|, fainomenāls
feodā|lis, -ļa
feodālisms
feodāls, *adj.*
fermentācija
fermentātīvs
ferment|s, -a
ferromangāns

fetišisms

fetišisms
fetiš|s, -a
fiasks
fibra
fibrinogens, *subst.*
fibrīns
fidūciārs, *adj.*
figūra
figūrāliekavas
figūrāls, *adj.*
figūrēt
fiksācija
fiksātīvs
fiksāža
fiktīvs
filantrōpija
filantrōps
filatelists
filejs
filharmonija
filiā|le, *ddzsk. ģen.* -ļu
filigrāns
filistr|s, *siev.* -e
filma
filmēt
filodendrs
filolo|gs, *siev.* -ģe
filoloģija
filoloģisks
filozofija
filozof|s, *siev.* -e
filtrācija
filtrēt
filtrs
fināls, *subst.*
fināls, *adj.*
finan|ces, -ču
financēt
financiāls
financists
fine|se, *ddzsk. ģen.* -šu
finierēt
finie|ris, -ra
finiš|s, -a
firmaments
[firniss|, *pernica*
firziķis
fizika
fizikāls, *adj.*

fiziķis

fiziognōmija
fiziologs
fizioloģija
fizisks
fjord|s, -a
flāmi
flaming|s, -a
flane|lis, -ļa
flang|s, -a
flauta
flautīna
flautinieks
flegmatiķis
flegmatisks
fleksija
flīģe|lis, -ļa
flirt|s, -a
flokši
flōra (augu valsts)
flōrs (audums)
fluorescēt
fluori|ds, -a
fluorīt|s, -a
fluors (gāze)
fluviāls
fogteja
fogts
foiniķieši
foksterjērs
fokus|s, -a, *degpunkts*
foliant|s, -a
folija
foliografija
folklorā
folkloristika
folkloristisks
folklorist|s, *siev.* -e
fōnēma, *val.*
fōnētika
fōnētiķis
fōnētisks
fōnografs
fōnoloģija
fons, pamats
fontān|s, -a, *strūklaka*
forele
formācija
formālisms
formālītā|te, *ddzsk. ģen.*

frivols

-šu
formāls, *adj.*
formāt|s, -a
formēt
formulārs
formulēt
forsēt
fortifikācija
fort|s, -a
forums
fosfāt|s, -a
fosforescēt
fosforīt|s, -a
fosfors
fosgens
fosilijas
fosils, *adj.*
fotografija
fotogramma
fotolitografija
fotomontāža
fotoobjektīvs
fotoplate
fototerapija
fragmentārs
fraktūra
franči, *siev.* francūzietes,
vnsk. francūz|is, *siev.*
-iete
franks
franksē|ze, *ddzsk. ģen.*
-žu
fra|ze, *ddzsk. ģen.* -žu
frazeloģija
fražains
frega|te, *ddzsk. ģen.* -šu
frekven|ce, *ddzsk. ģen.*
-ču
frekventātīvs, *adj., val.*
frenoloģija
freska, *siinglezna*
frē|ze, *ddzsk. ģen.* -žu
frēzēt
frikadele
frikasē
frikātīvs, *adj., val.*
frivolitā|te, *ddzsk. ģen.*
-šu
frivols, *adj.*

|frīze|
 |frīze|, frīzs
 frizēt
 frīzi (tauta)
 frizie|ris, -ra
 frīz|s, -a (josla), *arch.*
 frizūra
 frontāls
 fronte, *ddzsk. ģen.*
 fronšu
 frotē
 fruktō|ze, *ddzsk. ģen.*
 -žu
 fuajē
 fuga, *mūz.*
 fuksija (augš)
 fulminēt
 fundamentāls
 fundament, pamats,
 pamati
 fundēt
 funerālijas
 funkcija
 funkcionāls, *adj.*
 funkcionēt
 furāža, elpe
 furija
 furiōzs, *adj.*
 furors
 futbols
 futrā|lis, -ļa, maksts
 futūrisms
 futūrists
 futūrs, nākotne, *val.*

G

gabalains („gabalaini
 mākoņi”)
 gabarit|s, -a
 gādāt
 gadījums
 gad|īties, -os, [tas -ās],
 -ījos
 gadsimts, gadsimtenis,
 gadu simtenis
 gadskārtā
 gadskārtējs
 gāgāt („zosis gāgā”)

gaidīgs [skats]
 gaid|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
 gaigala
 gailēns
 gail|ēties, -ējas, -ējās
 gailāpieši (augš)
 gain|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
 gaināt
 gaisa grābeklis (cilvēks)
 gaisek|lis, -ļa (cilvēks)
 gaisīgs
 gaiskuģis
 gaismizturīgs (v.
 lichtbeständig)
 gaismjutīgs (v.
 lichtempfindlich)
 gaismlaidīgs (v.
 durchleuchtend)
 gaismot
 gaiss
 gaist, gaistu, gaisu,
 gaisdams
 gaišma|tis, -ša, *siev. -te*
 gaišredzība
 gaišre|dzis, -dža
 gaišs
 gaitē|nis, -ņa (koridors)
 gaitīgs [gājējs]
 gaitnieks
 gājputns
 gājzvaigzne (planēta)
 galaktō|ze, *ddzsk. ģen.*
 -žu
 galalit|s, -a
 galanterija
 galants
 galdauts, galddrāna,
 galdsega
 gāle („ledus gāle”)
 galējība (ekstrēms)
 galējs („galēja tumsība”)
 galeniski, *adv.*
 galēniski [preparāti]
 galenīt|s, -a
 galera
 galerija
 gal|ēt, -ēju, -ēju
 galifē bikses

|garām|
 galīgs [lēmums]
 galli (tauta)
 gallijs (metalls)
 gallofils
 gallomanija
 galloromāņi
 galminieks
 galoda
 galop|s, -a
 galoša
 galotne
 galvanisms
 galvanometrs
 galvasgabals
 galvenais
 galvenokārt, lielāko
 tiesu, īpaši, sevišķi,
 visvairāk
 galvgall|is, -ļa
 galvinieks
 galvot
 galvvid|us, -us
 gaļē|dis, -ža
 gaļīgs
 gamaša
 game|tes, -šu, *dabz.*
 gamma, tonkārtā, *mūz.*
 gāmurs
 ganāmpulks
 gandarījums
 gand|ēt, -ēju, -ēju
 gandrene (ģerānija)
 gandrīz
 gandr, svēte|lis, -ļa
 (stārks)
 gānek|lis, -ļa
 gangrēna
 gangste|ris, -ra
 ganība (lopu bars)
 ganības (ganīšanas
 vieta)
 gan|īt, -u, [mēs -ām], -īju
 [-ās]
 gān|īt, u [mēs -ām], -īju
 [-ās] (lamāt)
 gar
 garabērns (autora darbs)
 garaiņi
 |garām|, garām

garantēt
garantēt
garantija
garants
garāža
gardē|dis, -ža
garderobe
garderobist|s, *siev.* -e
gardināt
gardīne, aizkars
gards
gardums
gārdzēt, gārdz, gārdzēja
garenisks
garens
garenzāģis
gārgt, gārdzu, gārdzu,
gārgdams
garīdznieks
gārkst|ēt, -u, -ēju
gārkstoņa
garme|tis, -ša [pirtī]
garnēt
garnitūra
gār|nis, -ņa (v. Reiher)
garnizons
garša, garža
gārša (mežs)
garšot, garžot
garža, garša
gaṛām
gaṛāmgājējs
gaṛau|dzis, -dža
gaṛau|sis, -ša
gaṛdegu|nis, -ņa
gaṛdibene (cepure)
gaṛēvele
gaṛkūļi („gaṛkūļu
salmi”)
gaṛlaicīgs
gaṛmalka
gaṛna|dzis, -dža
gaṛš
gaṛšļauku[s], *adv.*
gastronomija
gastronoms, gardēdis
gatavība
gatavs
gate|ris, -ra
gat|ve, *ddzsk. ģen.* -vju

gaude|nis, -ņa
gaudens, *adj.*
gaudot
gaudulīgs
gaume
gaumīgs
gausa („ēst ar sātu un
gausu”)
gauss, *adj.*
gausties, gaužos, [viņš
gaužas], gaudos,
gauzdamies
gauzt, gaužu, gauzu,
gauzdams, gauzts (melst)
gauži, gaužām
gaužs
gavē|nis, -ņa
gav|ēt, -ēju, -ēju
gavil|ēt, -ēju, -ēju
gavilnieks [ar
nemīkstinātu !!]
gavote
gāze, *ddzsk. ģen.* gāzu
gazele
gāzell|ēties, -ējos, -ējos
gāzēt
gāzmaska
gāzometrs
gāzt, gāžu, gāzu,
gāzdams, gāzts [-as]
gāzveidīgs
geiša
geize|ris, -ra
geminācija
gemināta, *val.*
|genuīns|, ģenuīns
|geranija|, ģeranija
gerla
geto
gīd|s, -a
gigantisks
gigantozauris
gigants, *subst.* (ne *adj.*!)
giļotīna
ginaikoloģija
|gitara|, ģitara
glabāt
glabātava
glābt, glābju, glābu,
glābdams, glābts [-as]

glūnīgs
glaciāls
gladiators
gladiolas
glagolica, glagolitiskie
burti
glasè cimdi
glās|īt, -u, [mēs -ām],
-īju
glāstīt, -u, [mēs -ām],
-īju
glāsts
glaubersāl|s, -s, *siev.*
glaud|īt, -u, [mēs -ām],
-īju, [-ās]
glaukōma
glaukonīt|s, -a
glaušt, glaužu, glaudu,
glauzdams, glausts [-as]
glā|ze, *ddzsk. ģen.* -žu
glāzene, zilene
glazēt, vāpēt
glazūra, vāpe
gleče|ris, -ra, šļūdonis
glēvs, glēvs
glēvulis, glēvulis
glezna
glezniecība
gleznot
glezns, *adj.*
glicerīns
gliemene
glieme|zis, -ža
glikoze
glītrakstīšana
glīzda (glūda)
glob|s, -a
glodene
glōrificēt
glōriōzs
glōsa
glōsārs
gludek|lis, -ļa
gludgal|vis, -vja
gludinātava
glum|ēt, -ēju, -ēju
glums
glūnek|lis, -ļa
glūn|ēt, -u, -ēju
glūnīgs [zvērs]

glēvs

glēvs, glēvs
 glēvulis, glēvulis
 gļotāda
 gļotains
 gneis|s, -a
 gnōms
 gnōsticisms
 gnōstīķis
 gnōzeoloģija
 goba
 gobelēns
 godāt
 godatiesa
 godbijīgs
 goddevīgs
 godkāre
 godpratība (v. Anstand)
 godprātība
 godpratīgs (tāds, kas
 godu prot)
 godprātīgs (tāds, kam
 goda prāts)
 gondola
 gondoljērs
 goniometrs
 gonokok|s, -a
 gonorreja
 gorilla
 gor|īt, -u, [mēs -ām], -īju
 [-ās]
 gosniņa, *sal.* govš
 goti
 gotika
 gotisks
 govgan|s, *siev.* -e
 govkūt|s, -s
 gov[s]lopi
 gov|s, -s, *dem.* gotiņa,
 gosniņa
 goz|ēties, -ējos, -ējos
 grābāt
 grabek|lis, -ļa
 grābek|lis, -ļa
 grab|ēt, -u, -ēju
 grāb|slis, -šļa
 grābst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [-ās]
 grābt, grābju, grābu,
 grābdams, grābts

grācija

grāciōzs, *adj.*
 gradācija
 grads
 graduāls, *adj.*
 graduēt
 grafika
 grafiķis
 grafisks
 grāfi|ste, *ddzsk. ģen.* -stu
 grafit|s, -a
 grafoloģija
 grāf|s, *siev.* -iene
 graiz|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
 gramatika
 gramatiķis
 gramatisks
 grāmatnīca, grāmatiens
 grāmatvedība
 grāmatved|dis, -ža
 gramains [ceļš]
 grammofōns
 grams
 gramst|īt, -u, [mēs -ām],
 īju [-ās]
 gramšļi
 granāta (lielgabala
 šāviņš)
 granāt|s, -a (minerāls;
 granātkoka ābols)
 grandiōzs
 granītols
 granīt|s, -a
 grant|ēt, -ēju, -ēju
 grant|s, -s, *siev.*
 gra|sis, -ša
 gras|īties, -os, [viņš -ās],
 -ījos
 gratifikācija
 gratulants
 gratulēt
 graudnieks
 graudzāle (augš)
 graust, grauž, grauda,
 grauzdams [pērkons]
 graust|s, -a (sagruvusi
 būda vai māja)
 graut, grauju, grāvu
 grautiņš

greznīgs

grauzd|ēt, -ēju, -ēju
 grauzdētava
 grauzd|s, -a (porcelāna
 šķirne)
 grauzt, graužu, graužu,
 grauzdams, grauzts
 [kaulu]
 grava
 gravēt
 grā|vēt, -ēju, -ēju,
 grāv|jot
 grāviens
 gravie|ris, -ra
 gravīra
 gra|vis, -vja (akcents)
 grā|vis, -vja
 gravitācija
 gravitēt
 grāv|jot, grāvēt
 grāvmale, grāvmala
 grāvra|cis, -ča
 |gravūra|, gravīra
 gražīgs
 gražoties
 greb|lis, -ļa (rīks karošu
 grebšanai)
 grebt, grebju, grebu,
 grebdams, grebts
 grebuļains
 grēcinieks
 gredzenot
 gredzen|s, -a, *dem.*
 gredzen[t]iņš
 greizkāpe, *mūz.*
 greizsirdīgs
 greizska|nis, -ņa, *mūz.*
 grēksūdze (bikts)
 grēmas
 gremde [volejbolā]
 gremd|ēt, -ēju, -ēju
 gremok|lis, -ļa
 gremotājdzīvnieki
 gremzdi
 gremzties, gremžos,
 [viņš gremžas],
 gremžos, gremzdamies
 grenadie|ris, -ra
 greznīgs

greznot
greznot
grezns
grib|ēt, -u, -ēju [-as]
grīdsega
grieki
griesti
grieze (putns)
grieze (rotācija)
grie|znis, -žņa
(griežamais)
griezts, griežu, griezu,
griezdams, griezts [-as]
grifele
grīfs
griķi
grīloties
grima|se, *ddzsk. ģen.* -šu
grimēt
grims
grimt, grimstu, grimu
grīns, *adj.*
gripa
grīslājs, **grīsliens**,
grīslaine
grī|slis, -šļa
grīst, grīžu, grīdu,
grīzdams, grīsts [grīdu]
grīste, *ddzsk. ģen.* grīšķu
grīšļains
grīva
grī|vis, -vja (augš)
grodi [akai]
grods (stingrs)
groks
grope (v. Falz)
gropene (gropju ēvele)
grop|ēt, -ēju, -ēju (v.
falzen)
gropzāģis (v. Falzsāģe)
gros|s, -a
groteska
grotesks, *adj.*
groz|īt, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]
grozpi|nis, -ņa
grozs
groži
grūbas
grubu|lis, -ļa

grubuļains
grūde|nis, -ņa (ēdiens)
grumbāt, **grumbot**
grundu|lis, -ļa (zivs)
grupēt
grū|slis, -šļa (ēdiens)
grūsība
grūsns („grūsns lops”)
grūst, grūžu, grūdu,
grūzdams, grūsts [-as]
grūst|īt, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]
grūšus, *adv.*
grūt, grūstu, gruvu
grūtdie|nis, -ņa
grūtniece
grūtniecība
grūts
grūtsirdīgs
gruvekļi
gruve|sis, -ša
gruvešains
gruzd|ēt, -u, -ēju
gruzdums
gruzieši, **gruzīni** (tauta)
gru|zis, -ža
gružains
gubāt, **gubot**
gube|nis, -ņa
gubernātors
gubernā
gudrinieks
gudrot
gudrs
gulaš|s, -a
gulbūve
gulde|nis, -ņa (nauda)
guld|īt, -u, [mēs -ām],
-īju
guldziens
guldzīties, gulgos, [viņš
gulgās], guldzījos
gulēt, guļu, gulēju (v.
schlafen)
gulēt, gulu, gulēju (v.
liegen)
gulkoki
gul|snis, -šņa
gulšņāt
gult|ies, gulstu,

ģeneālogs
[gulstos, viņš gulstas],
gulu jeb gūlu [gulos jeb
gūlos]
gultne
gulu|s, *adv.*
gulžogs
guļa („mīksta guļa”)
guļamistaba
guļamvagrōns
[guļašs], **gulašs**
guļvieta
gumd|īt, -u, [mēs -ām],
-īju
gumiarabiks
gumija
gumijkoks
gums (uzbriedusi augu
zemes stumbra vai
saknes daļa)
gumt, gumstu, gumu
gumz|īt, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]
gundega
gurkstēt, gurkst,
gurkstēja
gurns
gur|ste, *ddzsk. ģen.* -šķu
(„linu gurste”)
gurt, gurstu, guru
gūstek|nis, -ņa
gūst|īt, -u, [mēs -ām],
-īju
gušņas, **usnes**
gūt, gūstu, guvu
guturāls
governan|te, *ddzsk. ģen.*
-šu
guza [putnam]
gūža
gvaiak|s, -a
gvarde
gvardists
gvards

Ģ

ģel|zis, -ža
ģeneālogs

ġeneāloģija
ġeneāloģija
ġenerācija
ġenerālis
ġenerālitā|te, *ddzsk. ġen.*
-šu
ġenerālizēt
ġenerālmēģinājums
ġenerātors
ġenetika
ġenetisks
ġeneze
ġeniāls
ġenijs
ġenitīvs
ġenuīns
ġodēzija
ġeografija
ġeografisks
ġeograf|s, *siev. -e*
ġeoīd|s, -a
ġeoķīmija
ġeoloģija
ġometrija
ġeorgīne
ġerānija, gandrene
ġērbkamba|ris, -ra
ġerbo|nis, -ņa
ġērbs
ġērbt, ġērbju, ġērbu,
ġērbdams, ġērbts [-as]
|ġērēt|, **miecēt**
|ġērmanis|, **ādmīnis**
ġermānisms
ġermānizācija
ġermānizēt
ġermānofils
ġermāņi
ġerundijs, *val.*
ġerundīvs, *val.*
ġībo|nis, -ņa
ġībt, ġībstu, ġību,
ġībdams
|ġīfts|, **inde**
ġikt|s, -s
ġilde, brālība
ġimene
ġīmetne
ġīmnastika, vingrošana
ġīmnāzija

ġīmnāzist|s, *siev. -e*
ġinde|nis, -ņa
ġip|sis, -ša
ġipšot (uzlabot zemi ar
ġipsi)
ġīst, ġīedu, ġīdu,
ġīzdams
ġītara

H

habilitācija
habilitēties
haimatīns
haimatogens
haimatūrija
haimofīlija
haimoglobīns
haimorroīdi
hairesīkis
haireze
haiziv|s, -s
hallucinācija
halogeni, sā|raži, *ķīm.*
|halva|, **chalva**
haploloģija, *val.*
|harfe|, **arpa**
harmonēt
harmonija (saskaņa)
harmonijs (mūzikas
instruments)
harmonikas, plēšenes
harmonizējums
harmonizēt
harpūna
harpūnēt
hašīš|s, -a
hēdonīkis
hēdonisms
hēģemonija
heksaedr|s, -a
heksagonāls
heksametrs
hektars (ha)
hektografs
hektograms
hektolitrs
hektometrs
hēlijs

hīgrogrāfs
hēliogrāfs
hēlioskops
hēliotropis
hellēnisms
hellēņi
|hematogens|,
haimatogens
|hematūrija|,
haimatūrija
hēmīsfaira
|hemoglobīns|,
haimoglobīns
|hemorroīdi|,
haimorroīdi
herbārijs
herbārizēt
hercogī|ste, *ddzsk. ġen.*
-stu
herco|gs, *siev. -ģiene*
hermafrodīts
hermetisks
hernhūtietis
hernhūtisms
hēroisks
hēroisms
hērojs
hetēra
heterogens
heteronomija
heterosillabīks, *val.*
hiacin|te, *ddzsk. ġen.* -šu
hiāt|s, -a
hidra
hidrāt|s, -a
hidraulika
hidraulīks
hidroģrafija
hidrolīze
hidroloģija
hidromeģanika
hidropatija
hiēna
hierarģija
hierarģhs
hieroglīfi
hieromantija
hīģiēna
hīģiēnīks
hīģroģrāfs

higroskopisks**higroskopisks****higroskops****himēn|s, -a****himna****hinduisms****hiperbola****hiperbolizēt****hipertrofija****hipnotisms****hipnotizēt****hipnō|ze, dzzsk. ģen. -žu****hipodroms****hipostatisks****hipostaze****hipostazēt****hipotēka****hipotēkārs****hipotenūza, ģeom.****hipotētisks****hipote|ze, dzzsk. ģen. -žu****histerija****histeriķis****histerisks****histoģeneze****histoloģija****historiografija****hokejs****homeopātija****homeopats****homogenitāte,****viendablums****homogens, viendabīgs,****viendabls****homonims, subst. un****adj.****homoseksuāls****honorārs****honorēt****horizontāls, līmenisks****horizont|s, -a, apvārsnis****hormōns****hōroskops****hortenzija****hospitā|lis, -ļa****hospitants****hospitēt****hotel|lis, -ļa****hotentoti****hugenoti****huliganisms****huligans****humānisms****humānitārs****humānitāte, cilvēcība****humānizēt****humāns, cilvēcīgs****humoreska****humor|ist|isks****humorists****humors****hum|us, -us****hunni (tauta)****husisms****husists****huzārs****I****|i|, ir****ibērieši****ibis|s, -a****ichtioloģija****ichtiol|s, -a****ichtiozaurs****ideālistisks****ideālists****ideālizēt****ideāls, subst. un adj.****ideja****idejisks****identisks****identitāte, vienlīdzība****ideologs****ideoloģija****ideoloģisks****īd|ēt, -u, -ēju****idille****idillisks****idiōtisks****idiōtisms****idiōt|s, siev. -e****idras (augš)****īdzīgs****ieaijāt****ieapaļš****ieaudi****iebil|st, -stu, -du, -zdams****ieblakāms, ieblakus****iekāms****iebraucamā vieta****iebrauktuve****iebuviel|tis, -ša [ar īsu u!]****iecere****ieciētīgs****iecirk|nis, -ņa****iecirtīgs****iedaba****iedale (iedalīšana)****iedaļa („daļas un
iedaļas”)****iedaža (iedoma)****iedēk|lis, -ļa (infikss),
val.****iedīg|lis, -ļa****iedirbe (iedarbība)****iedoma****iedvesma****iedvesmot****iedzimtais****iedzimts [netikums]****iedzirk|lis, -ļa (dzirdes
kanālis; zvejas rīku
daļa)****iedzīve****iedzīvināt****ieeja****iegāde (iegādāšanās)****iegād|s, -a (krājums)****ieganst|s, -a (v.****Vorwand)****iegāt|nis, -ņa****iegaume****iegaumēt****iegrāmatot****iegriba****iegur|nis, -ņa (ķermeņa
daļa)****ieģipsēt [lauzto kāju]****ieiet, ieeju, iegāju,
ieiedams****iejavs [maizei]****iejēmums, ieņēmums****iejūgs (zirglietas)****iejūsma****iejutīgs****ie|kaist, -kaistu, -kaisu,
-kaisdams****iekām|s, skl.**

iekāre
iekāre
iekar[s], -a (bišu rāmītis)
iekārta
iekaru[s], *adv.*
iekava
ieklājs
iekša
iekšdedzes motors
iekš|dur[v]is, -durvju
resp. duru
iekšējs
iekšiene
iekšķīgs („iekšķīgas
slimības”)
iekur[s], -a [iekuršanai]
ielaidu darbi (kādā cietā
ķermenī ielaisti jeb
iestrādāti rotājumi)
ielāsm|ēt, -ēju, -ēju (v.
einsprengen)
ieleja
ielodze (loga niša)
ieloks
iemaukti
iemava (v. Tülle,
Nippel)
ie|maut, -mauju, -māvu
[zirgu]
iemesls
iemītnieks
iemut|nis, -ņa („papiroša
iemutnis”)
iena|dzis, -dža
ienāši (slimība)
ienesīgs [veikals]
ieņēnums, iejēnums
iepakālis, iepakaļus,
adv.
ie|plēst, -plešu, -plētu,
-plēzdams, -plēsts [muti]
ie|plēst, -plēšu, plēsu,
-plēsdams, -plēsts
[drānu]
iepretim, iepretī
iepriekšējs
ieradums
iera|dzis, -dža („virs
ieradziem ir ragi”)
ieraža

ierēd|nis, -ņa
ierīce
ierievēne (v. Nuthobel)
ierievsiēnas, *arch.*
ierinda („ierindas
kaņavīri”)
iero|cis, -ča
ierosa (ierosinājums)
ierosme
ieruna
iesāļš
iesāņus, iesānis, *adv.*
iesegs (kas kur iesegts)
ie|segt, -sedzu, -sedzu,
-segdams, -segts [saktu]
iesegums („jumta
iesegums”)
ieskait[s], -a, (kr. зачет)
ieskaņa
ieskāt
iesms
iespaids („ziedi uz galda
vēl pavairoja telpas
glīto iespaidu”)
iespiedumloksne
iespie|gties, -dzos, [viņš
-dzas], -dzos, -gdamies
ie|spiest, -spiežu,
-spiedu, -spiezdams,
-spiests [grāmatu]
iespraude|nis, -ņa
ie|sprūst, -sprūstu,
-sprūdu, -sprūzdams
iestā|de, *ddzsk. ģen.* -žu
iestāju eksāmens
iestarpināt
ie|stigt, -stiegu, -stigu,
-stīgdams
iesvēte
iesvētības (svinības)
iešķērsām, iešķērsu
iešķērss, *adj.*
iešuve
iet, eju, [viņš iet, mēs
ejam jeb eima, jūs ejat
jeb eita], gāju
ietai|se, *ddzsk. ģen.* -šu
ietaļa, ietere (vīra brāļa
sieva)
ieteka

ik dienas
ietekme („tāmnieku
dialektā vērojama stipra
lībiešu valodas
ietekme”)
ietekmēt
ietekmīgs
ietērps
ietilpināt
ie|tilpt, -tilpstu jeb
-telpu, -tīlpu
|ietne|, **ietve**
ietraips, lāsme
(v. Einsprengung)
ik pārritus
ie|turēt, -turu, [viņš -tur]
-turēju
ietvars („loga ietvars”)
iet|ve, *ddzsk. ģen.* -vju
(trotuārs)
ievainot
ievājs, ieviens, ievaine
ievārījums
ievedmuita
ieveidne (matrica),
grāmr.
ieveidot
ievēl|ēt, -ēju, -ēju
ievelm|ēt, -ēju, -ēju (v.
einwalzen)
ie|viesties, -viesos, [viņš
-viesas], -viesos,
-viesdamies
ievirze
iezemie|tis, -ša (v. ein
Einheimischer)
ie|zis, -ža
iežogot
igaunisms
igauni
ignorance
ignorants
ignorēt
īgns
|igreks|, **ipsils** (y)
īgt, īgstu, īgu, īgdams
ik brīdi
ikdiena („ikdienas
darbs”)
ik dienas, *adv.*

ikgadējs**ikgadējs**, *adj.***ik gadu[s]****ikkatrs****ikkuŗš****ik mēneŗus**, **ik mēnesi****ik nedēŗas****īkona****īkonografija****ik pārdienas****ik pārgadus****ik pārnaktis****ik pārnedēŗas****ik pārrītus****ik pārsvētdienas****ik pārvakarus****ikreiz****ikreizējs****iks[s]**, -a (x)**īk|stis**, -ŗŗa**īkt[s]**, -a, *poēt.***ik vakaru[s]****ikviens****īlen[s]**, -a**ilggadējs** („mans
ilggadējais kalps”)**ilggadīgs** („ilggadīgs
augŗ”) **ilggullis**, -ŗa (kas ilgi gul)**ilgoties****ilgt**, ilgstu, ilgu**ilgullis**, -ŗa (kas ilgojas)**īliada****ilk|nis**, -ŗa**ilks[s]**, -s, *ddzsk. ģen.*

ilkŗu

illātīvs, *val.***illegālītāte****illegāls****iluminācija**,

illuminaācija

iluminēt, **illuminēt****ilustrācija**, **illustrācija****ilustrātīvs**, **illustrātīvs****ilustrēt**, **illustrēt****ilūzija**, **illūzija****ilūz[or]isks**,

illūz[or]isks

imaginārs**imigrants**, **immigrants****imigrēt**, **immigrēt****imitācija****imitēt****immanents****immatrikulācija****immatrikulēt****immensitāte****immenss****immobilijas****immūnizēt****immūns****imperātīvs****imperātors****imperfekts****imperīālisms****imperīālistisks****imperīālists****imperīāls**, *adj.***imperija****impersonāls****imponderābilijas****imponēt****impozants****impregnācija**,
piesūcināŗana**impregnēt**,

piesūcināt

impresārijs**impresija****impresionisms****impresionistisks****impresionists****imprompt[s]**, -a**improvizācija****improvizātors****improvizēt****impulsīvs**, *adj.***impuls[s]**, -a**incident[s]**, -a**incis**, ināa**inde**, *ddzsk. ģen.* inŗu**indefinīts**, *adj.***indek[s]**, -a**indiāŗi** [Amerikā]**indicijas****indieŗi** [Āzijā]**indiferents****indīgs****indikātīvs**,

īstenības

inkarnēties**izteiksmē**, *val.***indikātors**, *ķīm.***indiskrēcija****indiskrēts****indiskutabls****individs**, īpatnis**individuālists****individuālistisks****individuālists****individuālizācija****individuāls**, *adj.***indoeiropieŗi****indoirāŗi****indolence****indolents**, *adj.***induktīvs****induktors****indulgence****industriālizācija****industriālizēt****industriāls**, *adj.***inerce****inerts**, *adj.***infanterija****infekcija****infikss**, iedēklis, *val.***infinitīvs**, nenoteiksmē,
*val.***inflācija****influenca****informācija****informātīvs**, *adj.***informātors****informēt****infrasarkanie stari****infūzija**, *med.***infuzorija****infūzs**, *adj.***ingverēŗa****ingvers****inhalācija****iniciā|lis**, -ŗa**iniciātīva****iniciātor[s]**, *siev.* -e**injekcija****injcēt****inkarnācija****inkarnēt****inkarnēties**

inkasents

inkasents, iekasētājs
inkaso darījumi
inklinācija
inkluzīvi, *adv.*, ieskaitot
inkognito
inkommensurabls
inkommodēt
inkongruents
inkriminēt
inkrustācija
inkrustēt
inkubācija
inkubātors
inkunābulas
inkvizīcija,
spīdzināšana
inkvizītors,
spīdzinātājs
inscenējums
inscenēt
insekt|s, -a
insignijas
insinuācija
insinuēt
insolācija
insolēt
insolvence
insolvents, *adj.*
inspekcija
inspektor|s, *siev.* -e,
inspektrise
inspicēt
inspicients
inspirācija
inspirēt
installācija
installātors
installēt
instan|ce, *ddzsk. ģen.* -ču
instinktīvs, *adj.*
instinkts, *subst.*
instituēt
institut|s, -a
instruēt
instrukcija
instruktīvs, *adj.*
instruktur|s, *siev.* -e
instrumentācija, *mūz.*
instrumentā|lis, -ļa, *val.*

instrumentālists

instrumentāls, *adj.*
instrument|s, -a
insultācija
insultēt
intarsija
integrā|lis, -ļa
integrāls, *adj.*
integritāte
intelekts, intelekts
intelektuālists,
intelektuālists
intelektuāls,
intelektuāls, *adj.*
inteliģence, inteliģence
inteliģents, inteliģents
intencija
intendant|s, -a
intendantūra
intensitāte
intensīvs
interdentāls
interesants, *adj.*
intere|se, *ddzsk. ģen.* -šu
interesents (kas par kaut
ko interesējas)
interesēt („tas mani
interesē”)
interglaciāls
interimteāt|ris, -ra
interjekcija, izsaukmes
vārds, *val.*
interlūdijs
intermeco, intermec|s,
-a, *mūz.*
intermedija
internacionāle
internacionālisms
internacionālistisks
internacionālists
internacionāls,
starptautisks
internāt|s, -a
internēt
interns, iekšējs
interpellācija
interpellants
interpellēt
interpolācija
interpolēt

īpats

interpretācija
interpretēt
interprets
interpunkcija
interregns
interrupcija
interrupts
intervāl|s, -la
intervencija
intervēt
intervija
intimitāte
intims, *adj.*
intolerance
intolerants, *adj.*
intonācija
intonēt
intrasitīvs, *val.*
intriga
intrigants
intriģēt
introdukcija
introversija
intuīcija
intuitīvs, *adj.*
invaliditāte
invalids
invāzija
inventārizēt
inventārs
inventūra
investitūra
inženier|ris, -ra
inženierzinātnes
|iōniskais stils|, jōniskais
stils
iōnizēt, *fiz.*
iōns, *fiz.*
īpašs
īpašvārds, *val.*
īpatnējs, īpatnīgs
īpat|n|ība
īpat|nis, -ņa
|īpatns, *adj.* |, īpatnējs,
īpatnīgs
īpats (v. eigen.
„Latviešiem ir īpats
ģeometriskais
ornaments; tā

iprīts

īpatnējākais veidojums
ir kāšu krusts...”)

iprīt|s, -a**ipsils** (y)**ir** („sanākuši ir lieli, ir
mazi”)**ira, esme** (v. Sein,
Existenz)**irāņu valodas****irbenājs** (augš)**irb|s**, -a (adāmadata)**irbul|lis**, -ļa**irde****irdens**|irdne|, **irde****irdz|ēt**, -u, -ēju („avots
irdz”)**īre****īri** (tauta)**īrida** (augš)**īridijs****īrk|s**, -a**īrōnija****īrōnisks****īrōnizēt****īrracionāls****īrradiācija****īrrēgulārs****īrrelevantants****īrt**, īrstu, īru**īrt**, īru, īru [-as] [laivu]**īsinājuma zīmes**

(abreviātūras zīmes,
mūz.)

īslaicīgs**īslāms****īslāndieši** (tauta)**īšredzīgs****īss****īstaba****īstabene** (kalpone)**īstenība****īstenības izteiksme**
(indikātv), val.**īstens****īsts****ītalieši****ītaļi** (kopnosaukums
seniem Italijas

iedzīvotājiem)

īterācija**īterātv**, *adj.***īt kā, it kā****īt nekas****īve** (koks)**iz|alkt**, -alkstu, -alku,
-alkdams („izalkusi
dvēsele”)**iz|bāzt**, -bāžu, bāžu,
-bāzdams, -bāzts

[dzīvnieku]

izbī|lis, -ļa**izbīras** („siena izbīras”)**iz|blīst**, -blīstu, -blīdu,
-blīzdams**izbrīna, izbrīn|s**, -a**izci|lnis**, -ļņa**izcils** [zinātnieks]**izcilspiedums**

(iespiešanas paņēmiens)

izcīl|s, *adv.* („izcīl[s]
stāvēt”)**izdabāt****izdabīgs** [cilvēks]**izdarīgs****izdega** (izdegums)**izdedži** [šlaga]|izdevniecība|, **apgāds****iz|dobt**, -dobju, -dobu,
-dobdams, -dobts**izdoma****izdzimums****izdzīve****izejviela****iz|gaist**, -gaistu, -gaisu,
-gaisdams**izjūta****izkapt|s**, -s, *ddzsk. ģen.*

izkapšu

izkārnījumi

(ekskrēmenti)

izkārtne**izkļied|ēt**, -ēju, -ēju**izkravāt****izkūnāties, izkūnoties****izkurt|ēt**, -ēju, -ēju

[rutki]

izlaidīgs**izlase****izplēst****iz|lept**, -lepu, -lepu,
-lepdams**izlietuve** (v. Ausguß)**iz|līgt**, -līgtu, -līgu,
-līgdams, -līgts**izlīgums****izlok|sne**, *ddzsk. ģen.*
-šņu**izlo|ze**, *ddzsk. ģen.* -žu**izlūks****izmaksā****izmantot****izmekl|ēt**, -ēju, -ēju**izmērs****izmežģ|īt**, -īju, -īju**iz|mist**, -mistu, -misu,
-misdams**izmitināt** [lopus pa
ziemu]**iznesīgs****iznīcinātājs****iznīd|ēt**, -ēju, -ēju**izniekā** [putraimus]**izniekot** [naudu]**iz|nīkt**, -nīktu, -nīku,
-nīkdams**iznīrelis**, -ļa**izobara****izochron|isk|s**, *adj.***izoglōsa****izogōn|s**, -a**izoģeoterma****izolācija****izolātors, sevinātājs****izolēt, sevināt****izotera****izoterma****izpalī|gs**, *siev.* -dze**izpaušme****iz|paust**, -paužu, -paužu,
-pauzdams, -paušts**izpildu vara****izplat|īt**, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]**izplāt|īties**, -os, [viņš
-ās], ījos (izlielīties)**izplatu|s**, *adv.***iz|plēst**, -plēšu, -plētu,
-plēzdams, -plēsts [-as]

izplēst

[spārnus]

iz|plēst, -plēšu, -plēsu,
-plēsdams, -plēsts [-as]
[lapu]

izplēšanās („ķermeņa
izplēšanās”)

izplēt|nis, -ņa

izpratne

izprieca

izpūris, *divd.*

izpušķot

izrā|de, *ddzsk. ģen.* -žu

izraksts

izrakte|nis, -ņa
(minerāls)

iz|raudzīt, -raugu, [mēs
-raugām], -raudzīju
[-ās]

izrīkot

izrotāt

izruna

iz|salkt, -salkstu, -salku,
-salkdams

[izsamist|, **izmist**

izsarg|āties, -os jeb

-ājos, [viņš -ās jeb

-ājas], -ājos

izsaucējs (!)

izsauciens

izsaukmes vārds

(interjekcija), *val.*

izsaukuma teikums, *val.*

iz|sikt, -sīku jeb -sīkstu,
-sīku, -sīkdams („spēki
izsīk”)

izskaņa

iz|slābt [ar stiepto ā],

-slābstu, -slābu,

-slābdams

iz|slāpt [ar laužto ā],

-slāpstu, -slāpu,

-slāpdams

izsludināt

izsmiekls

izsole

izspiegot

izstā|de, *ddzsk. ģen.* -žu

izstīdz|ēt, -u, -ēju

iz|sūkt, -sūcu, -sūcu,

-sūkdams [-as]

iz|sust, -sūtu, -sutu,

-suzdams

izšķērdīgs

iz|šķiest, -šķiežu,

-šķiedu, -šķiezdams,

-šķiests

izšķīrējs, *subst.*

iz|vēlēties, [ar platu ē]

-vēlos, [viņš -vēlas],

-vēlējos

[izverdums|, **izvirdums**

iz|vērsties, -vēršos, [viņš

-vēršas], -vērtos,

-vērzdamies

izvirdums („vulkāna
izvirdums”)

iz|virst, -virstu, -virtu,

-virzdams (izdzimt)

iz|virt, -verdu, -viru

izvirtu|lis, -ļa

iz|zagt, -zogu, -zagu,

-zagdams, -zagts [-as]

izziņa

izzobot

iz|zust, -zūdu, -zudu,

-zuzdams

J

ja (v. wenn, falls)

jā (v. ja)

[jābūtība|, **vajadzē** (v.
Sollen)

jachta

[jacinte|, **hiacinte**

jādek|lis, -ļa

jādel|ēt, -ēju, -ēju

jād|īt, -u, [mēs -ām], -īju

jafetieši, **jafetīti**

jaguārs

[jagurts|, **jogurts**

jājējs

jājiens

jakuti (tauta)

jamb

jandāliņš (deja)

janvā|ris, -ŗa

jāņabērni (līgotāji)

jautājums

Jāņi

jāņoga

jāņtārpiņš

jāņugun|s, -s, *ddzsk.*

jāņugunis

japāņi

jar|s, -a

jā|ris, -ŗa (trokšņotājs;

troksnis)

jasmīns

jāšus, *adv.*

jāt, jāju, jāju

jāteniski, *adv.*

jātnieks

jātuve

jātvingi (tauta)

jau

jauc|ēt, -ēju, -ēju

(pieradināt)

jaukskaņa

jaukt, jaucu, jaucu,

jaukdams, jaukts [-as]

jaunatne

jaunaudze

jaunava

jaunavīgs

jauneklīgs

jauneklis

Jaungads, *ģen.*

Jaungada (1. janvāris)

jauniesaucamais

jaunie|tis, -ša

jaunlops

jaunnedēļa

jaunpie|ne, *ddzsk. ģen.*

-ņu, **jaunpiena govs**

jaunpiens

jaunstrāvnieks

jaunsudrabs

jausma

jaust, jaušu, jautu,

jauzdams, jausts

jaut, jauju, jāvu [maizi]

jautājamais

vietniekvārds, *val.*

[jautājiens|, **jautājums**

jautājuma teikums, *val.*

jautājuma zīme (?)

jautājums

jautāt
jautāt
jautrība
jautrs
java (v. Mörtel)
jāvārds
jeb
jebkad
jebkāds
jebkas
jebkur
jebkurš
jebšu
jēdziens
jēdzīgs
jēga
jēgt, jēdzu, jēdzu,
jēgdams [-as]
jēgums
jēlāda
jēlkula (salmi)
jēlna|dzis, -dža
jēlviela
jemt, jemu, jēmu, **ņemt**
jērene, **jērenīca** (cepure)
jestrs (ass, strups)
jezuitisms
jezuīts
jōdid|s, -a
jōdīt|s, -a
jōdoforms
jods (ļauns gars)
jōd|s, -a (ķīmisks
elements)
jōga (indiešu filozofijas
metode)
jōgs (jōgas mācības
piekritējs)
jogurt|s, -a
jokda|ris, -ŗa
jokluga, **joku luga**
jokmī|lis, -ļa
jokot
jok[u]pēte|ris, -ŗa
joma [jūrmalā]
jōnieši
jō|nis, -ŗa
jōniskais stils
joņot
joprojām

josta
jost|īt, -u, [mēs -ām], -īju
[bērnū]
jōta (j)
joviāls
jozt, jožu, jozu, jozdams,
jozts [-as]
jožus, *adv.*
jubilār|s, *siev.* -e
jubileja
jucek|līgs
jucek|lis, -ļa
jucekņi (salmi)
juchtāda
jūdaisms
jūdi
jū|dze, *ddzsk. ģen.* -džu
jūgēvele (v. Zughobel)
jūgs
jūgt, jūdzu, jūdzu,
jūgdams, jūgts [-as]
[zirgu]
juk|lis, -ļa, **jūk|lis**, -ļa
(juceklis)
jukls (chaotisks)
jukt, jūku, juku, jukdams
jūkt, jūkstū, jūku,
jūkdams, jūkts (pierast)
jūlijs
jūmējs
ju|mis, -mja
Ju|mis, -mja
jumols (aizsargkupols)
jums („debesu jums”)
jumstiņš [š[ķ]indelīš|
jumt, jumju, jūmu
jumtgale
jumts
junda
jūnijs
jūniors (*saīs.* jun.)
junkurs
ju|pis, -pja
jūra, **jūŗa**
Jurģi
juridisks
juriskonsults
jurisprudence, tiesību
zinātne
jurist|s, *siev.* -e

kadastrs
jūrmala
jūrmalie|tis, -ŗa
(piejūras iedzīvotājs)
jūrmalnieks
(vasarnieks)
jūrniecība
jūrnieks
jūrskola
jūŗa, **jūra**
jūsējs
jūsma
jūsmīgs
jūsmīnāt
jūsmot
just, jūtu, jutu, juzdams,
justs [-as]
justīcija
justificēt
justifikācija
jūtas
juteklīgs
jutek|lis, -ļa („pieci
jutekļi”)
jūtīgs („jutīga āda”)
jūtīgs (jūtām bagāts)
jūtīšs („ceļa jūtīšs”)
jutoņa (v. Stimmung)
juvelīe|ris, -ŗa

K

ka (v. daß)
kā, **kâ** (v. wie)
kā (*ģen.* no „kas”)
kabardieši, kabardīni
(tauta)
kabarejs
kabatzaglis
kabe
kābe|lis, -ļa
kabīne
kabinets
kab|lis, -ļa (kāsis)
kabotāŗa
kacens („kāposta
kacens”)
kadastrēt
kadastrs

kādēl**kādēl****kadenca**, *mūz.***kāde|nis**, -ņa (adjektīvs),
*val.***kadet|s**, -a**kādība** (kvalitāte)kadiķis, **paeglis****kādreizējs****kadriļa****kadrs**|kafēins|, **kofēins****kafejnīca****kafija****kaija****kailsals****kaim|iņš**, *siev.* -iņiene**kainīt|s**, -a**kaire****kairek|lis**, -ļa**kairīgs****kairināmība****kais|īt**, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]**kaisle**, **kaislība****kaisls**, *adj.***kaist**, kaistu, kaisu,
kaisdams**kai|te**, *dzsk. ģen.* -šu**kaitēk|lis**, -ļa**kaitēt**, [man] kait jeb
kaiš, kaitēja**kait|ēt**, -ēju, -ēju (darīt
ļaunu)**kait|ēt**, -ēju, -ēju [dzelzi]**kājām iet****kājāmgājējs****kājapakša****kājceliņš****kājga|lis**, -ļa**kājīgs** [cilvēks]**kajī|te**, *dzsk. ģen.* -šu**kājnieks****kājslauka****kājstarpe****kakao****kaklakungs****kaklauts****kakls****kaklsaite**, **kakla saite****kakofōnija****kāk|slis**, -šļa [kaklā]**kaktus|s**, -a**kakūmināls****kaķe|ne****kaķ|ul|ēns****kaķpēdiņas** (augš)**kalambūrs****kalcijš****kalcīt|s**, -a**kaldieši**, kaldeji (tauta)**kaleidoskop|s**, -a**kalējiene****kalējs****kalendārs****kalibrš**|kalifōnijs|, **kolofōnijs****kalifs****kaligrafija**,**glītrakstīšana****kaligrafiskš****kaligrafš****kalijš****kalikons****kā|lis**, -ļa (augš)**kalkulācija****kalkulātors****kalkulēt****kalme**, **skalbe****kalmiki** (tauta)**kalmuks** (audums)**kalnaine** (kalnains
apvidus)**kalnājs** (v. Gebirge)**kalnra|cis**, -ča**kalnraktuve****kalnrūpniecība****kalnup**, *adv.***kalorija****kalorimetrš**|kaloša|, **galoša****kalpība****kalpone****kāl|s**, -a (30)**kals|e|ns****kalsnums****kalst**, kalstu, kalstu,
kalzdams**kalt**, kaļu, kalu**kalte** („labības kalte”)**kanclers****kalt|ēt**, -ēju, -ēju**kaltētava****kalva** (pakalns)**kalve** (smēde)**kalvinieks** („kalējam
sanākuši daudz
kalvinieku”)**kal|vis**, -vja, kalējs**kaļkakmen|s**, -s**kaļķis**, par. *dzsk.* **kaļķi****kaļķot****kamanas****kamara** (āda; garoza)|kamaša|, **gamaša****kamba|ris**, -ŗa**kambaršulainis****kamčadali** (tauta)kamdēl, **kādēl****kameja****kamēlija** (augš)**kamene** (zemes bite)**kamēr****kamera****kamerālīpašums****kamerto|nis**, -ņa
(normāltoņa augstums;
toņdevis)**kām|ēt**, -ēju, -ēju**kami** (ēdiens)**kamiel|lis**, -ļa**kamiel|sis**, -ša**kamīns****kā|mis**, -mja („rij kā
kāmīš”)**kamol|s**, -a, *dem.*

kamoliņš

kampaņa**kampareļļa****kampars****kampt**, kampju, kampu**kamzo|lis**, -ļa**kanā|lis**, -ļa**kanālizācija****kanapejs****kancele****kanceleja****kan|cis**, -ča („maizes
kancīš”)**kanclers**

kančuka

kančuka (pātaga)
kandidāts (zinātnisks
grads, *saīs.* cand.;
persona, kas kandidē uz
kādu vietu)
kandidātūra
kandidēt
kanē|lis, -ļa
kaneva
kanibālisms
kanibāls, cilvēkēdājs
kankarains
kankars, *dem.* kankariņš
kanna
kanoniķis
kanonisks
kanonizācija
kanons
kantā|te, *dzsk.* ģen. -šu
kantātina
|kante|, šķautne
|kantēt [baļķi]], šķautnēt
kantilēna
kantons
kanto|ris, -ra
kantorist|s, *siev.* -e
kanu laiviņa, smailīte
kaņepājs
kaņepe
kaolīns
kāpa
kapacitāte
kapakme|nis, -ņa
|kapars|, varš
kapāt
kapātu|vis, -vja (rīks)
kāpe (v. Stufe)
kāpēc
kapeika
kapella
kapellāns
kapelmeistars
kapenes (kapi)
kāpenes
kāpiens
kapillāritāte, sūklība
kapillārs, *adj.* un *subst.*
kāpinātājs (pakāpes
rādītājs), *mat.*

kapitālisms

kapitālistisks
kapitālizēt
kapitāls, *subst.* un *adj.*
kapite|lis, -ļa
kapitulācija
kapitulēt
kapituls
kapkalns
kapl|ēt, -ēju, -ēju
kapliča
kap|lis, -ļa
kāpnes
kapra|cis, -ča
kaprā|lis, -ļa
kapriciōzs
kapri|se, *dzsk.* ģen. -šu
kaprisēt
kapsēta
kāp|slis, -šļa
kapsula
kāpt, kāpju, kāpu
kapte|nis, -ņa
kapteiņleitnants
kāpurs
kapzeķe
karabīn|s, -a
karafa
karaībi (indiāņu cilts)
karaīmi (jūdu sekta)
karakuls
kara|lis, -ļa, *siev.* -liene
karalisks
karalī|ste, *dzsk.* ģen.
-stu
karalvalsts
karamele (konfekte)
karamel|s, -a (viela)
karantēna
karaša
karātavas
karāties
karāt|s, -a
karavāna
kārba
karbīd|s, -a
karbolinejs
karbols
karbolskābe
karbonāde

karsts

karbonāt|s, -a
karbunkuls
karburātors
karce|ris, -ra
kardamōn|s, -a
kardinā|lis, -ļa
kardināls *adj.*
kardiografs
kardioloģija
kāre
kareivīgs
kareivisks
karei|vis, -vja
karek|lis, -ļa (kas
karājas)
kareļi (tauta)
karie|te, *dzsk.* ģen. -šu
karikatūra
karikatūrists
karikēt
karināt
karjera
karjērists
kārklājs, kārkliens
kārklis
kārkt, kārcu, kārcu,
kārkdams
karmīn|s, -a
karnevāls
kārniņš (dakstiņš)
karns (izbadējies, vājš)
karodznieks
karogs
kārot
karote, *dzsk.* ģen. -šu,
karote
karpa (zivs)
kārpa
kārp|īt, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]
kars|ēt, -ēju, -ēju
karso|nis, -ņa
karst, karstu, karsu,
karsdams
kārst, kāršu, kārsu,
kārsdams, kārst [vilnu]
karstasinīgs
karstda|bis, -bja
karsts

kārstuve

kārstuve (telpa)
kārstu|vis, -vja (rīks)
kāršroze, kaulroze
kārt, kaŗu, kāru [-as]
kārta
[vīrieŗu un sievieŗu]
kārtā, *val.*, **dzimte**
kārtas skaitlenis, *val.*
kārtāt [zemi]
kārtāties (lobīties; „āda
kārtājas”)
karte, *ddzsk. ģen.* karŗu,
dem. kartīte
kārtējs („kārtējais
maksājums”)
kartelis
kārtība
kārtībnieks
kārtīgs („kārtīgs
skolnieks”)
kārtīgums
|kartīna|, **kartīte**
kārtis, -ŗu („spēŗu
kārtis”)
kārtns, *adj.*
kartografija
kartografs
kartogramma
kartonāŗa
kartonēt
karton|ŗ, -a
kārtot [sajukuŗas lietas]
kartotēka
kārt|ŗ, -s, *ddzsk. ģen.*
kārŗu
kārtula (rēgula,
priekŗraksts)
|kartūns|, **katūns**
kartupelājs (kartupeŗu
lauks)
kartupe|lis, -ŗa
karu|lis, -ŗa (kas karājas)
kāru|lis, -ŗa
(kārumnieks)
kārumnieks
karuse|lis, -ŗa
kaŗa klausība
kaŗa kuģis
kaŗaspēks

kaŗa tiesa

kaŗavīrs
kaŗot
kaŗote, karote
kaŗŗ, *dem.* kariŗŗ
kasācija
kase, *ddzsk. ģen.* kasu
kasēt [naudu]
kāŗēt, -ēju, -ēju
kase|te, *ddzsk. ģen.* -ŗu
kasie|ŗis, -ŗa
kasik|lis, -ŗa
kā|ŗis, -ŗa
kas|ŗit, -u, [mēs -ām], -ŗju
[-ās]
kaskāde
kast, kaŗu, kasu,
kasdams, kasts
kāŗt, kāŗu, kāŗu,
kāŗdams, kāŗts [pienu]
kasta (ŗķira)
kasta|nis, -ŗa (auglis)
kastaŗa (koks)
kastaŗeta (mūzikas
instruments)
kaste, *ddzsk. ģen.* kastu,
dem. kastīte
kaŗtrācija
kaŗtrēt
kāŗtu|vis, -vja [piena
kāŗŗanai]
kas|us, -us, kaŗŗis
kāŗ|us, -us
kaŗŗains
kaŗŗīgs
kaŗŗ|ŗis, -a, **kasus**
kaŗŗir|ŗ, -a (audums)
kaŗŗāt
kaŗŗubi (tauta)
katafalks
katakombas
katalēkse
katalēktisks
katalēpse
katalēptisks
katalizātors, *ķīm.*
katalize
katalogs
katalogizēt
katapultā

kaustīt

katarrakta
katarrs
katarse
katastrofa
katastrofāls,
katastrofisks
|kataŗŗ|, **kadaŗŗ**
katechēts
katechēze
katechisms
katedra
katedrāle
katēgorija
katēgorisks
kate|te, *ddzsk. ģen.* -ŗu,
ģeom.
|katķisms|, **katechisms**
katlka|lis, -ŗa
katls
katods
kato|lis, -ŗa
katolisms, katolicisms
katordznieks
katorga
katŗpus, *prep.*
katŗreiz
katŗreizējs
katŗs
katūns (audums)
kaučuks
kauja
kaukazieŗi (tautas)
kaukt, kaucu, kaucu,
kaukdams
kaulenājs (augis)
kaulene (oga)
kaule|nis, -ŗa
kaul|ēties, -ējos, -ējos
kaulmilti
kaulroze, kāŗŗroze
kaun|ēties, -os, [viŗŗ
-as], -ējos
kaunums (miesas daŗa)
kaus|ēt, -ēju, -ēju
kausētava
kaus|ŗis, -ŗŗa
kauss
kaust|ŗit, -u, [mēs -ām],
-ŗju

kaut**kaut**, kauju, kāvu [-as]**kautiņš****kaut kāds****kaut kas****kaut kur****kautrīgs****kautrs****kautuve****kauzālitate**, cēlonība**kauzāls**, cēlonisks**kauzātivs****kava** (komplekts; „kāršu kava”)**kavalerija****kavalerists****kavaliēris**, -ra**kāvējs****kavēklis**, -ļa**kaverna****kavēt**, -ēju, -ēju**kāvi****kaviārs****kāviens****kazaki****kazarma****kazeīns****kazenājs** (augš)**kazene** (oga)**kazīno****kāz[i]nieki****kazuārs****kazuistika****kazvija** (augš)**kažocnieks** (kažokādu apstrādātājs)**kažokāda****kefīrs****kēks**, -a|kengurs|, **ķengurs****kentaurs****keramika****keramiķis****keratīns**|kerbers|, **cerbers**|kiklops|, **ciklops**|kilava|, **ķilava****kilograms****kilometrs****kilovats****kilovatstunda****kimbri** (ģermāņu cilts)**kimono****kimri** (ķeltu tauta)**kinematika****kinematografs****kinētika****kiniķis** (kiniķu

filozofijas pārstāvis)

kino**kino filma****kinozvaigzne** (aktiere)**kiosks**, *dem.* kiosciņš**kirgizi****kirillica**, kirilliskie**burti**|kītara|, **citara****kivi**, *nelok.* (putns)**klabeklis****klabēt**, -u, -ēju**klade**, *dzsk. ģen.* klažu**klaidīgs** („klaidīgas domas”)**klaidu**, *adv.***klaigāt****klaiņāt****klaips****klajā nākt****klājiens****klājs** („kuģa klājs”)**klājš**, *adj.***klajums****klakšķēt**, klakšķ,

klakšķēja

klānis, -ņa**klāns**, -a („Lubāna klāni”)**klarne|te**, *dzsk. ģen.* -šu**klarnetnieks**,**klarnetists****kla|se**, *dzsk. ģen.* -šu**klasicisms****klasicists** (klasicisma pārstāvis)**klasificēt****klasifikācija****klasiķis****klasisks****klāst|īt**, -u, [mēs -ām] -īju**kliest****klāst**, -a**klātbūt[n]e**, klātiene („viņa klātienē”)**klātējs**, *adj.***klaudzēt**, klauz,

klauzēja

klauns**klaus|īt**, -u, [mēs -ām], -īju**klausītājs****klausītava** (auditorija)**klausule** [tālrunim]**klausas****klausināt****klausīnieks****klauv|ēt**, -ēju, -ēju**klauzula****klauzūra****klaviātūra****klavichord**, -a**klaviēres**, -ru**klaviernieks****klei|nis**, -ņa (kleinkājis)**kleins**, *adj.* („kleinas kājas”)**kleistogamija****kleita****klejot****klende|ris**, -ra**klē|pis**, -pja**klepot****kleptomanija****klep|us**, -us**klērikā|lis**, -ļa**klērikāls**, *adj.***klēriķis****klērs****klēt**, -s**klētsaugša****klibot****klīd|ēt**, -ēju, -ēju**klīgšus**, *adv.***klīgt**, klīdzu, klīdzu,

klīgdams, klīgts

klīnt, [2 zilbes!], *siev.* -e**klīntūra** [4 zilbes!]**klīst**, klīžu, klīdu, klīzdams, klīsts

klīja

[granti uz lielceļa]

klīja (putns)**klījāns** (putns)**klījas****klikat[īn]as****klimatoterapija****klimats****klimst**, klimstu, klimtu,

klimzdams

klimst[ēt, -u, -ēju]**klīnika****klīnisks****klinkers****klīnometrs****klīnšains****klīntene** (augš)**klīnt[s, -s, dzsk. ģen.]**

klīnšu

klīņģe[r]is, -ra**klīņģerīte** (augš)[klīņķis], **rokturis****klīr[ē]ties, -ējos, -ējos**

(koķetēt)

klīrīgs, adj.**klīrings****klīst**, klīstu, klīdu,

klīzdams

klīste[r]is, -ra**klīstīr[s, -a]****klīšeja****kloāka****klo[k]is, -ka****klon[s, -a]**[klopsis], **sitenis**[klors], **chlōrs****kloste[r]is, -ra****klozet[s, -a, ateja]****klubs****klu[c]is, -ča****klu[k]ste, dzsk. ģen. -šķu**

(vista)

klukst[ēt, -u, -ēju]**klupt**, klūpu, klupu,

klupdams

klusām, klusi, klusu**klus[ēt, -ēju, -ēju]****klusi, klusu, klusām****klusinātājs** (surdīne),*mūz.***klusīnām, klusītēm,****klusītīnām****kluss****klust**, klustu, klusu,

klusdams

klusu, klusi, klusām**kļaut**, kļauju, kļāvu**kļava, kļavs****kļūdains** [raksts]**kļūdīgs** (maldīgs,

„kļūdīgs solis”)

kļūd[īt]ies, -os, [viņš -ās],

-ījos

kļūme (nelaimes

gadījums)

kļūmīgs**kļūt**, kļūstu, kļuvu**knābāt****knā[b]is, -bja****knābt**, knābju, knābu,

knābdams, knābts

[knaģis], **kabe; [veļas]****spīlīte****knaib[īt, -u, [mēs -ām],**

-īju

knaibles**knakst[īt]ies, -os, [viņš**

-ās], -ījos

knakš[k]is, -ka**knašs****knau[k]is, -ka****knau[s]is, -ša, knau[s]lis,**

-šļa

knēvelis, -ļa**knibek[li]s, -ļa****kniebt**, kniebju, kniebu,

kniebdams, kniebts

knie[de, dzsk. ģen. -žu**knied[ēt, -ēju, -ēju]****kniepadata, kniepe****kniest**, [man] knieš,

kniesa, kniesdams

knīpa (pusaugu meitene)**knī[s]is, -ša, knīslis, -šļa****knīst**, knītu, knītu,

knīzdams

knītāji („linu knītāji”)**knos[īt]ies, -os, [viņš -ās],**

-ījos

knū[p]is, -pja**kokurbis****knupt**, knūpu, knupu,

knupdams

kņada**kņazī[ste, dzsk. ģen.]**

-stu

kņaz[s, siev. -iene]**kņudēt**, kņud, kņudēja**kņudināt****koalīcija****kobalt[s, -a]****kobra****kocene** (no koka

pagatavots priekšmets,

piem., koka trauks,

koka tupele)

kodaļa, kodeļa**kode, dzsk. ģen. kožu**

(kukainis)

kōdek[s, -a]**kōdificēt****kōdifikācija****kod[īt, -u, [mēs -ām],**

-īju

kodne (kodinātājviela)**kodol[s, -a, dem.]**

kodoliņš

kōd[s, -a]**koeficient[s, -a, reizulis]****kofēins****kofe[r]is, -ra****kokains, adj.****kokaīns, subst.****koka[li]s, -ļa** (augš)**kokarde, dzsk. ģen. -žu****kokgrau[zi]s, -ža****kokgre[b]is, -bja****kokgriezējs****kokgriezums****kokl[ēt, -ēju, -ēju]****kokons****kokospalma****kokos[s, -a** (auglis)**kokrūpniecība****kokzagiz[s, -a]****koksne****koks[s, -a** (kurināmais)**koktei[li]s, -ļa****kokur[b]is, -bja**

(svārpsts)

kokvilna**kokvilna****koķe|te**, *dzsk. ģen. -šu***koķetēt****kolba**|kolera|, **cholera****kolibrijs****kol|lis**, -ļa (miltu kode)**kolledža****kollē|ga**, *siev. -ģe***kollēģiālitate****kollēģiāls**, *adj.***kollēģija****kollekcija****kollek|te**, *dzsk. ģen. -šu***kollektēt****kollektīvs**, *adj. un subst.***kollektors****kollidēt****kollīzija****kollōdijs****kollokvījs****kolofōnijs****kolōniāls**, *adj.***kolōnija****kolōnists****kolōnizācija****kolōnizēt****kolonna****kolonnāde****koloratūra**, *mūz.***koloratūrsoprāns****kolorēt****kolorīt|s**, -a**kolosāls****kolos|s**, -a**kolportāža****kolportēt****kolportie|ris**, -ŗa**kōls** (:)**komanda****komandants****komandantūra****komandēt****komandie|ris**, -ŗa**komanditsabiedrība****kombinācija****kombinātorika****kombinēt****komēdiant|s**, -a**komēdija****komentārs**,**kommentārs****komentātors**,**kommentātors****komentēt**, **kommentēt****komerciāls****komercskola****komersant|s**, -a**komēta**, **asteszvaigzne****komijs****kōmika****kōmiķis****kominterne****komisāriāts****komisār|s**, *siev. -e***komisija****komisionārs****kōmisks****komiteja****komitents****komivojažie|ris**, -ŗa**kommats****kommilito|nis**, -ņa**kommūtācija****kommūtātīvs****kommūtātors****kompakts**, *adj.***kompanija****kompaņons**, **biedrinieks****komparātīvs**, *val.***kompas|s**, -a**kompendijs****kompensācija****kompensātors****kompensēt****kompeten|ce**, *dzsk.**ģen. -ču***kompetents**, *adj.***kompilācija****kompilātors****kompilēt****kompleks|s**, -a, *adj. un**subst.***komplektēt****komplekt|s**, -a**komplēmentārkrāsas****komplīcēts****komplīkācija****kompliment|s**, -a**kondors****komplot|s**, -a**komponent|s**, -a**komponēt****komponists**, **skaņradis****kompostrēt****kompost|s**, -a**kompozīcija****kompozit|s**, -a,**salīktenis****kompre|se**, *dzsk. ģen.**-šu***kompromis|s**, -a**kompromitēt**|komtese|, **kontese****komturs****komūna****komūnāls**, *adj.***komūnār|s**, *siev. -e***komūnikants**,**dievgaldnieks****komūnisms****komūnist|s**, *siev. -e***komūns**, *adj.***koncedēt****koncentrācija****koncentrēt****koncentrisk****koncentrs****konceptcija****konceptīvs**, *adj.***konceptpapīrs****koncerns****koncertants****koncertēt****koncertmeistars****koncesija****koncesionārs****koncils****kondensācija****kondensātors****kondensēt****kondīcija****kondicionāl|lis**, -ļa, *val.***kondicionāls**, *adj.***konditoreja****konditor|s**, *siev. -e***kondolents****kondolēt****kondors**

kondotjērs

kondotjērs
konduktor|s, *siev. -e*
konfederācija
konfekcija
konfek|te, *ddzsk. ģen.*
-šu
konferen|ce, *ddzsk. ģen.*
-ču
konferēt
konfesija
konfesionāls, *adj.*
konfeti [uzsvērta 2.
zilbe]
konfidence
konfidenciāls
konfirmācija, *iesvēte*
konfirmands
konfiscēt
konfiskācija
konflikt|s, -a
konfūzija
konfūzs, *adj.*
konglomerāt|s, -a
kongregācija
kongress
kongruence
kongruents, *adj.*
kongruēt
konģeniāls
koniferīn|s, -a
konjaks
konjugācija
konjuģēt
konjunkcija, *saiklis*,
val.
konjunktīvs, *val.*
konjunktūra
konkavs, *iedobts*
konklāve
konklūzija
konkordāt|s, -a
konkrētizēt
konkrēts
konkubīna
konkubināts
konkurence
konkurents
konkurēt
konkurs|s, -a

konosaments

kōn|s, -a
konsekutīvs
konsekvence
konsekvents, *adj.*
konservātīvisms
konservātīvs, *adj.*
konservātorija
konservātorist|s, *siev. -e*
konservēt
konservi
konsilij
konsistence
konsistents, *adj.*
konsistorija
konsonance, *mūz.*
konsonantisms, *val.*
konsonants, *līdzskanis*
konsorcijs
konspektīvs, *adj.*
konspekts
konspirācija
konspirātīvs
konstants, *pastāvīgs*
konstatēt
konstellācija
konstitūcija, *satversme*
konstitucionāls, *adj.*
konstituēt
konstruēt
konstrukcija
konstruktīvs, *adj.*
konsulāts
konsulents
konsuls
konsultācija
konsultants
konsultēt
konsums
kontakt|s, -a
kontāminācija, *val.*
kontāminēt
konteksts
kontemplācija
kontemplātīvs, *adj.*
konte|se, *ddzsk. ģen.* -šu
(grāfiene)
kontinentāls
kontinents
kontingent|s, -a

kopa

kontinuitāte
kontokorrents
kontrabanda
kontrabandists
kontrabas|s, -a
kontradikcija, *pretruna*
kontrahents
kontrakcija
kontrakt|s, -a
kontramarka
kontrapunkts
kontrasignēt
kontrast|s, -a, *pretstats*
kontribūcija
kontribūtīvs, *adj.*
kontroktāva
kontrolē
kontrolē|ris, -ra
kontrrevolūcija
kontrrevolūcionārs
kont|s, -a
kontūra, *apveids*
kontūzēt
kontūzija
[konuss], **kōns**
konvekss, *izliekts*
konvencija
konvencionāls, *adj.*
konvent|s, -a, *saiets*
konverģence
konverģents, *adj.*
konversācija
konversija
[konverts], **aploksne**
konvojs
konvolūts, -a
konvulsīvs
[konzums], **konsums**
kooperācija
kooperātīvs, *adj.* un
subst.
kooperātors
kooptācija
koopētēt
koordinācija
koordināta, *mat.*
koordinēt
kopa

kopā
kopā
kopaina
kopdarbs
kopēdināšana
kopējs, *subst.*
kopējs, *adj.* [dzīvoklis]
kopēt
kopīgs
kōpija
kopot
kopplatība
kopskaits
kopskaņa, *mūz.*
kopsumma
kopsvars (bruto svars)
kopš [tā laika]
kopt, kopju, kopu,
kopdams [-as]
kopti (tauta)
kōpula, **saitiņa**, *val.*
kōpulācija
kōpulēt
kopums („psīchisko
norišu kopums”)
korā|llis, -ļa (dziesma)
kora|llis, -ļļa [jūrā]
korāns
kore („jumta kore”)
koresponden|ce, *ddzsk.*
ģen. -ču
korespondents
korespondēt
koridors, **gaitenis**
korifejs
korin|te, *ddzsk. ģen.* -šu
ko|ris, -ŗa
korist|s, *siev.* -e
korķis („korķa zole”,
„korķa ozols”)
korķis, **aizbāznis**
kornet|s, -a
korōnāls
korporācija
corpulence
corpulents, *adj.*
corpus|s, -a
korreferāts
korreferent|s, *siev.* -e
korreferēt

korrektīvs, *subst.* un
adj.
korrektors, *siev.* -e,
korrektrise
korrekts
korrektūra
korrelācija
korrelātīvs, *adj.*
korrelāts, *subst.*
korriģēt
korroborācija,
nostiprināšana [zemes
grāmatās]
korroborēt
korsārs
korse|te, *ddzsk. ģen.* -šu
korso brauciens
korumpēt, **korumpēt**
korupcija, **korupcija**
koruptants,
korruptants
koŗa dziesma
kosa
kosin|us, -us, *ddzsk.*
kosini, *mat.*
kosmē|te, *ddzsk. ģen.*
-šu,
kosmētiķe
kosmētika
kosmētisks
kosmisks
kosmogonija
kosmografija
kosmopolīt|s, -a
kosm|s, -a
kost, koŗu, kodu,
kozdam, kosts
kostīms
koŗergaļa
koŗļāt
koŗš
kotācija
kotēt
kotiks
kotle|te, *ddzsk. ģen.* -šu
kovār|nis, -ŗa
krāce
krāčains („krāčaina
upe”)
[krāga], **apkakl|īt|e**

krause
kraist|īt, -u, [mēs -ām],
-īju [krējumu]
krājīgs [cilvēks]
krājka|se, *ddzsk. ģen.*
-šu
krakšķēt, **krakšķ**,
krakšķēja
krākt, **krācu**, **krācu**,
krākdams, **krākts**
kra|ķis, -ķa
kramenīca (šautene)
kramplau|zis, -ŗa
krams
krāns
krāpīgs [cilvēks]
krāpt, **krāpju**, **krāpu**,
krāpdams, **krāpts**
krā|slis, -ŗļa [smiņķis]
krāsmata (drupas)
krāsmute, **krāsns mute**
krāsnku|ris, -ŗa
krāsn|s, -s, *ddzsk. ģen.*
krāšņu
krāsns mute, **krāsmute**
krāсот
krāсотava
krastmale, **krastmala**
krāszieds (v. Farbton)
krāš|loties [smiņķēties]
krāšņš
kratek|lis, -ļa, **kratīklis**
krāte|ris, -ŗa
krātiņš
krat|īt, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]
krāt|s, -a
krātuve
krauja („upes krauja”)
kraujametrš
kraujš („krauja klints”)
kraukāt
krauklēns
krauklis
kraukšķēt, **kraukšķ**,
kraukšķēja
krauls („peldēt kraulā”)
kraupa
kraupains
krause, **bumbiere**

krausis

(koks)
krau|sis, -ša, **bumbieris**
(auglis)
kraut, krauju, krāvu
krava
kravāt
krava|te, *ddzsk. ģen.* -šu,
kaklsaite
kravsvars
kreātūra
krecumi [metallu
kausējot] (v. Kritze)
kreditors
kredits
krei|lis, -ļa
kreimene (v.
Maiglöckchen,
convallaria majalis)
kreimule (v. Fettkraut,
pinguicula vulgaris)
kreise|ris, -ŗa
kreiss
krejot
krejotava
krējumains, **krējumots**
krējums
kreklis
kekšķināt
kre|lles, -ļļu
kreļļains, **kreļļots**
kremācija,
pārpelnošana
kremātorija
kremēt
krem|lis, -ļa
krēms (ziede; ēdiens)
kreoli
kreolīns
kreozot|s, -a
krēpas (spļaudekli)
krēpāt
krepedšins
krēpes [zirgam]
krēpjains [zirgs]
krēpjauzas
kreppapīrs
kreps (audums)
krēsls
krēsls, *adj.* (patumšs)

krese (augš)

krēst, krešu, krētu,
krēzdams, krēsts
krētīns
krutul|s, -a (siets)
kreve|le
[ievainojumam]
kriet, kreju, krēju
[krējumu]
krietns
krievi
krieviņi (somugru tautas
locekļi)
krija
krik|sis, -ša (mazumiņš)
krimele (sēne)
kriminālists
krimināls *adj.*
krimināltiesa
krim|slis, -šļa
krimst, kremtu, krimtu,
krimzdams, krimsts
krimstala
krimšļains
krinolīns
kriņģelis, **kliņģeris**
kriolit|s, -a
kripata
kripta
kriptogami
krist, krītu, kritu,
krizdams, [-as]
kristallisks
kristalizācija
kristalizēties
kristallografija
kristalloīdi
kristalls
kristiānisms, **kristietība**
kristības
kristībvārds
(priekšvārds)
kristībzīme
kristie|tis, -ša
krist|īt, -īju, -īju
krišus, *adv.*
krītamā kaite
kritērijs
kritika
kritiķis

krusttēvs

kriņiņš
kritisks
kritizēt
krīt|s, -a
[krītširmis], **izplētnis**
krize
kroāti
krodzinieks
krog|us, -us
krogusbrālis
kroka
krokāt, **krokot**
kroket|s, -a
krokodīl|s, -a
krokus|s, -a
krōna
kron|ēt, -ēju, -ēju
[kronika], **chronika**
kronis („valdnieka
kronis”)
krop|lis, -ļa
kropls, *adj.*
kropļot
krucifiks|s, -a
krūka
krūk|lis, -ļa (augš)
krūmājs
krūmmale
krunkāt, **krunkot**
kru|pis, -pja
krūpt, krūpu, krupu,
krupdams
krustām
krustceles, **krustceļi**
krustda|ncis, -nča
krustdēls
krust|en|iski, *adv.*
krust|ītis, -os [viņš -ās],
-ījos (krustu mest)
krustkaŗš
krustknā|bis, -bja
(putns)
krustmā|te, *ddzsk. ģen.*
-šu
krustmeita
krustne|sis, -ša
krustot
krusts
krusttēvs

krustziedis**krustzie|dis**, -ža, par.*ddzsk.* **krustzieži****krūteža****krūt|s**, -s, *ddzsk. ģen.*

krūšu

kruve|sis, -ša**kruvešains****krū|ze**, *ddzsk. ģen.* -žu*dem.* krūzīte**kruzu|lis**, -ļa (rotājums)**kruzuļains****ksantofi|lls**, -lla**ksenons****ksilofōns****kubātūra****kubikmetrs****kubisms****kubists****kubls****kubs****kucēns****kučie|ris**, -ra**kūd|īt**, -u [mēs -ām], -īju**kūdra****kūdrājs****kuģinieks****kuģniecība****kuģot****kūjinieks****kūkot** [dzeguze]**kukulis****kukuļot****kūkums****kukuruza****kukur|znis**, -žņa**kūla** (sausā zāle)**kulains cimds****kulai|nis**, -ņa (kulains

cimds)

kulba**kūle|nis**, -ņa**kūleniski**, *adv.***kūleņot****kulijš****kulinārs**, *adj.***kū|lis**, -ļa**kuli|ses**, -šu**kulk|snis**, -šņa**kulminācija****kulminēt****kuls** (klons)**kulma** (kulšanai izklātā

labība)

kulstīkla (rīks)**kulst|īt**, -u [mēs -ām],

-īju

kult, kuļu, kūlu [-as]**kultene** (dzēriens: miltu

putra)

kultivātors**kultivēt****kult|s**, -a**kultūra****kultūrāls**, *adj.***kultūras vēsture**,**kultūrvēsture****kultūraugs****kultūrtehnika****kultūrvēsturisks****kuluārs**, par. *ddzsk.***kuluāri****kuļammašina****kūma** („kūmās iet”)**kumbrs****kumelītes** (augš)**kumeļš****kumiki** (tauta)**kumis|s**, -a**kumos|s**, -a**kum|pis**, -pja, **šķiņķis****kumpt**, kumpstu,

kumpu, kumpdams

kūms**kumulācija****kundze** (*saīs.* kdze)**kundzene** (v. Fräulein)**kundzisks****kungs** (*saīs.* kgs)**kūniņa****kunkst|ēt**, -u, -ēju**kunku|lis**, -ļa**kunkuļains****kūņāties****kuņģis****kupeja****kupena****kūp|ēt**, -u, -ēju**kupica****kūpināt** [dūmus]**kursma****kupināts piens****kupla|stis**, -šļa**kupleja****kupletists****kuplma|tis**, -ša**kuplot****kupls****kupol|s**, -a**kupon|s**, -a**kuprains****kup|ris**, -ra (cilvēks ar

kupru muguru)

kupr|s, -a, *subst.* un *adj.***kur****kurātorija****kurātors****kūrējs****kurek|lis**, -ļa

(iekurināmais)

kūrfirsts**kuriene****kūrija****kuriōzitāte****kuriōzs**, *adj.* un *subst.***kurjērs****kurkst|ēt**, -u, -ēju**kurkt**, kurcu, kurcu,

kurkdams

kurku|lis, -ļa**kur|lis**, -ļa (kurls

cilvēks)

kurlmēms**kurls****kūrmāja****kur|mis**, -mja**kurn|ēt**, -u, -ēju**kurp****kurpretī**, **kurpretim****kursenieks** (Kuršu kāpu

iedzīvotājs)

kur|sis, -ša, par. *ddzsk.***kurši** (cilts)**kursisms****kursist|s**, *siev.* -e (kursu

dalībnieks)

kursīvs**kursma** („istaba šodien

silta: divas kursmas

izkurinājām”)

kurss

kurs|s, -a
kurši, *vnsk.* kursis (cilts)
kurt, kuŗu, kūru [-as]
kurt|ēt, -ēju, -ēju
kurtizāne
kurt|s, -a (suns)
kurtuve („krāsns kurtuve”)
kurve, **likne**
kūrvietā (v. Kurort)
kuŗamais
kuŗš
kūsāt
kusls (bērns)
ku|snis, -šņa (v. Flußmittel)
kust, kūstu, kusu, kusdams
kustams [īpašums]
kust|ēt, -u, -ēju [-as]
kustīgs
kustonis
kuše|te, *ddzsk. ģen.* -tu
kušķis
kutelīgs
kutēt, kut, kutēja
kūtrs
kūt|s, -s
kuvērs (galda klājums vienai personai)
kvadrant|s, -a
kvadrāt|s, -a
kvadrātūra
kvalificēt
kvalifikācija
kvalitā|te, *ddzsk. ģen.* -šu, **kādība**
kvalitātīvs, *adj.*
kvantitā|te, *ddzsk. ģen.* -šu
kvantitātīvs, *adj.*
kvarcīt|s, -a
kvarc|s, -a
kvarta, *mūz.*
kvartāls
kvartet|s, -a
kvart|s, -a
kvēke|ris, -ŗa
kvēk|sis, -ša (suns)

kveld|ēt, -ēju, -ēju
kvēle
kvēlkrāsas (v. Glühfarben)
kvēlot, *divd.* kvēlojošs
kvēls, *adj.*
kvēpains
kvēpi
kvēpt, kvēpstu, kvēpu, kvēpdams
kvernēt, [ar platu e]
kvernu, kvernēju [bez darba]
kverp|lis, -ļa
kverulant|s, -a
kviekt, kviecu, kviecu, kviekdams, kviekts
kviesāji (kviešu stiebru paliekas pēc pļaujas)
kviesājs (lauks)
kviesis, par. *ddzsk.*
kvieši
kviešal|us, -us
kvinta, *mūz.*
kvintāls (100 kg)
kvintesence
kvintet|s, -a
kvitēt
kvīt|s, -s, *ddzsk. ģen.* kvīšu
kvocient|s, -a
kvōrums
kvo|te, *ddzsk. ģen.* -šu

Ķ

ķau|ķis -ķa (putns)
ķeburains
ķeburs
ķece|ris, -ŗa
ķēde
ķeiris, **kreilis**
ķeizarī|ste, *ddzsk. ģen.* -stu
ķeizar|s, *siev.* -iene
ķekarains
ķekars
ķekata
ķekatnieks

ķidas

ķeks|ēt, -ēju, -ēju
ķek|sis, -ša
|ķēkša|, **virēja**
|ķelle|, **zvidene**
ķelti
ķeltibēri
ķeltoromāņi
ķemmdzija
ķemme, *ddzsk. ģen.* ķemmju
|ķemme [aužamā]|,
šķiets
ķemm|ēt, -ēju, -ēju
|ķemmlāde|, **sistavas** [aušanā]
ķēmot
ķengāt
ķengurs
ķēn|inš, *siev.* -iņiene
ķēpa
ķēpa
ķēpains
ķept, ķepu, ķepu, ķepdams
ķepurot|ies
ķērājs (profesionāls ķērējs, piem., „suņu ķērāji”)
ķērkstēt, ķērkstu, ķērkstēju („vista ķērkst”)
ķērkt, ķērcu, ķērcu, ķērkdams, ķērkts
ķermenisks
ķerne
ķērpis, par. *ddzsk.*
ķērpji
|ķerra|, **riča**
ķērsa (augšs)
ķerstīt, ķerstu, ķerstīju
ķert, ķerū, ķerū [-as]
|ķerubs|, **cherubs**
ķesele
ķeste|ris, -ŗa
ķesterškola
ķetna
ķet|s, -a, **čuguns**
ķēz|īt, -īju, īju
ķidas

kidāt
ķidāt
ķieģelis
ķieģelniēks
ķieģeļceplis
ķikut|s, -a (putns)
ķīla
ķīlāt
ķilava
ķilda
ķildoties
ķīl|lis, -ļa, vadzis
ķīlniēks
ķīlķens
ķīļu raksti, vadžu raksti
ķimene (augš)
ķīmenes, ķīmenes, dones
 [traukam]
ķīmija
ķīmikālija
ķīmiķis
ķīmiskis
ķipars
ķī|pis, -pja
ķiploks
ķīr|bis, -bja
 |ķīrgizi|, **ķīrgizi**
ķīr|mis, -mja („ķīrmju
 saēsts koks”)
ķirpa
ķīr|sis, -ša
 |ķīrurgs|, **ķīrurgs**
 |ķīrurgija|, **ķīrurgija**
ķīrzaka, šķīrgata
ķīselis
ķīsis (zivs)
 |ķītel|, **ķītepe**
 |ķītelis|, **ķīsvārcis**
 |ķītēt|, **ķītept**
ķīve|re, dzsk. ģen. -ru
ķīvīte
ķīvulis (putns)
ķīoniņš („ķīru ķīoniņi”)
ķū|lis, -ļa

L

labad
labdabīgs [audzējs]

labda|bis, -bja
labdarīgs
labda|ris, -ra
labdien!
lab|as|dienas (sveicieni)
labējs („labējās
 partijas”)
labestība (v. Güte,
 „cīlvēka labestība”)
labiā|lis, -ļa, lūpenis,
val.
labiālizācija
labiālizēt
labiāls, adj.
labierīce
labie|tis, -ša
labils, adj.
labiodentāls
labirint|s, -a
labisks [adījums]
labklājība
laborant|s, siev. -e
laboratorija
laboratoriskis
labot
labpatika
labprāt
labprātīgs
labrīt!
labrīts („labrītu dot”)
labsirdīgs
labsir|dis, -ža
labskanīgs
labskana
labticīgs [mantojuma
 valdītājs], *tiesl.*
labums (piem., „preces
 labums”)
labvakars („labvakaru
 sūtīt”)
labvēlīgs
labvē|lis, -ļa
lacek|lis, -ļa (suņa
 lokamais)
lācenāji (augš)
lācene (oga)
lācēns
lāciene (lāču māte)
lāčauzas
lāčplē|sis, -ša

laisties
lād|ēt, -u, -ēju (v.
 fluchen)
 |lādēt|, **lād|kraut**
 [vagonu], **lādīt**
 [akumulātoru]
lādzīgs
lāfe|te, dzsk. ģen. -šu
lāga cīlvēks
lāgs, subst. („pa otram
 lāgam braukt”)
lāgūna
 lagzda, **lazda**
lai
laicīt, laiku, [mēs
 laikām], laicīju (taupīt)
laida („vienā laidā”)
laidars
laide („šautenes laide”)
laidene (gaŗēvele)
laidens („koku mērcējot
 padara laidenāku”)
laidināt [metalla
 priekšmetus]
laid|nis, -ņa (šacha
 figūra)
laikā
laikam
laikmetiskis
laikmets
laikrā|dis, -ža
laikraksts
laiksnes (ūdens augš)
laiku pa laikam
laikus, adv. komp. laikāk
Laima
laimest|s, -a |vinnests|
laim|ēt, -ēju, -ēju
 (vinnēt)
laim|ēties, [man] -ējas,
 -ējās
laipnība
laipns
laipot
laisks, adj.
laist, laižu, laidu,
 laizdams, laists [-as]
laistūkla (lejamkanna)
laisties, laižos, [viņš
 laižas], laidos,

laistīt

laizdamies

laist|īt, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]**lait|īt**, -u, [mēs -ām], -īju
(masēt)**laitītājs** (masētājs)**laivinieks****laiz|īt**, -u [mēs -ām], -īju
[-ās]**laiža****lajs****lakmus|s**, -a**lakonisks****lakonisms****laksiņi, nūdeles****lakstaugš****lakstīgala****lakst|īt**, -u, [mēs -ām],
-īju (lēkāt)**lakstoties****lakst|s**, -a**lakt**, loku, laku, lakdams**lakta****laktācijas periods****lākt|īt**, -īju, -īju (liesmot,
degt ar plašu liesmu)**laktōze, piencukurs****lākt|s**, -s, *ddzsk. ģen.*
lākšu (degošs skals;
gaiša liesma)**laktu|ris**, -ra**lakūna****lama** (dzīvnieks)**lāma** (zema vieta)**lamas** (lamāšana)**lamāt****lamentācija****lamentēt****lance|te**, *ddzsk. ģen.* -šu**lancetnieks** (zivs)**landtāg|s**, -a**langobardi****lanka** (pļava)**lanolīns****lantān|s**, -a**lāpāmdiegi**

|lapegle|, skujmete

lapene [dārzā]**lapgrau|zis**, -ža**lapi** (tauta)**lapidārs**, *adj.***lāp|īt**, -u, [mēs -ām], -īju
[-ās]**lapkri|tis**, -ša**lapot****lappu|se**, *ddzsk. ģen.* -šu
(*saīs. lp.*)**lapsa****lapsa|stes**, *ddzsk. ģen.*
-šķu (augš)**lapsene****laps|ul|ēns****laringāls****laringīt|s**, -a**laringoskop|s**, -a**lāsains** („lāsaina seja”)**lasāmgrāmata****lāse****la|sis**, -ša**las|īt**, -u, [mēs -ām], -īju**lasītava****lāsmains****lāsme, ietraips** (v.
Einsprengung)**lāstekas** (v. Traufe)**lastiņš** (audums)**lata** (v. Latte)**latents**, *adj.***laterāls**, *adj.***laterna****latgalieši** (Latgales
iedzīvotāji)**latgaļi** [etniskā nozīmē]**latifundija****latiņu valoda****latol|s**, -a**latvieši****latviskot****latvji****laucinieks****lau|cis**, -ča (zirgs)**laukakmen|s**, -s**laukkopība****laukko|pis**, -pja**laukmale, laukmala****laukspāt|s**, -a**laukstrādnieks****laulāt****laulība** („laulības**legālizēt**

dzīve”)

laulības (ceremonija)**lauma****launags****laupījums****laup|īt**, -u, [mēs -ām],
-īju**laureāt|s**, *siev.* -e**lauska** („trauka
lauskas”)**lausks** [speŗ]**laušus**, *adv.***lauv|a**, *dat.* -am**lauviene** (lauvas māte)**lauvmutīte** (augš)**lauza****lauz|īt**, -u, [mēs -ām], -īju**lau|znis**, -žņa (v.
Brecheisen)**lauzt**, laužu, laužu,

lauzdams, laužts [-as]

lauztuve**laužņi** [zirgam]**lava** (izvirdums)**lavendula****lavēt** (v. lavieren)**lavīna****lav|īties**, -os, [viņš -ās],
-ījos**lazare|te**, *ddzsk. ģen.* -šu**lazda****lazdājs, lazdiens,****lazdaine****lazūra****lēca****lecekt|s**, -s, *ddzsk. ģen.*
lecekšu**lēcenes, masalas****lēciens****lecināt****leciņus**, *adv.***lēdija****ledlau|zis**, -ža**led|us**, -us

|lefkoja|, levkoja

legācija**legālitāte****legālizācija****legālizēt**

legāls

legāls, *adj.*

legāt|s, -a

leģenda

leģendārs, *adj.*

leģions

leģislācija

leģislātīvs, *adj.*

leģislātors

leģislātūra

leģitimācija

leģitimēt

lejerkaste

leiši

|leitmotīvs|, **vadmotīvs**

leitnants

lejšgalie|tis, -ša

|lejkanna|, **laistīkla**,

lejamkanna

lejpūs, *prep.*

Lejputrija

lejšvāci („lejšvācu valoda”)

lejš, *adj.*

lejšup

lejšupējs [radnieks]

lejšupe|nis, -ņa (burtu veids)

lejšzemnieks

(„lejšzemnieku izloksnes”)

lēkāt

lēkatnes [vingrošanai]

lēkme

lekns, *adj.*

leksika

leksikografs

leksikons, vārdnīca

lēkša, **lēšķe** („vilnas lēkša”)

lēkšot

lēkšūs, *adv.*

lēkt, lecu, lēcu, lēkdams

lektūra

lektor|s, *siev.* -e, lektrise

lēkt|s, -a („saules lēkts”)

lē|lis, -ļa, **lē|pis**, -pja (putns)

lelle, *ddzsk. ģen.* le|ļu

leme|sis, -ša

lemesnīca

lemma, *mat.*

lemmings

lem|pis, -pja

lemt, lemju, lēmu

lemur|s, -a

lēnām

le|nce, *ddzsk. ģen.* -nču, *dem.* lencīte

lenčs

lēnīgs

lēnītēm, **lēnītiņām**

lenkt, lencu, lencu, lenkdams

len|te, *ddzsk. ģen.* -šu, *dem.* lentīte

lente|nis, -ņa (lentes tārps)

leņķis, stūris

leopards

lēpas, **lēpes** (ūdens augs)

lēpenes (māllēpenes)

lē|pis, -pja, **lē|lis**, -ļa (putns)

lepns

lepoties

lepra, spītālība

leprōzorijs

leprōzs, spītālīgs

lēse, **rēķins**

lēst, lešu, lēsu, lēsdams, lēsts, **rēķināt**

lēšķe, **lēkša** („vilnas lēšķe”)

lētarģisks

lētda|bis, -bja

leticisms

lētticīgs

leucīt|s, -a

leukhaimija

leukocīti

lēve|nis, -ņa

lēve|ris, -ŗa (skrandā)

lēveŗains („lēveŗainas lapas”)

levkoja (augš)

lēz|e|ns, *adj.*

liāna (augš)

libella, limenŗādis

liberāl|lis, -ļa

liedēt

liberālisms

liberālizēt

liberāls, *adj.*

lībīeši, **lībji**

librācija

libretists

libret|s, -a

licejs

licen|ce, *ddzsk. ģen.* -ču

līdaka

līde|ris, -ŗa

lidlapa, skrejlapa

lidmašīna

lido|nis, -ņa

(profesionāls lidotājs)

lidosta

lidotājs

lidspalva

lidūs, *adv.*

līdz („nāc līdz!”)

līdzās

līdzcietīgs

līdzeklis

līdzens

līdz|ēt, -u, -ēju

līdzgājējs

līdzjutība

līdzjutīgs

līdzko (tiklīdz)

līdzojums (v.

Gleichung) *mat.*

līdzska|nis, -ņa

līdzskrējējs

līdzstrādnieks

līdzstrāva

līdzsvarot

līdzsvars

līdz šim

līdzteku līnijas

līdztekus, *adv.*

līdztiesīgs

līdzvainīgs

līdzvērtīgs

līdzzinātājs

liecinieks

liedags, **pludmale**

liede (izkausēts

liedējamais metalls)

lied|ēt, -ēju, -ēju

liedināt
[metallu]
liedināt
liedzīgs, *adj.*
lieглаime
liegs, *adj.*
liegšus, *adv.* [liegties]
liegt, liedzu, liedzu,
liegdams, liegts [-as]
[ko darīt]
lieka|cis, -ča [kāršu
spēlē]
liekē|dis, -ža
liekna
lie[k]šķere
liekšus, *adv.* [liekt]
liekt, liecu, liecu,
liekdams, liekts [-as]
[pie zemes]
**Lielā piekta, Lielā
piektdiena**
lielceļš
Lieldienas
lielgabals
lielībnieks
liel|īt, -u [mēs -ām] jeb
-īju, -īju [-ās jeb -ījas]
liel[s]kungs, *ģen.*
lielkunga
liellaiva
liellops
liels, *subst.* (apakšstilbs)
lielum liels
lielval|sts, *ddzsk. ģen.*
-šķu jeb -stu
lielvēde|ris, -ra
lielziedains [augš]
liepiens, liepaine (liepu
mežs)
liesa
liesmot
liess, *adj.*
lie[k]šķere
liet, leju, lēju
lietāt, lietot
lietderīgs
lietisks, *adj.* („lietiski
pierādījumi”, „lietiskā
māksla”)
lietišķi, *adv.*

lietišķīgs (v. sachlich,
„lietišķīgs
aizrādījums”)
lietot, lietāt
lietpratējs
lietpratīgs
lietussargs
lietuve
lietuvēns
lietuvieši (Lietuvas
iedzīvotāji)
lietuvji (cildenā stila
vārds „leišu” vietā)
lietvārds (substantīvs),
val.
lietvedība
lietve|dis, -ža
lievenes (kāpnes ēkas
priekšā)
lieve|nis, -ņa (segta
veranda)
lifts, celtuvis
liga (slimība)
līga (savienība)
ligātūra
lignīns (koksnes
sastāvdaļa)
lignīt|s, -a (brūnā
akmeņogle)
līgodziesma
līgot
līgt, līgstu, līgu, līgdams,
līgts [strādnieku]
līgzda, **lizda**
lija (putns)
likdegu|nis, -ņa
likkājis, -a
likme
likne
likra|dzis, -dža
lik sme
liksmot
lik sms
likst|s, -s *ddzsk. ģen.*
likš[k]ju
likšņa (muklājs)
likt, lieku, liku, likdams
[-as]
likt, likstu, liku, likdams
[pie zemes]

lipeklis
liktenis
likumdevējs
likumība
likumisks, likumīgs
likumprojekts
likvidācija
likvidators
likvidēt
liķie|ris, -ra
līlija
liliput|s, -a
limān|s, -a
līme
līme|nis, -ņa
līmenisks (horizontāls)
līmens, *adj.* (līdz malām
pilns, „spainis gluži
līmens”)
līmeņrā|dis, -ža
(instruments)
limfa
limonāde
limt, limstu, limu
limuzīns
linājs
linčot
lindraki
līneāls
līneārs, *adj.*
linella
lingot
lingvāls, *adj.*
lingvistika,
valodniecība
lingvistisks,
valodniecisks
lingvist|s, *siev.* -e,
valodnieks
līnija
[līnijāls], **līneāls**
līnijot
lī|nis, -ņa
linko|pis, -pja
linolejs
linotip|s, -a
līnsēklas
līņāt
lipa, līpa
lipek|lis, -ļa

lipināt
lipināt
lipt, līpu, lipu, lipdams
lira (naudas vienība;
mūzikas instruments)
lirika
liriķis
lirisks
līst, lienu jeb liedu, līdu,
līzdams, līsts [pa zemi]
līst, līžu, līdu, līzdams,
līsts [līdumu]
liste, *ddzsk. ģen.* listu
liste, *ddzsk. ģen.* listu
lišķ|ēt, -ēju, -ēju
lišķīgs
liš|ķis, -ķa
līt, līst, lija
literārs, *adj.*
literāt|s, *siev.* -e
literātūra
literātūrvēsturnieks
litografēt
litografija
litografs
litrs (saīs. l)
lituānisms
liturģija
liturģisks
|līvi|, lībieši, lībji
livreja
lizda
lize
lizol|s, -a
lob|īt, -u, [mēs -ām], -īju
[-ās]
lobt, lobju, lobu,
lobdams (skriet)
locek|lis, -ļa
locījums
locīkla
lo|cis, -ča
locīt, loku, [mēs -ām],
locīju [-ās]
locītava
lodāt
lo|de, *ddzsk. ģen.* -žu
lod|ēt, -ēju, -ēju
[metallu]
(v. löten, kr. спаивать)

logaritms, *mat.*
logopats (cilvēks ar
trūkumiem izrunā)
logopēds (valodas ārsts)
logs
loģika
loģisks
lojālītāte
lojāls, *adj.*
lokālizācija
lokālizēt
lokālpatriotisms
lokālpatriot|s, *siev.* -e
lokāls, *subst.* un *adj.*
lokāmība
lokanība
lokans
lokātīvs
lokauts
lokomobile
lokomotīve
loks
lok|sne, *ddzsk. ģen.* -šņu
lolot
loma („aktieŗa loma”)
lombardēt
lombards
lom|s, -a („zvejnieku
loms”)
lopārsts
lopbarība
lopko|pis, -pja
lorne|te, *ddzsk. ģen.* -šu
loterija
loto spēle
lotos|s, -a (augš)
loze, *ddzsk. ģen.* -žu [ar
divskani o!]
lozēt
|lozungs|, **sauklis**,
sauksme
loža
ložmetējs
ložņa
ložņāt
lub|iņ|as („lub|iņ|u
jumts”)
|lubstājs|, **lupstājs**
lubu literātūra
lūgsna (lūgšanas teksts)

launīgs
lūgšana (darbība)
lūgšus, *adv.*
lūgt, lūdzu, lūdzu,
lūgdams, lūgts [-as]
lūkot, **lūkāt**
lūkotava
lūksna (koka šķiedra)
luks|s, -a
lukst|s, -a (augš; zema
pļava)
lūkšas (kalēja knaibles;
piena priekšzobi)
lukta
luktu|ris, -ŗa
lūnārs, *adj.*
lūnātiķis,
mēnessērdzīgais
lūnātisms,
mēnessērdzība
lupa (vairojamais stikls)
lupata
lupatla|sis, -ša
lūpe|nis, -ņa (skaņa), *val.*
lupīna (augš)
lupstājs (augš)
lupt, lūpu, lupu, lupdams
(„miza lūp”)
lūpziedis, -ža (augš)
lūsis
lustra
lutau|sis, -ša
luteklis
luterā|nis, -ņa
luterānisms
luterisks
lūzt, lūstu, lūzu,
lūzdams, *vēl. izt.* lūztu
lūžņains
lūžņi („metalla lūžņi”)

Ļ

ļaudava (līgava)
ļau|dis, -žu, *dem.* ļautiņi
ļaudabīgs [audzējs]
ļauda|ris, -ŗa
ļauņība
ļauņīgs

launoties**ļauņoties****ļauņprāfīgs****ļauņprāfītis**, -ša**ļauņticīgs** [mantasvaldītājs], *tiesl.***ļaut**, ļauju, ļāvu [-as]**ļautiņi****ļegans**, **ļengans**ļimt, **limt****ļipa**, **lipa****ļodzīt**, ļogu, [mēs

ļogām], ļodzīju [-ās]

ļogans**ļum|ēt**, -u, -ēju**ļumīgs****M****macas** (cepumi)**māceklis****maĥinācija****maĥorka****mācēt**, māku, [tu māki],

mācēju

māc|īt, -u, [mēs -ām],

-īju [-ās]

madāma**madapolams****madaras** (augš)**madarot** (krāsot)**madonna**[māga], **kuņģis**; **guza****magazīna****magma****magnāt|s**, -a**magnētisks****magnētisms****magnētizēt****magnētometrs****magnēts****magnēzijs**, **magnijs****magnificence****magnolija****magone****mags** (burvis)**maģāri****maģija****maģisks****maģistrāle****maģistrāls**, *adj.***maģistr|s**, *siev.* -e(zinātnisks grads, *saīs.*

mag.)

mahagonijs**maharādža****mahōnija****maiandrs****maigles** (divžuburu

koks)

maigs, *adj.***maig|ste**, *ddzsk. ģen.* -šu

(kārts)

maijs**maijvabole****mail|īt|e** (zivs)**main|īt**, -u, [mēs -ām],

-īju [-ās]

maiņa**maiņstrāva****maiņus**, *adv.***maiseklis****mais|īt**, -u, [mēs -ām],

-īju [-ās]

maiss**mais|s**, -a (kukuruza)**maitāt****maiznīca****maiznieks****mājdarbs****majestāte****majestātisks****mājība** (omulība)**mājiens** [ar roku]**mājīgs** [dzīvoklis]**mājnieks****mājlops****mājoklis****majonēze****majorāns****majorāts****majoritāte**, **vairākums****majors****mājot****mājputns****majuskullis**, -ļa**mājvieta****māka** (prasme)**makaroni****malkcirsna****maket|s**, -a**mākle|ris**, -ra**mākonis****mākoņains****makrēle****makrokosms****makroskopisks****maksāt****maksima****maksimālists****maksimāls**, *adj.***maksim|um|s****mākslīgs** (v. künstlich)**mākslinieks****mākslots** (v. gekünstelt)**makst|s**, -s, *ddzsk. ģen.*

maks[ķ]u

makšķe|re, *ddzsk. ģen.*

-ru

makšķer|ēt, -ēju, -ēju**makšķernieks****mākt**, mācu, mācu,

mākdams, mākts [-as]

makulātūra**makulēt****mākuļlis**, -ļa (mākonis)**mākuļains****malachīt|s**, -a**mālains****malaji** (tauta)**mālājs**, **mālaine****malārija****malciena** (malkas

laukums)

malcinieks (malkas

strādnieks)

mald|īties, -os, [viņš

-ās], -ījos

maldo|nis, -ņa**mald|s**, -a, *par. ddzsk.***maldi****maldugun|s**, -s, *siev.***malējs**, *adj.* („malējais

un vidējais galds”)

malēnie|tis, -ša**maliene****mā|lis**, -ļa („rīta māli

samalt”)

malkcirsna

māllēpenes
māllēpenes
malt, maļu, malu
maltretēt
maltuve
mālzeme
mameluks
māma, māmiņa
mamōns
māmuļa, māmuliņa
mamut|s, -a
mandarīns
mandāt|s, -a
mandele
mandolīna
mandolīnists
mandžuri (tauta)
manējs
manekens
mānek|lis, -ļa
mān|ēt, -ēju, -ēju (pelt,
paļāt)
manevrēt
manevrs
manēža
mangāns
maniere
manierīgs
manierisms
manierists
manifestācija
manifestants
manifestēt
manifest|s, -a
manija
manikīre (nagu kopēja)
manikūra (roku
kopšana)
manipulācija
manipulēt
mā|nis, -ņa, par. *ddzsk.*
māņi
man|īt, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]
mān|īt, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]
manna („mannas putra”)
manometrs
manše|te, *ddzsk. ģen.*
-tu, **aproce**

mantīgs (bagāts)
mantika
mantinieks
mantisks („mantiskās
tiesības”)
mantkārīgs
mantot
mantrau|sis, -ša
mantzi|nis, -ņa
manuā|lis, -ļa
manuāls, *adj.*
manufaktūra
manuskript|s, -a,
rokraksts
maņa („maņu organi”)
māņticīgs
marcipāns
mare („Kuršu mare”)
mareografs
margarīns
margas [kāpnēm]
margot
marinā|de, *ddzsk. ģen.*
-žu
marinēt
marione|te, *ddzsk. ģen.*
-šu
mārīte (kukainis)
marka
markants
markīz|s, *siev. -e*
marksisms
marksistisks
marksists
marlijs (audums)
marmelā|de, *ddzsk. ģen.*
-žu
marmors
marodie|ris, -ŗa
marokens
mārrutks
marseļēze
mārša (brāļa sieva)
maršal|s, -a
maršēt
maršrut|s, -a
marš|s, -a
mārtiņbērni
mārtiņrozēs
mārtiņzoss

matrikula
Māra
masa
masalas, lēcenes
māsasdēls
māsasmeita
masāža, laitišana
māsēns
masēt, laītīt
masie|ris, -ŗa, laitītājs
māsīca
masīvs, *adj.* un *subst.*
maska
maskarāde
maskēt [savas jūtas]
maskoties
maso|ns, -na,
brīvmūrnieks
mašina
mašinerija
mašinists
mašinizācija
mašinrakstītāja
mašinraksts
māt, māju, māju [ar
roku]
matadors
mā|te, *ddzsk. ģen.* -šu
matēmatika
matēmatīķis
matēmatisks
materiālists
materiālistisks
materiālizācija
materiālizēt
materiāls, *adj.* un *subst.*
materija
mat|ēt, -ēju, -ēju, **blāvot**
[stiklu]
matineja
matiolas
mātisks (v. mütterlich)
mat|īt, -u, [mēs -ām],
-īju
matpina
matrace
matriarchāt|s, -a
matrica, ievēidne,
grāmr.
matrikula

matrōna

matrōna
matro|zis, -ža
mats, *adj.*, **blāvs**
mat|s, -a [dzirnavās]
maukt, maucu, maucu,
maukdams, maukts
[-as]
mauri (tauta)
maurot
maut, mauju, māvu
mauze|ris, -ŗa
mauzolejs, -a
mazasinīgs
mazatne
mazbērns
mazdēls (dēla vai meitas
dēls)
mazdruciņ
mazdūšīgs
mazgadīgs
mazgāt
mazgātava
mazgs, **mezgls**
mazgulis, -ļa (kr.
мочалка)
mazināmais
mazinātājs, *mat.*
mazliet
mazkrievi (ukraiņi)
mazotne, **mazatne**
mazs
mazu|lis, -ļa
mazurka
mažors, *mūz.*
māž|s, -a
mēbele
mēbelēt
mecenāt|s, -a
mechanika
mechanikis
mechanisks
mechanisms
mechanizācija
mechanizēt
mecosoprāns, *mūz.*
medaljons
medaļa
mediana, *mat.*
medianta, *mūz.*

medicīna

medicīniskis
mēdieši (tauta)
medīgs („medīgs kaķis”)
medijs
medījums
medikamenti
medikis
med|i|nieks
med|īt, -īju, -īju
mēd|īt, -īju, -īju
meditācija
meditēt
medniecība
med|i|nieks
med|nis, -ņa
medsviede [medus
izsviešanai no šūnām]
med|us, -us
medūza
megaliti
mēgt, mēdzu, mēdzu
megzt, megžu, megzu,
megzdams, megzts
(aust tīklu)
meija
meimu|ris, -ŗa
meimurot
meistarisks
meistar|s, *siev.* -e
meitēns
meitie|tis, -ša
mekl|ēt, -ēju, -ēju
melancholija
melancholiķis
melancholisks
melase
meldija
meldri
melinīt|s, -a
meliorācija
meliorēt
melismi, **izrotājumi**,
mūz.
melku|lis, -ļa
mellenājs
mellene
melmeņi (miesas daļa)
melmeņsērdzīgs
melna|cis, -ča, *siev.* -ce

mente

melnalk|snis, -šņa
melnbār|dis, -ža
mēlnesīgs
meln|ēt, -ēju, -ēju *itr.*
melngal|vis, -vja
melnīgs, *adj.*
melnīgsnējs
me|lnis, -ļņa (zirgs)
melnkrek|lis, -ļa
melnot (padarīt melnu)
melnplauka [labībā]
melnsimtnieks
melnsvār|cis, -ča
melnzeme
melodeklamācija
melōdija
melōdiskis
melodrāma
melografs
melomanija
meloma|nis, -ņa
melone (auglis)
melot
melst, melšu, melsu,
melsdams, melsts
mē|lot
mēļš (tumši zils)
membrāna
memorand|s, -a
memorēt
memoriāls, *subst.*
memuāri
menāža
menažerija
menca (zivs)
menedže|ris, -ŗa
mēne|sis, -ša (gada 12.
daļa)
mēnesnīca
mēnes|s, -s („mēness
aptumsums”)
mēnessērdzība
mēnessērdzīgs
mēnešraksts
mēnešreizes
menstruācija
menstruāls, *adj.*
mentālītāte
mente [maisīšanai]

mentols
mentols
menuet|s, -a
menzūra
menzūrāls, *adj.*
mēraukla
mērce
mērc|ēt, -ēju, -ēju
mērdek|lis, -ļa (inde)
mērdel|lis, -ļa (kas
novārdzis)
mērd|ēt, -ēju, -ēju
mērens
merģe|lis, -ļa
meridiāns
meridionāls, *adj.*
mē|ris, -ra
mēr|īt, -īju, īju
mērkaķis
merkantilisms
merkantilists
mērkt, mērcu, mērcu,
mērkdams, mērktis [-as]
mērķtiecīgs
mērnieks
mērogs
mērot [lielu ceļa gabalu]
mesa (tirgus; liturģija)
mesiānisms
Mesija
mēslājs, mēsliens,
mēs|laine
mesli (nodevas)
mēsli
mēs|lot
mest, metu, metu,
mezdams, mests [-as]
mestr|s, -a [ar platu e!]
(„ordeņa mestrs”)
metabola
metafizika
metafiziķis
metafizisks
metafora
metaforisks
metallisks
metallografija
metalloīd|s, -a
metallrūpniecība
metalls

metallurģs
metallurģija
metamorfoze
mētāt
metateze
mēte|lis, -ļa
mete|nis, -ņa
meteorīt|s, -a
metereologs
metereoloģija
metereoloģisks
meteors
meti, velki [aužot]
metiens ([grāmatu]
tirāža)
meto|de, *ddzsk. ģen.* -žu
metodika
metodiķis
metodisks
metodoloģija
metodoloģisks
metonimija
mētra
metrika
metriskis
metroloģija
metronoms
mēropole
mēropolīts
metrs (*saīs.* m)
mezgls, mazgs
mezolit|s, -a
mēzt, mēžu, mēzu,
mēzdams, mēzts
(slaucīt)
mežābele
mežains [apvidus]
meže|nis, -ņa (koks)
mežģines
mežģ|īt, -īju, īju
mežinieks
mežko|pis, -pja
mežmale, mežmala
mežniecība
mežonīgs (nežēlīgs,
briesmīgs, „mežonīgs
cilvēks”)
mežo|nis, -ņa
mežonisks („mežoniska
deja”)

midt
mežradznieks (mežraga
spēlētājs)
mežrags (mūzikas
instruments)
mežs
mežsargs
mežzi|nis, -ņa
mīc|īt, -u, [mēs -ām], -īju
[-ās]
mīdek|lis, -ļa (samīdīta
masa)
mīd|īt, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]
midze|nis, -ņa
miec|ēt, -ēju, -ēju [ādas]
miecētājielas, miecēkļi
miedzīgs („ja bērnu
kristījot uz rokām aijā,
tad bērns esot miedzīgs
un laisks”)
miegains
miegoties
miegt, miedzu, miedzu,
miegdams, miegts
(spiest)
miekšķ|ēt, -ēju, -ēju
mielasts
mielot
miermīlīgs
miertiesnesis
miesme|tis, -ša
miests
miet, mienu, mēju
[mietu]
mietnes [ragavām]
mietpilso|nis, -ņa
miets
mietu|ris, -ra
miezāji (miežu stiebru
paliekas pēc pļaujas)
miezājs (lauks)
mie|zis, -ža, *par. ddzsk.*
mieži
miežgrauds [acī]
miglājs
miglot
migrācija
migrēna
midt, miegu, mīgu,

mija

migdams
mija
mikla
mikls (mitrs)
mikrē|slis, -šļa,
 mijkrē|slis, -šļa
mikrob|s, -a
mikrofōns
mikrokosms
mikrokok|s, -a
mikrometrs
mikrons
mikroorganisms
mikroskops
miksnējs, *adj.*
mikspikli
mikstčaulība
mikstčau|lis, -ļa
mikstmie|sis, -ša, par.
ddzsk. mīkstmieši
mikstūra
mīkt, mīkstu, mīku
mīla (audums)
mīla
mīl|ēt, -u, -ēju
mīlicija
mīlicis
mīligrams
mīlimetrs
mīlitārīks
mīlitārīsm
mīlitārs, *adj.*
mīljards
mīljonārs
mīljons
mīlna
mīltains
mīlu|lis, -ļa
mīlze|nis, -ņa
mīlzīgs
mīl|zīš, -ža, *ddzsk. ģen.*
 mīlžu
mīlzt, mīlstu, mīlzu,
 mīlzdams, *vēl. izt.*
 mīlztu („pirksts mīlst”)
mīlzu čūska
mīlzu koki
mīļākais
mīļot

mīļš

mīmīka
mīmīkrija
mīmīķis
mīmōza
mīna
mīnaret|s, -a
mīnerālavots
mīnerālogs
mīnerāloģija
mīnerāls
mīnerālūdēns
mīn|ēt, -u, -ēju [mīklas]
mīn|ēt, -ēju, -ēju (izlikt
 mīnas)
mīniators
mīniatūra
mīnijs
mīnimālists
mīnimāls, *adj.*
mīnim|um|s
mīnīstrija
mīnīstrs
mīnoritā|te, *ddzsk. ģen.*
 -šu
mīnorīti
mīnors, *mūz.*
mīnstināties
mīnus (mazāk)
mīnusku|lis, -ļa
mīnus|s, -a (atskaitīšanas
 zīme –)
mīnū|te, *ddzsk. ģen.* -šu
mīņāt
mīrāža
mīrdza („zvaigžņu
 mīrdza”)
mīrdz|ēt, -u, -ēju
mīrga
mīrgot
mīriada
mīrkšķīnāt
mīrkt, mīrkstu, mīrku,
 mīrkdams
mīro|nis, -ņa
mīroņkauls
mīrres, -rīru
mīrstams (v. sterblich)
mīrt, mīrstu, mīru
mīr|te, *ddzsk. ģen.* -šu

mocīt

mīsek|lis, -ļa
mīš|ētīes, [man] -ējas,
 -ējās
mīsija
mīsiņš
mīsiōnārs
mīst, mītu, mītu,
 mīzdams, mīsts
mīstērija
mīstēriōzs, *adj.*
mīstīcīsm
mīstīfīcēt
mīstīfīkācija
mīstīka
mīstīklas
mīstīķis
mīstīks
mīst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju [linus]
mīstrot (jaukt)
mīstrs, *subst.*
mīt, mīju, mīju [-as]
 (mainīt)
mīt, mīnu, mīnu [zemi]
mītek|lis, -ļa
mīt|ētīes, -ējos, -ējos
mītīnāt [lopus]
mītīņš
mītīks
mītne
mītologs
mītoloģija
mītoloģīks
mītōt (mainīt)
mītra (galvas sega)
mītrs, *adj.*
mīt|s, -a
mīzānrōpija
mīzānrōps
mīzōt, mīzāt
mīnēmōnīka
mīnēmōnīks
mīnēmōtēhīķis
mībīliārs, *subst.*
mībīlīzācija
mībīlīzēt
mībīls
mīocēk|lis, -ļa
mīocīt, mīoku, [mēs

mode

mokām], mocīju [-ās]
mo|de, *ddzsk. ģen.* -žu
modelēt („modelējama
māls”)
mode|lis, -ļa
moderātors
|moderniecība|,
pienotava
modernisms
modernists
modernizēt
moderns
modificēt
modifikācija
modi|ste, *ddzsk. ģen.*
-stu
modrs
modulācija, *fiz., mūz.*
modulēt („modulēt
balsi”)
modu|lis, -ļa *mat.*
mohikāņi
molekula
molekulārs, *adj.*
moll|s, -a, *mūz.*
molluski
molochs
mōl|s, -a [ostā]
momē|lis, -ļa
momentāns, *adj.*
moments
monada
monarchija
monarchistisks
monarchists
monarchs
monēta
mongolīds, *adj.*
mongoloīdi
mongoļi
monisms
monochord|s, -a
monochrōms
monoftongs, vienskanis,
val.
monogamija
monografija
monogramma
monok|lis, -ļa

monolit|s, -a

monologs
monom|s, -a, *alg.*
monopolizēt
monopols
monoteisms
monoteists
monotons
monstrance
monstrōzs, *adj.*
monstrs
montāža
montēt
montie|ris, -ra
monumentāls, *adj.*
monument|s, -a,
piemineklis
morāle
morālisks
morālitate
morālizēt
morāls, *adj.*
moratorijs
mordvīni (tauta)
morēna
morfēma, *val.*
morfijš
morfinisms
morfinists
morfoģeneze
morfoloģija
morgs
mo|ris, -ra
mortificēt
mortifikācija
moskīt|s, -a
mosties, mostos, [viņš
mostas], modos,
mozdamies
mošeja
|mošs|, možs
motet|s, -a
motīvācija
motīvēt
motīvs
moto
motociklists
motocikls
motomechanizācija
motoreļļa

mūmija

motorisks
motorizēt
motors
mozaika
možs
mucinieks
mud|ēt, -u, -ēju (pelēt,
bojāties)
mudģis
mud|īt, -u jeb -īju, -īju
mudrs, *adj.*
muduraiņi (apģērba
gabals)
mū|dzis, -dža, par.
ddzsk. mūdži („visādi
mūdži”)
mudžek|lis, -ļa
mudžēt, mudž, mudžēja
mugurkaulainis,
mugurkaulnieks
mugurkauls
muhamedā|nis, -ņa
muit|i|nieks
muitot
muitotava
muižkungs
muižtu|ris, -ra
muklājs
mukls, *adj.*
mūks, *siev.* mūķiene
mukt, mūku, muku,
mukdams
mūķiene
mulat|s, -a
muld|ēt, -u, -ēju
mūlis, zirģezelis
mulla (muhamedāņu
priesteris)
mul|mis, -mja
mulsa (apmulsums)
mulss, *adj.*
mulst, mulstu, mulsu,
mulsdams
multiplicēt
multiplikācija
multiplikātors
muļķģis
muļģāt
mūmija

municija

municija
municipalizēt
municipāls, *adj.*
mur|cīt, -ku, [mēs -ām],
-cīju
mur|ēt, -u, -ēju
mur|s, -a („zivju
murds”)
mur|dzīt, -gu, [mēs
-ām], -dzīju
murgs, par. *ddzsk.*
murgi
mū|ris, -ŗa
murmu|lis, -ŗa
mūsa, **muŗa**
mūsejs
muskata rieksts
muske|te, *ddzsk. ģen.* -ŗu
musketie|ris, -ŗa
muskovī|s, -a
musku|lis, -ŗa
muskuļains
muslīns
mūsmājas
musulma|nis, -ŗa
muŗa, **mūsa**
muŗmire
mutācija
mutātors
mutautiņŗ
mut|ēt, -ēju, -ēju
(skūpstīt)
mutu|lis, -ŗa
mutu|lot
mūza
mūzejs
mūzicēt
mūzika
mūzikālijas
mūzikāls, *adj.*
mūzikants
mūziķis
mūŗam
mūŗs

N**nabadzīgs****nabags**

nāciens
nācija
nacionālisms
nacionālists
nacionālitate
nacionālizācija
nacionālizēt
nacionāls
nadīrs
nadzene (naga cepure)
nadzīgs [cilvēks]
nafta
naftalīns
nagai|nis, -ŗa
nagains
naglens (augš)
naglot
naidnieks
naidoties
naigs (ŗigls)
naīvitate
naīvs [ar ī!]
nakŗnot
nākt, **nāku**, **nācu**,
nākdams, nākts [-as]
nakt|s, -s, *dem.* naksniŗa
naktsguļa
nakstmāja[s]
naktspu|ns (staigulis)
naktssargs
naktsskātes (augš)
naktsvijole (augš)
namamāte
namatēvs
namda|ris, -ŗa
nam|dur[v]is, -durvju
resp. -duru
namtu|ris, -ŗa
nansenists
nansuks
narci|se, *ddzsk. ģen.* -ŗu
narkōtisks
narkōze
nārstot
nārst|s, -a
nāŗalizēt, *val.*
nāŗāls, *adj.*
nāŗe|nis, -ŗa (skaŗa) *val.*
nasks

necaurredzams

nāŗs|s, -s, *ddzsk. ģen.*
nāŗu
nastne|sis, -ŗa
nāŗns [audums]
nāŗre, *ddzsk. ģen.* -ŗu
natrijs
natrons
naturālijas
naturālists
naturālistisks
naturālists
naturāls
naudīgs (turīgs)
naudinieks
nav
nāŗcirte (odze)
nāŗvēk|lis, -ŗa
nāŗes zāles
nāŗ|ēt, -ēju, -ēju
navigācija, **kuŗniecība**
navigātors, **kuŗinieks**
nāŗigs
ne („ne ſis, ne tas”, „es
aizŗāju, bet viŗŗ ne”)
nē („jā un nē”, „gan
izrunājos ar labu, bet
viŗŗ nē un nē”)
neizmirstele
neizstājams
neapdoma
neapnīkstams
neaptverams
neapzināms
neapzinīgs
neatkarīgs
neatliekams
neatrisināms
neatsverams
neattīstīts
neatturams
nebēda
nebēd[n]īgs
nebēdnieks
nebēd|nis, -ŗa
nebūt („tas nebūt tā
nav”)
nebūtība
necaurīdīgs
necaurredzams

necik**necik****necils** (pretstats: izcils)**necilvēciġs****necilvēks****nedabisks****nedalāms****nedar|bis**, -bja**nedarbs****nedaudz****nedegams** (v. feuerfest)**nedēļa****nedēļniece****nediena****nedz****nedzērājs****nedzirdams****nedzirdġs****neērts****nefelīns****negācija**

|negadġjums|, kļūme,

nelaimes gadġjums**negais|s**, -a**negals** (nelaime)**negātġvs**, *adj.* un *subst.***negausġgs****negau|sis**, -ša**nego|dis**, -ža**negods****negribġgs****negrġds**, *adj.***negrġti** (pundurtautiņa

Malajas archipelagā)

negroġdi**negrozāmība****negrozāms****negus|s**, -a**neġēlġgs****neġē|lis**, -ļa**nēġeri****nēġis**, **zutiņš****neitrālġtāte****neitrālġzēt****neitrāls**|neġtrs|, **neġtrs**, *val.***neizsakāms****nezturams****nejaušība**, **nejaušums****nejaušs****nejēdzġgs****nejēga****nejutġgs** („nejutġga āda”)**nekā** („nekā nav”)**nekā**, **nekā** („lielāks
nekā”)**nekad****nekādi**, *adv.***nekāds****nekārtns**, *adj.***nekas****nekatrs** [ar uzsvaru 2.

zilbē] („vġriešu,

sievġšu un nekatra

dzimte”, *val.*)**nekrietns****nekrologs****nekropole****nekrōze****nektars****nekur****nekurp****nekustams** [ġpašums]**nekustġgs****neķġtrs****nelabais****nelāga cilvēks****nelaikā** [ko izdarġt]**nelaiķġis**, -a**nelietġgs****nelie|tis**, -ša**nelokāms****nelķe****nemākullis**, -ļa**nemaz** („es nemaz

nevaru saprast”)

ne maz („dodiet ne maz,

bet daudz!”)

ne mazāk**nemiernieks****nemirkstams**

(„nemirkstama āda”)

nemirstams (v.

unsterblich)

nemitġgs**nenieka****nenos|liecġgs**

(nenovġdġgs)

nenoteiksme (infinitġvs),*val.***nešķirmġgs****neoloġisms****neons****neopaidagoġija****neparedzams****nepārejams****nepārejošs** [verbs], *val.***nepā|ris**, -ŗa**neparko**, *adv.* (nekādā
ziņā)**ne par ko** [nezinu stāstġt]**nepārnieks****nepārredzams****nepavisam** (ġt nemaz)**nepieejams****nepielaidġgs****nepietiekams**,**nepietiekošs****nepilngadġgs****nepraša****nepratġgs****neprātġgs****neprā|tis**, -ša**nerāt|nis**, -ŗa**nerātns****neraža****neredzġgs****nereti**, *adv.* (bieži)**nerrs**, **ākstis****nērst**, nēŗsu, nēŗsu,

nēŗsdams

nervōzēt**nervōzitāte****nervōzs**, *adj.***nervs****nesamais****nēsāt****nesāt|s**, -a, **nesātība****nesā|tis**, -ša, *siev.* -te**nesavġgs****nesenējs**, *adj.***neskaitāms****neslava****nespēcġgs****nespējġgs****nespējnieks****nespēks****nestavas****nēši****nešķir|m|ġgs** [darbs;

nešķīstenis

cilvēks]
nešķīstē|nis, -ņa
nešļava
nešus, *adv.*
netaisns
netālu
netiešs
ne tik
netik|lis, -ļa
netikls
ne tikvien (ne tikai)
ne tik vien [bet vairāk]
netīšām
netīšs
neto („neto svars”)
neuralģija
neurastenija
neurastenīķis
neurīt|s, -a
neurologs
neurōtisks
neurōze
neutrs, nekatra dzimte,
val.
nevaldāms
nevalodas
nevarīgs
neveik|lis, -ļa
neveikls
neveiksme
nevesels
ne vien
neviendabīgs
(heterogens)
nevilšus, nevilus, *adv.*
nevis
nevīža (sliņķis)
nevīžīgs
nez
nezcik
nezināms
neziņa
nezkā, nezkā
nezkāds
nezkas
nezvērs
nežēlīgs
nian|se, *ddzsk. ģen.* -šu
niansēt

nīca (zema vieta)
nīcība
nicīgs (nievīgs)
nīcīgs (iznīcīgs)
niece (brāķis)
niecēt (brāķēt)
niedrājs, niedriens,
niedraine
nied|re, *ddzsk. ģen.* -ŗu
niekab|lis, -ļa
niekāt [putraimus]
niekkal|bis, -bja
niekoties (blēņoties)
nie|re, *ddzsk. ģen.* -ŗu
nieva
nievīgs („vārds ar
nievīgu nozīmi”)
nieze (slimīga ādas
niezēšana)
niezēt, niez, niezēja
nihilisms
nihilists
nikns
nīko|nis, -ņa
nikotīns
nīkt, nīkstu, nīku,
nīkdams
nīku|lis, -ļa
nīku|lot
niķelēt
niķel|lis, -ļa
nīlzirgs
nimfa
nira (putns)
nirt, nirstu, niru
nirvāna
nīst, nīstu, nīdu,
nīzdams, nīsts [-as]
niša
nīt, niju, niju [sviestu]
nīt|īt, -īju, īju (vērt dzijas
nītīs)
nitrat|s, -a
nitrēt, *ķīm.*
nitrikācija
nitroglicerīns
nīt|s, -s, *par. ddzsk.*
nī|tis, -šu
nivelēt
nivelie|ris, -ŗa

nojauta

nobal|ēt, -u, -ēju („drāna
nobal”)
nobāl|ēt, -u, -ēju („vaigi
nobāl”)
nobī|lis, -ļa (izbailes)
noblēd|īt, -īju, -īju
noblese
nobrauciens [no kalna]
no|brāzt, -brāžu, -brāzu,
-brāzdams, -brāzts [-as]
nobrīn|ēt, -u, -ēju
[bērnu]
nobrīn|īties, -os, [viņš
-ās], -ījos („nevarēja
nobrīnīties vien”)
no|briest, -briestu,
-briedu, -briedzams
nobružāt
nocietināt
nodaba („savā nodabā”)
nodaļa
nodarbe (nodarbība)
nodarbošanās
nodarījums
nodevas
nodoms
no|dzēst, -dzešu, -dzēsu,
-dzēsdams, -dzēsts
no|dzist, -dziestu, -dzisu,
-dzisdams
noeja [apakšzemē]
nogāde
nogāze
noguld|īt, -u, [mēs -ām],
-īju
nogulsnes
nogulsn|ēt, -ēju, -ēju
[kādu vielu]
nogulumi („nogulumu
ieži”)
no|gurt, -gurstu, -guru
no|ģist, -ģiedu, -ģīdu,
-ģizdams, -ģīsts
noiet|s, -a („preču
noiets”)
noilgums
no|jaust, -jaušu, -jautu,
-jauzdams, -jausts
nojauta

nojume**nojume****nokait|ēt**, -ēju, -ēju**nokāje** („kalna nokāje”)**nokalne****nokalnis**, *adv.***nokare** („klints nokare”)**nokarens, nokārens**,*adj.* („nokareni ziedi”)**nokārtāties** („seja

nokārtājusies”)

no|kaut, -kauju, -kāvu**nokrāsa****nokrēsla****nokrišņi****nolaida** (lēzens slīpums)**nolaidens**, *adj.***no|laist**, -laižu, -laidu,

-laizdams, -laists [-as]

no|lemt, -lemju, -lēmu**no|lēse** (norēķins)**no|liegt**, -liedzu, -liedzu,

-liegdams, -liegts

no|liek|snis, -šņa („kokus

audzē no sēklām vai

noliekšņiem”)

no|liekt, -liecu, -liecu,

-liekdams, -liekts [-as]

[zemē]

no|līgt, -līgstu, -līgu,

-līgdams, -līgts

[strādnieku]

no|likt, -lieku, -liku,

-likdams, -likts [-as]

no|likt, -līkstu, -līku,

-līkdams [pie zemes]

noliktava**nolikums****no|lūgties**, -lūdzo, [viņš

-lūdzo], -lūgdamies

noma (īre)**nomadi** (staiguļu tautas)**nomadizēt****nomale** („pilsētas

nomale”)

nomal|lis, -ļa**nomalnieks** („nomales

iedzīvotājs”)

nomal|malka**nomal|š**, *adj.***nomal|us**, *adv.***nomāt****nōmenklātūra****nōmens**, *val.***nometne****nometnieks****no|miegt**, -miedzu,

-miedzu, -miegdams,

-miegts

nōmināls, *adj.*, *val.***nōminātīvs****nomoda** („nomodā būt”)**nōna**, *mūz.***nōnakord|s**, -a, *mūz.***nonēsāt** [drēbes]**nonijs**, *subst.***nonna****nonpareli**, *grāmr.***nonsens|s**, -a**nopakalīš, nopakaļus**,*adv.***nopaļas** (nopēlums)**nopelns****nopietnība****nopietns****nopietnums****noplicināt****noraksts****norēķins, nolēse****noriet|s**, -a**nori|se**, *ddzsk. ģen.* -šu**norisēt**, noris, norisēja**noritēt**, norit, noritēja**norma****normālizēt****normāls****normaņi****normātīvs****normēt****no|rūgt**, -rūgstu, -rūgu,

-rūgdams [alus]

no|rūkt, -rūcu, -rūcu,

-rūkdams [pērkonis]

noruna**norvēģi****nosānis**, *adv.***nosargāt**, -u jeb -āju,

[mēs -ām jeb -ājam],

-āju

no|sarkt, -sarkstu,**novads**

-sarku, -sarkdams

nosim|te, *ddzsk. ģen.* -šu

(procents)

noskaņa**noskaņot****no|skārst**, -skāršu,

-skārstu, -skārzdams,

-skārsts

noslēgs, -a („cauruļu

noslēgi”, „augļūdens

pudeļu noslēgi”)

noslodze (v. Belastung)**nospiedīgs****nost****nostāja****nostiprināt** [zemes

grāmatās] (korroborēt)

no|šķiebt, -šķiebu,

-šķiebu, -šķiebdams,

-šķiebts [-as]

no|šļaupt, -šļaupju,

-šļauptu, -šļaupdams,

-šļaupts [dēlim asās

šķautnes]

nota**notālēm****notāriāls**, *adj.***notāriāt|s**, -a**notārs****notece** („traucēt kārtīgu

ūdens noteci”)

noteiktība**noteka****notēm|ēt**, -ēju, -ēju**no|tēst**, -tešu, -tēsu,

-tēsdams, -tēsts

noti|ce, *ddzsk. ģen.* -ču

[piezīme]

no|tirpt, -tirpstu, -tirpu,

-tirpdams

notrīsas**not|s**, -s, *ddzsk. ģen.*

nošu

noturība (stabilitāte)**noturīgs** (stabils)**novadcaur|ul|e****novad|lēties**, -as, -ējās

[alus]

novads

novakare
novakare
novalka (nomaukusies
čūskas āda)
novātors, jauninātājs
novele
novelists
novemb|ris, -ra
no|vēlēt, [ar platu e]
-vēlu, -vēlēju
novēlīgs
novēlot
novērot
novēršīgs
no|vērst, -vēršu, -vērsu,
-vēršdams, -vērsts [-as]
novi|ce, ddzsk. ģen. -ču
noviciāts
novietne
novietot
novirze
novirziens
novirz|īt, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]
novitā|te, ddzsk. ģen.
-šu, **jaunums**
nozālot
nozare
noziedzīgs
noziedznieks
no|ziegties, -ziedzos,
[viņš -ziedzas],
-ziedzos, -ziegdamies
no|ziest, -ziežu, -ziedu,
-ziedzams, -ziests
(notriekt)
nozīmīgs
nožēlas
nubieši (tauta)
nūdeles, laksiņi
nudien!
nūdisms
nūdistis
nūja
nuka („maizes nuka”)
nule, nūle, adv. (nupat)
nullifikācija
nullpunkts
numerācija
nūminōzs

numizmatika
numizmats, subst.
numurēt
num|m|jurs (saīs. nr. un
№)
nuncijs

Ņ

ņaudiens
ņaudu|lis, -a
ņēmiens, jēmiens
(„vienā ņēmienā”)
ņemt, ņemu, ņēmu, jemt
[-as]
ņieburs
ņiprs
ņirgāties
ņirgt, ņirdzu, ņirdzu,
ņirgdams
ņudzek|lis, -ļa
ņudzēt, ņudz, ņudzēja
ņur|cīt, -ku, [mēs -ām],
-cīju
ņurd|ēt, -u, -ēju
ņurdu|lis, -ļa

O

oa|ze, ddzsk. ģen. -žu
obdukcija
obelisks
objektīvitate
objektīvs, subst. un adj.
objekts
oblāta
obligācija
obligāt|orisk|s
oboja
obscēns
observātorija
observātors
obstrukcija
ōda
odekolons
ode|re, ddzsk. ģen. -ru,
padrēbe
odontoloģija

oleometrs
odze
odzinieks
ofensīva
ofensīvs, adj.
ofer|te, ddzsk. ģen. -šu
oficiāls
oficie|ris, -ra, **virsnieks**
oficiōz|s, -a
ofort|s, -a
oftalmoloģija
oglekl|lis, -ļa
ogļains
ogļde|dzis, -dža
ogļhidrāt|s, -a
ogļra|cis, -ča
ogļraktuve
ogļskābe
ogulājs
|oikonomija|, **ekonomija**
oikūmenisks
oinometrs
okcidentāls, adj.
okcident|s, -a
ōkeans
okers
oksidācija
oksidēt
oksid|s, -a, skāblis
oksitonēt
oksitons, val.
okšker|ēt, -ēju, -ēju
okške|ris, -ra
oktaedrs, astoņplaknis
oktāva, mūz.
oktāvs (loksnes
astotdaļa)
oktōb|ris, -ra
okulārs, subst. un adj.
okulēt, acot [kokus]
okultisms
okults, adj.
okupācija
okupēt
olak|nis, -ņa (v. Rührei)
olbaltums
oleandrs
olekt|s, -s, ddzsk. ģen.
olekšu
oleometrs

oligarchija

oligarchija
oligarchs
olimpiada
ol|lis, -|a, par. *ddzsk.* **ol|**
[upē]
olīva (koks; auglis)
olīvīns
olnīca
olu kausiņš
olvads
ol|ains [upes dibens]
ol|grau|zis, -ža (zivs)
oma („labā omā”)
ōmega (burts ω)
omle|te, *ddzsk. ģen.* -šu
omnibus|s, -a
omulība [ar divskani o!]
omulīgs [ar divskani o!]
ondulācija
ondulēt
onik|s, -a
|onkulis|, tēvocis
onomastika
onomatopoiētisks
onomatopoiēze
onomazioloģija
ontoloģija
ōolit|s, -a
opals
opera
operācija
operātīvs, *adj.*
operātors
operēt
opere|te, *ddzsk.*
gen. -šu
opijs
oponent|s, *siev.* -e
oponēt
oportūnisms
oportūnistisks
oportūnists
oposums
opozīcija
optācija
optants
optātīvs, vēlējuma
izteiksme, *val.*
optēt

optika

optiķis
optisks
optimisms
optimists
opus|s, -a, *mūz.*
orākuls
orangutans
oranža (auglis)
oranžerija
oranžs, *adj.*
orātorija
orātors
orbita, *astron.*
orchideja
orda
orde|nis, -ņa
orderčeks
orde|ris, -ŗa (maksājuma
zīme)
ordinācija
ordinārs, *adj.*
ordinēt
ordonance
ordrs (pavēle)
organisks
organisms
organizācija
organizātorisks
organizātors
organizēt
organs
orģijas
orientācija
orientālisms
orientāls, *adj.*
orientēt
orient|s, -a, austrumi
oriģinālītāte
oriģināls, *subst.* un *adj.*
orkāns
orķestrēt
orķest|ris, -ŗa
orma|nis, -ņa, važonis
ornamentāls, *adj.*
ornamentika
ornaments
ornitoloģija
ortodoksija
ortodokss, *adj.*

paaugstināmā zīme

ortofonija
ortofonisks
ortografija
ortografisks
ortopēdija
ortopēdiskus
ortopēds
osa, *dem.* osiņa
[traukam]
osis (koks)
osma („redze, dzirde un
osma”), **oža**
ost, ožu, odu, ozdams,
osts
ostjaki (tauta)
ostmala
ošlapiņi (kartupeļi)
ošņa (ošņātājs)
ošņāt
ota (gleznotājam)
ot|ēt, -ēju, -ēju (krāsot)
otomāne (turku dīvāns)
otomans (audums)
otrdiena
otrējs (sekundārs)
otrgadnieks
otrkārt
otrklasnieks
otrupus, *prep.*
ottreiz
otrs, *siev.* otra, **otrais**,
siev. otrā („Kārlis
Otrais”)
otrtik
ovācijas
ovāls (ieapaļš)
ozolājs, **ozoliens**,
ozolaine
ozollapa
ozonēt
ozons
oža, **osma**

P

paass
paaugstināmā zīme
(diēzs), *mūz.*

pabērns**pabērns****pabēr|zis, -ža** (koks)**pabiras****pabroka|stis, -šķu jeb
-stu****pacelms** (potcelms)**paceple** (vieta zem
cepļa)**paceplī|tis, -ša** (putns)**pace|res, -ŗu** (vēžu alas
krastā)**pacient|s, siev. -e****pacifisms****pacifists****pacils, adj.****pacilu|s, adv.** („vāks
bija pacilu”)**padebe|sis, -ša**
(mākonis)**padegune****padēk|lis, -ļa** [vistai]**padēls****padibenes****pado|me, ddzsk. ģen.**
-mju**padomnieks****padoms****padrēbe** (odere)**padu|se, ddzsk.**
ģen. -šu**pa|dzirst, -dzirstu,**
-dzirdu, -dzirzdams**paeg|lis, -ļa****paēna****pagaidām****pagaidu** [lēmums]**pagalam****pagalde****pagal|vis, -vja****pagānisms****pagāns****pagarināt****pagarš****pagātne****pagāze****pāginēt****pagoda****pagrīde****pagulte****pa|gūt, -gūstu, -guvu****paģiras****paidagogs****paidagoģija****paidagoģisks****paidoloģija****paidoloģisks****paija** (rotālieta)**paijas** (glāsti)**paiōns****paisek|lis, -ļa** [linu
pαιstīšanai]**pais|īt, -u, [mēs -ām],
-īju** [linus]**paisums****paja** („paju sabiedrība”)**pajūgs****pajumte****paju sabiedrība****paka, dem. paciņa****pakaiši****pakāje****pakakle****pakalne** (nogāze)**pakalns** (v. Hügel)**pakaļ****pakaļējs****pakaļkāja****pakāpe****pakāpenība****pakāpenisks****pakāpiens****pakare** [dzejā]**pakars, par. ddzsk.****pakari** (rotājums)**pa|kārt, -kaŗu, -kāru**
[-as]**pakārtot****pakau|sis, -ša****pakavs****pakavveidīgs****paklājs****paklēte****paklīde|nis, -ņa****paklusām****pakraste****pakrejas****pakrēsla** (vāja krēsla)**pakrē|slis, -šļa** („koka
pakrēslis”)**paloda****pakrūte****pak|sis, -ša****pākst|s, -s, ddzsk. ģen.**
pākš[ķ]u**pākš[ķ]augi****pakšķēt, pakšķ, pakšķēja****pakurls****pakūtrs****palaidnība****palaidnīgs****palaid|nis, -ņa****palaikam****palαιοāziāti****palaiografija****palaiolit|s, -a****palaiontoloģija****pal|laisties, -laižos, [viņš
-laižas], -laidos,
-laiddamies****palama****palāses** („palāses tek no
jumta”)**palāta****palātālizācija****palātālīzēt, val.****palātāls, adj., val.****palauna|dzis, -dža****palāve** (vieta zem lāvas)**paldies!****palēnām****pale|te, ddzsk. ģen. -šu****pali** (plūdi)**paliekams** („paliekama
vērtība”)**paliekas** (atliekas)**palielināmais stikls****palieve|nis, -ņa****palīglīdzeklis****palī|gs, siev. -dze****palīgteikums****pa|likt, -lieku, -liku,
-likdams****palikte|nis, -ņa****pā|lis, -ļa****palisā|de, ddzsk. ģen. -žu****palladijs****palliātīvs****palma****paloda** (duru vai logu)

palodze

augšējais pārseguma
koks)

palodze (v. Fensterbrett)

palsens

pals, *adj.*

palt|s, -s, *ddzsk. ģen.*

palšu

pāļdzinis, -ņa (ierīce

pāļu dzīšanai)

pamācīgs [stāsts]

pamale

pamatakme|nis, -ņa

pamatdoma

pamatne

pamatot

pamats

pamazām,

pamazītiņām

pamazs

pamesls („kāju pamesls”)

pamfletists

pamflets

pamina [ratiņam]

pamišus, **pamišām**

pampt, pampstu, pampu,

pampdams

panāksniēks

pa|nākt, -nāku, -nācu,

-nākdams, -nākts [-as]

panama

pana|zlis, -žļa [nažu

uzlikšanai]

pane, sutra, virca

panēģirīks

panijas, **paniņas**

pānika

pānīks

pankūka

panna

pannò

panorāma

Pāns

pans (poļu kungs)

pansija

pansionārs

panteisms

panteists

panteons

pante|ris, -ŗa

pantomētrs

pantomīma

pantomīmists

pants

papagailis

paparde

papē|dis, -ža

papilddarbs

papilnam

papiross

papīrs, *dem.* papīriņš

papīrus|s, -a

paplā|te, *ddzsk. ģen.* -šu

pa|plēst, -plēšu, -plētu,

-plēzdams, -plēsts [muti

vaļā]

pa|plēst, -plēšu, -plēsu,

-plēsdams, -plēsts [kādu

aiz matiem]

papriekš|u (vispirms)

pa priekšu („viņš gāja

tiem pa priekšu”)

paprika

papuasi

papuve

pāra, **pāris**, *nelok.* („pēc

pāra, pāris gadiem”)

parabola

parā|de, *ddzsk. ģen.* -žu

paradeigma, *val.*

paradīze

parādnieks

paradoksāls, *adj.*

paradokss

parāds

parādzīme

parafīns

parafrāze

parafrāzēt

paragrafs

pāragrs

pārāk

pārakmeņojums

parakste|nis, -ņa

(musturs, paraugs)

paralīze

paralizēt

parallēle

parallēlisms

parallēlograms

pārinieks

parallēls, *adj.*

pārasme|nis, -ņa

parašutists, **izplētņa**

lēcējs

parašuts, **izplētnis**

parazītīks, *adj.*

parazīts

paraža

pārbaude

pārbī|lis, -ļa

pārbrauktuve

parcelē

parcelēt

pārceltuve

pārcilvēcīks

pārcilvēks

pārdabīks

par daudz

pārdebešiem [līt]

pārdesmit („pārdesmit

minūtes”)

pārdienām

pārdomas

pārdotava

pārdrošnieks

pārdrošs

pare|ģis, -ģa

pareizrakstība

pareizs

pareizums

pārējais

parenchīma

paretam

parfīmerija

parfīmēt

parfīms

pārgadiem

pārgājējs

pārgalvīgs

pārgal|vis, -vja

pārgudrinieks

pārgudrs

pāri, *adv.*

pāridarījums

pāri darīt, daru pāri,

darīju pāri, pāri

darīdams

pārijs

pārinieks

pāris

pār|ris, -ŗa
pāris, pāra, *nelok.* („pēc pāris, pāra gadiem”)
paritāte
pārjaunot
pārjūgs
pārjūras zemes,
pārjūras zemes
pārjūre
pārkaļķot
pārkars („klints pārkars”)
parket|s, -a
pārklājs
pārklaušināt
pārkrustis, *adv.*
parks
parkšķēt, parkšķ,
parkšķēja
parķis (drāna)
pār|laist, -laižu, -laidu,
-laidzams, -laists [-as]
parlamentārietis
parlamentārisks
parlaments
pār|latvināt [lībiešus]
pār|lēkt, -lecu, -lēcu,
-lēkdams, -lēkts
pār|lieku, *adv.*
pār|lūkot
pār|lūzt, -lūstu, -lūzu,
-lūzdams, *vēl. izt.* -lūztu
pārmaiņus, *adv.*
pārmaksa
pārmērīgs
pārmija („dzelzceļa pārmija”)
pārmijnieks
pārmijus, *adv.*
pār|naktīm
pār|nedēļām
pār|nodot (cedēt), *tiesl.*
pār|novads
parodēt
parodija
paroksitons, *val.*
parole
pāroties
pārpārēm

pārpilnām

pār|prast, -protu, -pratu,
-prazdams, -prasts
pār|produkcija
pārpūle
pārraidījums
pārraksts
pār|rāpties, -rāpjos [viņš
-rāpjas], -rāpos,
-rāpdamies
pārraudzība
pārraulgs, *siev.* -dze
pārrītiem
pārrobeža
pārrunas
pārsātināt
pārsēdu, pārsēžamā
bilete
pārsegs
pārsējs
pārskābe, *ķīm.*
pārskāņa, *val.*
pārskatāmība
pārskatāms
pārsla, pērsla
pārslaucene (govs)
pārspēks
pār|stāt, -stāju, -stāju
pār|stāv|ēt, -u, -ēju
pār|stā|vis, -vja
pār|steidzīgs
pār|steigt, -steidzu,
-steidzu, -steigdams,
-steigts [-as]
pārsūd|zēt, -u, -ēju
pārsūd|zība
pārsvars
pārsvētdienām
pārsvītrāt, pārsvītrot
partejisks
partejiskums
parters
particips, *divdabis*
pār|tiešām („iet
pār|tiešām pār lauku”)
partija
partikula
partikulārisms
partikulārs
partitīvs, *val.*

pastalāda

partitūra, *mūz.*
partizān|s, -a
partne|ris, -ŗa
parūka
pārums (v. Überschuß)
paruna
pārvakariem
pārvalde
pārvaldnieks
pārvar|ēt, -u, -ēju
pārvedu vekselis
pārvedu vilciens
pār|vērst, -vēršu, -vērtu,
-vērzdams, -vērstis
[-as]
pārvērtība
pārzi|nis, -ņa
pārziņa („uzņemties
pārziņu par skolu”)
pār|zmauga, pār|žmauga
(šaura josla, ierāvums)
pasaka
pasak|nis, -ņa [kvītij]
pasarg|āt, -u jeb -āju,
[mēs -ām jeb -ājam],
-āju
pasaule
pasāža
pasažie|ris, -ŗa
pascha
pase, *ddzsk. ģen.* pasu
pasirde
pasīvitāte
pasīvs, *adj.* un *subst.*
pasjans|s, -a
paskābe, *ķīm.*
paskaidrot
paskvila
paslēpenes (miesas daļa)
paslēpšus, *adv.*
paslēptuve
paslepu|s, *adv.*
paslieksne
pasole (vieta zem sola)
paspārne
pasta („zobu pasta”)
pastaigāt
pastaigātājs
pastalāda

pastardiena
pastardiena
pastar|ris, -ŗa
pastarpām
pastarpe
pastāsts
pastat|nis, -ŗa (v.
Unterlage, Gestell)
pastāvīgs
pastel|lis, -ŗa
pasterizācija
pasterizātors
pasterizēt
pastē|te, *ddzsk. ģen.* -ŗu
pastilla
pastkarte, *ddzsk. ģen.*
-ŗu
pastmarka
pastnieks
pastorāle
pastorāls, *adj.*
pastorāt|s, -a
pastōzs, *adj.*
[pastīpot], **pasvītrāt**,
pasvītrot
pastis
pasuga
pasūte|nis, -ŗa
(pasūtāmais zēns)
pasūtīnāt [kādas preces]
pasūt|īt, -u, [mēs -ām],
-ŗju [piem., kādu uz
veikalu]
pasveŗš
pasvītrāt, **pasvītrot**
paŗaizliedzīgs
paŗaizsardzība
paŗapzinīgs
paŗapziŗa
paŗcena
paŗcieŗa
paŗdarbība
paŗgāŗejs (maŗīna)
paŗgudrs
paŗiedvesma
paŗizmaksa
paŗkritika
paŗķira
paŗlaik
paŗlepns

paŗmācība
paŗmīlība, **patmīlība**
paŗmī|lis, -ŗa, **patmīlis**
paŗnāvnieks
paŗplūsma
paŗportrets
paŗreiz
paŗreizējs
paŗrocīgs [paraksts]
paŗsavaldīŗanāŗ
paŗstaisns
paŗšvaldība
patafōns
pātaga
patakas („alus patakas”)
patapa (vaŗas brīdis)
patapīnāt (aizņemties,
aizdot)
pātari
patentēt
patent|s, -a
patēr|ēt, -ēju, -ēju
patēriņŗ
patētisks
patēvs
patīcamība (v.
Wahrscheinlichkeit)
patīcams (v.
wahrscheinlich)
patīesīgs
patīesi, **patīeŗām**
patīies
patīigs (egoistisks)
pa|tīkt, -tīeku, -tīku,
-tīkdams [uz priekŗu]
pa|tīkt, -tīku, -tīku,
-tīkdams
patīlte
patīna
patīnēt
patīlaban
patmīlība, **paŗmīlība**
patmī|lis, -ŗa, **paŗmīlis**
patoloģija
patoloģisks
patos|s, -a
[patreiz, patreizējs],
paŗreiz, **paŗreizējs**
patrepe
patriarchāls, *adj.*

pavadraksts
patriarchāts
patriarchs
patricietis, **patricijs**
patrimōniālapgabals
patrimōniāls
patrimōnijs
patriotisks
patriotisms
patriot|s, *siev.* -e
patrona (ŗāviŗu ķaulīte)
patrōnāts
patrōns
patruŗa
patruŗnieks
patska|nis, -ŗa (vokālis)
pats, *ģen.* paŗa, *siev.* pati
patstāvīgs
patŗautene
pa|turēt, -turu, [viņŗ
-tur], -turēju
patvaldība
patvaldnieks
patvaŗa
patvaŗīgs („patvaŗīga
aizieŗana no darba”)
patvarīgs
patva|ris, -ŗa (despots)
patvā|ris, -ŗa [tējas
vāŗīŗanai]
patversme
pa|tverties, -tveŗos, [viņŗ
-tveŗas], -tvēros
patvertne
paugurs, *dem.* pauguriņŗ
paukot
paukŗķēt, paukŗķ,
paukŗķēja
paunāt
paust, pauŗu, paudu,
pauzdams, pausts
pauŗāls, *adj.*
pauŗāltarīfs
pau|ze, *ddzsk. ģen.* -ŗu
pauzēt
pavada [zīrgam]
pavadība
pavadijums, *mūz.*
pavado|nis, -ŗa
pavadraksts

pavairot

pavairot
pavājš
pavakare
pavaldo|nis, -ņa
pavalgs (aizdars)
pavalstniecība
pavalstnieks
pavard|s, -a [virtuvē]
pavārnīca (karote)
pavārs
pavārte
pavasa|ris, -ŗa
pavasariķs, pavasariķs
pavēdere
paveids (pasuga)
pavēles izteiksme
pavēles teikums, val.
pa|vēlēt, [ar platu ē]
-vēlu, -vēlēju
pavēlnieks
pavē|nis, -ņa
pavēss
pavēs|te, ddzsk. ģen.
-šķu
pāvests
paviāns
pavieģls
paviljons
pavīpsnāt
pavirši, adv.
paviršība
paviršs
paviršu|lis, -ļa (paviršs
cilvēks)
paviršums
paviru[s] („duris ir
paviru[s]”)
pavisam
pāvs
pazagšu[s]
pazare
pazemīgs
pazemināmā zīme
(bemols), *mūz.*
pazemot
pazīme
paziņa
pazīt, pazīstu, pazīnu
pazode

pazole

pazvilu[s], adv. (slīpi,
sašķiebies)
pažobeļe
pēc
pēcāk [ar šauru ē!]
pēcmaxa
pēcncējs
pēcnieks (pēctecis)
pēcška|nis, -ņa, mūz.
pēcte|cis, -ča
pēda
pedā|lis, -ļa
pedantisks
pedants, subst.
pēdējais
pēdīģais („pēdīģais
sliņķis”)
pedikūra (kāju kopšana)
pēdiņas („ ”)
pedoloģija (mācība par
augšni)
|pedoloģija|, **paidoloģija**
(mācība par bērnu
psīchi)
peizāža
peizāģists
pēķšņs
pelargonija
pelašķi
pelavas, pelus
pelavnieks (telpa
pelavām)
pelazģi [senajā Grieķijā]
pelce
peldēt, [ar platu] peldu,
peldēju [-as]
peldētava
peldinātava
peldkostīms
peldmētēlis
peldu[s], adv.
peldvie|sis, -sa, peldu
viesis
peldvieta
pelē|cis, -ča
pelēda (pūce)
pelēks
pelerīne
pelēt [ar platu e] pel,

periodizācija

pelēja
pelikāns
pē|lis, -ļa [gultā]
pelnains
pelnbirde (v.
Aschenfall)
pelnīt, [ar platu e] pelnu,
pelnīju [-ās]
pelnrušķ|lis, siev. -e
pelūde (telpa pelavām)
pelus, pelavas
peļņa
penā|lis, -ļa
penāti
|pendele|, **svārsteklis**
[pulkstenim]
pensija
pensionārs
pensionēt
pensnejs, degunkniebis
pensums
pentagramma
pentamētrs
penter|ēt, -ēju, -ēju
|pēons|, **paiōns** [dzeģā]
pepiņš
pepsīns
percepcija
perceptīvs, adj.
perek|lis, -ļa
perēt, [ar platu e], peru,
perēju
perfektīvs, adj.
perfekts
perfidis
perforācija
perforēt
pergaments
pergamīns
peri („bišu peri”)
periferija
periferisks
perifrastisks
perifraze
perimētrs, apkārtmērs
perināt
periodika
periodisks
periodizācija

periods
periods
peripetija
periskops
perispōmens, *val.*
peristīls
pērkone (augš)
pērkon|s, -a
pērle
pērlene
pērļains
permanence
permanents, *adj.*
pērminde|ris, -ŗa
permutācija, *mat.*
pērn
pērnais, *adj.*
pernica
pērnrudē
perons
perpendikulārs,
statenisks
perpendikuls, **statenis**
persieši
|persiks|, **firziķis**
pērsla, **pārsla**
personāls („iestādes
personāls”)
personība
personificēt
personifikācija
personīgs (tāds, kam
piemīt personas
īpašības; „ticēt
personīgam dievam”)
personisks
(„personiskās
tieksmes”;
personisks īpašums”)
personu vietniekvārdi,
val.
perspektīva
perspektīvisks
pērt, pēŗu, pēŗu, [-as]
pērtiķis
perturbācija
perversitāte
perverss
pesimisms
pesimists

pestelīlis, -ļa
pestelot
pest|īt, -īju, -īju
petar|de, *ddzsk. ģen.* -žu
pētersīlis, -ļa
petīcija
pēt|īt, -īju, -īju
petīt|s, -a
petroleja
pianīn|s, -a
pianist|s, *siev.* -e
piano [ar uzsvērtu 2.
zilbi]
pidžāma
piebalsot
piebiedroties
piebrauktuve
pieca|cis, -ča
piecējāds
piecstū|ris, -ŗa
piecstūrainis
pieđagas, **pieđegas**
pieđal|īties, -os, [viņš
-ās], -ījos
pieđarbs
pieđēklis (sufīkss)
pieđeras (pieđerumi)
pieđerība
pieđerības
vietniekvārds, *val.*
pieđerums
pieđevas
pieđurkne
pieđziņa („tiesas
pieđziņa”)
pieēdināt
pieēja
pieejams
piegāde
piegarža, **piegarša**
piegāze
piegoze
piegrieztne
pie|gulēt, -gulu, -gulēju
(„apģērbs piegul pie
auguma”)
piegulnieks
piejūras zemes,
piejūras zemes
piejūre

pierietenis
piekāje („kalna
piekāje”)
piekalne
piekars (kas piekārts)
pieklāvīgs
piekoda
piekodām
piekra|ste, *ddzsk. ģen.*
-šķu
piekritība („nodot
dokumentu pēc
piekritības”)
piekritīgs
piektdiena
piekukulot
piekūns (putns)
piekurs
pielaiķot
pieliekamais
pie|līģt, -līģstu, -līģu,
-līģdams, -līģts [alģu]
pielikums (apozīcija),
val.
pielūķot
pieļāvīģs
pieģēram (*saģs.* piem.)
piemineklis
piemiņa
piemuļķot
piemut|nis, -ņa [mūģikas
instrumentam]
pienaglot
pienains
pienene (augš)
pienīģs
pieninieķs
pienotava
pieņi (zivij)
piepalīđz|ēt, -u, -ēģu
piepalīģģs
piepeši, *adv.*
piepešģs
piepjains
piepūle
pie|rast, -rodu, -radu,
-razdams, -rasts
pieŗeđģe
pieŗiete|nis, -ņa („ķreķla
pieŗietenis”)

pierobeža**pierobeža****piesardzīgs****piesarg|āt**, -u jeb -āju,
[mēs -ām jeb -ājam],
-āju [-ās jeb -ājas]**piesaule****piesavināties****piesēdētājs** („tiesas
piesēdētājs”)**piesitiens****pieskaņa****pieskare****pie|skarties**, -skaŗos,
[viņš -skaŗas], -skāŗos**pie|sliet**, -slienu, -slēju
[-as]**piespiedu līdzekļi****piesta****piestātne****piesūcek|nis**, -ņa

(organs, piem., dēlei)

piesūcināt (impregnēt)**piešuve****pietakt|s**, -s, *ddzsk. ģen.*
pietaktu |uztakts|, *mūz.***pietāte** [4 zilbes!]**pietisms****pietists****pieteka****pieticīgs****pietiekams, pietiekošs****pie|tikt**, -tiek, -tika**piet|s**, -a [cirvim]**pietura****pievakare****pievār|ēt**, -ēju, -ēju**pievārte****pievedceļš****pievienot****pievilcīgs****pie|vilt**, -viļū, -vīlu [-as]**pieviru[s]**, *adv.***pieza|ris**, -ŗa (blakus
zars)**pigmajs****pigmentācija****pigments****pika**, *dem.* piciņa**pikanterija****pikants**, *adj.***pikāties, pikoties****pikē****pikniks****pīkst|ēt**, -u, -ēju**pīkstu|lis**, -ļa**pīkt**, pīkstu, pīku,

pīkdams (sapīkt)

pīlādzis, sērmūkslis,**sērmokslis****pīlārs****pildāmspalva****pile** („lietus pile”)**pilene** (senvieta)**piliens****pilnatnes** (pilns mēness,
„pilnatnes naktis ir
gaišas”)**pilne|sis**, -ša (pipete)**pilnestība** (v.

Vollkommenheit)

pilnīgs**pilnleņķis****pilns****pilntiesīgs****pilnum pilns****pilnvara****pilnvarnieks****pilnvarotais****pilnvarotājs****pilot|s**, -a**pil|s**, -s**pilsdrupas****pilsēta****pilsētnieks****pilskalns****pilskungs****pilsonība****pilsonis****pilsonisks****piltuve****pī|knā|bis**, -bja

(dzīvnieks)

pinakotēka**pince|te**, *ddzsk. ģen.* -šu**pinče|ris**, -ŗa|pindzele|, **ota**, **sarene****pīne** („matu pīne”)**pinek|ls**, -la (zīrgam)**pingpongs****pirts****pingvīns****pīnija****pinka**, *dem.* pinciņa**pinkāt****pinkšķis** (raudulis)**pinnes** (augonīši)**ponie|ris**, -ŗa**piparmētra****piparnieks****pipars****pīpe****pīpene** (augš)**pīp|ēt**, -ēju, -ēju**pīpētājs****pipe|te**, *ddzsk. ģen.* -šu,**pilnesis****pīrāgs****piramida****piramidāls**, *adj.***pirāt|s**, -s**pirīt|s**, -a, **sērdzelzs****pirkstai|nis**, -ņa (cimds)**pirkstains****pirksts****pirkt**, pērku, pirku,

pirkdams [-as]

pirmāk**pirmatne****pirmatnējs** (v.ursprünglich, „kādas
parādības pirmatnējā
forma”)**pirmatnīgs** (primitīvs,„pirmatnīgas mežoņu
tautas”)**pirmcēlonis****pirmdiena****pirmīt****pirmizrāde****pirmmācība****pirmoreiz****pirmreizējs****pirms****pirometrs****pirotehnika****pirotīns****pirrichijs****pirtīžas****pirt|s**, -s

pirtskuris**pirtsku|ris**, -ŗa**piruets****pī|slis**, -šļa**pistole****pīt**, pinu, pinu [-as]**pjedestals****plāce|nis**, -ŗa**plagiāt|s**, -a**plaiksn|īties**, -os [tas
-ās], -ījos**plaisāt****plakans**, *adj.***plakāts****plakne** (v. Fläche)**plāksne** („akmens
plāksne”)**plākste|ris**, -ŗa**plakstiņš**, **plaksts**,**plakstiens****pland|īt**, -u, [mēs -ām],-īju („vējš planda
karogu”)**pland|īties**, -os, [tas -ās],-ījos („karogs plandās
vējā”)**planēta**, **gājzvaigzne****plānimetrija**|planka|, **blanka****plānot****plāns****plantācija****plastika****plastilīns****plastisks****plašs****plāt**, plāju, plāju**plata|cis**, -ča**platan|s**, -a**platcir|vis**, -vja**plate**, *ddzsk. ģen.* -šu**platēt****platforma****platība****platīnēt****platīns****plāt|īt**, -u, [mēs -ām],

-īju [-ās]

platleņķis**plattmale** (cepure)**plātne****platra|dzis**, -dža

(briedis)

platsliežu dzelzceļš**plau|dis**, -ža (zivs)**plauksta****plaukšķināt****plaukt**, plaukstu, plauku,

plaukdams

plaukts**plaust**, plaužu, plaudu,

plauzdams, plausts

plaušas**plazma****plēbējisks****plēbējs**, *subst.***plēbiscīt|s**, -a**plecīgs** [cilvēks]**pleksne****plekste**, *ddzsk. ģen.*

plekš[ķ]u (zivs)

plēktrs, *mūz.***plēnārs**, *adj.***plēnes** [uz oglēm]**plēnēt**, [ogle] plēn,

plēnēja

plēnums, **pilnsapulce****pleonasms****pleonastisks****plēso|nis**, -ŗa**plēst**, plēšu, plētu,

plēzdams, plēsts [-as]

[spārnus]

plēst, plēšu, plēsu,

plēsdams, plēsts [-as]

[pušu]

plēšas**plēšenes** (harmonikas)**pleurīt|s**, -a**plēve****plēvspārņi** (kukaiņi)**plezna****pliekans** („pliekana

dūša”)

plienains**plienakmen|s**, -s**pliens**, *subst.***plikgal|vis**, -vja**plik|nis**, -ŗa (kailsmodelis; akts), *tēlot.***plūskvamperfekts***mākslā***pliksals****plis|ēt**, -ēju, -ēju**plīst**, plīstu, plīsu,

plīsdams

plīš|s, -a**plīties**, plījos, [viņš

plījas], plījos [kādam

virsū]

plītnieks**plīt|s**, -s**plīvināt**, **plīvināt****plīvot****plīvurs**, **šķidrauts****plombe****plombēt****plosīgs****plos|īt**, -u, [mēs -ām],

-īju [-ās]

plostnieks**plostot****plūči** (vilnas, linu vai

kokvilnas audumu

saplucinot iegūtā

šķiedra)

plūde|nis, -ŗa, *val.***plūdi****pludināt** [kokus]**plūdināt** [ūdeni uz

plāvām]

pludiņš („maksšķeres

pludiņš”)

pludmale**pludot** („viss ceļš

pludo”)

plukata**plūksna****plukt**, plūku, pluku,

plukdams

plūkt, plūcu, plūcu,

plūkdams, plūkts [-as]

plūme**plunčāties** [pa ūdeni]**plunkšķēt**, plunkšķ,

plunkšķēja

plūrā|lis, -ļa,**daudzskaitlis****plūs** (vairāk)**plūskvamperfekts**

plūsma
plūsma
plūs|s, -a (+ zīme)
plūst, plūstu, plūdu,
plūzdams
plūtokratija
plūtokratisks
plūtokrat|s, *siev.* -e
plāpāt
plauja
plaujammašīna
plaukāt
plaut, plauju, plāvu
plavmale, plavmala
plēgurot|ies|
plēgur|s -a
pneumatisks, *adj.*
pneumografs
podagra
podijs
podniecība
podnieks
poēma
poētika
poētisks
poētizēt
poēts
poēzija
pogaļa
pogāt [mēteļi ciet]
pogot [lakstīgala]
pokāls
polabi (tauta)
polāritāte
polārizācija
polārizēt
polārs, *adj.*
polemika
polemisks
polemizēt
polēt
policija
policists
poliedrs [3 zilbes],
daudzplaknis
polifonija
polifonisks
poligamija
poliglōts
poligōns, daudzstūris

poligrafija
poligrafisks
poligrafs
poliklīnika
polinoms
polips
poli|se, *ddzsk. ģen.* -šu
politehnika
politehnisks
politeisms
politeists
politika
politiķis
politisks
politizēt
politūra
polka
polo
polonē|ze, *ddzsk. ģen.*
-žu
polonijs
polonizācija
pols
pomāde
pomerance
pōmoloģija
pompa
pompadūrs
ponijs
pontons
pontontilts
pope (v. Polster)
pop|ēt, -ēju, -ēju (v.
polstern)
populāritāte
populārizēt
populārs, *adj.*
popurijs
pora
porains
porcelāns
porfirīns
pornografija
pornografisks
portāls
porte|ris, -ra
portfe|lis, -ļa
portjēra
portretēt
portretists

praktisks
portrets
portugaļi
posa [acīs]
posāt („acis posā”)
posesīvais
vietniekvārds,
piederības
vietniekvārds, *val.*
posmains
posmkāji (dzīvnieki)
posms
pos|s, -a (šķiltavu piepe)
post, pošu, posu,
posdams, posts [-as]
postaments
postaša, postaža
postdentāls
poste|nis, -ņa
posteriōritāte
postīgs, *adj.*
postilla
post|īt, -u, [mēs -ām],
-īju
postlūdija, pēcspēle
postpozīcija, *val.*
postulācija
(„postulācijas tiesība”),
tiesl.
postulāts
postulēt
potaša
potcelms, pacelms
po|te, *ddzsk. ģen.* -šu
potence
potenciā|lis, -ļa
potenciāls, *adj.*
potēt
pozamentie|ris, -ra
pozaments
poze, *ddzsk. ģen.* pozu
pozēt
pozīcija
pozītīvs
pozitūra
prāgmatisks
prakse
praktikant|s, *siev.* -e
praktiķis
praktisks

praktizēt**praktizēt****pras|īt**, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]**prasme****prast**, protu, pratu,

prazdams, prasts [-as]

prašņāt**prātot****prātula****prātvēders****praulains****praul|ēt**, -ēju, -ēju**prauls****prāvests****praviešot****pravie|tis**, -ša**prāvinieks****prāvoties****precedent|s**, -a**precēt**, [ar platu e]

precu, precēju

precības**precinieks****precizēt****precizitāte****precīzs**, *adj.***predestinācija****predestinēt****predikātīvs**, *adj.***predikāts****predisponēt****predispozīcija****preeksistence****prefekts****prefektūra****preferanss****prefiks|s**, -a, **priedēklis****pregnance****pregnants**, *adj.***prelāts****prelūdēt****prelūdijs****prēmija****premisa****premjēra**, **pirmizrāde****premjērs****preparāts****preparēt****prepozīcija**, **prievārds**,*val.***prērija****prerogātīva****prese****presēt**|presšpans|, **cietpape****prestiž|s**, -a**pretdabisks****pretējs****pretenciōzs****pretendents****pretendēt****pretenzija****preterit|s**, -a, *val.***pretestība****pretestīgs** (spējīgs

pretoties)

|pretešķība|, **pretišķība****pretī**, **pretim****pretība****pretīgs****pretimnācējs****pretinieks****pretišķība** („uzskatu

pretišķība”)

pretkalnis, *adv.***pretleņķis****pretlīdzeklis****prētors****pretoties** [ar šauru e!]**pretruna****pretstats****prettema**, *mūz.***pretuzbrukums****pretvara****preventīvs****prezentēt****prezidents****prezidēt****prezidijs****prezumēt****prezumpcija****priecca** („prieccas vēsts”)**priecāties****pried[ul]ājs**, **priediens**,**priedaine****priedēk|lis**, -ļa (prefikss)**priekša****priekšas|s**, -s**priekšauts****produktīvs****priekšdur[v]is**, -durvju

resp. duru

priekšējs**priekškars****priekšlaice**(anticipācija), *mūz.***priekšlaikā****priekšlasījums****priekšnieks****priekšpulks****priekšsē|dis**, -ža**priekšskola****priekšspēle**, *mūz.***priekšstats****priekšstrādnieks****priekšte|cis**, -ča**priekšvārdi** („grāmatas

priekšvārdi”)

priekšzīme**prieste|ris**, -ŗa, *siev.*

-riene

prievārds (prepozīcija),*val.***prievīte****prīmadonna****prīmārs**, *adj.***primitīvs****prīmula****prīmus|s**, -a (vārāmā

ierīce)

principāls, *subst.***principiāls**, *adj.***princips****pri|ncis**, -nča**prioritāte****privāts****privilēģēt****privilēģija****prīze****prizma****problēma****problēmatisks****procedūra****procent|s**, -a, **nosimte****proces|s**, -a**procesuāls****producēt****produktīvitate****produktīvs**

produkts
produkts
profanācija
profānēt
profāns
profesija
profesionāls
profesor|s, *siev. -e*
profesūra
profilakse
profilaktisks
profils
profitēt
profit|s, -a
prognōze
programma
progresēt
progresīvs
progres|s, -a
proģimnazija
prohibīcija
prohibitīvs, *adj.*
projām
projekcija
projektēt (taisīt
projektu)
projicēt
projiene
proklamācija
proklamēt
proklitika, *val.*
proklitisks
proklize
prokurātors
prokurātūra
prokurists
prokurors
proletāriāts
proletārietis
prologs
promenāde
promenēt
promills (1/1000)
promocija
promovends
promovēt
pronōmens,
vietniekvārds, *val.*
propaganda
propagandēt

propagandists
propaideutika
propaideutisks
propelle|ris, -ŗa
proponēt
proporcija
proporcionalitāte
proporcionāls
propozīcija,
priekšlikums
prorektors
|prosa|, sāre
proscēnijs
prostitūcija
prostituēt
prostitūta
proteīns
protekcija
protekcionisms
protektorāts
protektors
protestantisms
protestants
protestēt
protests
protetisks
proteze
protežēt
protokolēt
protokolists
protokols
prōtoplazma
prōtotips
prove, raudze
proviants|s, -a
province
provinciā|lis, -ļa
provinciāls, *adj.*
provīzija
provīzorisks
provīzors
provocēt
provokācija
provokātors
prōza
prozektors
prōzisks
prōzists
prožektors, starmetis
prūši

pūlēties
psalms
pseudoklasicisms
pseudonims
pseudozinātne
psīche
psīchiatrija
psīchiatrs
psīchisks
psīchoanalize
psīcholoģija
psīcholoģisks
psīchopatoloģija
psīchopatijs
psīchopats
psīchoterapija
psīchōze
ptialīns
puan|te, *dzsk. ģen. -šu*
puantēt
pubertāte
publicēt
publicists
publika
publikācija
publisks
pučists
pučs
pudele
pūde|lis, -ļa
pūderēt
pūde|ris, -ŗa, pudra
pūd|ēt, -ēju, -ēju
pudiņš
pudra, pūde|ris, -ŗa
puduris, -ŗa, *dem.*
pudurītis
puicisks
puik|a, *dat. -am*
puisēns
puisis
pukstēt, pukst, pukstēja
pukst|s, -a
pūķis
puķko|pis, -pja
pulg|ēt, -ēju, -ēju
pūles
|pulēt|, **polēt** [ar īsu o!]
(v. polieren)
pūl|ētis, -os, [viņš -as],

pulgot

-ējos

pulgot

pū|lis, -ļa

pulksten (*saīs.* plkst.)

pulkste|nis, -ņa

pulkstenītes (augš)

pulkvedis

pulsācija

pulsēt

pulss

pult|s, -s, *ddzsk. ģen.*

pulšu

pulve|ris, -ŗa

pulverizātors,

smidzinātājs

pūmek|s, -a (v.

Bimsstein)

pumpēt, sūknēt

pumpis, sūknis

pumpurot

pumpurs, *dem.*

pumpuriņš

pundu|ris, -ŗa, *dem.*

pundurītis

pundurkoks

punktācija

punkt|ēt, -ēju, -ēju

punkt|s, -a

puntuāls, *adj.*

puns

punš|s, -a

pūpē|dis, -ŗa

pūpilla

puplakši (augš)

pūpols, *dem.* pūpoliņš

pupu|tis, -ŗa,

badadzeguze

puravs (augš)

purene (augš)

purgātorijs

pūrisms

pūrists

puritā|nis, -ņa

puritānisms

purns

purpurs

purvājs

pūrvietā

purvīgsnējs

purvmale, purvmala

purvs

pūŗi (ziemas kvieŗi)

pusap|lis, -ļa

pusau|dzis, -dŗa

pusbals|s, -s, *ddzsk. ģen.*

pusbalsu, *siev.*

pusdiēna

pusdienot

pusdivi [ar uzsvaru 2.

zilbē]

puše, *ddzsk. ģen.* puŗu

pusgulu|s]

puslīdz

pū|slis, -ŗļa

pūsmā („vēja pūsmā”)

pusmēne|sis, -ŗa (15

dienas)

pusmēnes|s, -s [pie

debesīm]

pusnakt|s, -s

pusotra [ar uzsvaru 2.

zilbē]

puspūrs

puspusēm

puspūsa

puspūdu|s]

puskrieŗus, *adv.*

pusstunda

pūst, pūŗu, pūtu,

pūzdams, pūsts

pusstik

pusstreŗa [ar uzsvaru 2.

zilbē]

pusviru

puŗelnieks

puŗķis, -ķa

puŗķot

pūŗlot

puŗu

pūst, pūstu, pūvu, pūdams

pūta („vēja pūta”)

putāt, putot

pūte (pūslītis; mākonis)

pūteŗu orķestris

puteklis

putekŗ[ŗ]i („ziedu

putekŗ[ŗ]i”)

pūteŗlis, -ļa (ēdiens)

puteŗnis, -ŗa

radoties

put|ēt, -u, ēju

putnko|pis, -ŗja

putns

putot, putāt

putraimi

putrot, putrāt

puve

puveŗi

pūz|nis, -ŗņa

pūzŗot

R

rabarbers (augš)

rabat|s, -a, atlaide

rabīns

rācenis

rachīt|s, -a

racionālists

racionālists

racionālizācija

racionālizēt

racionāls, *adj.*

radagabals

radiācija

radiāls, *adj.*

radiātors

radīgs (v. schöpferisch,

„radīgs gars”)

radijs (elements; „apŗa

radijs”)

radikā|lis, -ļa, *subst.*

radikāls, *adj.*

radinieks

radio

radioaktīvitāte

radiofōns

radiogramma

radiotechnika

radiotelegrāfs

radīs|s, -a

radīŗ, -u, [mēs -ām], -ŗju

rādīt, -u, [mēs -ām], -ŗju

[-ās]

[radiuss], radijs

radniecība

radniecisks

radoties

radu valodas**radu valodas****radze** (dolomīts)**radzene** („acs radzene”)**rafināde****rafinēts****ragavas, ragus****raglops, ragu lops****ragù****raib|īt**, -u, [mēs -ām],
-īju (apvārdot, pūš|ot)**raidāmluga****raid|īt**, -u [mēs -ām], -īju**rais|īt**, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]**raīts** (veicīgs)**raizāles** (augš)**rai|zes**, -žu**raiz|ēties**, -ējos, -ējos**rajons****rakāt****raket|s**, -a (sportistiem)**rakstāmgalds****rakstāmmašīna****rakstīk|lis**, -ļa**rakst|īt**, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]**rakstnieks****raksturīgs****raksturot****raksturs** [ar īsu u!]**rakstve|dis**, -ža**rakt**, roku, raku,
rakdams [-as]**raktuve****raķe|te**, *ddzsk. ģen.* -šu
[uguņošanai]**rāmis**, **ietvars****rampa****rapie|ris**, -ŗa**raportēt****raports****rāpot****rapsōdija****rapsōds****rāpties**, rāpjos, [viņš
rāpjas], rāpos,
rāpdamies**rāpu|s**, *adv.***rasaskrēslīni** (augš)**rase**, *ddzsk. ģen.* rašu**ras|ēt**, -ēju, -ēju**rasetne** [rasēšanai]**rasot****rāt**, rāju, rāju [-as]**ratificēt****ratifikācija****ratnīca****ratnieks****rātns****ratu ziede****rauda** (zivs)**raud|āt**, -u, -āju**rauduve** (meža pīle)**raudze, prove****raudz|ēt**, -ēju, -ēju**raudzīt**, raugu, [mēs
raugām], raudzīju [-ās]**raugāties****raugos iet****rauk|lis**, -ļa (rīks)**raukt**, raucu, raucu,
raukdams, raukts [-as]**ŗaukt****raupjš****rausis****raust**, raušu, rausu,
rausdams, rausts**raust|īt**, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]**raut**, rauju, rāvu [-as]**raut|s**, -a**rāva** [purvā]**rav|ēt**, -ēju, -ēju**ražens** („maza, bet
ražena saimniece”)**ražīgs** („ražīgs gads”)**ražot****reaģēt****reakcija****reakcionārs**, *subst.* un
*adj.***reālijas****reālis|tis|ks****reālisms****reālists****reālizācija****reālizēt****reālleksikons****reāls****rēgula****rēbus|s**, -a**recek|lis**, -ļa**recenzents****rezenzēt****recenzija****recep|te**, *ddzsk. ģen.* -šu**receptīvs****recidīvists****reciprocitāte****reciproks**, *adj.***recitēt****rečītatīvs****redaktor|s**, *siev.* -e,
redaktrise**rēdereja****rēde|ris**, -ŗa**rediģēt****|rediss|**, **radīss****reducēt****reducija****reduplicēt****reduplikācija****redze****rēdze** (pakavam)**redzēt**, redzu, redzēju**redzok|lis**, -ļa**referāts****referents****referēt****refleksija****refleksīvs**, **atgriezenisks****refleks|s**, -a**reflektants****reflektēt****reflektors****reformācija****reformātors****reformēt****refrakcija****refraktīvs**, *adj.***refrēns****regālijas****regata****reglament|s**, -a**rēgoties****regresēt****regresīvs**, *adj.***regress****rēgula**

rēgulārs**rēgulārs**, *adj.***rēgulēt****reģionāls****reģions****reģistrācija****reģistrātors****reģistrātūra****reģistrēt****reģistrs****rehabilitēt****reibīgs** („reibīgi dzērieni”)**reibo|nis**, -ņa**reibt**, reibstu, reibu, reibdams**reichstāgs**

|reimatisms|,

reumatisms**rei|ze**, *ddzsk. ģen.* -žu,**rei|za**, *ddzsk. ģen.* -zu**reizēm**, **reizām****reizināmais****reizu|lis**, -ļa (koeficients)**rekcija****reklāma****reklamācija**, *tiesl.***reklamēt**, *tiesl.***reklāmēt****rekomendācija****rekomendēt****rekonstruēt****rekonstrukcija****rekonvalescents****rekordists****rekords****rekrūtēt****rekrūtēties****rekrū|tis**, -ša**rēkt**, rēcu, rēcu, rēkdams**rektorāts****rektors****rekviēms****rekvizēt****rekvizīcija****rekvizītes****rēķināt**, lēst**rēķins**, lēse**relācija****relātīvs**, *adj.***relejs****relīģija****relīģisks****relīģiōzitāte****relīģiōzs****relikvijas****reljefs**, **cilnis****remdens****remd|ēt**, -ēju, -ēju**reme|sis**, -ša (namdaris)**reminiscence****remontēt****remonts****rene****renegāts****renesanse****renovēt**|renstele|, **noteka****rentabilitāte****rentabls****rente** (ienākums no noguldītā kapitāla)**reņģe****reorganizācija****reorganizēt****reparācija****reparātūra****reparēt****repartīcija****repatriācija****repatriēt****repertuārs****repetēt****repetīcija****repetītors****replika****reportāža****reportie|ris**, -ŗa**represija****represīvs**, *adj.***reprezentācija****reprezentants****reprezentēt****reprīze****reproducēt****reprodukcija****rep|sis**, -ša (zīvs)**republika****republikānis****reputācija****reziģnācija****resga|lis**, -ļa (resnais gals)**reskript|s**, -a**re|snis**, -šņa**resns****resnvēde|ris**, -ŗa**resorbcija****resors****respektēt****respektīvi**, *saīs.* resp.**respekts****respīrācija****respīrātors****restaurācija****restaurēt****restorāns****resurs|s**, -a**rēta****retināt****rētorika****rētorisks****rētors****retor|te**, *ddzsk. ģen.* -šu**retrospekcija****retrospektīvs**, *adj.***retumis**, *adv.***retuša****retušēt****reumatisks****reumatisms****revanšēties****revanšs****reverans|s**, -a**revident|s**, *siev.* -e**revidēt****revija****revīzija****revolūcija****revolūcionārs**, *subst.* un *adj.***revolve|ris**, -ŗa**rezēda****rezerve****rezervēt****rezervists****rezervuārs****rezga|lis**, -ļa (cilvēks)**rezidence****reziģnācija**

reznignēts
reznignēts
rezolūcija
rezolūts
rezonance
rezonātors
rezonēt
rezultāts
rezumēt
režģis, -ģa
režģīt, -ģju, -ģju
režija
režims
režisor|s, siev. -e
rībēt, rīb, rībēja
rīcība
ricinėlla
riča [kerra]
rīd|īt, -u, [mēs -ām], -ģju
rīdze (šuves veids)
riebeklis
riebt, riebju, riebu,
riebdams, riebts [-as]
(v. ekeln)
riebt, riebju, riebu,
riebdams, riebts
(apvārdot)
riebums
rieciens
riekstot
riekšava
riepa („auto riepa”)
riepe (tauva)
riepnieks (v. Seiler)
riest, riešu, rietu,
riedzams, riests
(„labība rieš krūmu”)
riest|s, -a
riet, reju, rēju
rietek|lis, -ļa
riete|nis, -ņa (vējš)
riet|ēt, -u, -ēju
riets
rietumi
rieva
rievains
rievāt, rievot
rie|zis, -ža (darbam
nodalīts zemes gabals)
rigorōzs

rija
rijku|ris, -ŗa
rika („maizes rika”)
rikošets
rīkot
rīkste, dzzsk. ģen.
-rīkš[k]u
rikšiem
rikšot
rikšotava
rīma (āmrija, izēdājs)
rimt, rimstu, rimu [-as]
rimtģis (v. bescheiden)
rindot, rindāt
ripa
ripeniski, adv.
ripināt
ripot
rips|s, -a
rī|se, dzzsk. ģen. -šu
(„papīra rīse”)
rīsi (augš)
risināt
riskants
riskēt
risks
rist, risu, risu, risdams
(raisģties)
rist, ritu, ritu, rizardams
(ritēt)
rģst|ģties, -os, [viņš -ās],
-ģjos
rģt, rģju, rģju
rģtdiena
ritekģģi
rite|nis, -ņa
rģte|nis, -ņa (vģjš)
riteņbraucģjs
rites kustģba
rit|ēt, -u, -ģju
ritmika
ritmiskš
ritms
rģt|s, -a (ceremonija)
rituāls, subst. un adj.
ritulis
ritums
|rģvģt|, berzt, berzģt
|rģvmaize|, berzumi
robeža

rūda
robežnieks
robežot
rob|ģt, -ģju, -ģju
robustš
rodmenis |šģrgaģa|
rojģlists
rokdarbs
rokoko
rokpe|lnis, -ģņa
roktu|ris, -ŗa
roman|ce, dzzsk. ģen.
-ču
romģnģists
romģns
romantģkis
romantģskš
romantģisms
romboedrs
rombs
romģetģis
rondo
rosģgs
rosme
rostbģfs
rotģcija
rōtacģisms, val.
rotalģģies
rotalģģieta
rotģt
rotģtors
rotģt
rot|ģt, -u [mēs -ām], -ģju
[pģdurknes]
ro|ģvis, -vja
roza (palkns)
roze (augš)
roze|te, dzzsk. ģen. -šu
rozģna (oga)
rožģins
rožģuden|s, -s
rožģie|dis, -ža („rožģiežu
augģ”)
rubenis
rubģnģt
rubģns
rub|ģlis, -ģa
rubricģt, aiģot
rubrika, aģle
rūda

rudacis

ruda|cis, -ča
rudenisks, rudenīgs
ruden|s, -s
rudimentārs
rudiments, *subst.*
rūd|īt, -u, [mēs -ām], -īju
 [-ās]
rudmiese (sēne)
rudzāji (rudzu salmi pēc
 kulšanas)
rudzpuķe
rugāji (rudzu stiebru
 paliekas pēc pļaujas)
rugājs (lauks)
rūgt, rūgstu, rūgu,
 rūgdams
rūgtens
rūgts
rūgušpiens
ruīna
ruīnēt
ruk|sis, -ša
rukš|k|ēt, -u, -ēju
rukt, rūku, ruku,
 rukdams
rūkt, rūcu, rūcu,
 rūkdams
ruļāde
rulete
rullēt
rullis, veltnis
rumāņi
rumš
rumules
rumul|ēt, -ēju, -ēju
runa
runas stundas
rūnas (raksti)
runasvīri
runāt
ru|ncis, -nča
rungulis
runīgs
runkulis
rūpals (kr. промысел)
rū|pes, *ddzsk. ģen.* -pju
rūpests, par. *ddzsk.*
rūpesti
rūp|ēties, -ējos, -ējos

rūpība

rup|j|ība
rūpija
rupjgraudains
rupjmaize
rupjš
rupors
rupu|cis, -ča
rūsains
rūsēt, rūs, rūsēja
rūsgans
rusifikācija,
pārkrievošana
rusisms, krievisms
rušināt
rūta (augšs)
rūtainis
rutīna
rutinēts
rutks
rū|ts, -s, *ddzsk. ģen.* rūšu
 ruzgans, rūsgans

Ņ

ņaukt, ņaucu, ņaucu,
 ņaukdams, ņaukts [-as],
ņaukt

S

saaukst|ēt, -ēju, -ēju
sabalsojums, *mūz.*
sabangot
sabotāža
sabotēt
sabotētājs
sa|bozt, -božu, bozu,
 -bozdams, -bozts [-as]
sacensība
sacerējums
sacer|ēt, -ēju, -ēju
sacharīns
sacik|ste, *ddzsk. ģen.* -šu
sadale („preču sadale”)
sadarbība
saderīgs
saderināt

sakristeja

sa|diegt, -diedzu, diedzu,
 -diegdams, -diegts
sadura
sadursme
sa|durties, -duros, [viņš
 -duņas], -dūros
sadzīve
saeima
safjāns
safrāns
sāga (teika)
sagād|s, -a (krājums)
sagand|ēt, -ēju, -ēju
sāgo
sagša
saiet|s, -a (konvents)
saiklis (konjunkcija),
val.
sai|me, *ddzsk. ģen.* -mju
sainis
saiņot
saistāmviela
saistek|lis, -ļa
saistība
saist|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju, [-ās]
sai|te, *ddzsk. ģen.* -šu,
dem. saītīte
saitiņa (kōpula), *val.*
saiva (spole)
sa|jēgt, -jēdzu, -jēdzu,
 -jēgdams, -jēgts
sājš, *adj.*
sajūsma
sajūta
sakabe
sakāmvārds
sakarība
sakarīgs
sakār|nis, -ņa
sakars
saka|snis, -šņa
sakkoki
saknāji
sakne
sakņu dārzs
sakrāls
sakraments
sakristeja

saksofōns**saksofōns****sākt**, sāku, sāku [-ās]**sakta****sakumi, sekumi****sālājs** (sāls slāņiem)

bagāta vieta)

salamandra**salašņas****salāti****saldējums****saldens** („cukura pamaz:

salds jau netiek, tikai

saldens”)

sald|ēt, -ēju, -ēju**saldētava****salds****saldskābmaize****saldūden|s**, -s**salicīliskābe****salicīns****salīdzināms**

(„salīdzināma metode”)

saliece|nis, -ņa (nazis)**salīgs** (tāds, kam

vienmēr salst)

sal|līgt, -līgstu, -līgu,

-līgdams, -līgst

[strādnieku]

sālījums**sal|līkt**, -līkstu, -līku,

-līkdams [pie zemes]

salikte|nis, -ņa**sal|limt**, -limstu, -limu**salinieks** (salas

iedzīvotājs)

sāl|lis, -ļa, *ddzsk.* sāļi,*ķīm.***sāl|īt**, -īju jeb -u, -īju**salmiaks****sālnieks** (sāls trauks)**sal|nis**, -ļņa (zirgs)**salons****salpet|ris**, -ŗa**sāl|s**, -s, *siev.***sālsmaize****sālsskābe****salt**, salstu, salu**salts** („salti meli”)**salūtēt****salūts****salvija** (augš)sa|imt, **salimt****sāl|raži** (halogeni)**sāļš****samaņa****samarieši****samazgas****samērīgs****samērs****samestuve** [sakām]**samojedi****sams** (zivs)**samtene** (augš)**samts****sa|mulst**, -mulstu,

-mulsu, -mulsdams

sanatorija, dziedētava**sāncen|sis**, -ša**sandale** (apavs)**sān|dur|v|is**, -duru resp.

-durvju

sanēt, san, sanēja**sangviniķis****sangvinisks****sāniela****sānis, sāņus**, *adv.***sanitārs**, *adj.* un *subst.***sankcija****sankcionēt****sāns****sanskrits** („sanskrita

valoda”)

santīms**sāņus, sānis**, *adv.***sapals****sāpēt**, sāp, sāpēja**sapie|ris**, -ŗa**sa|pīkt**, -pīkstu, -pīku**saplāk|snis**, -šņa**sa|pnis**, -ņa**sapņains****sa|prast**, -protu, -pratu,

-prazdams, -prasts [-as]

sapratīgs (no „saprast”)**saprātīgs** (no „saprāts”)**sapratne****saprāts****sapul|ce**, *ddzsk. ģen.* -ču**sapulc|ēt**, -ēju, -ēju**saslimt****saracēni****sarakste** (sarakstūšanās)**saraksts** (dokuments)**sardīne****sardze****sāre** (v. Hirse)**sarene** (ota)**sarežģ|īt**, -īju, -īju**sarg|āt**, -u, [mēs -ām],

-āju [-ās]

sargkarei|vis, -vja**sarkanā|dis**, -ža**sarkangalvīte****sarkankrū|tis**, -ša**sarkankvēle** (v. Rotglut)**sarkasms****sarkastisks****sarkofags****sarkst**, sarkstu, sarku,

sarkdams

sarma**sārmai|nis**, -ņa (alkalijs)**sarmains, sarmots****sārmains****sarmati** (tauta)**sarmot****sārms****sārņains****sārņi****sarokoties****sars**, par. *ddzsk.* **sari**

(„cūkas sari”)

sarūgtinājums**sa|rukt**, -rūku, -ruku,

-rukdams

saruna**sarž|s**, -a (audums)**sa|sirgt**, -sirgstu, -sirgu,

-sirgdams

saskalas (kas saskalots)**saskan|ēt**, -u, -ēju**saskanīgs****saskaņa****saskaņot****saskare****sa|skarties**, -skaŗos,

[viņš -skaŗas], skāŗos,

-skardamies

sa|slimt, -slimstu, -slimu

sasmakt

sa|smakt, -smoku,
-smaku, -smakdams
sa|smirst, -smirstu,
-smirdu, -smirzdams
sa|sniegt, -sniedzu,
-sniedzu, -sniegdams,
-sniegts
sasniegums
sa|spriegt, -spriedzu,
-spriedzu, -spriegdams,
-spriegts
saspriegums
sasprindzinājums
sastād|īt, -u, [mēs -ām],
-īju [dārzā puķes]
sastapt, sastopu, sastapu,
sastapdams [-as]
sastat|īt, -u, [mēs -ām],
-īju [piem., labības
status]
sastatnes |stalažas|
sastāvs
sa|stingt, -stingstu,
-stingu, -stingdams
sa|strēgt, -strēdzu,
-strēdzu, -strēgdams
sašķaid|īt, -u, [mēs -ām],
-īju
sa|šust, -šūtu, -šutu,
-šuzdams
sātans
sateka
sātība
sātībnieks
saticīgs
satins (audums)
satīra
satirīkis
satirīks
satraps
sāt|s, -s, *siev.*
saturnālijas
saturs
satversme (konstitūcija)
saudz|ēt, -ēju, -ēju
sauja
sauklis, sauksme
|lozungs|
saukt, saucu, saucu,

saukdams [-as]

saulains
saules aptumsums
saulesbrālis (kļaidonis)
saulgo|zis, -ža
saulgrieze (augš)
saulgrieži
sauļoties
sausēk|lis, -ļa (ar ko
susina)
saus|ēt, -ēju, -ēju
sausīnš |cvībaks|
sausmaņām
sausnējs, *adj.*
sauss
sausser|dis, -ža (augš)
sauzeme
saut|ēt, -ēju, -ēju
savādnieks
savāktuve
savana
savdabīgs
savēji|e
sa|viebt, -viebju, -viebu,
-viebdams, -viebts [-as]
savienojuma svītra (-)
saviesīgs
sa|viesties, -viešos, [viņi
-viešas], -viesos,
-viesdamies
savie|tis, -ša
savlaicīgi, *adv.*
savrup [ar īsu u!]
savrupējs, *adj.*
savs
savstarpējs
savtība
savtīgs
savukārt
savva|lnes, -ļņu
(„savvalnēm ēst”)
savvaļa
savvaļā
savvaļnieks
sazin|āties, -os, [viņš
-ās], -ājos
sazmauga, sažmauga
sazvērestība
sazvērnīks
scēna

sekmīgs

scēnīks
scepte|ris, -ŗa
schēma
schēmatīks
schēmatisms
schizma
schizofrenija
scholastika
scholastīks
scholastīks
seans|s, -a
sebs (vēls)
secen
secība
secināt
sēdeklis
sēdēt, sēžu, [viņš sēž],
sēdēju
sedīļa
sedimentācija
sediments
sedli, segli
sēdu|s, *adv.*
sēdvietā
sedzīgs („sedzīga krāsa”,
kas labi sedz)
sega
segaudi
segli
seglinīks
segliņš (krūms)
seglot
segment|s, -a
segt, sedzu, sedzu,
segdams, segts [-as]
seifs
seismografs
seismoloģija
seja
sēja
sējammašīna
seka (secība)
sekan|te, *ddzsk. ģen.* -šu,
mat.
sekas
sēklinīks
sēk|lis, -ļa [jūrā]
seklis
sekmīgs

sekojošs

sekojošs („rindā cits citam sekojoši karēivji”)
sekrēcija
sekretāriāts
sekretārs
sekrēt|s, -a
seksta
sektachords, *mūz.*
sektakords, *mūz.*
sekste, *ddzsk. ģen.*
sekš[ķ]u
sektet|s, -a
sektīna
seksuālītāte
seksuāls
sekšķlēt, -ēju, -ēju
sekt, [ar platu e] *secu*,
secu, *sekdams*, *seks*
[pēdas]
sekta
sektants
sekties, [man] *sokas*,
secās
sektors
sekt|s, -a (*dzēriens*)
sekulārizēt
sekulārs
sekumi, **sakumi**
sekunda (*otra klase*;
intervalls, mūz.)
sekun|de, *ddzsk. ģen.* -žu
(*laika vienība*)
sekvestrēt
sekvestrs
selekcija
selēns
selerija
selme|nis, -ņa [*zelminis*],
arch.
sēļi (*cilts*)
sēmafors, **zīmnesis**
sēmantika,
sēmazioloģija
sēmešt|ris, -ŗa
seminārists
seminārs
semīti
sen [ar šauru e]

senāk [ar šauru e]
senāks [ar platu e]
senatne [ar platu e]
senatnīgs [ar platu e]
senātors
senāts
sendienām [ar platu e]
sēne
senējs
sengrieķi [ar platu e]
senīls
seniors (*saīs. sen.*)
senlietas [ar platu e]
senprūši [ar platu e]
sens [ar platu e]
sensācija
sensācionāls
sensenais
sensibilitāte
sensibls
sensorijs
sensorisks
sensuālisms
senten|ce, *ddzsk. ģen.*
-ču
sentimentālītāte
sentimentāls
senvēsture [ar platu e]
seņor|s, *siev. -e*
sēņot
separātisms
separātors
separāts
sēpija
septakords, *mūz.*
septemb|ris, -ŗa
septet|s, -a, *mūz.*
septima
septiņi
septiņnieks
septītais
septole, *mūz.*
sēras
serbi
ser|de, *ddzsk. ģen.* -žu
sērdie|nis, -ņa
sērdzelz|s, -s
sēre, **sē|ris**, -ŗa (*upē*)
serenā|de, *ddzsk. ģen.*
-žu

sezona

sērga
serija
sērkociņš
sērmūk|slis, -šļa,
sērmokslis, -šļa
sermu|lis, -ļa *dem.*
sermulītis
sērot
serpentīns
sers [rijā]
sērs (*v. Schwefel*)
sērs (*angļu sir*)
sērsības
sērskābais kaļķis
sērskābe
sērsna, **sērsni**
sērst, *sērsu*, *sērsu*,
sērsdams, *sērstis*
(*ciemoties*)
sērt, *seŗu*, *sēru* [rijū]
serums [ar šauru e]
(*šķidrums*)
sērumis (*no „sērt”*)
servilisms
servīls
servitūts
servi|ze, *ddzsk. ģen.* -žu
servje|te, *ddzsk. ģen.* -šu
seržants
sesija
sesks
sestdiena [ar šauru e]
sēsties, *sēžos*, [*viņš*
sēžas], *sēdos*,
sēzdamies
seša|cis, -ča
seš|i|nieks
sešstū|ris, -ŗa
sešstūrainis
sētmale
sētnieks
sētsvid|us, -us
sētuve
sevināt (*izolēt*)
sevinātājs (*izolātors*)
sevišķi, *adv.*
sevišķs
sēzamella
sezona

sfaira
sfaira
sfairisks
sfairometrija
sfinga
sīderisks
sidrabot, sudrabot
sidrabs, sudrabs
siekalas
siekalāties
sieksta
sienāzis
sienglezna (freska)
sienīts [3 zilbes!]
sienmale
siernieks
sierotava
siet, sienu, sēju [-as]
sievasbrālis
sievasmāsa
sievasmāte
sieviešu dzimte, val.
sievietisks
sievisks, poēt.
(„sieviskās atskaņas”)
sievišķīgs
sifilis|s, -a
sifons
sīga (zivs)
sigma (burts σ)
signālizēt
signāls
signātūra
sija
sijāt
sijotne (architavs),
arch.
sikātīvs
sīkbūt[n]e
sīkdaļa (detāļa)
sīkgruntniecība
siksna, dem. siksniņa
sikspār|nis, -ņa
sikt, sīku jeb sīkstu, sīku,
sīkdams („spēki sīk”)
sikt, sīcu, sīcu, sīkdams
(„odi sīc”)
sildāmvirsa
sildeklis, sildīklis
sild|īt, -u, [mēs -ām], -īju

[-ās]
silicijs
silis (putns)
sillabisks
sillabometrīks
sillogisms
sillogizēt
siltens, adj.
siltumnīca
siluet|s, -a
siļķe
simbiōze
simbolisms
simbolizēt
simbols
simfōnija
simfōnīks
simmetrija
simmetrīks
simpatētīks
simpatija
simpatīks
simpatizēt
simptōms
simt (100, nelokāmā
forma)
simta|cis, -ča
simte|nis, -ņa
simtkā|jis, -ja
simtņieks
simtreiz
simt|s, -a
simulācija
simulants
simulēt
simultāns, adj.
sinagoga
sinchronīks
sinchronisms
sindikālisms
sindikāt|s, -a
sindīks
sinekdocha
sinekūra
sine|pes, -pju
singulā|ris, -ra,
vienskaitlis
sinkope
sinkopēt
sinkrētīks

skābputra
sinkrētisms
sino|de, ddzsk. ģen. -žu
sinologs
sinonīms
sintakse
sintaktīks
sintetīks
sinte|ze, ddzsk. ģen. -žu
sin|us, -us, ddzsk. sini,
trigon.
siņors
sīpo|ls, -la, dem. sīpoliņš
sirdēsti
sird|ītis, -ījos, -ījos
sird|s, -s, ddzsk. ģen.
siržu, *dem. sirsnīņa*
sirēna
sirgt, sirgstu, sirgu,
sirgdams
sirmgal|vis, -vja
sir|mis, -mja
sirot, sirot
sir|pis, -pja
sirsenis
sīrups
sisenis
sist, situ, situ, sizdams,
sists [-as]
sistavas (aužamo stāvu
daļa)
sistēma
sistēmatīks
sistēmatizēt
site|nis, -ņa („sīpolu
sitenis”, v. Klops)
situācija
situēt
sivēns
sižet|s, -a
skābarde (koks)
skabarga
skābbarība
skābcietīgs (v. sāurefest)
skābeklis (gāze)
skābenes
skābens
skāb|ēt, -ēju, -ēju
skāb|lis, -ļa (oksīds)
skābputra

skābt**skābt**, skābstu, skābu,
skābdams**skaidiena****skaidiēt**, -u, [mēs -ām],
-īju (padarīt šķidrāku)**skaidroties****skaidrs****skaisties**, skaišos, [viņš
skaišas], skaitos,
skaizdamies**skaitīkļi** (skaitāmie
kauliņi)**skaitīt**, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]**skaitle|nis**, -ņa
(numerālis), *val.***skaitlis****skaitļot** („skaitļojamā
mašīna”)**skaits****skāla****skālārs**, *adj.***skalbe, kalme****skaldīt**, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]**skaldne** („ķermeņa
skaldne”), *geom.***skaldnība** (*v.*
Spaltbarkeit)**skalmalka****skalat****skalpēt****skalps****skaltu|ris**, -ŗa**skaļru|nis**, -ņa**skandalists****skandalōzs**, *adj.***skandals****skand|ēt**, -ēju, -ēju**skandijš****skandinavi****skan|ēt**, -u, -ēju**skangals****skaņdarbs**

(kompozīcija)

skaņot**skaņra|dis**, -ža

(komponists)

skaņš**skāņš****skai|pis**, -pja**skapstēt**, -u, -ēju („vaŗš
skapst”)**skara** („azu skara”)**skarains****skarbs****skārds****skarlatīna** (slimība)**skār|nis**, -ņa**skārst**, skāršu, skārtu,
skārzdams (noprast)**skart**, skaru, skāru,
skardams, skarts [-as]**skarule** (tangente),
*geom.***skatiens****skat|īt**, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]**skatlogs****skatuve****skatuvīks****skaudrs** (ass)**skaugis****skaust**, skaužu, skaudu,
skauzdams, skausts**skaust|s**, -a**skaut**, skauju, skāvu**skavas****skečš****skelets****skepse****skepticisms****skeptīķis****skeptīks****ski|ce**, *ddzsk. ģen.* -ču**skicēt****skiti** (tauta)**sklērōze****skolēns, skolnieks****skolat****skolatājs****skopoties****skopulis****skorbut|s**, -a**skorpijs****skraidel|ēt**, -ēju, -ēju**skrajš****skramba****skrambāt****skurstenis****skrandai|nis**, -ņa**skrandains****skrāp|ēt**, -ēju, -ēju**skrā|pis**, -pja (kasīķlis)**skreja****skrejceļš****skrējējs****skrejlapa, lidlapa****skribents****skrieme|lis**, -ļa**skriešus**, *adv.***skriet**, skreju jeb
skrienu, skrēju**skrietuve**|skrimslis|, **krimslis****skrīne** („mālu skrīne”)**skrīpst|s**, -a (greblis)**skritulis****skrōful|lis**, -ļa**skrōfulōzs**, *adj.***skropsta****skrot|s**, -s, *ddzsk. ģen.*

skrošu

skrū|ve, *ddzsk. ģen.* -vju**skrūvgrie|zis**, -ža**skrūvsols****skudra****skujmete****skuķe, skuķis****skulptors, tēlnieks****skulptūra, tēls;****tēlniecība****skumbrija****skumdināt****skumīģš****skumjas****skumjš****skumt**, skumstu, skumu**skund|ēt**, -u, -ēju**skunks|s**, -a**skupsna****skūpst|īt**, -u, [mēs -ām],

-īju [-ās]

skūpstš**skurba****skurbt**, skurbstu, skurbu,
skurbdams**skurbulis****skurstenis, dūmenis**

skurstenslauķis
skurstenslauķis,
skurstenslauķis, -ča
skust, skutu, skutu,
skuzdams, skusts
(„bārdu skust”)
skūt, skuju, skuvu
[bārdu]
skutele (lopu uts)
skuvek|lis, -ļa (bārdas
nazis)
skvērs
slābans
slābs, *adj.*
slābt, slābstu, slābu,
slābdams (zaudēt
spēku)
slacīt, slaku, [mēs
slakām], slacīju
slaist|īt, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]
slānek|lis, -ļa (iezis)
slānis
slān|īt, -u, [mēs -ām] -īju
slāņoties
slāpeklis (gāze)
slap|ēt, -ēju, -ēju
slāp|ēt, -ēju, -ēju
slapjdraņķis
slapjš
slapjums
slapst|īties, -os, [viņš
-ās], -ījos
slapt, slopu, slapu
slāpt, slāpstu, slāpu,
slāpdams
slāt, slāju, slāju
slaucene
slaucīt, slauku, [mēs
slaukām], slaucīju [-ās]
slaukāmais
slaukt, slaucu, slaucu,
slaukdams
slava
slavens
slav|ēt, -ēju, -ēju
slavi (ar īsu a)
slavisks
slavisms
slavistika

slavist|s, *siev.* -e
slavofils
slazds, par. *ddzsk.* **slazdi**
slēdzene
slēdze|nis, -ņa (skaņa),
val.
slēgt, slēdzu, slēdzu,
slēgdams, slēgts [-as]
sleja
slepens
slē|pes, -pju
slēp|ēt, -ēju, -ēju, **slēpjot**
(braukt ar slēpēm)
slepkav|a, *dat.* -am
slēpt, slēpju, slēpu,
slēpdams [-as]
slēptuve
slepu|s, *adv.*
slidas
slidens
slīd|ēt, -u, -ēju
slidināties
slidot
slidotava
slie|ce, *ddzsk. ģen.* -ču
[ragavām]
slie|de, *ddzsk. ģen.* -žu
slieka
sliet|snis, -šņa
slikties, sliecos, [viņš
sliecas], sliecos,
sliekdamies
sliet, slienu, slēju [-as]
sliete|nis, -ņa (celtne)
slīgt, slīgstu, slīgu,
slīgdams (slīdēt)
slīkonis
slīksnājs, *subst.*
slīkt, slīkstu, slīku,
slīkdams
slīmests
slimnīca
slimnieks
slimokase
slimot
slinkot
slīņķis
slīp|ēt, -ēju, -ēju
slīta [zirgu piesiešanai]
slodze

smiet
slodzīt, slogu, [mēs
slogām], slodzīju
slogs
sloksne
slovaki
slovēņi
slūžas
smac|ēt, -ēju, -ēju
smacīgs (gaiss)
smadzenes [kaulos]
smaganas [mutē]
smags
smaids
smaile
smailīte (laiva)
smails
smakrs (zods)
smakt, smoku, smaku,
smakdams
smalce (smalks mežs)
smalkjutība
smalkjutība
smalkjutīgs
[instruments]
smalkjutīgs
smalkmaize
smalksne
smalst|īt, -u, [mēs -ām],
-īju
smaragds
smardīgs
smard|s, -a
smarža
smaržīgs
smaržot
smece|ris, -ŗa (snuķis)
smecernieks (kukainis)
smēde, **kalve**
smelgt, smeldz, smeldza,
smelgdams (sāpēt)
smelkne
|smēre|, **ziede**
|smērēt|, **ziest**, **triept**
smidzināt
smidzinātājs
(pulverizators)
smiekls, par. *ddzsk.*
smieklis
smiet, smeju, smēju [-as]

smilkstēt

smilkst|ēt, -u, -ēju
smilšains, smiltains
smilšakmen|s, -s
smiltaine
smiltains, smilšains
smilt|s, -s, *ddzsk. ģen.*
smilšu
smīn|ēt, -u, -ēju
smīns
|smiņķēties|, **krāšļoties**
|smiņķis|, **krāslis**
smirdek|lis, -ļa
smird|ēt, -u, -ēju
smokings
smuidrs
smulis
smurgāties
snaicīties, snaikos, [viņš
snaikās], snaicījos
snaigst|īties, -os, [viņš
-ās], -ījos
snātne
snaudulis
snaust, snaužu, snaudu,
snaudzams, snausts
snie|dze, *ddzsk. ģen.*
-džu
sniegt, sniedzu, sniedzu,
sniegdams, sniegts [-as]
snigt, snieg, sniga,
snigdams
sociāldemokratija
sociāldemokrat|s, *siev.*
-e
sociālisms
sociālistisks
sociālists
sociāls
sōda (ogļskābais natrijs)
sod|īt, -u, [mēs -ām] -īju
sodrēji
sōfa („sēdēt uz sōfas”)
sofisms
sofistika
sofists
soģis
soja [ar īsu o!] (augš)
solārs, *astron.*
solfedžēt

solfedžo [ar uzsvērtu 2.
zilbi]

solidaritāte
solidārizēties
solidārs
solids
sol|lis, -ļa, *dem.* solītis
(„spert soli”)
sōlist|s, *siev.* -e
sol|īt, -u, [mēs -ām], -īju
[-ās]
sōlo [dziedāt]
sols, *dem.* soliņš („sēdēt
uz sola”)
soma
somi
somu dūkas
somugri
sonants
sonāta
sonda
sondēt
sonet|s, -a
sonōrs
soprāns
sovār|dis, -ža
spaid|īt, -u, [mēs -ām]
-īju [-ās]
spaille
spainis
spalgs [troksnis]
spalieris
spals
spali
spānieši, spāņi
spārd|īt, -u, [mēs -ām]
-īju
spā|re, *ddzsk. ģen.* -ru
spārnains
spārns
spars
spazma
speciālists
speciālītā|te, *ddzsk. ģen.*
-šu
speciālizēties
speciāls
specija
spedicija
speditors

spirgts

spējš
spēkstacija
spektrāls
spektroskops
spektrs
spekulācija
spekulants
spekulēt
speķis
spē|ēt, -ēju, -ēju
spelte („krāsns spelte”)
sperma
spert, speru, spēru [-as]
spīdek|lis, -ļa
spīd|ēt, -u, -ēju
spiede
spiedējsūknis
spiedīgs („spiedīga
vajadzība”, „spiedīgs
gaiss”)
spiedogs („stūra
spiedogs”)
spiedzīgs
spiegot
spiegs, *siev.* spiedze
spiegt, spiedzu, spiedzu,
spiegdams
spieķis
spiest, spiežu, spiedu,
spiezdams, spiests [-as]
spiestuve
spietot [bites]
spiet|s, -a
spīgana (ragana)
spīgot
spīles
spil|ēt, -ēju, -ēju
spilgts
spilva (augš)
spilvens
spināti (augi)
spindz|ēt, -u, -ēju
(„muša spindz”)
spinings
spirāle
spirants, berzenis, *val.*
spirgt, spirgtu, spirgu,
spirgdams (atspirgt)
spirgts

spirināties

spirināties
spiritisms
spiritists
spirituālisms
spirituozs
spirts
spitālība
spitālīgs
spīt|ēt, -ēju, -ēju
spīt|s, -s, siev.
spīvs
splīns
splaudekli, splaudakas
splaut, splauju, splāvu
splautuve
spode, |vikse|
spod|ēt, -ēju, -ēju |viksēt|
spodrgludinātava
spodrība
spodrināt
spodrpapīrs
spodrs
spogot („eļļa spogo pa virsu ūdenim”)
spogulis
spoguloties
spokoties
spoks
spondejs
spontāns
spora
sporadisks
sportist|s, siev. -e
sports
spožs
sprādze
spradzene (oga)
spra|dzis, -dža
(kukainis)
sprāgo|nis, -ņa
|sprāgstviela|,
spridzeklis,
spridzināmā viela
sprāgt, sprāgstu, sprāgu,
sprāgdams
spraijs, **sprieg**
spraiģums, **sriegums**
spraislis, **srieslis**
sprakšķēt, sprakšķ,

sprakšķēja
sprands
spraude, spraudīte
spraudek|lis, -ļa
spraud|īt, -u, [mēs -ām],
-īju
spraukties, spraucos,
[viņš spraucas],
spraucos, spraukdamies
sprauslāt
spraust, spraužu,
spraudu, sprauzdams,
sprausts
spraužamadata
spreidīšis, svētruna
sprēģans
sprēģāt
sprēsliņa [vērpjamam
ratiņam]
spridis
spridzek|lis, -ļa
spridzēt, spridz,
spridzēja
spridzīkla (aparāts)
spridzināt
sprieg
sriegums
srie|slis, -šļa
sriest, spriežu, spriedu,
spriezdams, spriests
sriešļains
sprigans
sprigulis
sprīk|stis, -š[k]u
sprīžme|tis, -ša (tauriņš)
sprogains
sprogāt, sprogot
sproggal|vis, -vja
sprostot
sprost
sprūd|īt, -u, [mēs -ām],
-īju
sprūd|s, -a (aizbāznis)
sprukt, sprūku, spruku,
sprukdam
sprungulis, -ļa
spul|dze, ddzsk. ģen.
-džu
spulga|cis, -ča, siev. -ce
spulgot

stāt

spunde
spura
spurains
spurdze
spurgt, spurdzu,
spurdzu, spurgdams
stabilitāte
stabilizēt
stabilis
stabs
stābs („armijas stābs”)
stabule
stabul|ēt, -ēju, -ēju
stabulnieks
stacija
stadala [krogū]
stadija
stadions
stafete
staga|ris, -ra (zivs)
staigāt
staignājs (staigna vieta)
staigns
staigulis
staiguļu tautas (nomadi)
staipekļi (tīmekļi)
staipek|nis, -ņa (augš)
staipīgs
stai|p|īt, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]
stakle
|stalažas|, **sastatnes**
sta|llis, -ļļa
standartizēt
standarts
|stanga|, **lauznis, kārts**
|stangas|, **knaibles**
staniols
stārks, **svētelis, gandr**
starme|tis, -ša
starpa
starpbrīdis
starpnieks
starp spēle, mūz.
starptautisks
startēt
starts
stāstījuma teikums, val.
stāt, stāju, stāju [-as]

statenis

state|nis, -ņa
(perpendikuls)

statenisks

(perpendikulārs)

statika**statisks****statistika****statistikis****statistisks****statists**

stat|īt, -u, [mēs -ām], -īju

statīvs

stats („labības stats”)

stats („darbinieku stats”)

statue|te, *ddzsk. ģen.* -šu

statuja**statūti**

stāv|ēt, -u, -ēju

stāvgrūdām [pilns]

stāvi [aužamie]

stāvkoku celtne

stāvs, *subst.*

stāvs, *adj.*

stāvu[s], *adv.*

stāvvieta

stāvvaižne

stearīns**steidzamība****steidzīgs**

steigšus, *adv.*

steigt, steidzu, steidzu,
steigdams, steigts [-as]

stelles, stāvi

stendere

stenēt, [ar platu e] stenu,
stenēju

stenografēt**stenografija**

stenograf[s], *siev.* -e

stenogramma**stenotipija**

stenotipist[s], *siev.* -e

ste|pe, *ddzsk. ģen.* -pju

stereometrija**stereoskops****stereotipija**

stereotips, *subst.* un *adj.*

sterilizācija**sterilizēt****sterils, adj.**

stērķele, ciete

sterliņš**stērs**

stērste, *ddzsk. ģen.*

stēršu

stūdz|ēt, -u, -ēju

stūdzinieks**stiebrs**

stiegra (dzīsla, stīga)

stiegrojums (v.

Armierung,

Bewehrung)

stienis**stieple**

stiept, stiepu, stiepu,
stiepdams, stiepts [-as]

stiga**stīga**

stīgāt, stīgot

stīgot

stīgt, stiegu, stigu,
stīgdams

stīgtu|ris, -ŗa

(instrumentam)

stīgu laipa (v. Griffbrett)

stiklinieks**stiklot****stikls****stilbs**

stil|ist|isks

stilistika**stilists****stilizēt****stils****stimulēt****stimuls****stingrs****stings**

stingt, stingstu, stingu,
stīgdams

stīpa**stīpāt****stīpendiāts****stīpendija**

stīprība (v. Festigkeit)

stīprinieks**stīprš****stīprums**

stīrkšķēt, stīrkšķ,

striks

stīrkšķēja

stīrnā|zis, -ŗa (bukš)

stīv|ēt, -ēju, -ēju

stīvs**stobrs**

stoicisms [3 zilbes!]

stoīķis [3 zilbes!]

stoisks [2 zilbes!]

stola

stom|īties, -os, [viņš -ās],
-ījos

stops (šaujamaš)

stora (logu aizklājs)

store (zivs)

stortings

stost|īties, -os, [viņš -ās],
-ījos

strādāt**strādnieks**

strandēt, **uzsēklēt**

stratēģis**stratēģija****stratosfaira****straujš**

strauss (putns)

strauts**strāvot****strazds****strebjamais**

strēbt, strebju, strēbu,
strēbdams, strēbts

strēgt, strēdzu, strēdzu,
strēgdams

streiklau|zis, -ŗa

streikot**streipuļot**

strēla (šautra, strāva)

strēlains**strēlnieks****strichnīns**

strīd|ēties, -os, [viņš
-as], -ējos

strīd[s], -a

strigt, striegu, strigu,
strīgdams

strigt[s], -a (ēsmā, ko
maksķernieki liek zivju
pievilināšanai)

striks, *adj.*

strinkšķēt

strinkšķēt, strinkšķ, strinkšķēja

strofa

strops („bišu strops”)

strost|ēt, -ēju, -ēju

strūkla**strūklaka****struktūra**

strupa|stis, -šķa

strupau|sis, -ša

strupi, *adv.*

strups**strupums****strutains****strutas****strutot**

stub|lis, -ļa

stuburs

student|s, *siev. -e*

studēt**studija****stulbs**

stulbt, stulbstu, stulbu, stulbdams

stulms**stumbrs**

stumdeklis, **stumdīklis**

stum|dīt, -u, [mēs -ām], -īju

stumt, stumju, stūmu [-as]

stupids**stūre**

stūr|ēt, -ēju, -ēju

stūrgal|vis, -vja

stūr|ris, -ŗa

stūrma|nis, -ŗa

stūrains

|stute|, **balsts**

subalternācija**subalterns**

sūb|ēt, -u, -ēju

subjektīvitate**subjektīvs****subjekts**

sublimācija, *fiz., ķīm.*

sublimāts**sublimēt****subordinācija****subordinēt**

subre|te, *ddzsk. ģen. -šu*

sūbrs, **sumbrs**

subsidiēt**subsidiija****subskribents****subskribēt****subskripcija****substance**

substantīvs, **lietvārds**, *val.*

substituēt**substitūts****substrāts****subtils****subtrahēt****subtrakcija****subtropisks****subvencija****sūcamgāze**

sūce [kuģim]

sūcējsūknis**sudmalas**

sudrabka|lis, -ļa,

sidrabkalis

sudrabot, **sidrabot****sudrabs**, **sidrabs**

sūdz|ēt, -u, -ēju [-as]

sufiks|s, -a, **piešķēklis**, *val.*

suflēt

sufliē|ris, -ŗa, *siev. -e*

sufraži|ste, *ddzsk. ģen. -stu*

suģestēt**suģestija**

suģestīvs, *adj.*

suiti (Alsungas novada iedzīvotāji)

suka („drēbju suka”)

sukāde**sūkalas****sukāt****sūkāt****sukcesija**

sukcesīvs, *adj.*

sūklība (kapillāritāte)

sūk|lis, -ļa (*v.*

Schwamm)

sūkn|ēt, -ēju, -ēju

sutra**pumpēt**

sūk|nis, -ŗa, **pumpis**

sukrenes (konfektes)

sūkst|īt, -u, [mēs -ām], -īju [-ās]

sūkt, sūcu, sūcu,

sūkdams, sūkts [-as]

sukurs, **cukurs****sūlāt****sulīgs****sultāns****sumbrs**, **sūbrs**

sumēri (tauta)

sumināt**summa**

summārs, *adj.*

summēt

sumpur|nis, -ŗa

sūnas

sun|īt, -īju, -īju

sūnot

suns, *ģen. suŗa, dat.*

sunim, *ddzsk. suŗi*

suŗburkšķi (augš)

superfosfāt|s, -a

superintendents**superiōritāte****superlātīvs****supīns****suplements**

surdīne, **klusinātājs**, *mūz.*

sūrene (augš)

surrogāts

sūrstēt, sūrst, sūrstēja

susek|lis, -ļa

sus|ēt, -u, [lauki sus], -ēju

susināt

sust, sūtu, sutu, suzdams, susts

sust, susu, susu, susdams

suta**sutašs****sutīgs**

sūt|īt, -u, [mēs -ām], -īju

sūtniecība**sūtnis**

sutra, pane, virca

sutrainis

sutrainis, -ņa, **suotrājs**
(„mēslus no sutraina
izvest uz lauka”)

suvenīrs

suverēnitāte

suverēns, *adj.*

svaid|īt, -u, [mēs -ām],
-īju

svaid|īt, -u, [mēs -ām],
-īju [ar elji]

svaine

svainība

svainis

svarens, *adj.*

svārki

svārpst|s, -a

svārsteklis

svārstīgs

svārst|īties, -os, [viņš
-ās], -ījos

sve|ce, *ddzsk. ģen.* -ču

svečtu|ris, -ra

svēdra (v. Maser)

svēdrains

sveiciens

sveikt, sveicu, sveicu,
sveikdams, sveikts

sveki, sveķi

svekot, sveķot

svelmains [ar platu e!]

svelme

svelm|ēt, -ēju, -ēju

svelpē|nis, -ņa (skaņa),
val.

svelp|t, svelpju, svelpu,
svelpdams, svelp|ts

svēp|ēt, -ēju, -ēju

svēpstēt, svēpstu,
svēpstēju

svērt, sveru, svēru [-as]

svērtē|nis, -ņa (svara
lode)

svērtēniskis (vertikāls)

svešāds

svešatne

svešinieks

svešs

sveštautietis

svētdiena [ar šauru ē!]

svētdieniskis

svēte|lis, -ļa, gandr
(stārks)

svēt|īt, -īju, -īju

svētki

svētlaipe

svētnīca

svētruna (sprediķis)

svētugun|s, -s, *siev.*

svētulība

sviedr|ēt, -ēju, -ēju

sviedri

sviest, sviežu, sviedu,
sviezdams, sviests [-as]

sviestmaize

sviestskābe

svilpe

svilp|ēt, -ēju, -ēju

svilpis, -pja (putns)

svilpt, svilpju, svilpu,

svilpdams, svilpts

svilt, svilstu, svilu

svina baltums

svin|ēt, -u, -ēju

svins

svira [smagumu
pacelšanai]

svirāt

svīre (putns)

svirkste|nis, -ņa [akai]

svir|pis, -pja (putns)

svīst, svīstu, svīdu,
svīzdams

svīta

svītra

svītrāt, svītrot

Š

šabloniskis, *adj.*

šablons, *subst.*

šachs

šachta

šaipus, *prep.*

šakā|lis, -ļa

šalka, par. *ddzsk.* šalkas

šalkoņa

šalkot

šalkt, šalcu, šalcu,

šikanēt

šalkdams

šalle, *ddzsk. ģen.* šaļļu
|šālmalka|, **nomā|malka**

šalt|s, -s, *siev.*

šamot|s, -a

šampiņons, briedene
(sēne)

šan|se, *ddzsk. ģen.* -su

šansone|te, *ddzsk. ģen.*
-šu

šantāža

šantāžists

šapirografs

šarāde

|šarlaks|, **skarlatīna**

šarlatāns

šaržēt

šaržs

šaubīgs („tāds, kas
šaubās”)

šaub|īties, -os, [viņš -ās],
-ījos

šaukle (atspole)

šaudīgs

šaud|īt, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]

šaut, šaušu, šautu,

šauzdams, šauts (sist)

šaut, šauju, šāvu [-as]

šautene

šautra, bulta

šautuve

šedevrs

šefs

šeichs

šejiene

šejiēnietis

šellaka

šerifs

šermuļi

ševrò

|šīberis|, **aizbīdnis**

šīdiena („šāsdiēnas
laikraksts”)

šīfe|ris, -ra

šifons

šifra

šifrēt

šikanēt

šilins**šiliņš****šimbrīžam****šimpanze**|šindelis|, **jumstiņš**|širga|a|, **rodmenis****šķaid|īt**, -u, [mēs -ām],

-īju [-ās]

šķaud|īt, -u, [mēs -ām],

-īju [-ās]

šķauna|cis, -ča (zivs)**šķautnains****šķautne****šķaut|nēt**, -ēju, -ēju

[baļķus]

šķaut|nis, -ņa

(šķautnains ķermenis)

šķavas**šķedērs** (pagale)**šķē|le**, *ddzsk. gen.* -ļu**šķelt**, šķeļu, šķēlu [-as]**šķelt|n|e** (v. Schlitz)**šķemba****šķembele****šķend|ēties**, -ējos, -ējos**šķēpne|sis**, -ša**šķērd|ēt**, -ēju, -ēju**šķēres**, zirk|īt|es|šķēri|, **velki**, **meti****šķērms****šķērsām****šķērsgriezums****šķēr|sis**, -ša (šķērskoks)**šķēr|slis**, -šļa**šķērsot****šķērssiena****šķērst**, šķēržu, šķērdū,

šķērdzams, šķērsts

šķetināt**šķetra** (kārklū suga)**šķib|īt**, -īju, -īju [zarus]**šķīdo|nis**, -ņa (laiks)**šķīdoņa** („kūst un līst, ielās tīrā šķīdoņa”)**šķidrs****šķiebt**, šķiebju, šķiebu,

šķiebdams, šķiebts [-as]

šķiede|nis, -ņa (brāga)**šķiedra****šķiedrains****šķiel|ēt**, -ēju, -ēju**šķiest**, šķiežu, šķiedu,

šķiezdams, šķiests [-as]

šķietamība**šķiet|s**, -a [aušanā]**šķiezna****šķila****šķilt**, šķiļu, šķīļu [-as]**šķiltavas****šķil|vis**, -vja [putnam]**šķindekli** (mūzikas

instruments)

|š[ķ]indelis|, **jumstiņš****šķindēt**, šķind, šķindēja**šķinķis**, **kumpis****šķipsna****šķira****šķirējtiesa****šķirējtiesnesis****šķirgata**, **ķirzaka****šķir|m|īgs** [darbs;

cilvēks]

šķirk|lis, -ļa (v.

Stichwort)

šķirme**šķirot****šķirotājs****šķirotava****šķirst|īt**, -u, [mēs -ām]

-īju

šķirsts**šķirt**, šķirū, šķīru [-as]**šķirtene****šķirtība** („lulāto mantas

šķirtība”)

šķirtne („matu šķirtne”)**šķist**, [man] šķiet, šķita**šķīst**, šķīstu, šķīdu,

šķīzdams

šķīstība**šķīst|īt**, -īju, -īju**šķīstītava****šķīstsiržu ļaudis****šķīt**, šķīnu, šķīnu**šķitums****šķī|vis**, -vja**šķob|īt**, -u, [mēs -ām]

-īju [-ās]

šķūnis**šķū|tis**, -šu („šķūtīs**šnaukt**

braukt”)

šķūtnieks|šlipse|, **kaklsaite**|šlaga|, **izdedži****šļachta****šļakatas****šļakstēt**, šļakst, šļakstēja**šļakst|īt**, -u, [mēs -ām],

-īju [-ās]

šļakst|s, -a**šļākt**, šļācu, šļācu,

šļākdams, šļākts

šļaubš, šļaupš**šļau|cīt**, -ku, [mēs -ām],

-cīju

šļaugans**šļaupt**, šļaupju, šļauptu,

šļauptdams, šļauptš

[baļķi]

šļirce|ne|**šļirkt**, šļircu, šļircu,

šļirkdams

šļokans**šļūdonis****šļukt**, šļūku, šļuku,

šļukdams

šļūkt, šļūcu, šļūcu,

šļūkdams

šļupst|ēt, -u, -ēju**šļupsts**, par. *ddzsk.***šļupsti****šļute** (placirvis)**šļūtene****šļmaugs** („šļmaugs

bērzs”)

šļmaukt, šļmaucu,

šļmaucu, šļmaukdams

šļnabis**šļnāce|nis**, -ņa (skaņa),*val.***šļnākoņa****šļnaktēt**, šļnakt,

šļnaktēja

šļnākt, šļnācu, šļnācu,

šļnākdams

šļnāpt, šļnāpju, šļnāpu,

šļnāpdams

šļnaukt, šļnāucu, šļnāucu,

šļnāukdams

|šnore|
|šnore|, aukla
šņukst|ēt, -u, -ēju
šņuksts, par. *ddzsk.*
šņuksti
šņūkt, šņūcu, šņūcu,
šņūkdams
šņukurs
šobaltdien
šodien
|šodiena|, šīdiena
šodienējs
šofe|ris, -ra
šogad
šokolāde
šoks [ar Iso o!] (60)
šomājas
šomāte
šonakt
šonedēļ
šopavasār
šoreiz
šoreizējs
šorīt
šoruden
šoseja
šosēt
šotēvs
šovasar
šovinisms
šovinists
šoziem
šrafēt
šrapne|lis, -ļa
|štābs|, stābs
|štats|, stats
šūdināt
šujammašīna
šūna
šūnakmen|s, -s
šūnelis
šūp[u]|lis, -ļa
šūpoles
šūpot, šūpāt
šūpu|tīkls
šurp[u]
šust, šūtu, šutu, šuzdams
šūst|īt, -u, [mēs -ām], -īju
šūt, šuju, šuvu
šuve

šuvēja
šuveklis
|švammis|, sūklis
šveicars
švika
švikāt
švikoņa
švikst|ēt, -u, -ēju
švirkst|ēt, -u, -ēju

T

tā, *pron.*
tā, tāt (v. so)
tabaka
table|te, *ddzsk. ģen.* -šu
tabu
tabula
taburet|s, -a
tachta
ta|cis, -ča [upē]
tādējādi, *adv.*
tādēļ ka
tāfele
taft|s, -a
tagad
tagadējs
tagadīt
tagadne [ar Iso a!]
taifuns
taiga
taimiņš (zivs)
tais|īt, -u, [mēs -ām] -īju
[-ās]
taisnīgs
taisnleņķis
taisnot
taisns
taisnstū|ris, -ra
taisnstūrains
taka, taks
tā ka, tāt ka („jautājums
ir pilnīgi noskaidrots, tā
ka varam debates
izbeigt”)
tā kā, tāt kā („tā kā
jautājums ir
noskaidrots, tad varam
debates izbeigt”)

tapināt
taksācija
taksametr
tak|se, *ddzsk. ģen.* -šu
taksēt
taktika
taktiķis
taktisks
takt|s, -a (pieklājība)
takt|s, -s *ddzsk. ģen.*
taktu [mūzikā]
tālab
talantīgs
talants
talārs
talcinieks
tāle
tāliene
tālīns („tālīni radi”)
talismans
talka
talks (minerāls)
tallijs
talmūds
talons
tālredzīgs
tālru|nis, -ņa
tāls
tālska|tis, -ša
tālu
tālumniēks
taļļa
tamborēt
tamburīns
tamdēļ, tādēļ
tāme (v.
Kostenanschlag)
tamēr („kamēr – tamēr”)
tamili (tauta)
tamlīdzīgs
tāmnieku dialekts
tampons, *med.*
tangen|te, *ddzsk. ģen.*
-šu skarule
tantjēma
tapa
tāpat, tātāt
tāpēc
tapē|te, *ddzsk. ģen.* -šu
tapināt

tapsēt**tapsēt****tapt**, topu, tapu, tapdams**tara****tarantella****tarba****tarifs****tarkšķ|ēt**, -u, -ēju**tārpains****tārps****ta|se**, *ddzsk. ģen.* -šu,*dem.* tašite**tāš|s**, -s, *ddzsk. ģen.* tāšu**tastatūra****tašķ|īt**, -īju, -īju**tātatad, tātatad****tatāri****tauc|ēt**, -ēju, -ēju

(uzbarot)

taujāt**taukot** (ieziest ar

taukiem)

taukšķ|ēt, -ēju, -ēju

[zirņus]

taup|īt, -u, [mēs -ām]

-īju [-ās]

tau|re, *ddzsk. ģen.* -ru**taure|nis**, -ņa, **tauriņš****taur|ēt**, -ēju, -ēju**taurs** (dzīvnieks)**tauste****taustek|lis**, -ļa**taustiņš** [klavierēm]**taust|īt**, -u, [mēs -ām],

-īju [-ās]

tautasdziesma**tautietis****tautoloģija****tautosillabisks****tautskola****tautskolotājs****tauva****tavējs****tavs****teātrāls**, *adj.***teāt|ris**, -ra**tecēt**, teku, tecēju**tehnika****technikums****tehnikis****technisks****technologs****technoloģija****tecīla****teciņus**, *adv.***teicējs****teiciens****teiksma****teiksmains****teikt**, teicu, teicu,

teikdams, teikts

teisms [2 zilbes!]**tēja****tejiene****tejienietis****tējkanna****tējkarote**, **tējkarote****teka****tekāt****tekāt|nis**, -ņa**tekne** (v. Dachrinne)**tekstilijas****tekstīlrūpniecība****tekstils**, *adj.***teksts****tektonika****tektonisks****teku|lis**, -ļa**tele****telefonēt****telefonisks****telefonist|s**, *siev.* -e**telefonogramma****telefons**, **tālrunis****telegrafēt****telegrafisks****telegrafist|s**, *siev.* -e**telegrafs****telegramma****telemetr****telēns****teleoloģija****telepatija****teleskops****televīzija****tellūrijs****tēlniecība****tēlnieks****tēlot****telpa****terkšķēt****telpisks** („priekšmetu
telpiskais izkātojums”,
„domas nav telpiskas”)**telt|s**, -s, *ddzsk. ģen.*

telšu

tema [mūzikā]**temat|s**, -a [rakstam]**tembrs****tēm|ēt**, -ēju, -ēju**tempera****temperamentīgs****temperaments****temperātūra****temp|lis**, -ļa**temporāls****temps****tempt**, tempju, tempu**tencināt** (pateikties)**tenden|ce**, *ddzsk. ģen.*

-ču

tendenciōzs**tende|ris**, -ra**teniss****tenkāt**, **tenkot****tenors****tenteriski**, *adv.***teodolīt|s**, -a**teokratija****teologs****teoloģija****teorēma****teorētīkis****teorētisks****teorētizēt****teorija****teozofija****teozofs****tepe** |ķite|**tept**, tepju, tepu,

tepdams, tepts |ķitēt|

terapeutisks**terapija****tera|se**, *ddzsk. ģen.* -šu**tērauds****terca**, *mūz.***tēr|ce**, *ddzsk. ģen.* -ču**tercet|s**, -a**terīne****terkšķ|ēt**, -u, -ēju

terminoloģija
terminoloģija
termins (nosaukums)
terminš (laiks)
termisks
termīt|s, -a
termofors
termometrs
terpentīns
tērps
tērpt, tērptu, tērpu,
tērpdams [-as]
terrakota, degmāls
terrārijs
teritoriāls
teritorija
terrorist|s, *siev.* -e
terrorizēt
terrors
tērz|ēt, -ēju, -ēju
tesmen|s, -s jeb
tesme|nis, -ņa
tēst, tešu, tēsu, tēsdams,
tēsts
testament|s, -a
testātors
test|s, -a
tēte, tētis, *ģen.* tētes
tetovēt
tetraedrs, četrplaknis
teutoņi
tēvbrālis
tēvišķīgs
tēvo|cis, -ča
tēvreize
tēvzeme
tēzaurēt
te|ze, *ddzsk. ģen.* -žu
tiāra
tibetieši
ticamība
tic|ēt, -u, -ēju
ticīgais
tieksme
tiekties, tiecos, [viņš
tiecas], tiecos,
tiekdamijs
tiel|ēties, -ējos, -ējos
tiēļa (kas mēdz tielēties)
tiepša

tiepties, tiepjos, [viņš
tiepjas], tiepos,
tiepdamijs
tiesāt
tiesību zinātne
(jurisprudence)
tiesīgs (v. berechtigt,
„viņš nav tiesīgs līdz
runāt”)
tiesisks (juridisks,
„tiesiska vara”)
tieslietas
tiesnesis
tiešām (patiesi)
tieši, *adv.* (taisni)
tiešs
tievga|lis, -ļa
tievš
tīfs
tīģe|ris, -ŗa
tikai
tikām, *adv.*
tik daudz
tikkārt
tikko
tiklab
tiklene [acij]
tiklība
tiklīdz
tikls [cilvēks]
tikls
tikmēr
tikot
tikpat
tikreiz
tiksme
tīksmināties
tikt, tīku, tiku, tikdams
(patikt)
tikt, tieku, tiku, tikdams
[uz priekšu]
tiktāl, tik tālu
tikties, tiekos, [viņš
tiekas], tikos, tikdamijs
tikumīgs (krietns, v.
sittlich)
tikumisks („tikumisks
pagrimums”, v.
moralisch)
tik vien

tīšām
tīlināt [linus]
tīl|ls, -la
tīlpīgs (v. geräumig,
„istaba bij plaša un
tīlpīga”)
tīlpināt
tīlpt, tīlpstu jeb tīlpu,
tīlpu, tīlpdams
tīmek|lis, -ļa
tīmiāns
tīmotiņš
tīmpans
tīna (tīkls)
tīncināt (sīki izprašņāt,
tīrdīt)
tīne (koka trauks)
tī|nis, -ņa (dzīvnieks)
tīnkš|kēt, tīnkš|ķ,
tīnkš|ķēja
tīnktūra
tīpisks
tīpografija
tīpografisks
tīpografs
tīpolitografija
tīps
tīrāde
tīrannizēt
tīranns
tīrāža, metiens
tīrd|īt, -u, [mēs -ām], -īju
tīrdzīnieks
tīrdzīniecība
tīrdzīniecisks
tīrelis
tīrgo|nis, -ņa
tīrgotājs
tīrgotava
tīrg|us, -us
tīrīgs
tīr|īt, -u, [mēs -ām] jeb
-īju, -īju
tīrkš|kēt, tīrkš|ķ, tīrkš|ķēja
tīrpt, tīrptu, tīrpu,
tīrpdams
tīrraksts
tīst|īt, -u, [mēs -ām], -īju
tīstoklis
tīšām

tišs

tišs

tīt, tinu, tinu [-as]

titānisks

titāns

tītars

tītavas

tīte|nis, -ņa (augš)

tītil|bis, -bja (putns)

tītulēt

tītullapa

tītuls

tizls, *adj.*

tobrīd

todien

toga

toksīns

tolaik

tole (govs bez ragiem)

tolerance

tolerants, *adj.*

tomāts [ar īsu o!]

tomēr

tonika, *mūz.*

to|nis, -ņa

tonna

tonnāža

tonometrs

tonsūra

toņde|vis, -vja

(kamertonis)

toņkārtā (gamma)

topazs

topografija

topografs

toreadors

toreiz

toreizējs

|torfs|, kūdra

tornis

torpēda

torpēdēt

torss

torte, *dzsk. ģen.* toršu

jeb tortu

tortūra

tōst|s, -a

totālītāte

totālīzātors

totāls

totemisms

totems

toties|u|

tovakar

tove|ris, -ŗa

trabants

tracheja, balsene

trachīt|s, -a

trachōma

tradīcija

tradicionāls

trafaret|s, -a, *subst.* un*adj.*

traģēdija

traģika

traģikomēdija

traģikōmīks

traģiķis

traģīks

traip|īt, -u, [mēs -ām]

-īju

traips

trakgal|vis, -vja

trakot

traktāt|s, -a

traktēt

traktie|ris, -ŗa

traktorist|s, *siev.* -e

traktors

trakts

trakulīgs

trakulis

trāle|ris, -ŗa

trallināt

tramd|īt, -u, [mēs -ām],

-īju

tramīgs [zirgs]

traplīns

tramvajs, ielu dzelzceļš

trans [bišu]

trāns [zivju]

transcendentāls, *adj.*transcendents, *adj.*

transformācija

transformātors

transformēt

transfūzija

transitīvs

transit|s, -a

transkribēt

tribīne

transkripcija

translācija

translātors

transmisija

transparent|s, -a

transplantācija

transplantēt

transponēt

transportēt

transport

transpozīcija

trans|s, -a

tranšeja

trapeza, *ģeom.*tra|se, *dzsk. ģen.* -šu

trasēt

trata

traucēklis

trauc|ēt, -ēju, -ēju

trauksme

traukt, traucu, traucu,

traukdams [-as]

traumatīks

trausls

trausties, traušos, [viņš

traušas], trausdamies

travertīns

tredecimakords, *mūz.*

trēdjūnija

trejāds

trejādums

trejdeviņi

treji

trekns

treliņi

tremolēt

trene|ris, -ŗa

trenēt

treniņš

trenkāt

trenkt, trecu, trecu,

trenkdams, trenkts

trepes, kāpnes

trests

trešdaļa

trešdiena

trezors

triba [senajā Romā]

tribīne

tribūnāls
tribūnāls
tribūns
tribūts
trice (v. Flaschenzug)
trīce
trīc|ēt, -u, -ēju
trichīna
tricināt, trīcināt
tridek|snis, -šņa
(mūzikas instruments)
trיעיע
trieciens
trie|cis, -ča (v.
hydraulischer Widder)
triekt, triecu, triecu,
triekdams, triekts
triept, triepju, triepu,
triepdams, triepts
triftongs, trijskanis
triglifs
trigonometrija
trijādība, teol.
trijatā
trijfažu
trijjūgs
trijkājis, trikājis
trijkrāsu („trijkrāsu
karogs”)
Trijkungu diena
trijnieks
trijšvienība
trijskanis
trijstāvu („trijstāvu
nams”)
trijstūris, trīsstūris
trijstūrainis, trīsstūrainis
trijžubu|ris, -ŗa
trijžuburu
trikājis, trijkājis
trikò
trikolōra
trikotāža
triljons
trille|ris, -ŗa, *mūz.*
trilogija
trimda
trimdinieks
trimest|ris, -ŗa
trimetrs
trinī|tis, -ša (audums)

trīnī|tis, -ša (bērnš)
trinkšķēt, trinkšķ,
trinkšķēja
trinoms
trio
triole
triolet|s, -a
trīsas
trīšdesmitotrdalņots,
mūz.
trīs|ēt, -u, -ēju
trīs|is, -ša (v. Blockrolle)
trīskārtējs
trīsreiz
trīsstū|ris, -ŗa,
trijstū|ris, -ŗa
trīsstūrainis, trijstūrainis
trīšvienība
trīt, trinu, trinu [-as]
tritons
triumfators
triumfēt
triumfs
triumvirāt|s, -a
triumviri
trochajs
trofeja
troksne|nis, -ŗa (skaņa),
val.
trok|snis, -šņa
tromba (mūzikas
instruments)
trombinieks
trombons
trombōze
|trompēte|, **tromba**
tronis
troņmantnieks
tropa, mūz.
tropi, ģeogr.
tropisks
trops, poēt.
trotuārs, ietve
trubadūrs
trūcīgs
trūdājs
trūd|ēt, -u, -ēju
trūkt, trūkstu, trūku
truls
trulums

tumst
trumu|lis, -ļa
trun|ēt, -u, -ēju
trupa
trup|ēt, -u, -ēju („koks
trup”)
trusis
tuale|te, dzzsk. ģen. -šu
tuba (mūzikas
instruments)
tūba |fils|
tuberkulōze
tubiņa [kādai ziedei]
tubrālības
tūdaļ
tudraudzība
tudraugs
tukls
tuksnesis
tūkstoš („tūkstoš deviņi
simti četrdesmitā
gadā”)
tūkstošais
tūkstošnieks
tūkstošreiz
tūksto|tis, -ša
tukšatnes (tukšs mēness,
„tukšatnēs naktis ir
tumšas”)
tukšība
tukšinieks
tukšot
tukšš
tūkt, tūkstu, tūku,
tūkdams
tūlit, tūliņ
tūlitējs
tulkot
tulzna
tulznains
tūļa
tūlāties
tūlīgs
tume („auzu tume”)
tum|ēt, -ēju, -ēju
tumīgs
tumsa
tumso|nis, -ŗa
tumst, tumst, tumsa,
tumsdams

tumšot
tumšot
tumšs
tumšzils
tundra
tune|lis, -ļa
tungusi
tunika
tupe|sis, -ša
tup|ēt, -u, -ēju
tupt, tupstu, tupu,
 tupdams
tupties, tupstos, tupos,
 tupdamies [-as]
tupu[s], adv.
turbāns
turbīna
tū|re, dzzsk. ģen. -ŗu
turek|lis, -ļa
tur|ēt, -u, [viņš tur], -ēju
 [-as]
turiene
turienietis
turīgs
tūrisms
tūrist|s, siev. -e
turklāt
turnīrs
turpat
turpmāk
turpretim, turpretī
turza
tūska
tūsku zāles
tusn|īt, -īju, -īju
tust, tušu, tusu, tUSDams
tuša
tušēt
tuš|s, -a, mūz.
tute|nis, -ņa
tuvākais
tuvējs
tuviene
tuvinieks
tuvīns („tuvīni radi”)
tuvredzīgs
tuvs
tuvu
tvaic|ēt, -ēju, -ēju
 (destillēt)

tvaikonis
tvaikot (garot)
tvans
tvarst|īt, -u, [mēs -ām],
 -īju
tvart|s, -a (šķūnis)
tveice
tveicīgs
tversme
tvert, tveŗu, tvēru [-as]
tvertne
tvīksme
tvīkt, tvīkstu, tvīku,
 tvīkdams
tvirts (stingrs, stiprs)

U

ūbele (putns)
ūdele (zīdītāju
 dzīvnieks)
ūden|s, -s
 |ūdensdrošs|,
nemirkstams
ūdenskritums
ūdenslīdējs
ūdeņains
ūdeņra|dis, -ža
ūdrs
ugunīgs
ugun|s, -s, siev.
 |ugunsdrošs|, **nedegams**
ugunsdzēsējs
ugunsdzēsēju rīki
ugunsgrēks
ugunskurs
ugunsmū|ris, -ŗa
ugunturīgs (v.
 feuersicher)
uguŗot
ūjināt
ūka [mutē]
ultimāt|s, -a
ultramarīns
ultramoderns
ultravioletie stari
undecimakords, mūz.
 |undulēt|, **ondulēt**
ungāri

uzacis
uniforma
uniformēt
ūnija
ūniks, subst.
ūnilaterāls
ūnisons, mūz.
universāls
universitā|te, dzzsk. ģen.
 -šu
univers|s, -a
upe
upenājs (krūms)
upenes (ogas)
ū|pis, -ŗja
upmale, upmala
upur|ēt, -ēju, -ēju
upu|ris, -ŗa
upuŗa jērs
ur|bis, -bja (svārpsts)
urbjammašīna
urbt, urbju, urbu,
 urbdams, urbts [-as]
urd|īt, -u, [mēs -ām], -īju
urīns
urkšķ|ēt, -u, -ēju
urna
urravas
ūsai|nis, -ņa
ūsas
Ūsiņš
usnes, ušņu
ušņains
utilitārisms
utilizācija
utilizēt
ut|īties, -ījos, -ījos,
 utoties
ūtopija
ūtopisks
ūtopists
ūtrupe
ūtrup|ēt, -ēju, -ēju
ut|s, -s, dzzsk. ģen. utu
utubunga
uvertīra
ūvināt
ūvula, momēlis
ūvulārs
uza|cis, -ču

uzbāznis
uzbā|znis, -žņa
uzbeki
uzbrauktuve
uz|brukt, -brūku,
-bruku, -brukdams,
-brukts
uzbūve
uzcītīgs
uz|dot, -dodu, -devu
uzdzīve
uzdzīvot
uzēdām
uzgaidāmās telpas
uzga|lis, -ļa („šļūtenes
uzgalis”)
uzgāmu|ris, -ŗa
uzgrie|znis, -žņa
uzkabe
uzkala [ragavām]
uzkalns
uzkoda
uzkožamais
uzkrek|lis, -ļa
uzkundz|ēties, -ējos,
-ējos
uzmācīgs
uz|mākties, -mācos,
[viņš -mācas], -mācos,
-mākdamies
uzman|īt, -u, [mēs -ām]
-īju [-ās]
uzmava („caurules
uzmava”)
uzņēmējs, uzjēmējs
uzņēmīgs, uzjēmīgs
uzņēmums, uzjēmums
uzpircējs
uzpirste|nis, -ņa
uzple|cis, -ča
uzplēt|nis, -ņa
uzplūdi
uzpur|nis, -ņa
uzpūtīgs
uzraksts
uz|raudzīt, -raugu, [mēs
-raugām], -raudzīju
uzraug|gs, *siev.* -dze
uzreiz
uzro|cis, -ča (v. Muff,

Pulswärmer)
uzruna
uzsēkl|ēt, -ēju, -ēju
(strandēt)
uzskatāms
uzskate („uzskates
līdzekļi”)
uzskats
uzslava
uzstājīgs
uz|stāt, -stāju, -stāju
[-as]
uz|stiept, -stiepju,
-stiepu, -stiepdams
uzstū|ris, -ŗa (v.
Aufsatzstück)
uzsvār|cis, -ča |ķitelis|
uzsvars
uz|svērt, -sveru, -svēru
uz|šķērst, -šķēržu,
-šķērdu, -šķērzdams,
-šķērsts
uz|šūt, -šuju, -šuvu
uzšuve
|uztakts|, **pietakts**, *mūz.*
uz|teikt, -teicu, -teicu,
-teikdams, -teikts
uzticīgs
uz|tiept, -tiepju, -tiepu,
-tiepdams
uz|traukt, -traucu,
-traucu, -traukdams
[-as]
uz|trausties, -traušos,
[viņš -traušas], -trausos,
-trausdamies
uz|turēt, -turu, [viņš
-tur], -turēju [-as]
uzturs
uztvere
uztvērējs („radio
uztvērējs”)
uz|tvert, -tveŗu, -tvēŗu
uzurpātorisks
uzurpātors
uzurpēt
uzvara
uzvārds
uzvar|ēt, -u, -ēju
uzvarīgs (v. siegreich)

vaina
uzvedība (laba
uzvešanās)
uzvedīgs
uzvešanās
uzvija („ar uzviju”)
uz|zelt, -zeļu, -zēļu
uz|ziest, -ziežu, -ziedu,
-ziezdams, -ziests
[sviestu uz maizes]
uzzin|āt, -u, [mēs -ām],
-āju
uzziņa

V

vabole
vācele
vāci, par. *ģen.* **vācu**
vācieši
Vāczemes egle
vadāt
vadība
vad|īt, -u, [mēs -ām], -īju
vadmala
vadmotīvs
vadonis
vadzis
vadžu raksti (v.
Keilschrift)
vagābunds
vaga|ris, -ŗa
vagon|te, *ddzsk. ģen.*
-šu
vagons
vagot
vai!
vai („vai istaba ir silta
vai auksta?”)
vaib|īt, -u, [mēs -ām],
-īju, [-ās] [seju]
vaibst|īt, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]
vaibsts
vaicāt
vaid|ēt, -u, -ēju
vaidis, par. *ddzsk.* **vaidi**
vaimanāt
vaina

vainadziņš**vainadziņš****vainagot****vainags****vaininieks****vainot****vairākkārtējs****vairākreiz****vairākums****vair[īties, -os, [viņš -ās],
-ījos****vairogs****vairot****vairs, adv.****vairums****vaisla****vaislīgs****vaisloties****vaivarāji, vaivarīni****vajadzē (v. das Sollen)****vajadzēt, vajag jeb
vajaga, vajadzēja****vajadzība****vajāt****vāj[ēt, -ēju, -ēju****vājība****vājināt****vājinieks****vājpiens****vājprātīgs****vājprā[ītis, -ša****vājš****vakan[ce, ddzsk. ģen. -ču****vakants****vakar****vakarblāzma****vakardien****vakardiena****vakarēdiens****vakarējs („vakarējā
diena”)****vakar[ēt, -ēju, -ēju
(pavadīt vakaru)****vakariņas****vakariņot****vakarot (mesties vakars)****vakarrīt****vakarskola****vakarvakarā****vākt, vācu, vācu,****vākdams, vākts [-as]****valba|cis, -ča****valb[īt, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]****|valce|, velme****|valcēt|, velmēt****vald[i]nieks****vald[īt, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]****valdniecisks****vāle (sitamais)****valgans (mitrs)****valgme****valgs****valhalla****valkāt****valkīra****valku drānas****val[nis, -ļa****valodīgs (runīgs)****valodisks („valodiskās
domāšanas spēja”)****valrieksts****vāls („siena vāls”)****valsēt****val[sis, -ša****valstība****valst[īt, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]****valsts, -s, ddzsk. ģen.
valšķu jeb valstu****valstsvīrs****valšķis****valūta****valzirgs****valziv[s, -s****vaļā****vaļāt (veikt, vārēt)****vāļāt****vaļējs („iekāpt pa vaļēju
logu”)****vaļīgs („izraut vaļīgu
pogu”; „zemnieki
ziemā vaļīgāki nekā
vasarā”)****vaļinieks****vaļsirdīgs****vaļums (v. Öffnung)****vampīrs****vanagzirņi****varmāka****|vanckars|, vanskars****vandalisms****vandali****vand[īt, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]****vaniļa****vanna****vanskars (ola)****vāpe (v. Beguß, Engobe)****vapenis****vāp[ēt, -ēju, -ēju (apklāt
ar vāpi)****vara****vārāmā sāls****varavīksne****varavīksnene [acij]****varbūt („viņš varbūt
nāks”)****var būt („var būt, ka
viņš nāks”)****varbūtējs****vārdabrālis****var[de, ddzsk. ģen. -žu****vārdnīca****vārdot****vārds****vardulēns****vārdzināt****varenība****varens****var[ēt, -u, -ēju****vār[ēt, -ēju, -ēju****vārgdie[nis, -ņa****vārgs****vārgt, vārgstu, vārgu,
vārgdams****vārgulis****variācija****variants****variēt****varietāte****varietē****varietē deļotāja****vārīgs****vār[īt, -u, [mēs -ām], -īju
[-ās]****|varizejs|, farizejs****varmācīgs****varmāk[a, dat. -am**

vārna**vārna****varonība****varonis****varoņdarbs****vārpains****vārpata** (augš)**vārpsta****vārs** (vārīgs)**vārsma** („dzejas vārsma”)**vārstīk|lis**, -ļa,**vārsteklis****vārst|īt**, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]**vārstu|lis**, -ļa (ventilis)**vārti****vārt|īt**, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]**varžac|s**, -s, *siev.***vaṛka|lis**, -ļa**vaṛš****vasa|lis**, -ļa**vasa|valsts****vasarājs****vasarisks, vasarīgs****vasarnīca****vasarnieks****Vasarsvētki****vaskains****vaskot****vasks****Vastlā|vis**, -vja**vāšains****vate****Vatikāns****vat|s**, -a [elektrībā]**vāt|s**, -s, *ddzsk. ģen.* vāšu
(ievainojums)**vāt|s**, -s, *ddzsk. ģen.* vāšu
(muca)**vaukš|ķ|ēt**, -u, -ēju**vāve|re**, *ddzsk. ģen.* ņu**vazaņķis****vazāt****vā|ze**, *ddzsk. ģen.* -žu**vazelīns****vāzt**, vāžu, vāzu,

vāzdams, vāzts

vāžonis**vec|a|gada vakars****vecaine**[pagasta] **vecākais**, *dat.*vecākam, *ddzsk.*

vecākie

vecāki (v. Eltern)**vecāmāte**, *dat.*

vecaimātei

(vecmāmuļa)

vec|a|gada vakars**vecīgs****vecmā|te**, *ddzsk. ģen.* -šu**vecs****vecticībnieks****vecum vecs****vedammaksa****vēdas** (indiešu svētie
raksti)**vedējmāte****vedējtēvs****vedekla****vēdekis****vēde|nis**, -ņa

(ventilātors)

vēders**vedga** (dzelzs lauznis ar
koka kātu)**vedības****vedināt****vēdināt**

|vedmaksal,

vedammaksa**vēdzele****veģētācija****veģētārietis****veģētātīvs**, *adj.***veģētēt****veice****veidlapa****veidne** (v. Gußform)**veidn|ēt**, -ēju, -ēju

(veidot ar veidni)

veidols**veidot****veidule** (veidotāja līnija),
*geom.***veikalnieks****veikals****veiklība****veikls****velosipedists****veikme** (v. Leistung)**veiksme****veikt**, veicu, veicu,
veikdams, veikts [-as]**vējgrāb|slis**, -šļa**vēj|luktu|ris**, -ṛa**vēj|pute|nis**, -ņa**vējš****vekse|lis**, -ļa**vēkšt**, vēkšu, -vēkšu**vēl****vēlāk****vēlārizēt****vēlārs****velce****veld|r|e** („labība
veld[r]ē”)**veldene** [aužamiem
stāviem]**veldze****veldz|ēt**, -ēju, -ēju**vēlējuma izteiksme**, *val.***velēk|nis**, -ņa (dēlis, uz
kā velē)**velēna****vel|ēt**, -ēju, -ēju [veļu]**vēl|ēt**, -ēju, -ēju [amata
personas]**vēlēt**, [ar platu ē] vēlu,
vēlēju [laimes]**vēlētis**, [ar platu ē]
vēlos, [viņš vēlas],

vēlējos

velgme**vēlīgs****vēlīns** („vēlīns
pavasaris”)**ve|lis**, -ļa, *par. ddzsk.* **ve|li****velki, meti** [aužot]**velkme** („krāsnijs nav
labas velkmes”)**velkonis****velme** |valce|**velm|ēt**, -ēju, -ēju
|valcēt|**velnišķīgs****velns****velodroms****velosipedist|s**, *siev.* -e

velosipeds**velosipeds, divritenis****vēlreiz****velt**, veļu, vēlu [-as]**vel|te**, *ddzsk. ģen.* -šu
(dāvana)**velti**, *adv.* [ar šauru e]**veltīgs****veltījums****velt|īt**, -īju, -īju**velt|nis**, -ņa (rullis)**velts**, *adj.* [ar platu e]**vēlu****velūrs****velve****velv|ēt**, -ēju, -ēju**velvetīns****veļa****vemas, vēmas****vēmek|lis**, -ļa, par.*ddzsk. vēmekļi***vemt**, vemju, vēmu**vēna****venerisks****vente|ris**, -ŗa (zivju
ķeramais rīks)**ventilācija****ventilātors, vēdenis****venti|lis**, -ļa, vārstulis**vep|ris**, -ŗa**vepsi** (tauta)**veranda****verbāls**, *adj.***verbs, norisenis**, *val.***verdzība****verdzināt****verdzisks****vērenājs****vērenes** (ogas)**vergot****vergs**, *siev.* verdzene**vēriens****verificēt****verifikācija****vērīgs****vē|ris**, -ŗa (mežs)**vērmeles****veronāls****vērot****vērpata, vērpete****vērpt**, vērpju, vērpu,

vērpdams, vērpts [-as]

vērptuve**vērsēns****versifikācija****versija****vērsis****versme****vērst**, vēršu, vērsu,

vērsdams, vērstš [-as]

verst|s, -s, *ddzsk. ģen.*

verš[ķ]u

vērt, veŗu, vēru [-as]**vērtē** (vērtība)**vērt|ēt**, -ēju, -ēju**vērties**, veŗos, [viņš

veŗas], vēros

vertikāls, svērtēnisk**vērts**, *adj.* [ar platu e]**vērtslietas****vērtspapīrs****vērzeles** (zirglietas)**veselīgs****vesels****veseloties****vese|ris**, -ŗa**vēsināt****vēsma****vespera****vēss****vest**, vedu, vedu,

vezdams, vests [-as]

ve|ste, *ddzsk. ģen.* -stu

jeb -šķu

vestibils**vēst|īt**, -īju, -īju**vēstne|sis**, -ša**vēst|s**, -s, *ddzsk. ģen.*

vēšķu

vēstule [ar platu ē!]**vēstulnieks****vēsture** [ar platu ē!]**veterā|ns**, -na**veterinārs**, *adj.* un *subst.***vētīk|lis**, -ļa [labībai]**vēt|īt**, -īju, -īju**veto****vēz|d|a****vēz|ēt**, -ēju, -ēju**vēziens****viengabala****vezīrs****vezums****viadukt|s**, -a**vībotne** (augš)**vibrācija****vibrēt****vica****vicāt, vicot****vicedirektors****vicināt, vīcināt****vide** (apkārtnē)**vidējs****vidiene****vidinieks** (starpnieks)**vidū****vidu|cis**, -ča**viduk|lis**, -ļa**vid|us**, -us**viduslaiki****vidusskola****viduvējs****viebt**, viebju, viebu,

viebdams, viebts [-as]

viēdams**viēd|ēt**, -u, -ēju**viēds**, *adj.* (v. weise)**viēdoklis****viēglītiņām****viēglprātīgs****viēglprā|tis**, -ša**viēgls****viēla****viēlisks****viēna|cis**, -ča**viēnāds****viēnādsānu trīsstūris****viēnalga****viēnatā****viēnatne****viēnbalsīgs****viēncēliens****viēndabīgs, viēndabls**

(homogens)

viēndē|lis, -ļa (viēnīgais
dēls)**viēndien****viēndie|nis**, -ņa**viēnējāds****viēngabala** („viēngabala

viengabalīgs

tērps")

viengabalīgs**viengadējs** („viengadējs kurss")**viengadīgs** [augš]**vieninieks****vienjūga arklis****vienkāršība** („dzīves vienkāršība")**vienkāršot****vienkāršs****vienkāršums**

(„uzdevuma vienkāršums")

vienkārt**vienko|cis**, -ča**vienkop[us]**, *adv.***vienlaicīgs****vienlaids**, *adv.***vienlaidu[s]****vienlape** (augš)**vienlīdz****vienlīdzīgs****vienmēr****vienmērīgs****vienmulība****vienmulīgs****vienmuļš****vienpa|tis**, -ša (individs)**vienplāk|snis**, -šņa**vienprātīgs****vienpusējs** („vienpusējs uzbrukums")**vienpusīgs** („vienpusīgs cilvēks")**vienra|dzis**, -dža**vienreiz****vienreizējs****vienreizviens** [ar uzsvērtu beigu zilbi]**vienrindas** („vienrindas harmonikas",

„vienrindas pogu svārki")

vienroce (izkaps)**vienro|cis**, -ča**viensēta****vienskaitlinieks**, *val.***vienskait|lis**, -ļa, *val.***viensliežu dzelzceļš****viens tāva nams****vientiesīgs****vientie|sis**, -ša**vientulīgs****vientulis****vientu|nieks****vientu|ļš****vienuviet****vienvaldība****vienveidīgs****vienvienīgs** [ar uzsvērtu 2. zilbi]**vie|sis**, -sa, *ddzsk.* viesi**viesmīlīgs****viesmīlis****viesnīca****viesoties****viest**, viešu, viesu, viesdams, viests [-as]**viesulis****viesu|lugun[s]**, -s, *siev.***viešņa****vietām****vietējs** (lokāls, „pārzināt vietējos apstākļus")**viet|ēt**, -ēju, -ēju [āboliņu]**vietnieks****vietniekvārds**(pronōmens), *val.***vietseži**, *vēst.* („staiguļu un vietsežu tautas")**vietumis**, *adv.***vietvietām****vīgrieze** (augš)**vīģe****vija****vijole****vijolīte** (augš)**vijolnieks****vikārs****vikingi**|vikse|, **spode**|viksēt|, **spodēt****vīksna****vīkšt**, vīkšu, vīkšu**vilciens****vilciņš** (rota|lieta)**vī|le**, *ddzsk. ģen.* -ļu**vīratēvs****vī|ēt**, -ēju, -ēju**vīlgt**, vīlgstu, vīlgu, vīlgdams (kļūt valgs)**vīlināt** [ar solījumiem]**vīlkābele****vīlka|cis**, -ča**vīlkšus**, *adv.***vīlkt**, velku, vilku, vīlkdams, vīlkts [-as]**vīlla** (vasarnīca)**vīllaine, vīlnaine****vīlna****vīlnaine, vīllaine****vīlnains****vī|lnis**, -ļņa**vīln|īt**, -īju, -īju**vīlt**, vīļu, vīlu [-as]**vīltīgs****vīlt|j|nieks****vīlt|us**, -us**vīlāt****vī|lināt** [mīklu]**vī|ņains, vī|ņots****vī|ņot****vīmba****vīnakmen[s]**, -s**vīnde|dzis**, -dža**vīngrotava****vīngrs****vīnko|pis**, -pja|vīnnests|, **laimests**|vīnnēt|, **laimēt****vīnog[ul]ājs****vīnskābe****vīņdien****vīņējs****vīņe|te**, *ddzsk. ģen.* -šu**vīņpasaule****vīņpus**, *prep.***vīolets**, *adj.***vīolončells****vīpsnāt****vīra** (zupa)**vīrabrālis****vīrāks****vīramāsa****vīramāte****vīras** |eņģes|**vīratēvs**

virca

virca, pane, sutra
vīrcele (augš)
virēja |ķēkša|
vīrietisks
vīrīskis, *poēt.* („vīrīskās
atskaņas”)
vīrišķīgs
virčne
virkn|ēt, -ēju, -ēju
virlops (trauks)
virnot
virpas, virpsols (v.
Holzdrehbank)
virpot |dreijāt|
virpotava
virpulis
virpuļot
virsa („lodes virsas
laukums”)
virsaitis
viršājs (viršu klajums)
virsdrebes
viršējs
virskreklis
virslēitnants
|virsmā|, **virsa**
viršnieks
viršotne
virsraksts
viršroka
virsstunda
virssvārki
viršt, virštu, virtu,
virzdams
viršteikums
viršū
virš|us, -us („kalna
viršus”)
viršvalks
virši
virt, verdu, viru
virtene (virčne)
virtuozitāte
virtuozs, *adj.* un *subst.*
virtuve
virtuvēne
vīru koris
virums
virve

virza (augš)
virze, *fiz.* (translācija)
virz|īt, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]
virzulis
vis („nav vis”)
visāds
visai
visapkārt
visbeidzot
viscaur
visgarām
visgrī|bis, -bja
viskijs
vismaz
|vismuts|, **bismuts**
visnotaļ
vispār
vispārderīgs
vispārējs („vispārēja
krīze”)
vispārīgs („vispārīgas
zināšanas”)
vispār pazīstams
vispasaules [slava]
vispirms
vispusīgs
viss
vispēcība
vīst, vīstu, vītu, vīzdams
vīstenāji (augš)
vīst|īt, -u, [mēs -ām] -īju
[-ās]
vīstoklis
visur
visuresme (v.
Allgegenwart)
visvarenais
visvarenība
visvisāds
viszi|nis, -ņa
vīšķis
vīt, viju, viju [-as]
vitālisms
vitālītāte
vitāls, *adj.*
vitamīni
vīte („apīņu vītes”)
vīterēt, **vītarot**
vītne (ģirlande)

vulgārizēt

vītols
vitriņa
vitriols, *ķīm.*
vīveles (slimība)
vivisekcija
vīza [piem.,
pārbraukšanai pār
robežu]
vizbulis
vīzdegu|nis, -ņa
vīze (apavs)
viz|ēt, -u, -ēju
vīz|ēt, -ēju, -ēju (dot
vīzu)
vīzija
vizitācija
vizitātors
vizī|te, *ddzsk.* ģen. -šu
vizitēt
vizītkar|te, *ddzsk.* ģen.
-šu, *dem.* vizītkartīte
vizla (minerāls)
vizma
vizulis
vizuļot
vīžāt, **vīžot** („vai tad
viņš vīžā strādāt!”)
vīžņi („ledus vīžņi”)
voguli (tauta)
vokābulār|ij|s
vokābulis
vokācija
vokālis, **patskanis**
vokālisms
vokālizēt
vokāls, *adj.*
vokātīvs
volans
volejbols
volontie|ris, -ra
voltmetrs
volt|s, -a
voluntārs, *adj.*
volūta, *arch.*
voti (tauta)
votjaki (tauta)
vraks
vulgārisms
vulgārizēt

vulgārs**vulgārs**, *adj.***vulkānizēt****vulkāns****Z****zābaks****zagšus**, *adv.***zagt**, zogu, zagu,

zagdams, zagts [-as]

zāģlēt, -ēju, -ēju**zāģētava****zāģis****zaigot** (mirdzēt)**zaimot****zākāt****zālainis** („zālaina pļava”)**zālājs****zāle****zāles** (medikamenti)**zalgot****zalktenes, dzeltenāji**

(augš)

zālnieks (mauriņš)**zālītis**, -ša**zalve****zāļēdājs****zaļgans****zaļoksnējs****zaļoksnis**, -šņa**zaļot****zāļot****zamšāda****zandart|s**, -a**zārds** („zirņu zārds”)**zārks****zarna****zarot****zaud|ēt**, -ēju, -ēju**zav|ēt**, -ēju, -ēju**zebiek|ste**, *ddzsk. ģen.*

-š[ķ]u

zebra**zede|nis**, -ņa, par. *ddzsk.***zedēņi****zefirs**|zēģeles|, **buras, buņas**|zēģelēt|, **burāt, buņāt****zeķtuŗi****zell|ēt**, -ēju, -ēju**zelmenis** („rudzu
zelmenis”)|zelminis|, **selmenis**,
*arch.***zelt**, zeļu, zēlu**zeltains****zeltene****zelte|ris**, -ŗa**zelt|īt**, -īju, -īju**zeltka|lis**, -ļa**zeltma|tis**, -ša**zeltra|cis**, -ča**zemapziņa** [ar šauru e!]**zemci|lnis**, -ļņa

(bareljefs) [ar platu e]

zemdega [abi e plati]**zeme****zemene****zemjains****zemjup****zemko|pis**, -pja**zemnieks****zemu|ris**, -ŗa**zemu****zemza|ris**, -ŗa**zēnisks****zenīartilerija****zenīt|s**, -a**zeugma**, *poēt.***zibenīgs****ziben|s**, -s**zibenņovedējs****zibenot****zib|ēt**, -u, -ēju**zib|snis**, -šņa, par. *ddzsk.***zibšņi****zibsn|īt**, -īju, -īju**zīdains****zīdals** (piens)**zīde|nis**, -ņa (ēdiens)**zīdko|pis**, -pja**zīdpapīrs****ziedains****ziede** |smēre|**zied|ēt**, -u, -ēju**ziedoklis****ziedot****zieds** („dot dieviem**zināt**

ziedu”)

ziemāji**ziemcie|tis**, -ša (augš)**ziemelis****ziemeļastre|nis**, -ņa

(vējš)

ziemeļaustrumi**ziemeļblāzma****ziemeļbriedis****ziemeļnieks****ziemeļriete|nis**, -ņa

(vējš)

ziemeļrietumi**ziemeļrīte|nis**, -ņa (vējš)**ziemeļzvaigzne**ziemišķāda, **zamšāda****Ziemsvētki****ziep|ēt**, -ēju, -ēju**ziepjains****ziepjūden|s**, -s**ziest**, ziežu, ziedu,

ziezdams, ziests [-as]

(„ziest sviestu uz

maizes”)

zila|cis, -ča, *siev.* -ce**zilbe****zilbisks**, *adj.***zilenāji****zilenes** (ogas)**zil|ēt**, -ēju, -ēju**zilgalviši**, *vnsk.*

zilgalvītis (augš)

zilgme**zilkrūtī|tis**, -ša (putns)**zilnieks****zilonis****zilonkauls****zilskābe****zilumi****zīm|ēt**, -ēju, -ēju**zīmētava****zīmne|sis**, -ša (sēmafors)**zīmogmarka****zīmogot****zīmogs****zīmotne****zināms****zin|āt**, -u, [viņš -a, mēs

-ām], -āju

zinātne
zinātne
zinātnieks
zinātnisks
zin|tes, -šu
zintinieks
ziņa
ziņkāre
ziņkārijs
ziņne|sis, -ša
ziņot
zirdzinijs („kājnieki un zirdzinijs”)
zīrgēzulis, mūlis
zīrgko|pis, -pja
zīrgspēks
zīrkl|īt|es, šķēres
zīrneklis
zīr|nis, -ņa, dem. zīrnītis
zīrāņi (somugru tauta)
zīst, zīžu, zīdu, zīzdams,
zīsts
zišlāt
zivkār|nis, -ņa
zivkopība
ziv|s, -s, dzzsk. ģen. zivju
zi|zlis, -žļa
znots
zobains
zobārst|s, siev. -e
zobenāji
zobenbrāļu ordenis
zobe|nis, -ņa (skaņa),
val.
zoben|s, -a (ierocis)
zobgalīgs
zobga|lis, -ļa
zobot
zobritenis
zōdiaks
zods
zōna
|zonda|, sonda
|zondēt|, sondēt
zoologs
zoolōģija
zoslēns
zos|s, -s, dzzsk. ģen.
zosu, dem. zostiņa
zūd|ītis, -os, [viņš -ās],

-ījos
zunds
zupa, vīra
zust, zūdu, zudu,
zuzdams
zustrene, upene
zute|nis, -ņa (naudas
maks)
zutiņš (nēģis)
zu|tis, -ša, dem. zutītis
zuzēt, zuz, zuzēja
zvadz|ēt, -u, -ēju
zvaigznājs
Zvaigznes diena
zvaigžnains
zvalst|īt, -u, [mēs -ām],
-īju [-ās]
zvaniķis
zvan|īt, -u, [mēs -ām],
-īju
zvangs
zvangulis
zvangļu sietiņš
(tamburīns)
zveja
zvejnieks
zvejot
zvelt, zveļu, zvēlu
zvē|res, -rū (augš)
zvērests
zvērēt, [ar platu ē] zvēru,
zvērēju
zvērīgs („zvērīgs
cilvēks”)
zvērināt
zvērīks („zvērīskas
acis”)
zvērnīca
zvērot
zviēne |ķelle|
zviēri
zviēgt, zviēdu, zviēdu,
zviēgdams, zviēgts
zviēzna (zviēna)
zviln|ēt, -u, -ēju
(gulšņāt)
zvilst, zvilstu, zvilu (slīgt)
zviēna, par. dzzsk. zviēnas
zviēnains
zvirbulis

žirgt
zvirgzdains
zvirgzds, par. dzzsk.
zvirgzdi

Ž

žagar|ēt, -ēju, -ēju (pērt)
žagarot (žagarus lasīt; ar
žagariem nospraust)
žagata
žagi, žagus
žagoties
žaglus, -us, žagi
žake|te, dzzsk. ģen. -šu
žāk|lis, -ļa
žandarmērija
žandarms
žanrists
žanrs
žargons
žaušt|ītis, -os, [viņš
-ās], -ījos (dauzītis)
žaut, žauju, žāvu
žāvas
žāvātis
žāv|ēt, -ēju, -ēju
žāvētava
žebērkl|lis, -ļa [zivju
duršanai]
želabass
želastība
želatīns
želeja
želīgs
žēls
žēlsirdīgs
žestikulācija
žestikulēt
žests
žetons
židi
žigls
žilbt, žilbstu, žilbu,
žilbdams
žirafe
žirants
žirēt
žirgt, žirgtu, žirgu,

žirgts

žirgdams (atžirgt)

žirgts

žņaudzīt, žņaugu, [mēs

žņaugām], žņaudzīju

[piem., rokas]

žņaugt, žņaudzu,

žņaudzu, žņaugdams,

žņaugts [-as]

žogs

žokejcepure

žokejs

žoklis

žonglēt

žonglie|ris, -ra

žube

žuburot [ies]

žibur|s, -a, *dem.*

žuburiņš

žūk|snis, -šņa

žulgt, žulgstu, žulgu

žultains

žult|s, -s

žultspū|slis, -šļa

žviukstēt

žūrija

žurka

žurnālistika

žurnālist|s, *siev.* -e

žurnāls

žūt, žūstu, žuvu

žūžot

žvīkstēt, žvīkst,

žvīkstēja

žviukstēt,

žviukst, žviukstēja

LATVIJAS VIETU VĀRDI

Latvijas vietu vārdu rakstībā ieturēts princips dot vietu un iedzīvotāju nosaukumus vietējā formā, pārceļot to rakstu valodas skaņās un, kur nepieciešams, saskaņojot ar tradicionālo formu.

Izloksnēs sastopamos iedzīvotāju nosaukumus, kas beidzas ar -išķi, piem., zasišķi, te aizstāj literārai valodai ieteicamās formas ar -ieši.

Iekavās norādīta vietējā forma, kur tā atšķiras no oficiālajā valodā lietojamās.

Pagastu nosaukumi nav doti ģenitīva formā kopā ar „pagasta” vārdu, piem., Jēkabnieku pagasts, Alsviķa pagasts, bet nōminātīvā, piem., Jēkabnieki, Alsviķis.

Abava, iedz. abavnieki
Ābeli, iedz. ābelieši
Ābragciems
Abrene, iedz. abrenieši
Abuls
Ādaži, iedz. ādažnieki
Aduliena, iedz.
adulienieši
Āgenskalns
Ainaži, iedz. ainažnieki
Aistere, iedz. aisternieki
Aiviekste, iedz.
aiviekstieši
Aizkraukle, iedz.
aizkrauklieši
Aizpute, iedz.
aizputnieki
Aizupe, iedz. aizupnieki
Aizvīki, iedz. aizvīknieki
Akmeņzirās
Aknīste, iedz. aknīstieši
jeb aknīšāni
Alauksts
Allaži, iedz. allažnieki
Aloja, iedz. alojieši
Alsunga, iedz.
alsundznieki
Alsviķis, iedz. alsviķieši
Alūksne, iedz. alūksnieši
Amata
Amule
Ance, iedz. ancenieki
Andrejosta
Andrejsala
Andrupene, iedz.
andrupieši
Anna [Vidzemē], iedz.
annēnieši
Annenieki [Zemgalē],
iedz. annenieki
Ape
Apgulde
Apriķi, iedz. apriķnieki
Apšupe
Apukalns
Āraiši
Arkadija
Ārlava, iedz. ārlavnieki
Asare, iedz. asarieši

Asaři
Asīte, iedz. asītnieki
Āstere
Asūne, iedz. asūnieši
Atašiene, iedz. atašēnieši
jeb atašāni
Augstkalne, iedz.
augstkalnieki
Augstroze, iedz.
augstrozieši
Augšciems
Augškurzeme
Augšpils, iedz.
augšpīlieši
Auleja, iedz. aul[ej]ieši
Auri, iedz. aurenieki
Babīte, iedz. babītieši
Baižkalns, iedz.
baižkalnieši
Bākūžu kalns
Baldone, iedz.
baldonieši
Baltinava, iedz.
baltinavieši
Balvi, iedz. balvenieši
Bārbele, iedz. bārbelieši
Barkava, iedz.
barkavieši
Bārta, iedz. bārtenieki
Basi, iedz. basenieki
Bauņi, iedz. baunēnieši
Bauska, iedz.
baušķenieki
Bau|zis, -ža (ez.)
Bebrene [Ilūkstes apr.],
iedz. bebrenieši
(bebrīšķi)
Bebri [Rīgas apr.], iedz.
bebrēnieši
Bebrupe
Beja, iedz. bejānieši
Beļava, iedz. beļavieši
Bēne, iedz. bēnenieki
Bērsmuiža [ar šauru ē!]
Bērstele
Bērzaune, iedz.
bērzaunieši
Bērze
Bērzgale, iedz.

bērzgalieši
Bērzpils, iedz.
bērzpīlieši
Bezdielnis, -ņa (ez.)
Biksti, iedz. bikstenieki
Biķernieki, iedz.
biķernieki
Bilska, iedz. bilskēnieši
Bīriņi, iedz. bīrinieši
Birzgale, iedz.
birzgalieši
Birzuļi, iedz. birzulieši
Birži, iedz. birzieši
Blīdiene, iedz. blīdenieki
Blīgzne (upe)
Blome, iedz. blomēnieši
Bolderāja
Brasla
Braslava, iedz.
braslavieši
Bregža kalns
Brenguļi, iedz.
brengulieši
Brigi, iedz. brigānieši
Brukna, iedz. bruknieši
Bukaiši, iedz.
bukaišnieki
Bullupe
Bunka, iedz. buncenieki
Burtnieki, iedz.
burtniecieši
Burtnieku ez.
Carnikava
Cempi, iedz. cempēnieši
Ceraukste, iedz.
ceraukstieši
Cēre, iedz. cēr[e]nieki
Cēsis, *ģen.* Cēsu [ar
platu ē!], iedz. cēsnieki
Cesvaine, iedz.
cesvainieši
Cibla, iedz. ciblānieši
Ciecere, iedz.
ciecernieki
Cīrava, iedz. cīravnieki
Cirgaļi, iedz. cirgalieši
Cirša ez. [pie Eglūnas]
Cirma ez.
Cirsti, iedz. cirstēnieši

Code

Code, iedz. codieši

Čiekurkalns

Dagda, iedz. dagdānieši

Daudzese, iedz.

daudziesieši

Daugavgrīva

Daugavpils, iedz.

daugavpīlieši

Daugmale

Dauguļi, iedz. daugulieši

Dēlīnkalns

Demene, iedz. demenieši

Dignāja, iedz. dignājieši

Dikļi, iedz. diklēnieši

Dižirve

Dobele, iedz. dobelnieki

Dole, iedz. dolēnieši

Drabeši, iedz. drabesieši

Dreilīņi, iedz. dreilīnieši

Dricēni, iedz. dricēnieši

Drīdzis, -dža (ezers

Latgalē)

Drusti, iedz. drustēnieši

Druviēna, iedz.

druvēnieši

Dubna

Dunalka, iedz.

dunalcnieki

Dundaga, iedz.

dundadznieki

(dundžiņi)

Dunika, iedz. dunicēni

Dunte, iedz. duntieši

Durbe, iedz. durbenieki

Dūre, iedz. dūrenieši

Dursupe

Dviēte, iedz. dvietieši

(dvietišķi)

Dzegužkalns

Dzelzava, iedz.

dzelvavieši

Dzērbene, iedz.

dzērbenieši

Dzērve, iedz.

dzērvenieki

Dzintari

Dzirciems, iedz.

dzirciemnieki

Dziņa, iedz. dzirenieki

Džūkste, iedz.

džūkstenieki

Ēdole, iedz. ēdolnieki

Eglaine

Eglūna, iedz. eglūnieši

Elēja, iedz. elējnieki

Elkšņi, iedz. elksnieši

Embūte, iedz.

embūtnieki

Engure, iedz. engurnieki

Ērgļi, iedz. ērglēnieši

Ērgeme, iedz. ērgemieši

Ēvele, iedz. ēvelieši

Ezere, iedz. ezernieki

Ezernieki, iedz.

ezernieki

Gaigalava, iedz.

gaigalavieši

Gaiķi, iedz. gaiķenieki

Gaiziņš, **Gaiziņkalns**

Galēni, iedz. galēnieši

Galgauska, iedz.

galgausnieši

Garoze, iedz. garoznieki

(garožnieki)

Gārsene, iedz. gārsenieši

Gaŗezeri

Gatarta, iedz. gatartieši

Gaujiena, iedz.

gaujenieši

Gauri, iedz. gaurieši

Gaušļas ez.

Gavieze, iedz.

gavieznieki

Glūda, iedz. glūdenieki

Gostiņi

Gosupe

Gramzda, iedz.

gramzdenieki

Graši, iedz. grasēnieši

Grenči, iedz.

grenčenieki

Grobiņa, iedz.

grobiņnieki

Grostona, iedz.

grostonieši

Jaunpils

Grundzāle, iedz.

grundzālieši

Gudenieki, iedz.

gudenieki

Gulbene, iedz.

gulbenieši

Gūtmaņa ala

Ģeŗi, iedz. ģerieši

Ģipka

Idus, iedz. idvieši

Iecava, iedz. iecavnieki

Ikšķile, iedz. ikšķīlieši

Iļdzis, -dža (ezers

Skaistas pag.)

Īle, iedz. īlenieki

Iļūkste, iedz. iļūkstieši

Iļzene, iedz. iļzenieši

Iļzes ez. [Dzērbenē]

Iļģuciems

Imule

Inčukalns, iedz.

inčkalnieši

Indra, iedz. indrieši

Ineļsis, -ša

Ipiķi, iedz. ipiķieši

Irlava, iedz. irlavnieki

Īslīce, iedz. īslīcieši

Īslīcis, -ča (upe)

Istra, iedz. istrieši

Īvande, iedz. īvandnieki

Izvalt[s], -a, iedz.

izvaltieši

Jaunauce, iedz.

jaunaucnieki

Jaunburtnieki, iedz.

jaunburtniecieši

Jaungulbene, iedz.

jaungulbenieši

Jaunjelgava, iedz.

jaunjelgavieši

Jaunlaicene, iedz.

jaunlaicenieši

Jaunpiebalga, iedz.

jaunpiebaldzēni

Jaunpils, iedz.

jaunpīlnieki

Jaunplatone

Jaunplatone, iedz.

jaunplatonieki

Jaunrauna, iedz.

jaunraunēnieši

Jaunroze, iedz.

jaunrozīeši

Jaunsaule, iedz.

jaunsauleieši

Jaunsvirlauka, iedz.

jaunsvirlaucnieki

Jaunvāle, iedz.

jaunvālēnieši

Jēkabnieki, iedz.

jēkabnieki

Jēkabpils, iedz.

jēkabpīlieši

Jelgava, iedz.

jelgavnieki

Jērcēni, iedz. jērcēnieši

Jumprava, iedz.

jumpravieši

Jumurda, iedz.

jumurdieši

Jūrkalne, iedz.

jūrkalnieki

Kabile, iedz. kabilnieki

Kacēni, iedz. kacēnieši

Kaibala

Kalēti, iedz. kalētnieki

Kalnecmpji, iedz.

kalnecmpieši

Kalnciems, iedz.

kalnciemieši

Kalsnava, iedz.

kalsnavieši

Kalupe, iedz. kalupieši

Kalvene, iedz.

kalvenieki

Kandava, iedz.

kandavnieki

Kaņie|ris, -ra

Kapiņi, iedz. kapinieši

Kaplava, iedz.

kaplavieši

Kapsēde

Kārķi, iedz. kārķēnieši

Kārļi, iedz. kārļēnieši

Kārsava, iedz.

kārsavieši

Karva, iedz. karvenieši

Kārdzaba, iedz.

kārdzabieši

Kastrāne, iedz.

kastrānieši (kastarnieši)

Katlakalns, iedz.

katlakalnieši

Katvari, iedz. katvarieši

Kaunata, iedz.

kaunatieši

Kauguri, iedz.

kaugurieši

Kazdanga, iedz.

kazdandznieki

Klaņu ez. (Popē)

Klētskalns

Klostere, iedz.

klosternieki

Kocēni, iedz. kocēnieši

Koknese, iedz.

koknesieši

Kosa, iedz. kosēnieši

Krape, iedz. krapieši

Krāslava, iedz.

krāslavieši

Kraukļi, iedz.

krauklēnieši

Krimulda, iedz.

krimuldieši

Krote, iedz. krotenieki

Krustpils, iedz.

krustpīlieši

Kūdums, iedz.

kūdumieši

Kuja (upe)

Kuldīga, iedz.

kuldīdznieki

Kurcums, iedz.

kurcumieši

Kurmāle, iedz.

kurmālnieki

Kurmene, iedz.

kurmenieši

Kursa

Kursīši, iedz. kursīšnieki

Kusa, iedz. kusēnieši

Ķēči, iedz. ķēcēnieši

Ķegums

Līksna

Ķeipene, iedz. ķeipenieši

Ķeme|res, -ru

Ķester|ciems

Ķiegēli, iedz. ķiegēlieši

Ķīše|zers

Ķoni, iedz. ķonieši

Lāde, iedz. lādieši

Laidze, iedz. laidzenieki
(laidžnieki)

Laši, iedz. lasieši

Laubere, iedz. lauberieši

Laucesa, iedz. laucesieši

Lauciene, iedz.

laucienieki

Launkalne, iedz.

launkalnieši

Lazdona, iedz.

lazdonieši

Laža, iedz. laženieki

Lēdmane,

iedz. lēdmanieši

Lēdurga, iedz.

lēdurdzieši

Lejasciems, iedz.

lejasciemieši

Lenči, iedz. lencieši

Lestene, iedz. lestenieki

Lībagi, iedz. lībadznieki

Lielā Jugla

Lielauce, iedz.

lielaucnieki

Lielplatone, iedz.

lielplatonieki

Lielstraupe, iedz.

lielstraupieši

Lielvārde, iedz.

lielvārdieši

Lielvircava, iedz.

lielvircavnieki

Liepa, iedz. liepēnieši

Liepāja, iedz. liepājnieki

Liepkalne, iedz.

liepkalnieši

Liepna, iedz. liepnieši

Liepupe, iedz. liepupieši

Liezēre, iedz. liezērieši

Līgatne, iedz. līgatnieši

Līksna, iedz. līksnieši

Limbaži

Limbaži, iedz.

limbažnieki

Linava, iedz. linavieši

Litene, iedz. litenieši

Līvāni, iedz. līvānieši

Līvberze, iedz.

līvberznieki

(līvenieki)

Lizums, iedz. lizumnieši

Lode, iedz. lodieši

Lubāna, iedz. lubānieši

Lubāns (Lubāna ezers)

Lubeja, iedz. lubejieši

Lubezere, iedz.

lubezernieki

Ludza, iedz. ludzānieši

Lugaži, iedz. lugazieši

Lutriņi, iedz. lutriņnieki

jeb lutrenieki

Ļaudona, iedz.

ļaudonieši

Madliena, iedz.

madlienieši

Madona, iedz.

madonieši

Maģirve

Makašēni, iedz.

makašēnieši

Mālpils, iedz. mālpilieši

Malta, iedz. maltieši

Mālupe, iedz. mālupieši

Mangāļi, iedz.

mangalieši

Mārciena, iedz.

mārcēnieši

Mārkalne, iedz.

mārkalnieši

Mārsnēni, iedz.

mārsnēnieši

Mārupe, iedz. mārupieši

Matkule, iedz.

matkulnieki

Mazā Jugla

Mazsalaca, iedz.

mazsalacieši

Mazstraupe, iedz.

mazstraupieši

Mazzalve, iedz.

mazzalvieši

Medņi, iedz. mednieši

Medze, iedz. medzenieki

Mēdzūla, iedz.

mēdzūlieši

Meirāni, iedz.

meirānieši

Mēķes ez. [Nīcā]

Melnupe

Mēmele, iedz. mēmēlieši

Meņģele, iedz.

meņģēlieši

Mērdzene, iedz.

mērdzenieši

Mērsrags, iedz.

mērsradznieki

Mētriena, iedz.

mētrienieši

Mežotne, iedz.

mežotnieki

Mīlgrāvis, -vja

Milzkalne, iedz.

milzkalnieki

Misa, iedz. misenieki

Misa (upe)

More, iedz. morēnieši

Mujāni, iedz. mujānieši

Nabas ez. [Padurē]

Nabe, iedz. nabeieši

Naudīte, iedz.

naudīšnieki

Naujene, iedz.

naujenieši

Naukšēni, iedz.

naukšēnieši

Nautrēni, iedz.

nautrēnieši

Ne|dzis, -dža (ezers)

Nereta [ar platiem e!],

iedz. neretieši

Nīca, iedz. nīcenieki

Nīcgaļe, iedz. nīcgaļieši

Nīgranda, iedz.

nīgrandnieki

Nīkrāce, iedz.

nīkrācnieki

Nirza, iedz. nirzānieši

Nītaure, iedz. nītaurēni

Planīca

Nogale, iedz. nogalnieki

Odziēna, iedz.

odzienieši

Ogre (pag.) , iedz.

ogrēnieši

Ogresgals, iedz.

ogresgalieši

Olaine, iedz. olainieši

Oļi, iedz. olēnieši

Omūļi, iedz. omulieši

Ozolaine, iedz.

ozolainieši

Ozolnieki, iedz.

ozolnieki

Ozoli, iedz. ozolieši

Pabaži, iedz. pabažnieki

Padure, iedz. padurnieki

Pāle, iedz. pālieši

Palsmane, iedz.

palsmanieši

Pampāļi, iedz.

pampāļnieki

Papes ez. [Rucavā]

Pārdaugava

Pasiene, iedz. pasienieši

Pastende, iedz.

pastendnieki

Patkule, iedz. patkulieši

(paķilieši)

Pededze, iedz.

pededzieši

Pedele

Penkule, iedz.

penkulnieki

Pērkone, iedz.

pērkonieki

Pērse

Pēternieki, iedz.

pēternieki

Pēterupe

Pikstere (upe)

Pilda, iedz. pildānieši

Pilskalne, iedz.

pilskalnieši

Piltene, iedz. piltenieki

Planīca, iedz.

planīcnieki

Plāni

Plāņi, iedz. plānēnieši
Plātere, iedz. plāterieši
Platone, iedz. platonieki
Pluncu ez. [Stendē]
Plaviņas, iedz. plavinieši
Pociems, iedz.
pociemieši
Pope, iedz. popenieki
(popiņi)
Prauliena, iedz.
praulēnieši
Praviņi, iedz. pravenieki
Preiļi, iedz. preilieši
Priedaine
Priekule [Kurzemē],
iedz. priekulnieki
Priekuļi [Vidzemē],
iedz. priekulieši
Prode, iedz. prodieši
Puikule, iedz. puikulieši
(puikēlieši)
Pūre, iedz. pūrenieki
Purmale, iedz.
purmalieši
Purmsāti, iedz.
purmsātnieki
Puze, iedz. puzenieki
(pužiņi)

Raiskums, iedz.
raiskumieši
Rāmuļi, iedz. rāmulieši
Ranka, iedz. rancēnieši
Raņķi, iedz. raņķenieki
Rauda, iedz. raudenieši
Rauna, iedz. raunēnieši
Rāva, iedz. rāvenieki
Rembate, iedz.
rembatieši
Remte, iedz. remtenieki
Rencēni, iedz. rencēnieši
Renda, iedz. rendenieki
Reņģe
Rēzekne, iedz.
rēzeknieši
Rēzna [izloksnē: Rāzna],
iedz. rēznieši
Rēznas ez.
Rīgas Jūrmala

Rite, iedz. ritieši
Robežnieki, iedz.
robežnieki
Roja
Ropaži, iedz. ropalnieki
Rozēni, iedz. rozēnieši
Rozula, iedz. rozulieši
Ruba, iedz. rubenieki
Rubene [Ilūkstes apr.],
iedz. rubenieši
Rucava, iedz. rucavnieki
Rudbāži, iedz.
rudbāržnieki
Rudzēti, iedz. rudzētieši
Rugāji, iedz. rugājieši
Rūja (upe)
Rūjiena, iedz. rūjenieši
Rundāle, iedz.
rundālnieki
Rundēni, iedz.
rundēnieši
Rušāna ez.
Rušāni
Ružina, iedz. ružinavieši

Sabile, iedz. sabilnieki
Saikava, iedz. saikavieši
Saka, iedz. sacenieki
Saka (upe)
Sakstagals, iedz.
sakstagalieši
Salaca, iedz. salacieši
Salacgrīva
Sala, iedz. salenieki
Salaspils, iedz.
salaspilieši
Saldus, iedz. saldenieki
Salgale, iedz. salgalieši
Saliena, iedz. salienieši
(salanājieši)
Sarkaņi, iedz. sarkanieši
Sātiņi, iedz. sātiņnieki
jeb sātenieki
Sauka, iedz. saucieši
Sausnēja, iedz.
sausnējieši
Sāviens, iedz. sāvēnieši
Sece, iedz. secieši
Seda [ar platu e!]
Sēja, iedz. sējieši

Stalbe

Sekļis, -ļa (ezers)
Sēlpils, iedz. sēlpilieši
Sēļi, iedz. sēlieši
Sēme, iedz. sēmnieki
Sērene, iedz. sērenieši
Sērmūkši, iedz.
sērmūksēni
Sesava, iedz. sesavnieki
Sidgunda, iedz.
sidgundieši
Sieksāte, iedz.
sieksātnieki
Sigulda, iedz. siguldieši
Silajāni, iedz. silajānieši
Silene, iedz. silenieši
Sinole, iedz. sinolieši
Sīpele, iedz. sīpelnieki
Siveļris, -ŗa
Skaista, iedz. skaistieši
Skaistkalne, iedz.
skaistkalnieši
Skaņkalne, iedz.
skaņkalnieši
Skrīverī, iedz.
skrīverieši
Skrudaliena, iedz.
skrudalienieši
Skrunda, iedz.
skrundenieki
Skujene, iedz. skujenieši
Skulte, iedz. skultieši
Slampe, iedz.
slampenieki
Slate, iedz. slatieši
Sloka, iedz. slocenieki
Smārde, iedz.
smārdenieki
Smiltene, iedz.
smiltenieši
Snēpele, iedz.
snēpelnieki
Sņķere, iedz.
sņķernieki
Spāres ez. [Naudītē]
Spārne, iedz.
spārnenieki
Spārnes ez. [Spārnē]
Staburags
Stalbe, iedz. stalbieši

Stāmeriene

Stāmeriene, iedz.

stāmerieši

Stelpe, iedz. stelpieši

Stende, iedz. stendenieki

Stiene, iedz. stienieši

Stirniene, iedz. stirnieši

Stopiņi, iedz. stopinieši

Strazde, iedz.

strazdenieki

Strenči

Strutele, iedz.

strutelnieki

Subate, iedz. subatieši

Sunākste, iedz.

sunākstieši

Suntaži, iedz.

suntalnietieki

Susēja, iedz. susējieši

Sventāja (upe)

Svente, iedz. sventieši

Svētciems [ar šauru ē!],

iedz. svētciešieši

Svēte, iedz. svētnieki

Svitene, iedz. svitenieki

Svite|nis, -ņa (upe)

Šķaune, iedz. šķaunieši

Šķibe, iedz. šķibenieki

Šķilbēni, iedz.

šķilbēnieši

Tadaiki, iedz.

tadaiknieki

Talejas ez.

Talsi, iedz. talsnieki

Tāši, iedz. tāšenieki

Tauns

Taurene, iedz. taurenietieši

Taurkalne, iedz.

taurkalnieši

Taurupe, iedz.

taurupieši

Terneja, iedz. ternejieši

Tērvete, iedz. tērvetnieki

Tetele, iedz. tetelnietieki

Tilža, iedz. tilzieši

Tirza, iedz. tirmalieši

Tome, iedz. tom[en]ieši

Tosmare [ar divskani o!]

Trapene, iedz. trapeņieši

Trikāta, iedz. trikātieši

Tūja, iedz. tūjieši

Tukums, iedz.

tukumnieki

Tume, iedz. tumenieki

Turaida, iedz. turaidieši

Turlava, iedz.

turlavnieki

Ūbe|ris, -ra (ezers

Mēdzūlā)

Ugāle, iedz. ugālnieki

Ukri, iedz. ukrenieki

Ulmale, iedz. ulmalnieki

Umurga, iedz.

umurdzieši

Upesgrīva, iedz.

upesgrīvnietieki

Upmale, iedz. upmalieši

Ureikste (upe Lizumā)

Usma, iedz. usmenieki

Usmas ez.

Ušuru ez. [Jaungulbenē]

Užava, iedz. užavnieki

Vadakste, iedz.

vadakstnieki

Vaidava, iedz.

vaidavieši

Vainiži, iedz. vainižnieki

Vaiņode, iedz.

vaiņodnieki

Vaive, iedz. vaivieši

Valdemārpils

Valgale, iedz.

valgalnieki

Valguma ez.

Valgunde, iedz.

valgundnieki

(valgūtnieki)

Valka, iedz. valcēnieši

Valmiera, iedz.

valmierieši

Valtaiķi, iedz.

valtaiķnieki

Vandzene, iedz.

vandzenieki

Vāne, iedz. vānenieki

Varakļāni, iedz.

Vildoga

varakļānieši

Vārkava, iedz.

vārkavieši

Vārma, iedz. vārmenieki

Vārnavas, iedz.

vārnavieši

Vārve, iedz. vārvenieki

Vecate, iedz. vecatēnieši

Vecauce, iedz.

vecaucnieki

Vecgulbene, iedz.

vecgulbenieši

Veclaicene, iedz.

veclaicenieši

Vecmokas, iedz.

vecmocnieki

Vecpiebalga, iedz.

vecpiebaldzēni

Vecpils [ar šauru e!],

iedz. vecpilnieki

Vecsaule, iedz.

vecsaulieši

Vecsvirlauka, iedz.

vecsvirlaucnieki

Vecumnieki, iedz.

vecumnieki

Vējava, iedz. vējavieši

Veļķi, iedz. veļķenieši

Venta [ar platu e!]

Ventspils, iedz.

ventspilnieki

Vērgale, iedz.

vērgalnieki

Veselava, iedz.

veselavieši

(veselauskieši)

Vestiena, iedz.

vestēnieši

Vidriži, iedz. vidrižnieki

Viesiena, iedz. viesēnieši

Viesīte, iedz. viesītietieši

Vietalva, iedz.

vietalvieši

Vijciems, iedz.

vijciemietieši

Vīksna, iedz. vīksnieši

Vilaune (upe)

Vilce, iedz. vilcenieki

Vildoga, iedz.

Vilgāle

vildodzieši

Vilgāle

Vilzēni, iedz. vilzēnieši

Viļaka, iedz. viļacēni

Viļāni, iedz. viļānieši

Viļķene, iedz. viļķenieši

Vīpe, iedz. vīpieši

Virāne, iedz. virānieši

Virbi, iedz. virbenieki

Vircava, iedz.

vircavnieki

Virga, iedz. virdzenieki

Viskāļi, iedz. viskālieši

Višķi, iedz. višķānieši

Vitrupe, iedz. vitrupieši

Zālīte, iedz. zālītieši

Zalva, iedz. zalvieši

Zaļenieki, iedz.

zaļenieki

Zante, iedz. zantenieki

Zasa, iedz. zāsieši

(zasišķi)

Zaube, iedz. zaubieši

Zebrene, iedz.

zebrenieki

Zebrus ez.

Zeltiņi, iedz. zeltinieši

Zemīte, iedz. zemītnieki

Zentene, iedz. zentenieki

Zieme|ris, -ŗa, iedz.

ziemerieši

Zvirgzdene

Ziemupe, iedz.

ziemupnieki

Zilupe, iedz. zilupieši

Zilū|zis, -ža (ezers

Jaunburtniekos)

|Zira|, **Dziŗa**

Zlēkas, iedz. zlēcenieki

(zlēciņi)

Zūras, iedz. zūrenieki

Zvārde, iedz.

zvārdenieki

Zvārtava, iedz.

zvārtavieši

Zvirgzdene, iedz.

zvirgzdenieši